

การแปลคำเรียกขานในนวนิยาย : กรณีศึกษาเรื่องขันกว่าเลือด

อภิสิทธิ์ นันทนาการ

จาก

ศูนย์หนังสือพิมพ์ ๗.๗๕๐๖

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

๑๗

๗๔๙๓๗

๒๕๔๑

๓.๒

พ.ศ. ๒๕๔๑

ISBN-974-861-555-6

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล Mahidol University

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การแปลคำเรียกขานในนวนิยาย : กรณีศึกษาเรื่องขันกว่าเลือด

ศาสกร เชื้อสววย

ผู้วิจัย

สุขุมาวดี ชำหิรัญ M.A.

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บุญจิรา ถึงสุข M.A.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดัทธนา ดาวรัตน์หงษ์ Ph.D.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

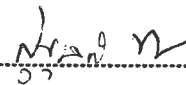

อศุลย์ วิริยเวชกุล ราชบัณฑิต,

พ.บ., น.บ., F.R.C.P.

กณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

สุขุมาวดี ชำหิรัญ M.A.

ประธานคณะกรรมการประจำหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและ

วัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท

วิทยานิพนธ์

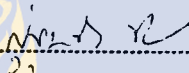
เรื่อง

การแปลคำเรียกขานในนวนิยาย : กรณีศึกษาเรื่องขันกว่าเลือด
ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)

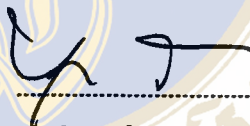
วันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2541

ศาสตราจารย์
ผู้วิจัย

สุนามวดี จำหริญ MA.
ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

บุญจิรา ถึงสุข MA.
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

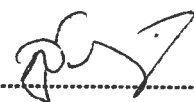
คุณหญิงวินิตา คีตียนต์ Ed.D.
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ถักขณา คาวรัตน์หงษ์ Ph.D.
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อศุลย์ วิริยเวชกุล ราชบัณฑิต,
พ.บ., น.บ., F.R.C.P.
คณบดี
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

คุณหญิงสุรียา รัตนกุล Ph.D.
ผู้อำนวยการ
สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท
มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยการแปลคำเรียกขาน : กรณีศึกษาเรื่องขนกว่าเลือด เล่มนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยผู้วิจัยได้รับ ความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุขุนาวดี จำหริญ ประธานคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญจิรา ถึงสุข และ ดร. ถักขณา คาวรัตน์หงษ์ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาชี้แนะแนวทางและให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์อย่างสูงต่องานวิจัย ผู้วิจัยยังได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร. คุณหญิงวินิตา ดิถียนต์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงงานวิจัยนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณะกรรมการทุกท่านมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดลทุกท่าน ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการและสนับสนุนการทำงานวิจัยนี้มาโดยตลอด และขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ของสถาบันฯทุกท่าน ที่มีส่วนช่วยให้งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนร่วมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนาทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมให้ผู้วิจัยมานับแต่เข้ารับการศึกษามาด้วยกัน และผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือให้ม้งงานวิจัยนี้ขึ้น โดยผู้วิจัยมีอาจเอ่ยนามมา ณ ที่นี้ได้ทั้งหมด

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ตลอดจน ครู อาจารย์ ทุกท่านที่ได้ช่วยสั่งสอน อบรม ผู้วิจัยมาโดยตลอด นับแต่อดีตจวบจนปัจจุบัน

ภาสกร เชื้อสว
ผู้วิจัย

3836379LCCD/M : สาขาวิชา : ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา ; ศศ.ม.
(ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)

ศัพท์สำคัญ : คำเรียกขาน / การแปล

ภาสกร เชื้อสว : การแปลคำเรียกขานในนวนิยาย : กรณีศึกษาเรื่องขันทกัวเลือด
(TRANSLATION OF ADDRESS TERMS : CASE STUDY ON SLEEPERS). คณะกรรมการ
การควบคุมวิทยานิพนธ์ : สุขุมาวดี ขำหิรัญ M.A., ลักขณา ดาวรัตนหงษ์ Ph.D., บุญจิรา ถึงสุข
M.A., คุณหญิงวินิตา ดิถียนต์ Ed.D. 180หน้า. ISBN 974-661-555-6

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาระบบการใช้คำเรียกขานที่พบในนวนิยายฉบับแปลของ
SLEEPERS ชื่อ ขันทกัวเลือด โดยสมพล สังขะเวส การศึกษาครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อหาวิธีการ
แปลคำเรียกขาน บัญญัติทางสังคมวัฒนธรรมไทยที่มีผลต่อการใช้คำเรียกขานของผู้แปล และรูปแบบ
การใช้คำเรียกขาน โดยการวิเคราะห์จากบทสนทนาที่ปรากฏคำเรียกขานบุรุษที่ 2 และบุรุษที่
1 ทั้งในต้นฉบับและฉบับแปล

จากการศึกษาพบว่าสามารถแบ่งคำเรียกขานบุรุษที่ 2 ในฉบับแปลออกได้เป็น คำบุรุษ
สรรพนาม คำบุรุษสรรพนาม +นามวลีหรือนาม คำนามทั่วไป ชื่อเฉพาะ และคำทชยบ ส่วนคำ
เรียกขานบุรุษที่ 1 พบเพียงการใช้ในรูปคำบุรุษสรรพนามเท่านั้น

บัญญัติทางสังคมวัฒนธรรมไทยที่มีผลต่อการเลือกใช้คำเรียกขานคือ วัช เพศ และ อาชีพ/
ตำแหน่ง รูปแบบการใช้คำเรียกขานที่แบ่งตามระดับความสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนาและสถาน
การณ์ที่เป็นทางการของบทสนทนานั้น แบ่งออกได้เป็นสองระดับคือการใช้คำเรียกขานในระดับ
เดียวกันและต่างระดับกัน

กลวิธีการแปลคำเรียกขานของผู้แปลสามารถแบ่งออกได้เป็น การแปลตรงจากคำต้นฉบับ
การปรับคำแปล ได้แก่ การใช้คำที่แสดงตำแหน่งและสถานภาพ การใช้คำเสริมหน้า การใช้คำแปล
หลายคำจากคำต้นฉบับหนึ่งคำ การซ้ำคำแปลและการใช้คำเดี่ยว การรวมคำแปล และการละไม่
แปล

3836379LCCD/M : MAJOR : LANGUAGE AND CULTURE FOR COMMUNICATION AND DEVELOPMENT; M.A. (Language and Culture for Communication and Development)

KEY WORD : ADDRESS TERM / TRANSLATION

PASAKARA CHEASAUI : TRANSLATION OF ADDRESS TERMS : CASE STUDY ON *SLEEPERS*. THESIS ADVISOR : SUKUMAVADEE KHAMHIRAN M.A., LAKANA DAORATANAHONG Ph.D., BOONJIRA THUNGSUK M.A., KHUNYING VINITA DITEEYONT Ed.D., 180 p. ISBN 974-661-555-6

This thesis is a study of the address term system as found in the Thai translated version of the novel *Sleepers* written by Lorenzo Carcaterra, translated by Sompol Sunkhawed. The purpose of this study is to find out the translation techniques, the Thai socio-cultural factors governing the choice of address terms, and the patterns of address terms. The analysis is based on the second and the first person address terms used in the conversation in the English and Thai versions.

From the findings, the address terms of the second person pronoun found in the Thai version can be classified into personal pronoun, personal pronoun + noun phrase or noun, general name, specific name and coarse language, whereas only personal pronouns are found where characters address themselves.

The Thai socio-cultural factors governing the choice of address terms are age, sex and occupation/status. By level of intimacy and degree of formality, the patterns of address terms are found to be reciprocal and non-reciprocal.

The translation techniques in this study include direct translation, interpretative translation (i.e. the use of position/status terms, prefix, multi-translated words from one original word, repeated translated word, spoonerism, abbreviation, and euphemism), combining translation and intentional deletion.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ - ช
สารบัญตาราง	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1 - 11
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 การแปลนวนิยายในประเทศไทย	7
1.3 วัตถุประสงค์ในการศึกษา	9
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
1.5 ขอบเขตในการศึกษา	9
1.6 วิธีดำเนินการศึกษา	9
1.7 ข้อตกลงเบื้องต้น	10
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	12 - 25
2.1 ทฤษฎีการแปล	12
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
2.3 เนื้อเรื่องย่อ ชันกว่าเลือด และตัวละคร	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	26 - 28
3.1 รูปแบบของการวิจัย	26
3.2 วิธีดำเนินการวิจัย	26
บทที่ 4 คำเรียกขานที่ปรากฏอยู่ในนวนิยายชันกว่าเลือด	29 - 103
ตัวอย่างการใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2	50
ตัวอย่างการใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2+นามวลี/นาม	60

	ตัวอย่างการใช้คำเรียกขานคำนามทั่วไป	69
	ตัวอย่างการใช้คำเรียกขานชื่อเฉพาะ	80
	ตัวอย่างการใช้คำเรียกขานคำขยาย	88
	ตัวอย่างการใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 1	95
บทที่ 5	รูปแบบการใช้คำเรียกขาน	104 - 116
	5.1 รูปแบบการใช้คำเรียกขานระดับเดียวกัน	104
	5.1.1 การใช้คำบุรุษสรรพนามที่แสดงความสุภาพ	105
	5.1.2 การใช้คำบุรุษสรรพนามที่แสดงความไม่สุภาพ	107
	5.2 รูปแบบการใช้คำเรียกขานต่างระดับกัน	109
	5.2.1 การใช้คำบุรุษสรรพนามที่แสดงความสุภาพ	109
	5.2.2 การใช้คำบุรุษสรรพนามที่แสดงความไม่สุภาพ	112
บทที่ 6	กลวิธีการแปลคำเรียกขาน	119 - 171
	6.1 การแปลตรง	120
	6.1.1 คำสรรพนามบุรุษที่ 2	120
	6.1.2 คำนามทั่วไป	123
	6.1.3 ชื่อเฉพาะ	128
	6.1.4 คำสรรพนามบุรุษที่ 1	135
	6.2 การปรับคำแปล	139
	6.2.1 การใช้คำที่แสดงตำแหน่งและสถานภาพ	139
	6.2.2 การใช้คำเสริมหน้า	143
	6.2.3 การใช้คำแปลหลายคำจากคำต้นฉบับหนึ่งคำ	155
	6.2.4 การซ้ำคำแปล	162
	6.2.5 การใช้คำเสียง	164
	6.3 การรวมคำแปล	169
	6.4 การละไม่แปล	170

บทที่ 7	สรุปอภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	172 - 175
	7.1 สรุป	172
	7.2 อภิปรายผลการศึกษา	173
	7.3 ข้อเสนอแนะ	174
บรรณานุกรม		176 - 179
ประวัติผู้วิจัย		180

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ในระดับความสนิทสนม	33
2 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ	35
3 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2+นามวลี/นาม ในระดับความสนิทสนม	37
4 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2+นามวลี/นาม ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ	38
5 การใช้คำเรียกขานคำนามทั่วไปในระดับความสนิทสนม	39
6 การใช้คำเรียกขานคำนามทั่วไปในสถานการณ์ที่เป็นทางการ	40
7 การใช้คำเรียกขานชื่อเฉพาะในระดับความสนิทสนม	41
8 การใช้คำเรียกขานชื่อเฉพาะในสถานการณ์ที่เป็นทางการ	42
9 การใช้คำเรียกขานคำทขยในระดับความสนิทสนม	43
10 การใช้คำเรียกขานคำทขยในสถานการณ์ที่เป็นทางการ	44
11 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 1 ในระดับความสนิทสนม	45
12 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 1 ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ	47
13 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ในระดับความสนิทสนมและสถานการณ์ที่เป็นทางการ	48
14 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2+นามวลี/นามในระดับความสนิทสนมและสถานการณ์ที่เป็นทางการ	58
15 การใช้คำเรียกขานคำนามทั่วไปในระดับความสนิทสนมและสถานการณ์ที่เป็นทางการ	68
16 การใช้คำเรียกขานชื่อเฉพาะในระดับความสนิทสนมและสถานการณ์ที่เป็นทางการ	79
17 การใช้คำเรียกขานคำทขยในระดับความสนิทสนมและสถานการณ์ที่เป็นทางการ	87
18 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 1 ในระดับความสนิทสนมและสถานการณ์ที่เป็นทางการ	94
19 รูปแบบการใช้คำเรียกขาน	117

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

เทคโนโลยีด้านการโทรคมนาคมที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็วในปัจจุบันช่วยให้การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศเป็นไปได้โดยสะดวกยิ่งขึ้น การสื่อสารระหว่างคนที่มีภาษาและวัฒนธรรมต่างกันจึงเป็นไปได้หลาย ปัญหาข้อหนึ่งที่เกิดขึ้นได้เมื่อมีการติดต่อสื่อสารในลักษณะนี้คือความคิดพลาดทางการสื่อสาร อันเป็นผลมาจากความต่างกันทางภาษาและวัฒนธรรมนั่นเอง ดังนั้น เพื่อช่วยลดปัญหาดังกล่าวที่อาจเกิดขึ้นและทำให้การติดต่อสื่อสารได้รับผลสำเร็จตามจุดประสงค์ ผู้สื่อสารจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรมเมื่อมีการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน

เมื่อมีความแตกต่างทางด้านภาษาและวัฒนธรรมที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การแปล จึงมีความสำคัญในการถ่ายทอด สาร ที่ผู้สื่อสารต้องการสื่อไปยังผู้รับสาร ทั้งสารทางภาษาและสารทางวัฒนธรรม การแปล จึงเป็นเครื่องมือสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (cross-cultural communicative device) อย่างหนึ่ง ที่จะช่วยให้การติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มคนที่มีภาษาและวัฒนธรรมต่างกันเป็นไปได้ด้วยดี ผู้แปลจึงต้องทำหน้าที่ถ่ายทอดสารเป็นภาษาแปลให้ได้เทียบเคียงกับสารจากภาษาต้นฉบับที่ได้รับมา

ความคิดที่ว่าผู้แปลจะต้องมีความเชี่ยวชาญในภาษาต้นฉบับนั้นมีความถูกต้องเพียงส่วนหนึ่ง เนื่องจากในทางปฏิบัติแล้วความเชี่ยวชาญในภาษาแปล มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าความเชี่ยวชาญในภาษาต้นฉบับหรือในบางกรณีความเชี่ยวชาญในภาษาแปลของผู้แปลกลับมีความสำคัญมากกว่าเสียอีก มิฉะนั้น ผู้แปล จะไม่สามารถถ่ายทอดสารในภาษาแปลให้เทียบเคียงกับสารที่ปรากฏอยู่ในภาษาต้นฉบับได้

ในด้านคำจำกัดความของการแปลนั้น มีผู้ให้ความหมายของการแปลไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2540: 64) กล่าวว่า การแปล คือ “การถ่ายทอดความคิดจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่งโดยให้มีใจความครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามต้นฉบับทุกประการ ไม่มีการตัดทอนหรือแต่งเติมที่ไม่จำเป็นใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งควรรักษาให้ไ้รูปแบบตรงตามต้นฉบับเดิมอีกด้วย”

สัจฉวี สายบัว (2538: 1) กล่าวว่า “การแปลเป็นเรื่องของการถ่ายทอดความหมายของบทต้นฉบับลงสู่บทที่เป็นฉบับแปล ความหมายจึงเป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับผู้แปลที่จะต้องเก็บให้ได้จากต้นฉบับ”

ไนดา (Nida, 1964 อ้างถึงใน สัจฉวี สายบัว, 2538: 1) กล่าวว่า “การแปลเป็นเรื่องของการถ่ายทอดความหมายและการถ่ายทอดรูปแบบของการเสนอความหมายของข้อความในภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง”

นิวมาร์ค (Newmark, 1982: 7) กล่าวว่า “การแปลเป็นความชำนาญที่ประกอบด้วยความพยายามที่จะแทนที่สารและหรือข้อความในภาษาหนึ่งด้วยสารและหรือข้อความในอีกภาษาหนึ่ง”

ลาร์สัน (Larson, 1984: 3) กล่าวว่า “การแปลประกอบไปด้วยการเคลื่อนย้ายความหมายจากภาษาต้นฉบับไปสู่ภาษาแปล ทำได้โดยเปลี่ยนจากรูปแบบของภาษาแรกไปสู่รูปแบบของภาษาที่สองด้วยโครงสร้างทางความหมาย โดยที่ยังคงรักษาความหมายเอาไว้แม้แต่เพียงรูปแบบเท่านั้นที่เปลี่ยนไป”

กล่าวโดยทั่วไปแล้ว วิธีการแปลมีอยู่ 2 แนวทางใหญ่ๆ ด้วยกัน คือ

1. การแปลที่เน้นความสำคัญของภาษาต้นฉบับ (source language oriented) อันรวมวิธีการแปลโดยพยัญชนะหรือการแปลตามตัวอักษร (literal translation) และ การแปลแบบคำต่อคำ (word-for-word translation) ไว้ด้วยกัน การแปลประเภทนี้ผู้แปลเน้นความสำคัญของภาษาต้นฉบับ ด้วยการแปลที่รักษาสภาพและรูปแบบภาษาแปลให้ตรงหรือใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับมากที่สุด มักใช้ในการแปลคัมภีร์ทางศาสนา สนธิสัญญา สัญญาการค้า กฎหมาย

2. การแปลที่เน้นความสำคัญของภาษาแปล (target language oriented) การแปลประเภทนี้รวมถึงการแปลโดยอรรถ (non-literal translation) และการแปลแบบอิสระ (free translation) อันเป็นลักษณะการแปลที่เน้นความสำคัญของภาษาแปล ด้วยการแปลที่เอื้อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้โดยง่าย ผู้แปลสามารถปรับหรือเรียบเรียงบทแปลให้เป็นภาษาแปลที่เป็นธรรมชาติได้โดยที่ยังคงสารของภาษาต้นฉบับไว้ มักใช้ในการแปลงานวรรณกรรม เช่น นิทาน นวนิยาย เรื่องสั้น

การจะเลือกแปลในแบบใดแบบหนึ่งนั้นผู้แปลต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับประเภทของงาน เช่น ควรจะเลือกแปลแบบตามตัวอักษรเมื่อแปลสัญญาหรือกฎหมาย เนื่องจากความสำคัญของสัญญาหรือกฎหมายที่ไม่อาจคลาดเคลื่อนจากต้นฉบับได้แม้แต่น้อย มิฉะนั้นจะส่งผลเสียในทางปฏิบัติ หรือเลือกแปลแบบโดยอรรถกับการแปลงานวรรณกรรม เช่น นวนิยาย เรื่องสั้นเพื่อให้ได้ความเป็นธรรมชาติตามวัฒนธรรมในภาษาแปล มีความสละสลวยของภาษากระตือรือร้นผู้อ่านไม่ได้คิดว่าเรื่องที่ตนอ่านนั้นเป็นวรรณกรรมแปล

ในส่วนของนวนิยายนั้น ถือกันว่าเป็นงานวรรณกรรมประเภทบันเทิงคดีร้อยแก้วชนิดหนึ่ง ที่เปรียบเสมือนกับบันทึกทางประวัติศาสตร์ เนื่องจาก นวนิยาย มักจะแสดงให้เห็นถึงเรื่องราวต่างๆ รอบตัวที่เกิดขึ้นในสังคม ณ ขณะนั้น อาจรวมถึงการบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับสังคม วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ความเชื่อ การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ ที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหา ตลอดจนเป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงแนวความคิดหรือทัศนคติของคนในสมัยนั้นๆ ต่อสิ่งต่างๆ รวมถึงแสดงให้เห็นถึงรูปแบบและลีลาของการใช้ภาษาในขณะนั้นด้วย

ในการแปลนั้น การแปลนวนิยายมักใช้ลักษณะการแปลโดยอรรถ ซึ่งเป็นการแปลที่เน้นภาษาแปลเป็นหลัก ผู้แปลจะต้องเก็บทั้ง *สาร* และ *รสชาติ* ที่ปรากฏอยู่ในภาษาต้นฉบับและถ่ายทอดทั้ง *สาร* และ *รสชาติ* นั้นให้ได้ในระดับที่ใกล้เคียงกันในภาษาแปล สิทธา พินิจภูวดล (2531: 1045) กล่าวว่

ที่สำคัญที่สุดก็คือ การรักษา ความหมายเดิม ไว้ให้ครบถ้วนถูกต้องไม่เปลี่ยนแปลง ไม่กลายเป็นตรงกันข้าม รักษา รสของความหมายเดิม ไว้ให้เป็นรสเดียวกัน เช่น รสรัก เสราโศก เบื่อหน่าย สงสัยหวาดระแวง ริษยา ซื่นซม ห่วงใย แค้นใจ ซาบซึ้งในความดี สำนึกในบุญคุณ ความอ่อนโยน ความมีไมตรีจิต ฯลฯ ในงานแปลนวนิยายนั้น ผู้แปลมีความสำคัญเกือบเท่าๆ กับ

ผู้แต่ง ในบางครั้งผู้แปลมีความสำคัญยิ่งกว่าผู้แต่ง งานแปลทางนวนิยายมักจะนำชื่อเสียงเกียรติคุณ มาสู่ผู้แปล ดังนั้นงานแปลประเภทนี้จึงมีความสำคัญมากในวงการแปล

นอกจากนี้ สิทธา พิณีจกวัดล (2531: 1045) กล่าวว่า “นวนิยายแปล ยังเป็นหนังสือที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในทุกประเทศและทุกกาลสมัย” จากการวิจัย *สภาพการแปลปัจจุบัน ในประเทศไทยและแนวโน้มในอนาคต* สิทธา พิณีจกวัดล (2529 อ้างถึงใน อรสา ถาวรเลิศรัตน์, 2530: 1) สรุปไว้ว่าในช่วง พ.ศ. 2511-2528 หนังสือแปลเป็นหนังสือที่ขายดีที่สุด สำหรับงานแปลทางด้านอักษรศาสตร์นั้น นิตยสารจำนวนร้อยละ 95 ตีพิมพ์นวนิยายแปลเป็นประจำ งานแปลประเภทบันเทิงคดีมีจำนวนมากกว่าประเทศสาร์ตลคคิดเป็นร้อยละ 57 : 43 และมีแนวโน้มว่า งานแปลทางด้านบันเทิงคดีจะยังคงครองตลาดอย่างกว้างขวาง

ใน *คู่มือการแปล* ของกรมวิชาการ (2540: 17-18) กล่าวไว้ว่า

วรรณกรรมแปลที่ดีนั้น ผู้แปลต้องใช้ภาษาแปลได้เหมาะสมกับประเภทและลักษณะของวรรณกรรมต้นฉบับ ยึดถือความถูกต้องครบถ้วนของเนื้อความที่สำคัญที่สุด ภาษาที่ใช้แปลต้องเป็นถ้อยคำสำนวนแจ่มแจ้ง กระชับรัด ถ้อยคำหลังไหลสมน้ำสมเนื้อ ชวนอ่านตลอดเรื่อง ตรงต่อความหมายเดิมของต้นฉบับ การเลือกใช้ถ้อยคำที่ดี การผูกประโยคที่ดี ต้องคำนึงถึงความยากง่ายเหมาะสมแก่เจตนาของผู้แต่ง รู้ว่าแต่งให้ผู้อ่านพื้นฐานอาชีพและวัยใดอ่าน เพื่อจะใช้ถ้อยคำให้เหมาะสม จะได้เข้าใจถูกต้องชัดเจนตรงตามเนื้อความเดิม... ผู้แปลจะต้องรู้จักใช้ลีลาของคำ (diction) ให้เหมาะสมแก่ความเดิมของต้นฉบับ ถ้าสามารถใช้ภาษาแปลให้ผู้อ่านเพลิดเพลินจนลืมว่าคนกำลังอ่านเรื่องแปล ก็ถือว่าเป็นการแปลที่ดียิ่ง

ขณะเดียวกัน ปัญหาหนึ่งที่ผู้แปลนวนิยายมักจะประสบในขณะที่แปล คือ การเลือกใช้คำเรียกขาน ในภาษาไทยให้เหมาะกับลักษณะสังคมวัฒนธรรมไทย เนื่องจากเป็นที่ทราบกันดีว่า ในภาษาไทยนั้นมีการใช้คำเรียกขานเพื่อเอ่ยถึงทั้งผู้ฟังและตัวผู้พูดเนื่องจากในสังคมไทยคำเรียกขานผู้ฟังจะสัมพันธ์กันกับคำเรียกขานตัวผู้พูดเอง ซึ่งต่างไปจากภาษาอังกฤษหรือภาษาในทวีปยุโรปที่คำเรียกขานมักหมายถึงคำที่ผู้เรียกผู้ฟังเท่านั้น

นอกจากนี้ภาษาไทยยังมีคำเรียกขานให้ใช้มากมายและการจะเลือกใช้คำเรียกขานคำใดนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยประกอบของคู่สนทนาที่สังคมวัฒนธรรมไทยให้ความสำคัญ เช่น อายุ เพศ อาชีพ

หรือตำแหน่ง ความสัมพันธ์ของคู่สนทนา ตลอดจนสถานการณ์ที่เป็นทางการของการสนทนา ซึ่งปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดแนวทางการใช้คำเรียกขานให้เหมาะสม อันเป็นลักษณะที่ต่างไปจากภาษาอื่นๆ อีก เช่น ภาษาอังกฤษ ที่ใช้เพียง YOU เมื่อเอ่ยถึงผู้ฟังและ I เมื่อเอ่ยถึงตัวผู้พูด ผู้แปลจึงจะต้องสรรหาคำเรียกขานในภาษาไทยมาใช้ให้เข้ากันได้กับทั้งเนื้อเรื่องที่ตนแปลและลักษณะสังคมวัฒนธรรมไทย

สำหรับคำจำกัดความของ คำเรียกขาน นั้น ได้มีนักวิชาการต่างๆ ให้ความหมายของ คำเรียกขาน ไว้ต่างๆ ดังเช่น กัสยา ดิงสท์ทีย์ (น.ร.ว.) และ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธ์ (2531: 1) ให้คำจำกัดความของคำเรียกขานไว้ในงานวิจัยเรื่องคำเรียกขานในภาษาไทยในสมัยรัตนโกสินทร์ไว้ว่า

คำเรียกขาน คือ คำ หรือ วลี ที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังก่อนที่ตนจะพูดเรื่องต่างๆ ด้วย เป็นคำที่แสดงระดับทางสังคมของผู้ฟังตามที่ผู้พูดมองเมื่อเปรียบเทียบกับตนเอง และมีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่ปรากฏนับตั้งแต่ คำนำหน้า เช่น คุณ และจบลงที่คำลงท้าย เช่น ครับ ตัวอย่างเช่น คุณนฤมลครับ นับเป็นคำเรียกขานคำหนึ่ง หรืออาจมีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่อาจปรากฏระหว่างคำนำหน้ากับคำลงท้ายก็ได้ เช่น นฤมล

ฟาโซลด์ (Fasold, 1990: 1) กล่าวว่า “รูปแบบของคำเรียกขานคือถ้อยคำที่ผู้พูดใช้ระบุถึงบุคคลที่ตนพูดด้วยขณะที่กำลังพูดอยู่กับบุคคลนั้น ในภาษาต่างๆ ส่วนใหญ่ มีรูปแบบของคำเรียกขานหลักอยู่สองชนิดคือ ชื่อ และ คำสรรพนามบุรุษที่สอง”

บราวน์ (Braun, 1988: 7) กล่าวว่า “รูปแบบของคำเรียกขานคือถ้อยคำหรือวลีที่ใช้เรียกขาน ใช้อ้างถึงบุคคลที่สนทนาด้วยและมีส่วนที่แสดงการชี้เฉพาะอย่างชัดเจน”

ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาการแปลคำเรียกขานในวรรณกรรมจากภาษาต้นฉบับมาเป็นภาษาไทย มีความสำคัญในการที่จะช่วยสร้างแนวทางการเลือก ใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่เหมาะสมให้กับผู้แปลหรือผู้สนใจ ในงานแปลงานวรรณกรรมเพื่อที่จะสามารถผลิตและพัฒนางานแปลฉบับเชิงคดีให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากจำนวนและความหลากหลายของคำเรียกขานในภาษาไทยที่มีลักษณะการใช้แตกต่างกันไป การเลือก ใช้คำเรียกขานให้เหมาะสมกับลักษณะสังคมวัฒนธรรมไทยในขณะที่ยังคงรักษารสของเนื้อเรื่องเดิมไว้ได้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยรักษาคุณภาพของงานแปลไว้และยังแสดงให้เห็นถึงความสามารถของผู้แปลได้อีกทางหนึ่งด้วย

งานวิจัยนี้จะศึกษาการแปลคำเรียกขานจากนวนิยายแปลเรื่องขันทก่าเลือด แปลโดย สมพล สังขะเวส จากนวนิยายต้นฉบับเรื่อง SLEEPERS ของ LORENZO CARCATERRA นวนิยายเรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมและความเป็นอยู่ของชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเขตชานเมืองนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่สะท้อนออกมาจากตัวละครหลักทั้งที่เป็นการเล่าย้อนอดีต และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ตัวละครมีความหลากหลาย ทั้งในด้านของจำนวนตัวละคร วัยของตัวละครทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ปฏิสัมพันธ์ของตัวละครต่างๆ ดังกล่าวในกลุ่มของเด็กด้วยกันและระหว่างกลุ่มเด็กกับผู้ใหญ่ ในสถานการณ์ต่างๆ กัน

นวนิยายเรื่องนี้ผู้เขียนใช้ลีลาการเขียนแบบเล่าเรื่อง โดยมีผู้เขียนเป็นจุดศูนย์กลางของเรื่อง และเป็นผู้บอกเล่าถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ด้วยเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเด็กวัยรุ่นและผู้คนที่มีการศึกษาและรายได้น้อยในเขตชานเมือง บทสนทนาในนวนิยายเรื่องนี้ผู้เขียนจึงไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษที่สละสลวยหรือถูกต้องตามกฎไวยากรณ์นัก เช่น บทสนทนาระหว่างโจรที่มาจีงเงินเด็ก

THIEF : “Whatta ya’ get outta this? What’s your cut?”

BOY : “Don’t get a cut.”

THIEF : “Then you ain’t nowhere as smart as you think.”

p. 47

ผู้แปลได้แปลบทสนทนาไว้ดังนี้

โจร : “มึง ได้ส่วนแบ่งเท่าไรวะกับงานแบบนี้ ได้กี่ดั่งค์”

เด็ก : “ไม่ได้หรอกฮะ”

โจร : “จั้น มึง ก็ไม่ฉลาดเท่าที่ตัวเองคิดไว้นะซี”

น. 69-70

ผู้แปลต้องคำนึงถึงลักษณะของกลุ่มสังคมของไทยที่เทียบเคียงกับกลุ่มสังคมที่ปรากฏในต้นฉบับ โดยเฉพาะกับลีลาการใช้ภาษาของกลุ่มคนในสังคมดังกล่าว เพื่อสามารถเลือกใช้คำเรียกขานให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องและลักษณะการใช้ในสังคมไทย ผู้แปลให้โจรใช้คำเรียกขาน “มึง” เป็นสรรพนามเรียกตัวเด็กเพื่อแสดงอำนาจที่ตนมีเหนือกว่าและเพื่อแสดงการข่มขู่ที่มีมากกว่าการใช้คำเรียกขานอื่นๆ เรียกเด็ก เช่น หนู เธอ หรือ เอ็ง

ผู้วิจัยเลือกศึกษานวนิยายเรื่องนี้เนื่องจากพบว่าผู้แปลเลือกใช้คำเรียกขานในภาษาไทยได้หลากหลายไปตามลักษณะต่างๆ ของตัวละครที่สอดคล้องกับเนื้อหาและรสนิยมของต้นฉบับและมีคำเรียกขานจำนวนมากพอที่จะนำมาศึกษาลักษณะการแปลคำเรียกขานในครั้งนี้

1.2 การแปลนวนิยายในประเทศไทย

วรรณคดี ต้องเขียน (2515: 73-118) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของการแปลหนังสือในประเทศไทยไว้ใน *หนังสือแปลในประเทศไทย* ว่า แรกเริ่มที่การแปลปรากฏในประเทศไทยนั้น จะเป็นการแปลคัมภีร์ต่างๆ ทางศาสนา ที่มาจากประเทศอินเดีย เช่น คัมภีร์พระไตรปิฎก คัมภีร์เกร็ด นิทานโบราณ เป็นต้น คัมภีร์ทางศาสนาฉบับแรกที่แปลเป็นภาษาไทยนั้นสันนิษฐานว่าคือ มหาชาติคำหลวง ในรัชสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ (พ.ศ. 1991 - 2031) ในสมัยกรุงศรีอยุธยา ที่แปลมาจากภาษามคร ต่อจากนั้นได้มีการแปลในลักษณะดังกล่าวในสมัยต่อมา มา เช่น พระสมุทรโฆษคำฉันท์ แปลโดย สมเด็จพระนารายณ์มหาราชและพระมหาราชครู พระมาลัยคำหลวง แปลโดย เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศร์

ครั้นในสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ ก็ยังคงมีการสืบทอดการแปลคัมภีร์ทางศาสนาต่างๆ ดังกล่าวอยู่ และเริ่มมีการแปลพงศาวดารของประเทศในทวีปเอเชีย เช่น สามก๊ก ราชาริราช ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 (พ.ศ. 2411 - 2453) มีความแพร่หลายของชาวตะวันตกและภาษาตะวันตกในรัฐสยาม จึงมีการแปลเรื่องราวของประเทศตะวันตกขึ้น เช่น พงศาวดารอเมริกัน แปลโดย เบอรรธา แมคฟาวแลนด์ พงศาวดารอังกฤษโดยย่อ แปลโดย น.ป. (กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์) นอกจากนี้ยังมีการแปลบทละคร เช่น *หลงไหลได้ปลื้ม* พระนิพนธ์แปลใน กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ จากเรื่อง *COMEDY OF ERRORS* ของ วิลเลียม เชกสเปียร์

สำหรับการแปลนวนิยายครั้งแรกในประเทศไทยนั้น ถือกันว่าเริ่มต้นจากที่พระยาสุรินทรราชา (นกยูง วิเศษกุล) ในนามปากกา *แม่วัน* ได้แปลนิยายของแมรี คอแรลลี เรื่อง *VENDETTA* มาเป็น *ความพยาบาท* เมื่อ พ.ศ. 2443 ลงในนิตยสารรายเดือน *ลัทธิวิทยา* ซึ่งเป็นนวนิยายแปลที่ได้รับความนิยมในหมู่ผู้อ่านเป็นอย่างมากด้วยเนื้อเรื่องที่แตกต่างไปจากเรื่องแต่งร้อยกรอง พงศาวดาร หรือเรื่องจักรๆ วงศ์ๆ ในสมัยนั้นและเป็นการแปลที่มีการดัดแปลงให้เข้ากับสภาพของสังคมไทย

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 2453 - 2467) ถือว่าเป็นยุคที่การแปลเป็นที่นิยมกันอย่างสูง โดยที่ต้นเกล้ารัชกาลที่ 6 เอง ทรงมีพระราชนิพนธ์แปลจากภาษาต่างๆ ทั้งภาษามคร ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส ถึง 40 เรื่อง นอกจากนี้พระราชนิพนธ์ *ข้าราช*

บริพาธ ข้าราชการที่กลับจากการศึกษาในต่างประเทศก็นิยมแปลนวนิยายจากตะวันตกกันเป็นอย่างมากเช่นกัน ตัวอย่างเช่น

-โรมีโอ จูเลียต พระราชนิพนธ์แปลในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 จากเรื่อง *ROMEO AND JULIET* ของวิลเลียม เชกสเปียร์

-เวนีสวานิช พระราชนิพนธ์แปลในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 จากเรื่อง *THE MERCHANT OF VENICE* ของวิลเลียม เชกสเปียร์

-ตามใจท่าน พระราชนิพนธ์แปลในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 จากเรื่อง *AS YOU LIKE IT* ของวิลเลียม เชกสเปียร์

-จดหมายของวางหรีว พระนิพนธ์แปลใน น.ม.ส. (กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์) จากเรื่อง *THE LETTERS OF SELF-MADE MERCHANT TO HIS SON* ของโฮราช โลว์เมออร์

-เต็ลมา พระนิพนธ์แปลใน ศ.ร. (หม่อมเจ้าหญิง สุขศรีสมร เกษมศรี) จากเรื่อง *TELMA* ของแมรี คอเรลลี

-ความลับห้องเหลือง งานแปลของ สติชัย เสมานิล จากเรื่อง *YELLOW ROOM MYSTERY* (ไม่ปรากฏผู้แต่ง)

หอมหวล ชื่นจิตร (2527: 18-19) กล่าวไว้ใน *การแปลอาชีพผู้วางชน* ว่า ระหว่างรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีงานแปลนวนิยายประเภทต่างๆ หลายประเภท อาทิเช่น นวนิยายรัก อาชญุนิยาย นวนิยายโลดโผนผจญภัย ขบขัน และนวนิยายวิทยาศาสตร์ ส่วนใหญ่แปลจากวรรณกรรมของประเทศอังกฤษ เรื่องที่แปลส่วนมากมุ่งเพื่อความบันเทิงของผู้อ่านแต่อย่างเดียว ในช่วงปลายรัชกาลจนถึงสมัยเปลี่ยนแปลงการปกครองในรัชกาลที่ 7 นวนิยายแปลได้รับความนิยมลดน้อยลงบ้าง และในช่วงก่อนและหลังสงครามโลกครั้งที่สอง (พ.ศ. 2480-2489) มีการพิมพ์หนังสือแปลน้อยที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะเศรษฐกิจตกต่ำ และได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2476 ซึ่งทำให้สิ่งพิมพ์ต่างๆ ถูกเข้มงวดยิ่งขึ้น ต่อมาหนังสือแปลก็ไต่ฟื้นตัวขึ้น มีนักแปลนวนิยายเพิ่มมากขึ้นและแปลจากภาษาต่างประเทศอื่นๆ นอกจากภาษาอังกฤษ เรื่องที่เลือกมาแปลมีคุณค่าทางวรรณกรรมมากกว่านวนิยายในสมัยแรกๆ ในช่วงหลัง พ.ศ. 2515 ตลาดการแปลมีการเปลี่ยนแปลงอย่างน่าสนใจ มีการแปลนวนิยายที่เรียกว่า วรรณกรรมเพื่อชีวิต โดยแสดงความคิดทางด้านการเมืองแบบสังคมนิยม มีการแปลนวนิยายจากประเทศสังคมนิยม และประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดมากขึ้น และจวบจนปัจจุบันการแปลนวนิยายได้รับความนิยมกว้างขวางขึ้น ด้วยจำนวนนักแปล ตลอดจนแนวเนื้อเรื่องของนวนิยายที่จะแปล

1.3 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- 1.3.1 เพื่อศึกษาหากลวิธีการแปลคำเรียกขานที่ปรากฏอยู่ในบทแปล
- 1.3.2 เพื่อศึกษาหาบริบททางสังคมวัฒนธรรมไทยที่เป็นตัวกำหนดการเลือกใช้คำเรียกขาน
- 1.3.3 เพื่อจัดกลุ่มประเภทของคำเรียกขานที่ปรากฏอยู่ในบทแปล

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.4.1 เพื่อช่วยคลี่ปัญหาด้านการแปลและการเลือกใช้คำเรียกขานแก่ผู้แปลงานด้านบันเทิงคดี
- 1.4.2 เพื่อช่วยให้เกิดเป็นแนวทางในการเลือกใช้คำเรียกขานที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องและบริบททางสังคมวัฒนธรรมไทยแก่ผู้แปลงานด้านบันเทิงคดี
- 1.4.3 เพื่อนำความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคมมาช่วยให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาด้านการแปล

1.5 ขอบเขตในการศึกษา

ศึกษาคำเรียกขานทั้งหมดที่ปรากฏในบทสนทนาของนวนิยายต้นฉบับ *SLEEPERS* และนวนิยายฉบับแปล *ซันกว่าเลือด* โดยคำเรียกขานนี้ รวมเอาถึงคำเรียกขานบุรุษที่ 2 และบุรุษที่ 1 แต่ไม่รวมถึงบุรุษที่ 3 ซึ่งเป็นคำอ้างถึง

1.6 วิธีดำเนินการศึกษา

1.6.1 ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากนวนิยายต้นฉบับ *SLEEPERS* เขียนโดย *LORENZO CARCATERRA* และนวนิยายแปล *ซันกว่าเลือด* แปลโดย *สมพล สังขะเวศ*

- (1). อ่านครั้งที่ 1 เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาและตัวละครหลักของทั้งสองเล่ม
- (2). อ่านครั้งที่ 2 เก็บข้อมูลคำเรียกขานที่ปรากฏอยู่ในบทสนทนาทั้งหมดของทั้งสองเล่ม

1.6.2 แบ่งกลุ่มของคำเรียกขานออกเป็น

- (1). คำเรียกขานบุรุษที่ 2

(2). คำเรียกขานนุรุษที่ 1

1.6.3 แบ่งลักษณะของคำเรียกขานตามปัจจัยการเลือกใช้คำเรียกขานในสังคมไทยออกเป็นการใช้ใน

(1). ระดับของความสนิทสนม (level of intimacy)

(2). สถานการณ์ที่เป็นทางการ (degree of formality)

1.6.4 แบ่งกลุ่มของคำเรียกขานที่ปรากฏในบทแปลออกเป็นสองกลุ่ม คือ การใช้คำเรียกขานในระดับเดียวกัน (reciprocal) และการใช้คำเรียกขานต่างระดับกัน (non-reciprocal)

1.6.5 ศึกษาหาวิธีการเลือกใช้คำเรียกขานที่ผู้แปลเลือกใช้เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะสังคมไทย โดยอ้างอิงแนวความคิดของ

(1). ROGER BROWN และ ALBERT GILMAN (1960) เรื่อง The pronouns of power and solidarity ที่เกี่ยวกับการเลือกใช้คำเรียกขานตามความใกล้ชิดและสถานภาพทางสังคมของคู่สนทนา

(2). ROGER BROWN และ MAGUERITE FORD (1961) เรื่อง Address in American English ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกใช้คำเรียกขานในระดับเดียวกัน (reciprocal) และต่างระดับกัน (non-reciprocal) ในสังคมอเมริกัน

(3). SUSAN ERVIN-TRIPP (1972) เรื่อง Alternation Rules ที่กล่าวถึงการเลือกใช้คำเรียกขานในสังคมอเมริกันที่เป็นไปตามปัจจัยต่างๆ

(4). ANGKAB PALAKORNKUL (1972) เรื่อง A Socio-Linguistic Study of Pronominal Strategy in Spoken Bangkok Thai ที่กล่าวถึงปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมที่เป็นตัวกำหนดบทบาททางสังคมและความสัมพันธ์ของบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังที่มีผลต่อการเลือกใช้คำสรรพนาม ตลอดจนปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมที่เป็นเงื่อนไขในการเลือกใช้คำสรรพนามในภาษาพูดของไทยกรุงเทพฯ ตามแนวภาษาศาสตร์สังคม

1.7 ข้อตกลงเบื้องต้น

1.7.1 คำเรียกขาน หมายถึง คำหรือวลีทั้งที่คู่สนทนาใช้เรียกตัวผู้ฟังและผู้พูดเองทั้งหมด ที่ปรากฏอยู่ในบทสนทนาทั้งในนวนิยายต้นฉบับและฉบับแปล

1.7.2 ผู้ฟังในฉบับแปล รวมคำต่างๆเหล่านี้ทั้งที่ปรากฏในรูปประธานและกรรมของประโยคในต้นฉบับ ได้แก่

- คำสรรพนามบุรุษที่ 2 เป็นคำสรรพนามที่ใช้แทนตัวผู้ฟัง แปรจาก YOU ใน
ต้นฉบับ

- คำสรรพนามบุรุษที่ 2 + นามวลีหรือนาม เป็นคำสรรพนามที่เสริมด้วยวลีหรือ
คำนามที่ใช้แทนตัวผู้ฟัง แปรจาก YOU+NOUN PHRASE OR NOUN ในต้นฉบับ

- คำนามทั่วไป ที่หมายถึงการใช้คำนามเป็นคำเรียกขาน เช่น เด็กๆ, ไอ้หนู แปร
จากคำนามในต้นฉบับ

- ชื่อเฉพาะ ที่หมายถึงชื่อบุคคล เช่น จอห์น, ไมเคิล แปรจากชื่อเฉพาะใน
ต้นฉบับ

- คำขยาย เป็นคำหรือวลีที่ผู้พูดใช้เรียกขานผู้ฟังเพื่อแสดงอารมณ์ โกรธ ประชด
ประชัน เอ็นดู หรือสนิทสนม

1.7.3 ผู้พูดในฉบับแปล รวมคำต่างๆเหล่านี้ทั้งที่ปรากฏในรูปประธานและกรรมของ
ประโยคในต้นฉบับ

- คำสรรพนามบุรุษที่ 1 เป็นคำสรรพนามที่ใช้แทนตัวผู้พูด แปรจาก I และ me ใน
ต้นฉบับ

1.7.4 บทสนทนา หมายถึงการพูดที่มีการตอบโต้ระหว่างผู้พูดและผู้ฟังและการพูดของผู้
พูดที่มีผู้ฟังฟังอยู่

1.7.5 การทับศัพท์ชื่อเฉพาะ ผู้วิจัยใช้การทับศัพท์ตามที่ผู้แปลใช้ในนวนิยายฉบับแปล

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการแปล ตามแนวความคิดของนักวิชาการนับตั้งแต่สมัยโบราณจนกระทั่งในสมัยปัจจุบัน ในส่วนที่สองจะกล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำเรียกขานที่ได้มีผู้ศึกษามาก่อนหน้านี้และในส่วนที่สามจะกล่าวถึงเนื้อเรื่องย่อของนวนิยาย *ขุนแก้วเลือด*

2.1 ทฤษฎีการแปล

ลีทรา ฟินิจวอล (2531: 1057-1058) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า *ทฤษฎีการแปล* ไว้ว่า *ทฤษฎีการแปล* เป็นความคิดเห็นต่างๆเกี่ยวกับการแปลที่มีขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันไม่ขาดตอน ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจน มีหลักการยึดถือได้ ใช้ได้ผลเมื่อนำไปปฏิบัติ สามารถจัดความคิดใหม่ๆต่างๆเข้าเป็นหมู่พวกหรือรูปแบบหรือระบบได้ ในปัจจุบันนี้ความคิดเกี่ยวกับการแปลได้มีสถานภาพเป็นวิทยาศาสตร์ซึ่งมีระบบและสามารถศึกษาด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์ได้

กล่าวกันว่าแต่เดิมนั้นการแปลจำกัดอยู่ในหมู่นักปราชญ์ ผู้คงแก่เรียนที่มีความสามารถทางภาษาแปลงานด้านศาสนา เช่น คัมภีร์ต่างๆ ทางศาสนาซึ่งถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ผู้แปลจึงต้องรักษาความศักดิ์สิทธิ์เอาไว้ไม่ให้ผิดเพี้ยนด้วยการแปลตามพยัญชนะหรือการแปลแบบคำต่อคำโดยการฝึกฝนการแปลด้วยตัวเอง งานแปลที่แปลได้ตรงตามต้นฉบับในระดับคำต่อคำประโยคต่อประโยคจะได้รับการยอมรับว่าเป็นงานแปลที่ดี อย่างไรก็ตามการแปลในลักษณะนี้จะใช้ได้ดีในสังคมที่มีกลุ่มภาษาเดียวกันหรือที่มีความใกล้เคียงกัน ตลอดจนมีวัฒนธรรมคล้ายคลึงกัน เช่น กลุ่มภาษาในทวีปยุโรป

ในปัจจุบันวงการแปลแพร่หลายออกไปในวิชาหลายแขนงและไปสู่สังคมวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกันออกไป จึงจำเป็นต้องมีแนวความคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวกับการแปลเพื่อไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ โดยยอมรับกันว่าการแปลมีแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการสื่อสารและการถ่ายทอดความหมายทางภาษาและทางวัฒนธรรม อันต้องใช้ความรู้ทางภาษา

และวัฒนธรรมหรือทางภาษาศาสตร์สังคมาเป็นตัวช่วยในการแปล เนื่องจากตัวภาษามักจะมีความหมายทางวัฒนธรรมรวมอยู่ไว้ด้วย ผู้แปลจึงต้องเน้นความสำคัญของสารที่ต้นฉบับต้องการสื่อออกมาโดยแปลให้สื่อความหมายและความเข้าใจเทียบเคียงกับต้นฉบับมากกว่าต้องการรักษารูปแบบภาษาต้นฉบับ จึงทำให้ผู้แปลต้องอาศัยวิธีการแปลโดยอรรถหรือการแปลแบบอิสระ

ลีททา พินิจภูวดล (2531: 1062-1066) ได้แบ่งยุคสมัยที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิดเรื่องทฤษฎีการแปลออกเป็น 2 ยุค คือ

(1). ยุคก่อนวิชาภาษาศาสตร์สมัยใหม่ (Pre-linguistics period) คือ ยุคเริ่มแรกของการแปล ตั้งแต่ 550 ปีก่อนคริสตกาล อันเป็นปีที่มีหลักฐานข้อเขียนแสดงว่าได้มีการแปลภาษาในปีนั้นจนถึง ค.ศ. 1923 ซึ่งเป็นปีที่ เบนจามิน (Benjamin) กล่าวว่า การแปลบทกวีนิพนธ์จำเป็นต้องใช้ *วิธีแปลโดยพยัญชนะ* (หรือการแปลคำต่อคำ หรือ การแปลตามตัวอักษร) ลักษณะเฉพาะของการแปลยุคนี้ คือ ความขัดแย้งระหว่าง *การแปลแบบอิสระ* กับ *การแปลโดยพยัญชนะ*

การแปลแบบอิสระ คือ การแปลที่ไม่จำกัดขอบเขตทั้งทางด้านไวยากรณ์ ความหมาย และความคิด ผู้แปลมีอิสรภาพที่จะตัดทอน ต่อเติมหรือปรับปรุงงานแปลของตนได้ การแปลแบบนี้เรียกอีกชื่อว่า การแปลตามนัย การแปลความหมายหรือการแปลโดยอรรถรส ส่วนการแปลตามตัวอักษร คือ การแปลที่รักษาสภาพเดิมของภาษาต้นฉบับไว้อย่างเคร่งครัดหรืออาจจะปรับปรุงบ้างเป็นส่วนน้อย ในสมัยโบราณใช้การแปลแบบนี้สำหรับแปลคัมภีร์ศาสนาและอื่นๆ ที่ต้องการรักษาความศักดิ์สิทธิ์

นักแปลที่ยอมรับการแปลแบบอิสระในสมัยนี้ก็คือ ซิเซโร (Cicero ประมาณ 55 ปี ก่อนคริสตกาล) เขาได้แสดงความคิดเห็นขัดแย้งต่อการแปลตามตัวอักษรว่า “นักแปลต้องเป็นทั้งผู้ใจความและผู้ใช้ภาษาเยี่ยงนักพูดฝีปากเอก” ความคิดดังกล่าวเป็นที่ยอมรับกันในหมู่นักแปลรุ่นหลังๆ เช่น ลูเธอร์ (Luther ค.ศ. 1330) ไดรเดน (Dryden ค.ศ. 1684) และ ชาโตบริยองด์ (Chateaubriand)

อย่างไรก็ตาม นักแปลอีกหลายคนไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นดังกล่าวของซิเซโร เช่น ไทท์เลอร์ (Tytler ค.ศ. 1790) ได้กล่าวไว้เป็นเชิงหลักของการแปลตามตัวอักษรว่า “นัก

แปลที่ดีสมควรรักษาสภาพที่แท้จริงของต้นฉบับไว้อย่างสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะทำได้” ความคิดดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากนักแปลอีกจำนวนหนึ่ง เช่น เกอเต้ (Goethe) โนวาลิส (Novalis) และ โชเพินฮาวเซอร์ (Schopenhauer) เป็นต้น

ในยุคนี้อาจกล่าวได้ว่า การแปลตามตัวอักษร ได้รับความเชื่อถือมากกว่าการแปลแบบอิสระ เนื่องจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ชอบการแปลเป็นงานอดิเรกนิยมการแปลตามตัวอักษรและยกย่องว่าการแปลดังกล่าวเป็นการแปลที่มีคุณภาพและงานแปลที่นิยมในสมัยนี้คือการแปลคัมภีร์ศาสนา สำนึกจากพระเจ้า วาทะที่งดงามคมคายของนักปราชญ์กรีกโรมันโบราณ ซึ่งเป็นงานที่สอดคล้องกับการแปลตามตัวอักษรและสอดคล้องกับความต้องการของผู้อ่านงานแปลในยุคนี้ด้วย

(2). *ยุควิชาภาษาศาสตร์สมัยใหม่ (Linguistics period)* คือ ยุคที่นักภาษาศาสตร์พยายามคิดค้นหลักการแปลที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ ครอบคลุมขอบเขตของความต้องการในการแปล และประสานความขัดแย้งต่างๆ ในการแปล จุดเริ่มต้นของวิชาภาษาศาสตร์กับการแปลนั้น อาจกล่าวได้ว่าเริ่มต้นเมื่อ แฟร์ดินองด์ เดอ โซสซูร์ (Ferdinand de Saussure ค.ศ. 1916) กล่าวว่วิชาภาษาศาสตร์ทั่วไปเป็นเครื่องมือที่ได้ผลดีในการแปล แต่ก็มีนักแปลโดยธรรมชาติที่ใช้วิธีการแปลดั้งเดิมไม่ยอมรับข้อพิสูจน์ของโซสซูร์ ซึ่งเรียกว่า *นักแปลฝ่ายอักษรศาสตร์* ที่คิดว่าวิชาภาษาศาสตร์ไม่ใช่เครื่องมือแรงของนักแปลแต่เป็นการทำงานนั้นล่าช้าลง ส่วนนักแปลที่ยอมรับข้อพิสูจน์ของโซสซูร์ เรียกว่า *นักแปลฝ่ายวิทยาศาสตร์* นั้นคิดว่าวิชาภาษาศาสตร์เป็นเครื่องมือที่ดีของนักแปลช่วยฝึกฝนให้นักแปลประสบความสำเร็จรวดเร็วขึ้น

อย่างไรก็ดีนักสังคม-ภาษาศาสตร์สามารถนำความรู้ทางด้านสังคมและภาษาศาสตร์ในเรื่องวัฒนธรรม การสื่อสารและจิตวิทยา มาใช้ในการแปลได้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี โดยมีแนวความคิดว่าตามหลักการทางวัฒนธรรมนั้นนักแปลต้องศึกษาวัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับและภาษาแปลให้เข้าใจอย่างถึงใจสามารถเทียบเคียงวัฒนธรรมทั้งสองได้ เนื่องจากความหมายทางวัฒนธรรมนั้นจะปรากฏอยู่ร่วมกันกับความหมายทางภาษาทั้งในภาษาต้นฉบับและภาษาแปล หลักการทางการสื่อสารนั้นนักแปลต้องนำเอาทฤษฎีการสื่อสารมาใช้ในการแปล เนื่องจากการแปลเป็นการสื่อสารประเภทหนึ่ง que สื่อความหมายด้วยภาษา ผู้แปลเป็นผู้ส่ง

สาร งานแปลเป็นสาร ผู้อ่านเป็นผู้รับสาร ส่วนหลักการทางจิตวิทยานั้นนักแปลต้องคำนึงถึงผู้อ่านที่มีความแตกต่างกันทางวัฒนธรรมและค่านิยม นักแปลจึงต้องคำนึงถึงผู้อ่านเป็นสำคัญ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยพบว่ายังไม่มีการศึกษาหัวข้อที่ทำการศึกษาคือการแปลคำเรียกขานจากภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทยมาก่อน งานวิจัยที่มีผู้ศึกษาไว้แล้วนั้นจะเกี่ยวข้องกับการใช้คำเรียกขานในสังคมใดสังคมหนึ่งแต่อย่างเดียว เช่นในสังคมไทยหรือในสังคมตะวันตก ผู้วิจัยจึงทบทวนงานวิจัยดังกล่าวซึ่งเป็นงานวิจัยทางด้านภาษาศาสตร์สังคมดังนี้

2.2.1 Roger Brown and Albert Gilman (1960)

บราวน์และกิลแมน ได้ศึกษาเรื่อง *The Pronouns of Power and Solidarity* โดยศึกษาถึงการใช้คำสรรพนามบุรุษที่สองที่มีรากคำมาจากคำสรรพนามภาษาละติน Tu และ Vos จากภาษาฝรั่งเศส (tu กับ vous) ภาษาอิตาลี (tu กับ voi) ภาษาสเปน (tu กับ vos) ภาษาเยอรมัน (du กับ Ihr) จากการศึกษาความสัมพันธ์ของภาษา การออกแบบสอบถามและจากการศึกษาวรรณกรรมโดยเฉพาะบทละคร จากการศึกษาบราวน์และกิลแมนได้แบ่งลักษณะการใช้คำสรรพนามออกเป็น

(1). การใช้ตามความหมายเชิงอำนาจ *The Power Semantic*

เป็นความสัมพันธ์ของบุคคลสองคนในเชิงอำนาจ อันหมายถึงบุคคลหนึ่ง (superior) มีอำนาจควบคุมพฤติกรรมเหนืออีกบุคคลหนึ่ง (inferior) เป็นความสัมพันธ์แบบต่างระดับกัน (nonreciprocal relationship) เช่น ระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก บิดามารดากับบุตร เจ้านายกับลูกน้อง ฯลฯ ผู้มีอำนาจรับ V (vos) และใช้ T (tu) กับผู้น้อย และผู้น้อยรับ T และใช้ V กับผู้มีอำนาจกว่า

บราวน์ และ กิลแมน กล่าวว่า การใช้ V นั้น/ เริ่มมาจากพระมหากษัตริย์ ต่อมาได้แพร่หลายมาสู่ชนชั้นสูง ทำให้มีการใช้ V เพื่อแสดงสถานะภาพทางสังคมชั้นสูง ในกลุ่มคนชั้นสูงที่มีสถานะภาพทางอำนาจเท่าเทียมกันมักแลกคำสรรพนาม V กัน ส่วนสามัญชนที่มีสถานะภาพทางอำนาจเท่ากันจะแลก T กัน

(2). การใช้ตามความหมายเชิงความเป็นปึกแผ่น *The Solidarity Semantic*

เป็นความสัมพันธ์ของบุคคลสองคนในเชิงความเป็นปึกแผ่นที่มีความคิดที่คล้ายคลึงกันมีสถานะภาพเชิงอำนาจเท่าเทียมกันมีพื้นเพหรือความชอบร่วมกัน สรรพนาม *V* ใช้แสดงความเคารพหรือความเป็นทางการและระยะห่าง ส่วน *T* ใช้แสดงความนอบน้อมหรือความสนิทสนมและความเป็นปึกแผ่น โดยใช้ในทั้งหมดุชนชั้นสูงและสามัญชน

อย่างไรก็ตาม บราวน์และกิลแมนพบว่าความหมายเชิงความเป็นปึกแผ่นได้รับความนิยมแพร่หลายมากขึ้น ทั้งคำสรรพนามที่แสดงความเป็นปึกแผ่น *T* และคำสรรพนามที่ไม่แสดงความเป็นปึกแผ่น *V* เช่นการใช้ *T* ระหว่างบุตรกับบิดามารดา การใช้ *V* ระหว่างลูกค้ากับบริกร ในขณะที่การใช้ในความหมายเชิงอำนาจลดลงไป

นอกจากนี้ทั้งสองยังพบว่าการใช้คำสรรพนามในความหมายเชิงความเป็นปึกแผ่นดูเหมือนว่าแพร่หลายมากขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความหมายเชิงอำนาจและความไม่เป็นปึกแผ่นกำลังเสื่อมความนิยมลงไปและความเป็นปึกแผ่นได้รับความนิยมครอบคลุมกว้างไปกว่าเดิมแต่กระนั้นในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองคนที่มีความสนิทสนมกันมากขึ้น บุคคลที่มีสถานะภาพเชิงอำนาจมากกว่ามักจะเป็นคนที่เปลี่ยนคำสรรพนาม *V* มาใช้คำสรรพนาม *T* เพื่อแสดงความเป็นปึกแผ่นก่อนบุคคลที่มีอำนาจน้อยกว่า

นอกจากนี้ บราวน์ และ กิลแมน ยังศึกษาถึงการเปลี่ยนการใช้คำสรรพนามเรียกขานเพื่อแสดงอารมณ์ว่า หากเป็นการเปลี่ยนคำสรรพนามในเชิงอำนาจ หมายความว่าผู้พูดมองผู้ฟังว่ามีอำนาจมากกว่า น้อยกว่าหรือเท่าเทียมกันกับตน ถ้าเป็นการเปลี่ยนในเชิงความเป็นปึกแผ่นจะหมายถึงผู้พูดมองว่าผู้ฟังในขณะนั้นว่าเป็นบุคคลภายนอกหรือบุคคลที่สนิทสนมกับตนส่วนใหญ่เมื่อเปลี่ยนจากการใช้ *V* มาใช้ *T* จะหมายถึงการสปรมะทหรือแสดงอารมณ์โกรธ แต่ถ้าเปลี่ยนจากการใช้ *T* มาใช้ *V* จะหมายถึงความชื่นชมหรือความเคารพยกย่อง

2.2.2 Roger Brown and Marguerite Ford (1961),

บราวน์และฟอร์ดได้ศึกษาเรื่องคำเรียกขานในภาษาอังกฤษแบบอเมริกันไว้ใน *Address in American English* โดยใช้ข้อมูลจากงานวรรณกรรมบทละครสมัยใหม่ของอเมริกัน การสัมภาษณ์พนักงานบริษัทและการออกแบบสอบถาม จากการศึกษาทั้งสองพบว่าโดยทั่วไปแล้วในภาษาอังกฤษแบบอเมริกันใช้คำเรียกขานในระดับเดียวกัน (reciprocal)

ด้วยชื่อแรก (first name) และ ตำแหน่ง + ชื่อสกุล (title + last name) และการใช้ต่างระดับกัน (non-reciprocal) ระหว่างชื่อแรกกับตำแหน่ง+ชื่อสกุล

การใช้คำเรียกขานชื่อแรกกับตำแหน่ง+ชื่อสกุลในระดับเดียวกันนั้น ขึ้นอยู่กับความคุ้นเคยสนิทสนม คนที่ไม่คุ้นเคยกันจะแลกตำแหน่ง+ชื่อสกุล ส่วนคนที่สนิทสนมกันจะแลกชื่อแรก ซึ่งจากการศึกษานี้บราวน์และฟอร์ดพบว่า ในสังคมอเมริกันนั้นการเปลี่ยนจากการแลกตำแหน่ง+ชื่อสกุลไปเป็นการแลกชื่อแรกนั้น เป็นไปอย่างรวดเร็วอันเป็นลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากสังคมของประเทศอื่นๆหรือต่างไปจากสังคมของประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษประเทศอื่น

การใช้คำเรียกขานชื่อแรกและตำแหน่ง+ชื่อสกุลต่างระดับกันนั้น ขึ้นอยู่กับวัยและสถานะภาพทางการงาน บุคคลที่มีวัยสูงกว่า (ประมาณ 15 ปี) ใช้ชื่อแรกกับบุคคลที่มีวัยน้อยกว่าและรับตำแหน่ง+ชื่อสกุลจากบุคคลที่มีวัยน้อยกว่า และบุคคลที่มีสถานะภาพทางการงานสูงกว่าจะใช้ชื่อแรกและรับตำแหน่ง+ชื่อสกุลจากบุคคลที่มีสถานะภาพทางการงานต่ำกว่า ในกรณีที่มีความแตกต่างเรื่องวัยและสถานะภาพทางการงานสถานะภาพทางการงานจะเป็นปัจจัยในการเลือกใช้คำเรียกขาน เช่น ผู้บริหารที่มีวัยน้อยกว่าใช้ชื่อแรกและรับตำแหน่ง+ชื่อสกุลจากภารโรงที่มีวัยสูงกว่า

บราวน์ และ ฟอร์ด พบว่าการใช้คำเรียกขานมีการเปลี่ยนแปลงจากการใช้ตำแหน่ง+ชื่อสกุลในระดับเดียวกัน และการใช้ชื่อแรก/ตำแหน่ง+ชื่อสกุลต่างระดับกัน ไปสู่การใช้ชื่อแรกในระดับเดียวกัน เช่น บุคคลที่มีวัยสูงกว่าหรือสถานะภาพทางการงานสูงกว่าเปลี่ยนจากการแลกตำแหน่ง+ชื่อสกุลมาใช้ชื่อแรกกับอีกบุคคลหนึ่งที่มีวัยน้อยกว่าหรือสถานะภาพทางการงานต่ำกว่าและการเปลี่ยนจากการแลกตำแหน่ง+ชื่อสกุลมาเป็นการแลกชื่อแรกจะไม่มี การเปลี่ยนกลับไปเป็นการแลกตำแหน่ง+ชื่อสกุลยกเว้นการแสดงอารมณ์โกรธหรือการตำหนิหรือเปลี่ยนเป็นการใช้ชื่อผสม (multiple names) เพื่อแสดงความสัมพันธ์ที่สนิทสนมมากกว่าการแลกชื่อแรก เช่น บางครั้งใช้ตำแหน่ง+ชื่อสกุล, ชื่อแรกหรือชื่อสกุลหรือชื่อเล่นหรือการสร้างชื่อเลียนเสียงชื่อแรกหรือชื่อเล่นและการใช้ชื่อผสมอาจเป็นการใช้แบบต่างระดับกันก็

2.2.3 Susan Ervin-tripp (1972)

เออร์วิน-ทริปป ได้ศึกษาการใช้คำเรียกขานในสังคมอเมริกัน *American Rules of Address* ซึ่งเป็นการศึกษาต่อจากที่บราวน์และฟอร์ด (1961) ได้ศึกษาไว้ โดยศึกษาการใช้คำเรียกขานในกลุ่มนักวิชาการอเมริกันแถบตะวันตกในลักษณะของของแผนภูมิ ที่มีตัวเลือกการใช้คำเรียกขานเป็น

- การละชื่อไว้
- การใช้ชื่อแรก
- การใช้คำเรียกญาติ + ชื่อแรก
- การใช้คำนำหน้านามบุรุษ + ชื่อแรก
- การใช้คำนำหน้าสตรีที่ยังไม่ได้สมรส + ชื่อแรก
- การใช้คำนำหน้าสตรีที่สมรสแล้ว + ชื่อแรก
- การใช้ตำแหน่ง + ชื่อสกุล

ปัจจัยที่เออร์วิน-ทริปปกำหนดไว้ในแผนภูมิว่ามีส่วนในขบวนการตัดสินใจในการเลือกใช้คำเรียกขานคือ

- วัย : + ผู้ใหญ่ หรือ - ผู้ใหญ่ (+ ผู้ใหญ่ คือ จบมัธยมศึกษาตอนปลาย อายุประมาณ 18 ปี หรือ อายุ 16 ปี ที่ทำงานแล้ว)
- สถานะการณ์ที่แสดงสถานะภาพ : สถานะภาพของกลุ่มชนในสถานะการณ์ต่างๆ ว่าเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ
  - ความเป็นญาติ
  - ความเป็นเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน
  - ตำแหน่งหน้าที่
  - การที่มีอายุหรือตำแหน่งสูงกว่าอนุญาตให้ใช้ชื่อแรก
  - ตำแหน่ง ยศ
  - เพศ
  - สถานภาพการสมรส

2.2.4 Angkab Palakornkul (1972)

อังคาบ ผลากรกุล ได้ศึกษาเรื่องกลวิธีการใช้คำสรรพนามในภาษาพูดของไทย กรุงเทพมหานครตามแนวภาษาศาสตร์สังคม และได้ระบุปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมที่เป็นตัวกำหนด

บทบาททางสังคมและความสัมพันธ์ของบทบาทของกลุ่มชนที่มีผลต่อการเลือกใช้คำสรรพนามไว้ 8 ปัจจัย ได้แก่

(1). อำนาจและสถานะภาพ : กลุ่ม + อำนาจและสถานะภาพ เช่น พระมหากษัตริย์ พระราชวงศ์ ข้าราชการ พระสงฆ์ นักการเมือง ฯลฯ

กลุ่ม - อำนาจและสถานะภาพ เช่น ชาวนา กรรมกร คนรับใช้ ฯลฯ

(2). ความเป็นญาติและความสัมพันธ์ทางครอบครัว : เป็นญาติ ไม่ใช่ญาติ บิดา มารดา บุตร พี่น้อง ความสัมพันธ์ทางครอบครัว : สมาชิกในครอบครัว คู่สมรส เจ้านาย คนรับใช้ ฯลฯ

(3). ความเป็นเพื่อน : เพื่อน ไม่ใช่เพื่อน คนคุ้นเคย คนไม่คุ้นเคย เพื่อนของญาติ ญาติของเพื่อน

(4). กลุ่มชาติพันธุ์ : คนไทย ไม่ใช่ไทย จีน แขก ฝรั่งเศส

(5). อาชีพ : เพื่อนร่วมงาน ครู นักเรียน นายแพทย์ นางพยาบาล ฯลฯ

(6). เพศ : ชาย หญิง

(7). ความใกล้ชิดทางสายเลือด : รุ่นอายุแก่กว่า รุ่นอายุอ่อนกว่า รุ่นอายุเท่ากัน

นอกจากนี้ อังคาร ผลการทูล ยังได้กล่าวถึงปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมที่เป็นเงื่อนไขในการเลือกใช้คำสรรพนามตามความสัมพันธ์ของบทบาทของกลุ่มชน 9 ปัจจัย คือ

(1). ความสนิทสนม : สนิทสนมมาก สนิทสนม และ สนิทสนมน้อย เช่น

กู กับ มึง = สนิทสนมมาก

อ้าว กับ ลื้อ = สนิทสนม

ผม กับ คุณ = สนิทสนมน้อย

(2). ความเคารพ ความวัย หรือ ตำแหน่งการงาน โดยใช้คำสรรพนามและคำลงท้ายที่สุภาพ

(3). ความเป็นปึกแผ่น การใช้คำเรียกญาติหรือการใช้คำเรียกขานที่แสดงความเป็นเพื่อนเพื่อแสดงความเป็นปึกแผ่น

(4). ความเป็นทางการ สถานะการณที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ

(5). การมีบุตรอยู่ด้วย บิดาอาจเรียกตัวเองว่า พ่อ และเรียกภรรยาว่า แม่ หากมีบุตรอยู่ในการสนทนาด้วย

(6). การมีบุคคลที่ไม่คุ้นเคยหรือบุคคลที่มีอำนาจและสถานะภาพอยู่ด้วย โดยใช้คำสรรพนามที่สุภาพและเป็นทางการ

(7). ระยะเวลาที่คุ้นเคยกัน บุคคลที่คุ้นเคยกันเป็นเวลานานใช้คำสรรพนามต่างไปจากบุคคลที่เพิ่งคุ้นเคยกัน โดยมีเวลาเป็นปัจจัยในการเปลี่ยนคำสรรพนามนั้น

(8). การไว้ตัว บุคคลที่มีอำนาจและสถานะภาพสูงกว่าใช้กับบุคคลที่มีอำนาจและสถานะภาพต่ำกว่าเพื่อเป็นการแสดงระยะห่างทางสังคม

(9). การแสดงอารมณ์ เป็นการเปลี่ยนการใช้คำสรรพนามตามการเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อคู่สนทนา เช่น เพื่อแสดงอารมณ์โกรธ รักใคร่ ตำหนิ ถากถาง ฯลฯ

2.2.5 กัลยา ดิงศกัทธิย (ม.ร.ว.) และ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2531)

กัลยา ดิงศกัทธิย (ม.ร.ว.) และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ได้ศึกษาเรื่องคำเรียกขานในภาษาไทยในสมัยรัตนโกสินทร์ และพบว่ารูปแบบของคำเรียกขานที่ใหม่มากที่สุดมี 3 รูปแบบคือ

- คำนำหน้า + ชื่อ	เช่น	คุณสมศรี
- ชื่อ	เช่น	สมศรี
- คำนำหน้า	เช่น	คุณ

ส่วนรูปแบบอื่นๆ ที่ใช้รองลงมามี

- คำเรียกญาติ	เช่น	ป้า
- คำเรียกญาติ + ชื่อ	เช่น	ป้าแดง
- คำนำหน้า + คำเรียกญาติ	เช่น	คุณอา
- อาชีพ / ตำแหน่ง	เช่น	อาจารย์
- วลีแสดงความรู้สึก	เช่น	ที่รัก
- คำนำหน้า + ยศ	เช่น	ท่านนายพล
- ยศ	เช่น	จ่า
- คำนำหน้า + อาชีพ / ตำแหน่ง	เช่น	คุณหมอ

ส่วนโอกาสที่จะใช้คำเรียกขานในรูปแบบต่างๆข้างต้นนั้น ผู้วิจัยกล่าวว่ามันขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ 9 แบบ คือ

1. ญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อย
2. สามีกับภรรยา

3. ผู้บังคับบัญชากับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา
4. ครูกับศิษย์
5. ผู้ให้บริการกับผู้รับบริการ
6. เพื่อน
7. คู่รัก
8. คนรู้จักกัน
9. คนไม่รู้จักกัน

ความสัมพันธ์ทั้ง 9 รูปแบบดังกล่าว อาจแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

ก. ความสัมพันธ์แบบสมมูล ซึ่งหมายความว่าผู้พูดมองว่าผู้ฟังว่าเท่ากับตน ได้แก่ ความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อน คู่รัก คนรู้จักกัน และคนไม่รู้จักกัน

ข. ความสัมพันธ์แบบไม่สมมูล ซึ่งหมายถึงความสัมพันธ์ที่แสดงว่าผู้พูดมีสถานภาพทางสังคมไม่เท่ากันหรือผู้พูดมองว่าไม่เท่ากัน เช่น ญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อย สามีกับภรรยา นายกับบ่าว เป็นต้น

ค. ความสัมพันธ์แบบเป็นกลาง ซึ่งหมายความว่าความสัมพันธ์ที่นอกเหนือไปจาก 2 แบบแรก เป็นความสัมพันธ์ที่ความเท่ากันหรือสูงกว่า ต่ำกว่า ไม่มีความเกี่ยวข้อง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการ

ส่วนการใช้คำเรียกขานนั้นจะแปรไปตามความสัมพันธ์แบบต่างๆ เช่น ในความสัมพันธ์แบบไม่สมมูลระหว่างญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อย ญาติผู้ใหญ่มักเรียกญาติผู้น้อยโดยใช้ชื่อแต่ญาติผู้น้อยจะเรียกญาติผู้ใหญ่ด้วยชื่อไม่ได้ แต่ในความสัมพันธ์แบบสมมูล เช่น ระหว่างเพื่อน จะใช้คำเรียกขานเหมือนกัน เช่น ใช้ชื่อเรียกกันมากที่สุด

ผู้วิจัยได้สรุปไว้ว่าโดยทั่วไปผู้พูดใช้เกณฑ์ ความเคารพ และ ความสนิทสนม เป็นตัวเลือกคำเรียกขาน คือ ในความสัมพันธ์แบบไม่สมมูล ถ้าผู้พูดใช้ ชื่อ เช่น แดง สมศรี แสดงว่าผู้พูดให้ความเคารพผู้ฟังน้อยมาก (หรือไม่ให้เลย) แต่ถ้าผู้พูดใช้ ถ้าน้าหน้า แต่ลำพัง เช่น คุณ ท่าน แสดงว่าผู้พูดให้ความเคารพผู้ฟังมาก ส่วนในความสัมพันธ์แบบสมมูล ถ้าผู้พูดใช้ ชื่อ แต่ลำพัง แสดงว่าผู้พูดให้ความสนิทสนมกับผู้ฟังมาก หากผู้พูดใช้ ถ้าน้าหน้า แต่ลำพัง แสดงว่าผู้พูดให้ความสนิทสนมกับผู้ฟังน้อยมาก (กัลยาและอมรา ในอมรา 2533 : 111- 112)

2.2.5 Sirinapa Phromkham (1993)

ศิรินภา พรหมคำ ได้ศึกษาถึงการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยไว้ใน *Pattern of Speaking in Thai Television Dramas: A Sociolinguistic Analysis* โดยทำการศึกษาจากบทสนทนาในบทรละครทางโทรทัศน์จำนวน 55 บท เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบการพูดที่ใช้คำเรียกขานในบทสนทนา

จากการศึกษาพบว่าคำเรียกขานที่พบมีทั้งคำเรียกขานตัวเองและคำเรียกขานผู้ฟัง การเลือกใช้คำเรียกขานสามารถแบ่งออกเป็นได้หลายระดับตามความเป็นทางการและความสุภาพ ผู้พูดจะเลือกสรรคำเรียกขานที่เหมาะสมกับผู้ฟังและสถานะการณ์ และผู้พูดจะต้องพิจารณาปัจจัยประกอบอื่นๆ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา สถานะภาพทางสังคมของผู้ฟัง ตลอดจนระดับของความสนิทสนมกับผู้ฟัง เพื่อที่จะใช้คำเรียกขานได้เหมาะสม

คำเรียกขานที่ผู้พูดเลือกใช้แทนตัวเองและผู้ฟังจะแสดงให้เห็นถึงระดับของความสนิทสนม อำนาจและความสัมพันธ์ทางบทบาทของคู่สนทนา ความสัมพันธ์ระหว่างคนสนิทสนม และคนแปลกหน้าจะใช้คำเรียกขานที่ต่างกัน การเลือกใช้คำเรียกขานถูกกำหนดโดยความสัมพันธ์ทางบทบาท สถานะภาพทางเศรษฐกิจสังคม เพศ สถานะการณ์ ตลอดจนอารมณ์ของคู่สนทนา

รูปแบบของการใช้คำเรียกขานนั้นแบ่งออกได้เป็นสองประเภทคือการใช้คำเรียกขานระดับเดียวกัน (reciprocal) และการใช้คำเรียกขานต่างระดับกัน (non-reciprocal) การใช้คำเรียกขานระดับเดียวกันหมายถึงคู่สนทนาใช้คำเรียกขานเดียวกันในการสนทนากัน เช่น การใช้ชื่อแรก หรือการใช้ชื่อเล่นระหว่างคู่สนทนา ส่วนการใช้คำเรียกขานต่างระดับกันหมายถึงคู่สนทนาใช้คำเรียกขานต่างกันในการสนทนา เช่น การใช้ชื่อแรกเรียกผู้ฟังแต่ถูกผู้ฟังเรียกด้วยชื่อเล่น (Sirinapa Phromkham. 1993)

2.8 เนื้อเรื่องย่อ *ซันกว่าเดียด* และตัวละคร

คำจำกัดความของ *SLEEPERS* คือ

SLEEPER หมายถึง -มือปืนจากต่างเมืองผู้ต่างถิ่นหลังจากทำงานที่รับจ้างมาเสร็จ

แล้ว

-เยาวชนผู้ถูกตัดสินใจรับโทษในสถานพินิจ บ้านเยาวชน หรือสถาบันกักกันของรัฐนานกว่าเก้าเดือน

SLEEPERS เป็นงานเขียนชิ้นที่สองของลอเรนโซ การ์แคทเทอร์รา อดีตผู้สื่อข่าวของ หนังสือพิมพ์นิวยอร์ก เดลี นิวส์ เป็นงานเขียนที่เกี่ยวข้องกับอดีตของตนเองกับเพื่อนๆ อีก สามคนในวัยราวๆ 9-12 ปีที่การเล่นกิกะนองเป็นเหตุให้พวกเขาถูกควบคุมตัวอยู่ในบ้านเยาวชนชายเป็นระยะเวลาตั้งแต่หกเดือนถึงหนึ่งปีครึ่ง ซึ่งเป็นระยะเวลาที่พวกเขาถูกพวกผู้คุมบ้านเยาวชนใช้กำลังทำทารุณกรรมทั้งทางร่างกายและจิตใจอันยังผลให้วิถีชีวิตของพวกเขาทั้งสี่เปลี่ยนแปลงไป ลอเรนโซทำงานหนังสือพิมพ์ ไมเคิลเป็นทนาย ส่วนจอห์นและทอมมีอยู่ในกลุ่มอันธพาลในละแวกที่อาศัย ทั้งสี่รอเวลาแก้แค้นผู้คุมที่ทำทารุณกรรมตนและในที่สุดจอห์นและทอมมีได้ฆาตกรรมอดีตผู้คุมคนหนึ่งและนำไปสู่การเปิดโปงคดีของบ้านเยาวชนที่ถูกปิดบังมาเป็นเวลานานด้วยการร่วมมือของเพื่อนๆ ของทั้งสี่คน

ลอเรนโซ การ์แคทเทอร์รา ไมเคิล ซัลลิแวน จอห์น ไรลีย์ และ ทอมมี มาร์คาโน เด็กชายวัย 10-12 ปี เป็นเพื่อนสนิทกัน อาศัยอยู่ในเขตเวสต์ไซด์ของกรุงนิวยอร์กในเขตเฮลส์ กิทเชนที่เป็นเขตที่อยู่อาศัยของครอบครัวผู้มีรายได้น้อยที่เพิ่งอพยพเข้ามาตั้งรกรากในสหรัฐอเมริกา ทั้งสี่มาจากครอบครัวที่มีปัญหาของการหย่าร้าง การใช้กำลังภายในครอบครัว และการต้องโทษ

เพื่อช่วยเหลือตัวเองให้มีรายได้ ลอเรนโซ ชักชวนเพื่อนๆ ให้เข้าไปช่วยงาน กิง เบนนี หัวหน้านำมาเฟียในเขตเฮลส์ กิทเชน ในขณะที่เดียวกันก็ยังทำงานพิเศษที่โบสถ์ละแวกบ้านให้กับ หลวงพ่อ โรเบิร์ต คาร์โล ผู้ซึ่งพยายามดึงเด็กทั้งสี่นี้ให้ได้รับการศึกษาและมีชีวิตที่ดีกว่าที่เป็นอยู่

การกระทำที่เกิดจากความตึกะนองของตัวละครที่กำลังก้าวไปสู่วัยรุ่นทำให้ชายคนหนึ่งต้องบาดเจ็บสาหัส และส่งผลให้ทั้งสี่ต้องเข้ารับโทษที่วิลกินสันบ้านสำหรับเยาวชนชายเป็นเวลาตั้งแต่ครึ่งปีถึงปีครึ่ง ทั้งสี่อยู่ภายใต้การควบคุมของ ฌอน โนคส์ อัดัม สไตลเลอร์ เสนรี แอดคินสัน และ ราล์ฟ เฟอร์กูสัน ผู้คุมของบ้านเยาวชนชายที่ทำทารุณกรรมเด็กทั้งสี่ทั้งทางร่างกายและจิตใจ อันส่งผลกระทบต่อทำให้ชีวิตของเด็กชายกลุ่มนี้หักเหไปอย่างรุนแรงและต้องประสบกับชะตากรรมที่เลวร้ายในเวลาต่อมา

สิบเอ็ดปีต่อมาจอห์นและทอมมีกลายเป็นสมาชิกของกลุ่มมาเฟียและได้สังหารอดีตผู้
 คุมของบ้านเขาวชนผู้เคยทรามพวกเขาและเพื่อน ขณะที่คดีกำลังดำเนินอยู่ในศาลสถิตยุติ
 ธรรม โลเรนโซนักหนังสือพิมพ์ และ ไมเคิลทนายความ ได้ร่วมมือกันเปิดโปงพฤติกรรม
 การทารุณกรรมทางเพศของพวกผู้คุมที่กระทำกับพวกเขาที่บ้านเขาวชนชาย หลวงพ่อโรเบิร์ต
 คาริลโลในฐานะพยานบุคคลทำให้ทั้งสองรอดพ้นจากการถูกดำเนินคดี และทั้งเพื่อนทั้งสี่ก็ได้
 กลับมาพบกันใหม่อีกครั้งก่อนที่จะแยกย้ายกันไปตามทางของตนเอง

ตัวละคร

โลเรนโซ คาร์แคทเทอร์รา (เชคส์) ผู้เขียน เป็นผู้ดำเนินเรื่อง บอกเล่าเรื่องราวต่างๆ
 ที่เกิดขึ้น เป็นเพื่อนสนิทกับจอห์นนี่ ทอมมี และ ไมคี้

ไมเคิล ซัลลิแวน (ไมคี้) เพื่อนสนิทคนหนึ่งของโลเรนโซ ภายหลังเป็นอัยการ
 ฟ้องจอห์นและทอมมีในคดีฆาตกรรมอดีตผู้คุมบ้านเขาวชน เพื่อที่จะเปิดโปงเรื่องราวทารุณ
 กรรมทางเพศที่เกิดขึ้นกับคนและเพื่อนๆ ขณะถูกกักกันอยู่ที่นี่

จอห์น ไรลีย์ (จอห์นนี่) ทอมมี มาร์คานโน (ทอมมี) เพื่อนสนิทของโลเรนโซ
 และไมเคิลที่หักเหชีวิตมาเป็นหัวหน้ากลุ่มอันธพาลในละแวกเฮลส์ คิทเชน ทั้งสองฆ่า ฉอน
 โนคส์ อดีตผู้คุมบ้านเขาวชนที่ทั้งสองถูกกักกันอยู่เพื่อล้างแค้นที่ถูกโนคส์และเพื่อนทำทารุณ
 กรรม

แครอล มาตินเช เด็กสาวคนเดียวในกลุ่ม เป็นเพื่อนหญิงของไมเคิลและมีส่วนช่วย
 หาข้อมูลเพื่อช่วยโลเรนโซและไมเคิลทำการเปิดโปงการทำทารุณกรรมของพวกผู้คุม

หลวงพ่อบีโรเบิร์ต คาริลโล (หลวงพ่อบีโรบ) บาทหลวงที่โบสถ์ในเฮลส์ คิทเชน ที่
 สนับสนุนกับเด็กๆ ทั้งห้าคน เป็นผู้พยายามช่วยเหลือเด็กๆทุกคนตลอดมา เป็นกุญแจดอก
 สำคัญที่ช่วยให้จอห์นและทอมมีรอดพ้นความผิดคดีฆาตกรรม

คิง เบนนี่ หัวหน้ากลุ่มมาเฟียในย่านเฮลส์ คิทเชน เป็นผู้ใหญ่ที่ให้ความสนิทสนม
 กับโลเรนโซและเพื่อนๆ ช่วยเหลือโลเรนโซด้านการเงินและรับเอาโลเรนโซมาทำงานด้วย
 และคอยช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ มาตลอด

แพท แมนโซ เจ้าของร้านชำในเฮลส์ คิทเชน ปากร้ายแต่ใจดีและช่วยเหลือโลเรนโซ
 และเพื่อนในคดีฆาตกรรม

ฉอน โนคส์ อคัม สตาเซลอร์ เฮนรี แอดิสัน และ ราล์ฟ เฟอร์กูสัน อดีตผู้คุมใน
 บ้านเขาวชนชายวิลกินสัน ผู้ทำทารุณกรรมทางเพศกับโลเรนโซและเพื่อนๆ โนคส์ถูกทอมมี

และจอห์นยังตายในร้านอาหารและเป็นสาเหตุของการเปิดโปงเรื่องราวความโหดร้ายของผู้คุม ทั้งสี่ในเวลาต่อมา

นวนิยายเรื่องนี้ นับว่ามีจำนวนตัวละครมากทั้งที่เป็นเด็กและผู้ใหญ่ ตลอดจนการดำเนินเรื่องที่มีบทสนทนา ปากกู่อยู่มากนอกเหนือไปจากบทบรรยาย ทำให้มีการใช้คำเรียกขานต่างๆ เป็นจำนวนมาก ทั้งที่เป็นคำสรรพนามและคำนาม และเมื่อมีการแปลคำเรียกขานเหล่านี้ ออกเป็นภาษาไทยแล้ว ทำให้มีคำเรียกขานต่างๆ จำนวนมากปรากฏอยู่ในฉบับแปล ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาวิธีการแปลคำเรียกขานมาเป็นภาษาไทยของนวนิยายเรื่องดังกล่าว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษา การแปลคำเรียกขานจากนวนิยาย : กรณีศึกษาเรื่อง ชั้นกว่าเลือด ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการศึกษาดังนี้

3.1 รูปแบบของการวิจัย

รูปแบบของการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการศึกษาโดยศึกษาการแปลคำเรียกขานในนวนิยายจากนวนิยายต้นฉบับเรื่อง SLEEPERS เขียนโดย LORENZO CARCATERRA (ค.ศ. 1995) และฉบับแปลเรื่อง ชั้นกว่าเลือด แปลโดย สมพล สังขะเวส (พ.ศ. 2539)

สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกใช้นวนิยายเรื่องดังกล่าวเป็นกรณีศึกษาเนื่องจากนวนิยายเรื่องนี้มีจำนวนตัวละครมากพอสมควรและตัวละครมีความหลากหลายในเรื่องของลักษณะทางสังคม วัย และความสัมพันธ์ของตัวละครแต่ละตัว ในฉบับแปลผู้แปลใช้คำเรียกขานต่างๆกันไปตามลักษณะของตัวละครดังกล่าวอันมีความหลากหลายและมีจำนวนมากพอที่ทำให้สามารถศึกษาการแปลคำเรียกขานของผู้แปลในลักษณะต่างๆกันได้

3.2 วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น

3.2.1 การแบ่งประเภทของคำเรียกขาน

ผู้วิจัยศึกษาการแปลคำเรียกขานที่ปรากฏในบทสนทนาในนวนิยายเรื่องดังกล่าวที่ตัวละครทุกตัวใช้ในการอ้างอิงถึงตนเองและผู้ที่ตนสนทนาคับ แต่ไม่ได้ศึกษาถึงคำที่ใช้เรียกบุคคลที่สาม เพราะถือว่าเป็นคำอ้างอิงไม่ใช่คำเรียกขาน โดยคำเรียกขานนี้ปรากฏอยู่ในรูปของ

- คำสรรพนามบุรุษที่ 2
- คำสรรพนามบุรุษที่ 2 กับนามวลีหรือคำนาม

- คำนามทั่วไป
- ชื่อเฉพาะ
- คำขยาย
- คำสรรพนามบุรุษที่ 1

3.2.2 ลักษณะทางสังคมไทยที่มีผลต่อการใช้คำเรียกขาน

ผู้วิจัยทำรายการแสดงคำเรียกขานต่างๆ ในภาษาไทยที่ผู้แปลเลือกใช้โดยใช้หลักของระดับของความสนิทสนมและสถานการณ์ที่เป็นทางการที่ปรากฏในสังคมไทย เป็นตัวแบ่งคำเรียกขานที่ปรากฏเพื่อแสดงภาพของการใช้คำเรียกขานในภาษาไทย เนื่องจากความสนิทสนมและความเป็นทางการของสถานการณ์จะเป็นตัวกำหนดการใช้คำเรียกขานของกลุ่มคนนอกเหนือไปจากปัจจัยเรื่องอายุ เพศและตำแหน่งหรืออาชีพ ผู้วิจัยได้แบ่งระดับของความสนิทสนมแบ่งออกเป็น

- ระหว่างคนแปลกหน้า STRANGER
- ระหว่างคนไม่คุ้นเคย NON-ACQUAINTANCE
- ระหว่างคนคุ้นเคย ACQUAINTANCE
- ระหว่างคนสนิทสนม INTIMATE

สถานการณ์ที่เป็นทางการ แบ่งออกเป็น

- เป็นทางการ FORMAL
- ไม่เป็นทางการ NON-FORMAL

3.2.3 การจัดกลุ่มรูปแบบการใช้คำเรียกขาน

ผู้วิจัยทำการจัดกลุ่มการใช้คำเรียกขานเพื่อแสดงรูปแบบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ปรากฏในหัวข้อการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น

- การใช้คำเรียกขานในระดับเดียวกัน RECIPROCAL
- การใช้คำเรียกขานต่างระดับกัน NON-RECIPROCAL

3.2.4 กลวิธีการแปลคำเรียกขาน

ผู้วิจัยศึกษาวิธีการแปลคำเรียกขานของผู้แปลโดยแบ่งออกเป็น

- การแปลตรง
- การปรับคำแปล
- การรวมคำแปล

- การละไม่แปล

3.2.5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยสรุปการศึกษาจากการวิเคราะห์ต่างๆเบื้องต้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงการแปลคำเรียกขานต่างๆในลักษณะต่างๆกัน แสดงให้เห็นถึงลักษณะทางสังคมวัฒนธรรมไทยที่มีผลต่อการเลือกใช้คำเรียกขาน ตลอดจนรูปแบบของการใช้คู่ของคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้แปลเลือกใช้ตามความเหมาะสม และกลวิธีเลือกใช้คำเรียกขานของผู้แปลเพื่อที่จะรักษาอรรถรสของสารในต้นฉบับ

บทที่ 4

คำเรียกขานที่ปรากฏอยู่ในนวนิยาย *ขันกว่าเลือด*

จากการศึกษาเนื้อหาของนวนิยายเรื่องนี้ทำให้ทราบว่า เป็นนวนิยายที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเพื่อนในกลุ่มเด็กก่อนวัยรุ่นในสังคมผู้ด้อยโอกาส สถานการณ์ในทัศนสถาน และความรุนแรงในชีวิตประจำวัน จากเนื้อหาดังกล่าวจะช่วยให้ผู้แปลตัดสามารถสนใจเลือกใช้คำเรียกขานให้เหมาะสมกับเนื้อหาโดยอาจเปรียบเทียบกับลักษณะเดียวกันในสังคมวัฒนธรรมไทย เพื่อให้ได้รสชาติในฉบับแปลเทียบเคียงกับต้นฉบับ

ในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอคำที่ทำหน้าที่เป็นคำเรียกขานทั้งหมดที่ปรากฏอยู่ในบทสนทนาซึ่งพบว่าเป็นคำที่ผู้แปลแปลมาจากคำบุรุษสรรพนาม คำบุรุษสรรพนามและนามวลีหรือคำนาม คำนามทั่วไป ชื่อเฉพาะและคำหยาบ จากต้นฉบับภาษาอังกฤษมาสู่ฉบับแปลภาษาไทย

การนำเสนอคำเรียกขานนั้นสามารถทำได้ในหลายรูปแบบ โดยกำหนดจากปัจจัยและบริบททางสังคมต่างๆกัน เป็นที่ทราบกันดีว่าในสังคมวัฒนธรรมไทยนั้นการจะเลือกใช้คำเรียกขานใดกับผู้ใดคนสนทนาด้วยหรือคำเรียกขานสำหรับตนเอง จะขึ้นอยู่กับปัจจัยประกอบเรื่องอายุ เพศ ตำแหน่งหรืออาชีพของกลุ่มสนทนา เนื่องจากในสังคมไทยให้ความสำคัญในเรื่องปัจจัยดังกล่าวเป็นอย่างมาก ความแตกต่างหรือความเท่ากันของอายุ เพศและตำแหน่งหรืออาชีพของกลุ่มสนทนาจะมีส่วนช่วยให้กลุ่มสนทนาตัดสินใจใช้คำเรียกขานให้เหมาะสมและจะทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างราบรื่น เช่นในกลุ่มสนทนาที่มีวัยเดียวกัน เช่น เด็กกับเด็ก ผู้ใหญ่กับผู้ใหญ่ เพศเดียวกัน เช่น ชายกับชาย หญิงกับหญิง และตำแหน่งหรืออาชีพเดียวกัน เช่น ครูกับครู จะใช้คำเรียกขานต่างไปจากกลุ่มสนทนาที่มีวัยต่างกัน เช่น เด็กกับผู้ใหญ่ เพศต่างกัน เช่น ชายกับหญิง และตำแหน่งหรืออาชีพต่างกัน เช่น ครูกับนักเรียน เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเอา *ความสนิทสนม* และ *ความเป็นทางการ* มาใช้ในการนำเสนอคำเรียกขานที่พบในบทแปลเพื่อแสดงให้เห็นการใช้คำแปลคำเรียกขานในนวนิยาย *ขันกว่าเลือด* ที่ปรากฏในโอกาสต่างๆ เนื่องจากในสังคมไทยนั้นการที่จะเลือกใช้คำเรียกขานคำใดกับผู้ใดคนสนทนาด้วยและสำหรับตนเองนั้น นอกเหนือไปจากปัจจัยเรื่องอายุ เพศ

ตำแหน่งหรืออาชีพแล้ว ความสนิทสนมระหว่างคู่สนทนาและความเป็นทางการของสถานการณ์ที่บทสนทนานั้นเกิดขึ้น จะเป็นหลักสำคัญอีกประการหนึ่งที่คู่สนทนาจะต้องคำนึงถึงเพื่อจะเลือกใช้คำเรียกขานที่เหมาะสม

4.1 การแบ่งคำเรียกขานออกตามระดับความสนิทสนม

ผู้วิจัยได้แบ่ง ระดับความสนิทสนม เป็น 4 ระดับ คือ

4.1.1 ความสัมพันธ์ระดับคนแปลกหน้า หมายถึงความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลแปลกหน้าที่ไม่เคยพบกันมาก่อน เป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ทุกประเภทที่อาจพัฒนาไปสู่ความสัมพันธ์ระดับที่คุ้นเคยและระดับคนสนิทสนมในภายหลังได้ เช่น ระหว่างเชกส์ตัวละครหลักของเรื่องกัมบิง เบนนี่หัวหน้ากลุ่มอันธพาลที่พัฒนาความสัมพันธ์จากระดับนี้ไปสู่ระดับคนสนิทสนมในภายหลัง

4.1.2 ความสัมพันธ์ระดับคนไม่คุ้นเคย หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เพิ่งทำความรู้จักกันหรือระหว่างบุคคลที่รู้จักกันอย่างผิวเผินหรือระหว่างบุคคลที่เคยพบกันแต่ไม่รู้จักกัน เช่น ระหว่างเชกส์และเพื่อนๆกับพวกผู้คุมในทัณฑสถานเด็กชาย

4.1.3 ความสัมพันธ์ระดับคนคุ้นเคย หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่รู้จักกันมีความคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี เช่น ระหว่างเชกส์และเพื่อนๆกับแพท แมนโทเจ้าของร้านขายของชำละแวกบ้าน

4.1.4 ความสัมพันธ์ระดับคนสนิทสนม หมายถึงความสัมพันธ์ของบุคคลที่รู้จักกันและมีความสนิทสนมกันเป็นอย่างมาก เป็นระดับที่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมีความแนบแน่นมากที่สุด เช่น ระหว่างเชกส์กับเพื่อนๆ

ระดับของความสนิทสนมดังกล่าวนี้อาจจะเป็นความสัมพันธ์ที่หรือสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้จากระดับหนึ่งไปอีกระดับหนึ่งได้ตามระยะเวลาและความคุ้นเคยที่มีมากขึ้น ความสัมพันธ์ระดับคนแปลกหน้าจึงอาจพัฒนาไปสู่ความสัมพันธ์ระดับคนคุ้นเคยหรือคนสนิทสนมได้ในที่สุด

4.2 การแบ่งคำเรียกขานออกตามสถานการณ์ที่เป็นทางการ

สำหรับ สถานการณ์ที่เป็นทางการ นั้น หมายถึงสถานการณ์ที่ทำให้ผู้สนทนาต้องเลือกสรรคำเรียกขานที่เหมาะสมมาใช้ โดยคำนึงถึงบทบาทของตนและผู้ฟัง ฉะนั้น สถานการณ์นั้นๆ เป็นสำคัญหรืออาจกล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่าสถานการณ์เป็นตัวกำหนดการเลือกใช้คำเรียกขาน สถานการณ์ที่เป็นทางการจะกำหนดให้ใช้คำเรียกขานที่เป็นทางการ เช่น ในศาล ในขณะที่สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการจะกำหนดให้ใช้คำเรียกขานที่ไม่เป็นทางการได้ เช่น บนทางเท้า

ผู้วิจัยแบ่งสถานการณ์ที่เป็นทางการนี้ออกเป็น 2 สถานการณ์ ตามที่ได้พบ คือ

4.2.1 เป็นทางการ หมายถึงสถานการณ์ที่ต้องการการใช้คำสนทนาอย่างเป็นทางการที่มีกใช้ภาษาสุภาพ ได้แก่ ขณะที่มีการพิจารณาคดีในศาล การเรียนการสอนในชั้นเรียน

4.2.2 ไม่เป็นทางการ หมายถึงสถานการณ์ที่ไม่ต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาที่สุภาพเป็นทางการ ได้แก่ การพูดคุยตามทางเดินเท้า ในร้านอาหาร ในทัณฑสถาน ที่บ้าน งานเลี้ยง

4.3 ประเภทของคำเรียกขาน

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำเรียกขานที่ปรากฏอยู่ในนวนิยาย ช้นกว่าเลือด ที่ใช้ตามแนวความสนิทสนมและความเป็นทางการตามลักษณะของคำต่างๆ ได้แก่

4.3.1 คำเรียกขานบุรุษที่ 2 ได้แก่

4.3.1.1 คำสรรพนามบุรุษที่ 2 ได้แก่คำสรรพนามที่ใช้แทนตัวผู้ฟังซึ่งแปลจากคำบุรุษสรรพนาม YOU ในต้นฉบับมาเป็นคำบุรุษสรรพนามหรือคำนามในภาษาไทยที่ใช้เป็นคำสรรพนามเรียกผู้ฟัง

4.3.1.2 คำสรรพนามบุรุษที่ 2 + นามวลีหรือนาม ได้แก่คำสรรพนามที่มีนามวลีหรือคำนามต่อท้ายเพื่อใช้แทนตัวผู้ฟังซึ่งแปลจากคำบุรุษสรรพนาม YOU+NOUN PHRASE OR NOUN ในต้นฉบับ

4.3.1.3 คำนามทั่วไป ได้แก่คำนามทั่วไปที่นำมาใช้แทนตัวผู้ฟัง

4.3.1.4 ชื่อเฉพาะ ได้แก่ชื่อเฉพาะของบุคคลที่นำมาใช้แทนตัวผู้ฟัง

4.3.1.5 คำทขาน ได้แก่คำนามหรือวลีที่ใช้แทนตัวผู้ฟังเพื่อแสดงสภาวะทางอารมณ์ของผู้พูดไม่ว่าจะเป็นเพื่อแสดงอารมณ์โกรธ ชั่วๆ หยอกล้อหรือแสดงความสนิทสนมเอ็นดู

4.3.2 คำเรียกขานบุรุษที่ 1 ได้แก่

4.3.2.1 คำสรรพนามบุรุษที่ 1 ได้แก่คำสรรพนามที่ใช้แทนตัวผู้พูด แปรจากคำบุรุษสรรพนาม I และ me ในต้นฉบับมาเป็นคำสรรพนามหรือคำนามที่ใช้แทนคำสรรพนามบุรุษที่ 1

ตารางที่ 1 - 12 เป็นการนำเสนอคำเรียกขานประเภทต่างๆที่มีการใช้ในระดับความสนิทสนมแยกออกจากความเป็นทางการ โดยเรียงลำดับจากคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ถึง คำสรรพนามบุรุษที่ 1

ตารางที่ 13 - 18 เป็นการนำเสนอคำเรียกขานประเภทต่างๆที่มีการใช้ในระดับความสนิทสนมรวมกับความเป็นทางการเพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ในการใช้คำเรียกขานทั้งในระดับความสนิทสนมและความเป็นทางการ โดยเรียงลำดับจากคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ถึง คำสรรพนามบุรุษที่ 1 พร้อมด้วยตัวอย่างการใช้ประกอบในแต่ละตาราง

ตารางที่ 1 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ในระดับความสนิทสนม

คำสรรพนามบุรุษที่ 2	หน้า	สนิทสนม	คุ้นเคย	ไม่คุ้นเคย	แปลกหน้า
แก	110/168	*			
ครู	172/263			*	
คุณ	6/7			*	
	45/66			*	
	47/69				*
	81/123	*			
	110/169				*
	118/181				*
	173/266			*	
	232/352	*			
	162/250			*	
	237/360	*			
	263/401				*
	271/413			*	
	274/420				*
ท่าน	39/59				*
	110/169				*
	288/440				*
เธอ	120/184	*			
	120/184	*			
	173/266		*		
	235/358	*			
	39/59				*
	54/81		*		
นาย	89/136				*
ทอ	110/168	*			
มิ่ง	19/24	*			
	47/69				*
	69/104				*
	76/116			*	
	118/181				*
	187/289			*	
	146/222			*	
	158/242			*	
	168/258			*	
	190/292			*	
	212/325			*	

Copyright by Mahidol University

ตารางที่ 1 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ในระดับความสนิทสนม (ต่อ)

คำสรรพนามบุรุษที่ 2	หน้า	สนิทสนม	คุ้นเคย	ไม่คุ้นเคย	แปลกหน้า
ลือ	231/352	*			
	162/249			*	
	190/292			*	
	69/105				*
	89/136				*
	27/39			*	
	212/323				*
	262/400				*
	39/59				*
ลูก เอ็ง	45/66			*	
	98/150			*	
	60/91			*	
	81/123	*			

จากตารางที่ 1 แสดงการใช้คำเรียกขานคำบุรุษสรรพนามที่ 2 ในระดับความสนิทสนมสี่ระดับคือ แปลกหน้า ไม่คุ้นเคย คุ้นเคยและสนิทสนม พบว่า แก ใช้ในระดับสนิทสนม ครู ใช้ในระดับไม่คุ้นเคย คุณ ใช้ในระดับสนิทสนม ไม่คุ้นเคยและแปลกหน้า ท่าน ใช้ในระดับสนิทสนมและแปลกหน้า เธอ ใช้ในระดับสนิทสนม คุ้นเคยและแปลกหน้า นาย ใช้ในระดับแปลกหน้า พ่อ ใช้ในระดับสนิทสนม มีง ใช้ในระดับไม่คุ้นเคยและแปลกหน้า ลือ ใช้ในระดับสนิทสนม ไม่คุ้นเคยและแปลกหน้า ลูก ใช้ในระดับแปลกหน้า และเอ็ง ใช้ในระดับสนิทสนมและไม่คุ้นเคย

ตารางที่ 2 การให้คำปรึกษาคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ

คำสรรพนามบุรุษที่ 2	หน้า	เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ
แก	110/168		*
ครู	172/263	*	
คุณ	6/7		*
	45/66		*
	47/69		*
	81/123		*
	110/169		*
	118/181		*
	162/250		*
	173/266		*
	232/352		*
	237/360		*
	263/401		*
	271/413		*
	274/420		*
ท่าน	39/59	*	
	110/169		*
	120/184		*
เธอ	288/440	*	
	39/59	*	
	54/81		*
	120/184		*
	173/266		*
	235/358		*
นาย	89/136		*
พ่อ	110/168		*
มีง	19/24		*
	47/69		*
	69/104		*
	76/116		*
	118/181		*
	146/222		*
	158/242		*
	168/258		*
	187/289		*
	190/292		*
	212/325		*

ตาราง 2 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ (ต่อ)

คำสรรพนามบุรุษที่ 2	หน้า	เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ	
ลือ	231/352		*	
	162/249		*	
	190/292		*	
	69/105		*	
	89/136		*	
	27/39		*	
	212/323		*	
	262/400		*	
	ลูก เอ็ง	39/59	*	
		45/66		*
98/150			*	
60/91			*	
	81/123		*	

จากตารางที่ 2 แสดงการใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ในสถานการณ์ที่เป็นทางการที่แบ่งออกเป็น เป็นทางการและไม่เป็นทางการ พบว่า แก คุณ นาย พ่อ มิ่ง ลือ เอ็ง ไซในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ ครู และลูก ไซในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ท่าน เธอ ไซในสถานการณ์ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ตารางที่ 3 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2+นามวลี/คำนาม ในระดับความสนิทสนม

คำสรรพนามบุรุษที่ 2 + นามวลี/คำนาม	หน้า	สนิทสนม	คุ้นเคย	ไม่คุ้นเคย	แปลกหน้า
1. you boys / พวกเธอ	28/41			*	
2. you boys / พวกเธอ	54/81		*		
3. you boys / พวกเธอ	111/171				*
4. you boys / พวกมึงทั้งสอง	189/291			*	
5. you boys / พวกมึงสองคน	188/289			*	
6. you boys / พวกหนู	27/39				*
7. you clowns / พวกจำพวกทั้งสองตัว	189/291			*	
8. you free foadin' bastard / ไอ้สัตว์คะหมาเหินแก่ตัว	37/57				*
9. you fucker / ไอ้แย้มี่ด	151/231			*	
10. you fuckin' retard / ไอ้แย้มี่ดปัญญาอ่อน	88/135				*
11. you fuckin' spic / ไอ้หมึก	152/232			*	
12. you ginea fuck / ไอ้หนูทกลองแย้มี่ด	127/195			*	
13. you guys / พวกคุณ	20/26	*			
14. you guys / พวกมึง	27/40			*	
15. you guys / พวกมึง	212/325			*	
16. you heartless fuck / ไอ้แย้มี่ดไรน้ำใจ	224/342	*			
17. you little fuck / ไอ้ขอมอดตัวน้อย	200/309			*	
18. you little prick / ไอ้ห่าน้อย	231/351	*			
19. you little punk / ไอ้กระจอกตัวเท่าเส้น	168/258			*	
20. you pricks / พวกหน้าห้าอย่างมึง	75/114			*	
21. you two motherfuckers / ไอ้แย้มี่ดทั้งสอง	214/327			*	

จากตารางที่ 3 แสดงการใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2 + นามวลี / นาม ในระดับความสนิทสนมสี่ระดับคือแปลกหน้า ไม่คุ้นเคย คุ้นเคยและสนิทสนม คำที่ 12 16 18 ใช้ในระดับสนิทสนม คำที่ 2 ใช้ในระดับคุ้นเคย คำที่ 1 4 5 7 9 11 12 14 15 17 19 20 21 ใช้ในระดับไม่คุ้นเคย และคำที่ 3 6 8 10 ใช้ในระดับแปลกหน้า

ตารางที่ 4 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2+นามวลี/คำนาม ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ

คำสรรพนามบุรุษที่ 2 + นามวลี/คำนาม	หน้า	เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ
1. you boys / พวกเธอ	28/41		*
2. you boys / พวกเธอ	54/81		*
3. you boys / พวกเธอ	111/171	*	
4. you boys / พวกมึงทั้งสอง	189/291		*
5. you boys / พวกมึงสองคน	188/289		*
6. you boys / พวกหนู	27/39		*
7. you clowns / พวกจ้อวอดทั้งสองตัว	189/291		*
8. you free foadin' bastard / ไอ้ลัศกะหมาเห็นแก่ตัว	37/57	*	
9. you fucker / ไอ้แม่เมียด	151/231		*
10. you fuckin' retard / ไอ้แม่เมียดปัญญาอ่อน	88/135		*
11. you fuckin' spic / ไอ้แม่เม็ก	152/232		*
12. you ginea fuck / ไอ้หนูทลลงแม่เมียด	127/195		*
13. you guys / พวกมึง	20/26		*
14. you guys / พวกคุณ	27/40		*
15. you guys / พวกมึง	212/325		*
16. you heartless fuck / ไอ้แม่เมียดไรน้ำใจ	224/342		*
17. you little fuck / ไอ้ขอมอด้วน้อย	200/309		*
18. you little prick / ไอ้ห่าน้อย	231/351		*
19. you little punk / ไอ้กระจอกด้วแทนสิ้น	168/258		*
20. you pricks / พวกหน้าห้าอย่างมึง	75/114		*
21. you two motherfuckers / ไอ้แม่กแม่คทั้งสอง	214/327		*

จากตารางที่ 4 แสดงการใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2 + นามวลี/คำนาม ในสถานการณ์ที่เป็นทางการสองระดับคือ เป็นทางการและไม่เป็นทางการ คำที่ 3 และ 8 ใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ส่วนคำที่เหลือใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ

ตารางที่ 5 การใช้คำเรียกขานคำนามทั่วไปในระดับความสนิทสนม

คำนามทั่วไป	หน้า	สนิทสนม	คุ้นเคย	ไม่คุ้นเคย	แปลกหน้า
1. boys / เล็ก ๆ	53/80		*		
2. boys / ไอ้หนู	28/41				*
3. boys / ไอ้หนูทั้งสอง	157/241			*	
4. chief / ลูกพี่	212/323				*
5. counselor / คุณทนายความ	247/375				*
6. counselor / คุณอัยการ	273/417				*
7. counselor / ทานที่ปรึกษา	256/390				*
8. counselor / ที่ปรึกษา	277/425				*
9. counselor / อัยการ	273/417				*
10. counselors / ที่ปรึกษาทั้งสอง	278/426				*
11. dad / พ่อ	105/161	*			
12. father / หลวงพ่อ	37/57				*
13. fellas / เพื่อน	39/59				*
14. football star / ไอ้กบออลคนเก่ง	154/236			*	
15. gorgeous / คนสวย	75/114			*	
16. guys / พรรคพวก	60/91			*	*
17. kid / ไอ้หนู	28/41				*
18. kid / ไอ้หนู	45/66				*
19. man / ไอ้หนุ่ม	19/24			*	
20. old man / คุณลุง	271/415			*	
21. porcupine head / แม่หัวขนเม่น	294/451	*			
22. punks / ไอ้หนู	50/76	*			
23. sister / ซิสเตอร์	54/80		*		
24. son / ไอ้หนู	162/249			*	
25. sweet thing / ทวานใจ	167/256			*	
26. sweetheart / ทวานใจ	274/419	*			
27. teach / ครู	172/263			*	
28. thief / ไอ้หัวขโมย	98/151			*	
29. tough guy / พ่อนักเลงหย่าช	158/242			*	
30. your honor / ศาลที่เคารพ	110/168				*
31. your honor / ชั้นเดศาลที่เคารพ	273/417				*
32. your honor / ทานฯ	278/426				*

จากตารางที่ 5 แสดงการใช้คำเรียกขานคำนามทั่วไปในระดับความสนิทสนมสี่ระดับ คำที่ 11 21 22 26 ใช้ในระดับสนิทสนม คำที่ 1 23 ใช้ในระดับคุ้นเคย คำที่ 3 14 15 19 20 24 25 27 28 และ 29 ใช้ในระดับไม่คุ้นเคย และคำที่ 2 4-10 12 13 16-18 20-22 ใช้ในระดับแปลกหน้า

ตารางที่ 6 การใช้คำเรียกขานคำนามทั่วไปในสถานการณ์ที่เป็นทางการ

คำนามทั่วไป	หน้า	เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ
1. boys / เด็ก ๆ	53/80		*
2. boys / ไอ้หนู	28/41		*
3. boys / ไอ้หนูทั้งสอง	157/241		*
4. chief / ลูกพี่	212/323		*
5. counselor / คุณทนายความ	247/375	*	
6. counselor / คุณอัยการ	273/417	*	
7. counselor / ท่านที่ปรึกษา	256/390	*	
8. counselor / ที่ปรึกษา	277/425	*	
9. counselor / อัยการ	273/417	*	
10. counselors / ที่ปรึกษาทั้งสอง	278/426	*	
11. dad / พ่อ	105/161		*
12. father / หลวงพ่อ	37/57	*	
13. Ma / เพื่อน	39/59	*	
14. football star / ไอ้กบอกลดคนเก่ง	154/236		*
15. gorgeous / คนสวย	75/114		*
16. guys / พรรคพวก	60/91		*
17. kid / ไอ้หนู	28/41		*
18. kid / ไอ้หนู	45/66		*
19. man / ไอ้หนุ่ม	19/24		*
20. old man / คุณลุง	271/415		*
21. porcupine head / แม่หัวขมมน	294/451		*
22. punks / ไอ้หนู	50/76		*
23. sister / ซิสเตอร์	54/80		*
24. son / ไอ้หนู	162/249		*
25. sweet thing / หวานใจ	167/256		*
26. sweetheart / หวานใจ	274/419	*	
27. teach / ครู	172/263	*	
28. thief / ไอ้หัวขโมย	98/151		*
29. tough guy / พ่อนักเลงหย่าช	158/242		*
30. your honor / ศาลที่เคารพ	110/168	*	
31. your honor / ข้าแต่ศาลที่เคารพ	273/417	*	
32. your honor / ท่านฯ	278/426	*	

จากตารางที่ 6 แสดงการใช้คำเรียกขานคำนามทั่วไปในสถานการณ์ที่เป็นทางการสองระดับ คำที่ 5-10 12 13 26 27 และ 20-22 ใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ คำที่ 1-4 11 14-25 28 และ 29 ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ

ตารางที่ 7 การใช้คำเรียกขานชื่อเฉพาะในระดับความสนิทสนม

ชื่อเฉพาะ	หน้า	สนิทสนม	คุ้นเคย	ไม่คุ้นเคย	แปลกหน้า
1. กิ่ง	49/73		*		
2. คุณครูคาร์ลสัน	173/265			*	
3. คุณนายซาตินัส	253/385				*
4. คุณเนสส์	263/401				*
5. คุณเฟอร์กูสัน	274/419				*
6. จอห์นนี่	168/259	*			
7. โจ	88/134			*	
8. เซคส์	67/101	*			
9. เซคส์	107/165	*			
10. ทอมมี่	58/88	*			
11. โทนี	49/73		*		
12. นิค	262/399		*		
13. เนสส์	263/402				*
14. โนคส์	152/232			*	
15. โนคส์	190/293			*	
16. บีท	271/415			*	
17. เฟอร์กูสัน	167/256			*	
18. แฟรงค์กี้	262/399		*		
19. มารีโอ	113/174		*		
20. แมนโซ	51/76	*			
21. ไมค์กี้	100/153	*			
22. รัชเชลล์	17/20			*	
23. ลุงอ้วน	53/81	*			
24. อีลีโอท เนสส์	262/400				*

จากตารางที่ 7 แสดงการใช้คำเรียกขานชื่อเฉพาะในระดับความสนิทสนมสี่ระดับ คำที่ 6 8-10 20 21 และ 23 ใช้ในระดับสนิทสนม คำที่ 1 11 12 18 และ 19 ใช้ในระดับคุ้นเคย คำที่ 2 7 14-17 และ 22 ใช้ในระดับไม่คุ้นเคย และคำที่ 3-5 13 และ 24 ใช้ในระดับแปลกหน้า

ตารางที่ 8 การใช้คำเรียกขานชื่อเฉพาะในสถานการณ์ที่เป็นทางการ

ชื่อเฉพาะ	หน้า	เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ
1. ถึง	49/73		*
2. คุณครูคาร์ลสัน	173/265		*
3. คุณนายซาลินัส	253/385	*	
4. คุณเนสส์	263/401		*
5. คุณเฟอร์กูสัน	274/419	*	
6. จอห์นนี่	168/259		*
7. โจ	88/134		*
8. เซคส์	67/101		*
9. เซกส์	107/165		*
10. ทอมมี่	58/88		*
11. โทนี่	49/73		*
12. นิค	262/399		*
13. เนสส์	263/402		*
14. โนคส์	152/232		*
15. โนคส์	190/293		*
16. บ็อบ	271/415		*
17. เฟอร์กูสัน	167/256		*
18. แฟรงก์	262/399		*
19. มารีโอ	113/174	*	
20. แมนโซ	51/76		*
21. ไมคกี้	100/153		*
22. รัชเชลล์	17/20		*
23. ลุงอ้วน	53/81		*
24. อีลีโอท เนสส์	262/400		*

จากตารางที่ 8 แสดงการใช้คำเรียกขานชื่อเฉพาะในสถานการณ์ที่เป็นทางการสองระดับ คำที่ 3 5 และ 19 ใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ส่วนคำที่เหลือทั้งหมดใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ

ตารางที่ 9 การใช้คำเรียกขานคำหยาบในระดับความสนิทสนม

คำหยาบ	หน้า	สนิทสนม	คุ้นเคย	ไม่คุ้นเคย	แปลกหน้า
1. a tough little punk / ไอ้เด็กเหี้ยตัวเท่าเส้น	89/136				
2. a dick with lips / ไอ้หน้าห้าปากเสี้ย	89/137				
3. asswipe / ไอ้ขี้แพะ	17/21			*	
4. asswipe / ไอ้จิ้งเง่า	59/90	*			
5. dip shit / ไอ้จิ้งเง่า	168/258			*	
6. fool / ไอ้หน้าโง่	282/431	*			
7. four tough little punks / เด็กซ่าตัวน้อยๆสี่คน	89/137				*
8. fuck you / คอวยขอ	51/76	*			
9. fuck you / ไอ้แม่เมียด	47/71				*
10. fucker / ไอ้แขกแม่ียด	233/355	*			
11. fucker / ไอ้แขกเมียด	177/272			*	
12. greaseball / ไอ้ชกมก	17/20			*	
13. Irish / ไอ้ไอริช	168/259			*	
14. loser / ไอ้ขี้แพะ	178/273			*	
15. punk / ไอ้หนู	51/76	*			
16. punks / ไอ้พวกเด็กเหี้ย	68/103				*
17. retard / ไอ้ปัญญาอ่อน	89/136				*
18. retard / ไอ้ปัญญาอ่อน	89/136				*
19. scumbag / ไอ้ดังใส่ขี้	169/259			*	
20. soldier / ไอ้กรี้วก	175/269			*	
21. white boy / ไอ้เด็กผิวอก	147/223			*	

จากตารางที่ 9 แสดงการใช้คำเรียกขานคำหยาบในระดับความสนิทสนมสี่ระดับ คำที่ 4 6 8 10 และ 15 ใช้ในระดับสนิทสนม คำที่ 3 5 11-14 19-21 ใช้ในระดับไม่คุ้นเคย และคำที่ 7 9 และ 16-18 ใช้ในระดับแปลกหน้า

ตารางที่ 10 การใช้คำเรียกขานคำหยาบในสถานการณ์ที่เป็นทางการ

คำหยาบ	หน้า	เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ
1. a tough little punk / ไอ้เด็กเหี้ยตัวเท่าเส้น	89/136		*
2. a dick with lips / ไอ้หน้าห้าปากเสียว	89/137		*
3. asswipe / ไอ้ขี้แพะ	17/21		*
4. asswipe / ไอ้จิ้งเง่า	59/90		*
5. dip shit / ไอ้จิ้งเง่า	168/258		*
6. fool / ไอ้หน้าโง่	282/431		*
7. four tough little punks / เด็กข่าตัวน้อยๆสี่คน	89/137		*
8. fuck you / คอวอยขอ	51/76		*
9. fuck you / ไอ้แย้มเมียด	47/71		*
10. fucker / ไอ้แย้มกามเมียด	233/355		*
11. fucker / ไอ้แย้มเมียด	177/272		*
12. greaseball / ไอ้ชกมก	17/20		*
13. Irish / ไอ้ไอริช	168/259		*
14. loser / ไอ้ขี้แพะ	178/273		*
15. punk / ไอ้หนู	51/76		*
16. punks / ไอ้พวกเสี้ยมเหี้ย	68/103		*
17. retard / ไอ้ปัญญาอ่อน	89/136		*
18. retard / ไอ้ปัญญาอ่อน	89/136		*
19. scumbag / ไอ้ถังใส่ขี้	169/259		*
20. soldier / ไอ้กรี้วัก	175/269		*
21. white boy / ไอ้เด็กผิออก	147/223		*

จากตารางที่ 10 แสดงการใช้คำเรียกขานคำหยาบในสถานการณ์ที่เป็นทางการสองระดับ คำในตารางทุกคำใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ

ตารางที่ 11 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 1 ในระดับความสนิทสนม

คำสรรพนามบุรุษที่ 1	หน้า	สนิทสนม	คุ้นเคย	ไม่คุ้นเคย	แปลกหน้า
กู	19/24				
	47/69				*
	69/104				*
	76/116			*	
	118/181				*
	146/222			*	
	158/242			*	
	187/289			*	
	168/258			*	
	190/292		*		
ข้า	212/325				
	60/91			*	
	45/67			*	
	81/123	*			
	98/150			*	
	271/414			*	
	173/266			*	
	120/184	*			
	39/59				*
	54/81		*		
ครู ฉัน ฉัน	235/358	*			
	255/389				*
	6/7			*	
	45/66			*	
	47/69				*
	110/168	*			
	110/169				*
	118/181				*
	120/184	*			
	172/264			*	
ดิฉัน ผม	187/289			*	
	232/352	*			
	162/250			*	
	237/360	*			
	247/375				*
	263/401				*
	271/413			*	
	274/420				*

ตารางที่ 11 การให้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 1 ในระดับความสนิทสนม (ต่อ)

คำสรรพนามบุรุษที่ 1	หน้า	สนิทสนม	คุ้นเคย	ไม่คุ้นเคย	แปลกหน้า
พ่อ	110/168	*			
เรา	88/134		*		
	15/17	*			
ลูก	38/58				*
หนู	252/384	*			
ศาล	111/171				*
อ้าว	27/39			*	
	69/105				*
	89/136				*
	162/249			*	
	190/292			*	
	212/323				*
	232/352	*			
	262/400				*
อาตมา	110/169				*
	289/442				*

จากตารางที่ 11 แสดงการให้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 1 ในระดับความสนิทสนมแบบแปลกหน้า ไม่คุ้นเคย คุ้นเคยและสนิทสนม ภู ไซ้ในทั้งสี่ระดับ บ้า ไซ้ในระดับสนิทสนมและไม่คุ้นเคย ครู ไซ้ในระดับไม่คุ้นเคย ฉั่น ไซ้ในระดับสนิทสนม ชั่น ไซ้ในระดับสนิทสนม คุ้นเคยและแปลกหน้า ดิฉั่น ไซ้ในระดับแปลกหน้า ผม ไซ้ในระดับสนิทสนม ไม่คุ้นเคยและแปลกหน้า พ่อ ไซ้ในระดับสนิทสนม เรา ไซ้ในระดับสนิทสนมและคุ้นเคย ลูก ไซ้ในระดับแปลกหน้า หนู ไซ้ในระดับสนิทสนม ศาล ไซ้ในระดับแปลกหน้า อ้าว ไซ้ในระดับสนิทสนม ไม่คุ้นเคยและแปลกหน้า และอาตมา ไซ้ในระดับแปลกหน้า

ตารางที่ 12 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 1 ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ

คำสรรพนามบุรุษที่ 1	หน้า	เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ	
กู	19/24		*	
	47/69		*	
	69/104		*	
	76/116		*	
	118/181		*	
	146/222		*	
	158/242		*	
	187/289		*	
	168/258		*	
	190/262		*	
ข้า	212/325		*	
	60/91		*	
	45/67		*	
	81/123		*	
	98/150		*	
ครู	271/414		*	
	173/266	*		
	120/184		*	
	39/59	*		
ฉัน	54/81		*	
	235/358		*	
	255/389	*		
	ผม	6/7		*
		45/66		*
		47/69		*
		110/168		*
		110/169	*	
		118/181		*
		120/184		*
172/264		*		
187/289			*	
232/352			*	
162/250		*		
237/360	*			
247/375		*		
263/401		*		
271/413		*		
274/420	*			

ตารางที่ 12 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 1 ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ (ต่อ)

คำสรรพนามบุรุษที่ 1	หน้า	เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ
พ่อ	110/168		*
เรา	88/134		*
	15/17		*
ลูก	38/58	*	
ศาล	111/171	*	
หนู	252/384		*
อ้าว	27/39		*
	69/105		*
	89/136		*
	162/249		*
	190/292		*
	212/323		*
	232/352		*
	262/400		*
อาตมา	110/169	*	
	289/442	*	

จากตารางที่ 12 แสดงการใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 1 ในสถานการณ์ที่เป็นทางการสองระดับ
 ฎ ข้ำ ฉั้น พ่อ เรา หนู และอ้าว ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ ครู ฉฉั้น ลูก ศาล และอาตมา ใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ฉั้น ผม ใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ตารางที่ 13 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ในระดับความสนิทสนมและความเป็นทางการ

		ระดับความสนิทสนม			
		สนิทสนม	คุ้นเคย	ไม่คุ้นเคย	แปลกหน้า
สถานการณ์ที่เป็นทางการ	เป็นทางการ			ครู 172/263	คุณ 274/420 ท่าน 39/59 เธอ 39/59 ลูก 39/59
	ไม่เป็นทางการ	แก 110/168 คุณ 81/123 ท่าน 120/184 เธอ 120/184 พ่อ 110/168 มึง 19/24 ลื้อ 231/352 เอ็ง 81/123	เธอ 173/266	คุณ 173/266 มึง 76/116 ลื้อ 27/39 เอ็ง 45/66	คุณ 118/181 ท่าน 110/170 นาย 89/136 มึง 47/69 ลื้อ 69/105 เอ็ง 46/67

จากตารางที่ 13 แสดงการใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ที่มีการใช้ทั้งในระดับความสนิทสนมและความเป็นทางการ แนวตั้งแสดงระดับความสนิทสนมที่แบ่งออกเป็นระดับสนิทสนม คุ้นเคย ไม่คุ้นเคยและแปลกหน้า แนวนอนแสดงสถานการณ์ที่เป็นทางการที่แบ่งออกเป็นเป็นทางการและไม่เป็นทางการ คำสรรพนามบุรุษที่ 2 ในภาษาไทยเป็นคำที่แปลมาจากคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ในภาษาอังกฤษ (YOU) คำบุรุษสรรพนามที่ 2 ที่ปรากฏในช่องต่างๆ แสดงถึงการใช้ทั้งระดับความสนิทสนมและความเป็นทางการ จากตารางนี้พบว่าการใช้คำเรียกขานสรรพนามบุรุษที่ 2 ดังต่อไปนี้ ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ไม่มีการใช้คำในระดับสนิทสนมและคุ้นเคย ครู ใช้ในระดับไม่คุ้นเคย คุณ ท่าน เธอ และลูก ใช้ในระดับแปลกหน้า ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ แก คุณ ท่าน เธอ พ่อ มึง ลื้อ และเอ็ง ใช้ในระดับสนิทสนม เธอ ใช้ในระดับคุ้นเคย คุณ มึง ลื้อ และเอ็ง ใช้ในระดับไม่คุ้นเคย คุณ ท่าน นาย มึง ลื้อ และเอ็ง ใช้ในระดับแปลกหน้า ดังตัวอย่างที่ 1 - 24

ตัวอย่างที่การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ในระดับความสนิทสนมกับความเป็นทางการ

สถานการณ์ที่เป็นทางการ : ไม่คุ้นเคย

ตัวอย่างที่ 1 ครู

ครูสนทนากับเด็กนักเรียนคนหนึ่งที่ไม่มีความสนใจในการเรียนในชั่วโมงเรียนเนื่องจากกำลังรับโทษอยู่ในทัณฑสถาน

CARLSON : "Then I'm just wasting your time. Is that what you're saying to me?"

STUDENT : "You wastin' everybody's time. Give it up and keep it home. Ain't no place for what you got here." p. 172

การลั่น : "งั้นครูก็มาทำให้เธอเสียเวลาไปเปล่าๆ นะซี เธอกำลังพูดแบบนั้นไข่ม้อย?"

นักเรียน : "ทุกคนยังพลอยเสียเวลาไปด้วย ขอมแพ้แล้วกลับบ้านไปจะเถอะ ที่นี้ไม่เหมาะสำหรับให้ ครู มาทำอย่างที่ตั้งใจไว้หรอก" น. 263

สถานการณ์ที่เป็นทางการ : แปลกหน้า

ตัวอย่างที่ 2 คุณ

ไมเกิ้ลผู้รับหน้าที่อัยการในคดีฆาตกรรมที่เพื่อนของตนต้องเป็นผู้ต้องสงสัยกำลังซักเฟอ์กูสันอดีตผู้คุมที่ทัณฑสถานซึ่งได้รับเชิญมาเป็นพยานให้กับ โน้คส์อดีตผู้คุมเพื่อนของตนที่ถูกฆาตกรรม โดยที่จำไม่ได้ว่าไมเกิ้ลก็คือหนึ่งในเด็กที่ตนและเพื่อนทำทารุณในขณะที่รับโทษอยู่ในทัณฑสถานแห่งนั้น

MICHAEL : "You and the victim, Sean Nokes, were good friend. Is it right ?

FERGUSON : "We were great friends, yeah. The best. You'd have to look hard to find a better friend." p. 274

ไมเกิ้ล : "คุณ และผู้เคราะห์ร้าย, ฌอน โน้คส์, เป็นเพื่อนที่ดี ไข่ม้อย?"

เฟอ์กูสัน : "เราเป็นเพื่อนที่ขอดเยี่ยมด้วยซ้ำไป สุกขอกก็ว่าได้ คุณ ต้องค้นหาอย่างหนักกว่าจะเจอเพื่อนดีๆ ซักคน" น. 420

ตัวอย่างที่ 3 ท่าน

หญิงสาวคนหนึ่งเข้ามาสารภาพบาปในห้องสารภาพบาปในโบสถ์กับนักบวช

A WOMAN : "What are you going to do?"

PRIEST : "I know what you want me to do. And I know what I should do.
I just don't know what I'm gonna do." p. 38

สตรี : "แล้วลูกก็จะทำยังไงต่อไป"

นักบวช : "ลูกรู้ค่ะว่า ท่าน อยากให้ลูกทำอะไร และลูกก็รู้เช่นกันว่าตัวเองควรทำอะไร
เพียงแต่ลูกไม่รู้เท่านั้นเองว่าตัวควรทำอะไรดี" น. 59

ตัวอย่างที่ 4 เธอ

เขกส์กับจอห์นแกล้งปลอมเสียงเป็นนักบวชในห้องสารภาพบาปในโบสถ์ หญิงสาวคนหนึ่งเข้ามาสารภาพบาปเสร็จแล้วทราบว่ามันไม่ใช่ นักบวชจริง

A WOMAN : "I gotta go. Thanks for listening, fellas. I appreciate it and I know you'll keep it to yourselves."

JOHN : "She knew." p. 39

สตรี : "ต้องไปก่อนละ ขอบใจที่ฟังนะ, เพื่อน ชันซึ่งจึ้งและรู้ว่า เธอ เก็บไว้ไม่ปากโป้งให้คนอื่นฟัง"

จอห์น : "เธอรู้วะ" น. 59

ตัวอย่างที่ 5 ลูก

หญิงสาวเข้ามาสารภาพบาปในห้องสารภาพบาปในโบสถ์

FATHER : "You must pray."

A WOMAN : "I do. Believe me, I do..." p. 38

หลวงพ่อบ : "ลูก ต้องสวดมนต์ซะ"

ผู้หญิง : "ลูกก็ทำอยู่ค่ะ เชื่อเถอะค่ะ ว่าลูกทำจริงๆ" น. 58

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : สนธิสนม

ตัวอย่างที่ 6 แก

เชกส์กำลังคุยกับพ่อบนรถไฟระหว่างทางมาฟังคำตัดสินที่ศาลก่อนเข้ารับโทษในทัณฑสถานเด็กชาย พ่อใช้คำสรรพนาม แก กับเชกส์

SHAKES : "I'm gonna miss you, Dad."

FATHER : "Save that shit. You can't think like that. You gotta be like a stone..." p. 110

เชกส์ : "ผมต้องคิดถึงพ่อแน่ๆ เลยอะ"

บิดา : "เก็บแม่ไว้ก่อนเหอะ แก จะคิดพรรคนั้นไม่ได้ หัดทำให้แข็งเหมือนก้อนหินซะ..." น. 168

ตัวอย่างที่ 7 คุณ

เชกส์มาพบแคโรลที่ห้องพัก เธอเป็นเพื่อนผู้หญิงที่สนิทกับกลุ่มของเชกส์มาตั้งแต่เด็กๆ

CAROL : "Why didn't you ever ask me out?"

SHAKES : "You were Mikey's girl. He got to you first." p. 237

แคโรล : "ทำไมเธอถึงไม่เคยชวนฉันออกไปเที่ยวมั่งเลย?"

เชกส์ : "คุณ เป็นแฟนของไมค์ก็ เขาเข้าถึงคุณก่อนใครเพื่อน" น. 360

ตัวอย่างที่ 8 ท่าน

หลวงพ่อบ๊อบบี้ นักบวชที่โบสถ์ละแวกบ้านสนธิสนมกับกลุ่มของเชกส์แวะมาเยี่ยมเชกส์ที่ทัณฑสถานในห้องเยี่ยม

FATHER BOBBY : "Will you write to me?"

SHAKES : "Don't worry. You'll hear from me." p. 120

หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "จะเขียนจดหมายถึงฉันมั๊ย?"

เชกส์ : "ไม่ต้องเป็นห่วงหรอกอะ ท่าน ต้องได้ข่าวจากผมแน่ๆ" น. 184

ตัวอย่างที่ 9 เธอ

หลวงพ่อบ๊อบบี้เข้ามาเยี่ยมเชกส์ในห้องเยี่ยมในทัณฑสถาน

SHAKES : "And no matter what you hear, tell 'em I'm doin' okay."

FATHER BOBBY : "You want me to lie?" p. 120

เชคส์ : "และไม่ว่าท่านจะได้ยินอะไรมา ก็ตาม บอกพ่อกับแม่แล้วกันว่าผมสบายดี"
 หลวงพ่อ : "เธอ อยากให้ฉันพูดโกหกงั้นรี?" น. 185

ตัวอย่างที่ 10 พ่อ

เชคส์คุยกับพ่อบนรถไฟขณะเดินทางมาฟังการพิจารณาคดี

SHAKES : "I'm gonna miss You, Dad."
 FATHER : "Save that shit. You can't think like that. You gotta be like a stone...." p. 110
 เชคส์ : "ผมต้องคิดถึง พ่อ แน่ๆ เลยชะ"
 บิดา : "เก็บแม่งไว้ก่อนเหอะ แกจะคิดพรกันั้นไม่ได้ หัดทำใจให้แข็งเหมือนก้อนหินชะ..." น. 168

ตัวอย่างที่ 11 มิ่ง

เชคส์กับพวกร่วมแข่งรถที่ประกอบขึ้นเองในละแวกบ้าน

SHAKES : "How do I stop?"
 MICHAEL : "You'll hit somethin'. Don't worry." p. 19
 เชคส์ : "งั้นกูจะหยุดอีท่าไหนล่ะ?"
 ไมเคิล : "มิ่ง คงจะชนะไรซักอย่างแหละน่า ไม่ต้องเป็นห่วง" น. 24

ตัวอย่างที่ 12 ลี

แฟ้ท แมนโซ่ เจ้าของร้านขายของสนิทสนมกับเชคส์และเพื่อนคั้งแต่พวกของเชคส์ยังเป็นเด็ก

SHAKES : "I need your help, Fat Man. A big favor. It would be easier for you to say no. A lot smarter to. And there's no problem if you do."
 FAT MANCHO: "I bet you would like me to say no. Then you can tell your buddies that the Fat Man don't stand up. Don't back his friends." p. 232

- เชกส์ : "ผมต้องการความช่วยเหลือของคุณหน่อยนึงนะ, ลูกอ้วนสำคัญมากทีเดียว คุณ
จะปฏิเสธง่ายๆ ก็ได้ ซึ่งเป็นกรกระทำที่ฉลาดกว่าด้วยและจะไม่มีปัญหาใดๆ
ทั้งสิ้นถ้าคุณตัดสินใจแบบนั้น"
- แพท แมนโซ : "กะว่า ดื้อ คงอยากให้อ้วปฏิเสธซีท่า เพื่อ ดื้อ จะได้ไปบอกกับเพื่อนๆ ว่า
ไอ้อ้วนใจไม่ถึง ไม่ช่วยเหลือเพื่อนฝูง"

น. 352

ตัวอย่างที่ 13 เอ็ง

กิง เป็นนี้ หัวหน้านักเลงในละแวกบ้านที่เชกส์และพวกเขามาทำงานเพื่อหาเงินพิเศษให้
กิงสนิทสนมกับเชกส์และให้ความช่วยเหลือเชกส์มาตั้งแต่เชกส์เป็นเด็ก

KING : "Sure You wanna play me?"

SHAKES : "Why not?"

KING : "I Cheat."

SHAKES : "Me too."

กิง : "แน่ใจนะว่า เอ็ง อยากจะเล่นกับข้า?"

เชกส์ : "ทำไมถึงเล่นไม่ได้ละอะ?"

กิง : "ข้าเล่นโกง"

เชกส์ : "ผมก็เหมือนกัน"

p. 81

น. 123

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : คุณเคย

ตัวอย่างที่ 14 เธอ

ซิสเตอร์แคโรไลน์ประจำอยู่ที่โบสถ์ละแวกบ้านและเป็นครูสอนในโรงเรียนประจำโบสถ์
ที่ให้ความคุ้นเคยกับเด็กๆและแม่ของเด็กๆ

SISTER CAROLYN : "The bathroom's free now if you still need to use it."

JOHN : "Thank you." p. 54

ซิสเตอร์แคโรไลน์ : "ห้องนี้ว่างแล้วละถ้า เธอ จำเป็นต้องใช้ละก็"

จอห์น : "ขอบคุณอะ" n. 80

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : ไม่นักเคย

ตัวอย่างที่ 15 คุณ

หลังชั่วโมงเรียนในทัศนสถานครูเรียกเชคส์มาคุยด้วยและมอบหนังสือเล่มหนึ่งให้เป็นของขวัญแก่เชคส์ที่ตั้งใจเรียน

SHAKES : "You're a good teacher, Mr. Carlson. You're just stuck with a bad bunch."

CARLSON : "I can't imagine being locked in here. For one night, let alone months." p. 173

เชคส์ : "คุณ เป็นครูที่ดีนะฮะ เพียงแต่มาอยู่ในกลุ่มนักเรียนที่แย่เท่านั้นแหละ"

คาร์ลสัน : "ครูนี้ภาพไม่ออกเลยว่าถ้าถูกขังไว้ในนี้แล้วจะเป็นยังไงมั้ง แค่อึดเดียวนะ ส่วนทั้งเดือนนะเลิกพูดดีกว่า" n. 266

ตัวอย่างที่ 16 มิ่ง

แจเน็ตหนักเลงหญิงที่ไม่ถูกกับเชคส์และพวกวิ่งไล่ทำร้ายเชคส์ในสวนสาธารณะ

JANET : "I knew a little fucker like you couldn't outrun us."

SHAKES : "You didn't outrun me. I took a break and waited for you to catch up." p. 76

แจเน็ต : "กูรู้ว่าไอ้แม่เมียดตัวกะเบียดกหย่ง มิ่ง ไม่มีวันวิ่งเร็วกว่ากูหรอก"

เชคส์ : "มิ่ง ไม่ได้วิ่งเร็วกว่าหรอก กูเพียงแต่หยุดพักรอให้มิ่งตามทันเท่านั้นแหละ"

n. 116

ตัวอย่างที่ 17 ลีอ

เชคส์เคยเห็นไมเคิล จอห์นและทอมมี่ที่โรงเรียนและรู้ว่าเป็นเด็กอยู่ในละแวกบ้านแต่ยังไม่มีโอกาสทำความรู้จักกันได้เริ่มทำความรู้จักกันเมื่อมีนักมวยปล้ำเข้ามาเปิดการแสดงในละแวกบ้านของตน

MICHAEL : "Tell us somethin' we don't know."

SHAKES : "I'm gonna go and sit with them. You can come if you want."

JOHN : "You know them?"

SHAKES : "Not yet."

ไมเคิล : "เล่าเรื่องที่เรายังไม่รู้ให้ฟังมั่งซี"

p. 27

เชคส์ : "อ้าวจะไปนั่งกับพวกเขาซักหน่อย ลี้อ จะไปด้วยก็ได้"
 จอห์น : "รู้จักพวกเค้าอะ?"
 เชคส์ : "ยังไม่รู้จัก"

น. 39

ตัวอย่างที่ 18 เอ็ง

เชคส์เข้ามาของานทำกับเป็นนี้ กิ่งที่ร้านของกิ่ง สมุนของกิ่งซักถามความต้องการของ

เชคส์

A MAN : "You the butcher's kid, am I right?"

SHAKES : "Yeah."

A MAN : "Well, what kind of work you lookin' for?"

SHAKES : "Whatever. It doesn't matter."

A MAN : "I don't think we got anything, kid."

ผู้ชาย : "เอ็ง เป็นลูกพ่อค้าเนื้อใช่ไหม?"

เชคส์ : "ใช่ะ"

ผู้ชาย : "เอาละ เอ็ง อยากทำงานแบบไหนละ?"

เชคส์ : "อะไรก็ได้ะ ไม่สำคัญหรอก"

ผู้ชาย : "ขาคิดว่าเราไม่มีงานอะไรจะให้ทำหรอกวะ, ไอ้หนู"

p. 45

น. 66

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : แปลกหน้า

ตัวอย่างที่ 19 คุณ

โน้คส์เป็นหัวหน้าผู้คุมที่ควบคุมเชคส์และเพื่อนระหว่างที่รับโทษอยู่ในทัณฑสถาน โน้คส์พบเชคส์เป็นครั้งแรกและส่งเชคส์ในห้องขังให้เปลี่ยนชุดใหม่เป็นชุดของทางทัณฑสถาน

SHAKES : "You want me to stand here naked?"

NOKES : "Now you're catching on. I knew you Hell's Kitchen boys couldn't be as dumb as people say."

p. 118

เชคส์ : "คุณ อยากให้ผมยืนแก้ผ้าอยู่ตรงนี้นี่นรี?"

โน้คส์ : "ทีนี้มีงตามันแล้ว งูรูนีหว่าว่าพวกเด็กๆ จากเฮลล์ส คิทเชนไม่ได้โง่งงอย่างที่ชาวบ้านเค้าลือกันซักหน่อย"

น. 181

ตัวอย่างที่ 20 ท่าน

หลวงพ่อบ๊อบบี้สอบถามนายที่ทำหน้าที่ให้แก่ฝ่ายของเชคส์ในห้องทำงานก่อนการพิจารณาคดี

- FATHER BOBBY : "Where will they be sent?"...
- LAWYER : "Wilkinson's. It's home for boys in upstate New York."
- FATHER BOBBY : "I know where it is."
- LAWYER : "Then You know what it's like." p. 110
- หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "พวกแกจะถูกส่งตัวไปอยู่ที่ไหน?"
- ทนายความ : "ที่วิลกินสันเป็นบ้านเยาวชนสำหรับเด็กผู้ชายทางเหนือของรัฐนิวยอร์ก"
- หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "อาตมารู้ว่าอยู่ไหน"
- ทนายความ : "งั้น ท่าน ก็ทราบดีนะซิว่ามันเป็นยังไง" n. 170

ตัวอย่างที่ 21 นาย

ไมเคิลและพวกมีเรื่องกับชายแปลกหน้าในร้านพิซซ่า

- MICHAEL : "You can leave now. You and Joe are even."
- A MAN : "A tough little punk. Is that what I'm lookin' at?" p. 89
- ไมเคิล : "ที่นี่ นาย ออกไปได้แล้ว ถ้าว นาย กับ โจหายกันไป"
- ผู้ชาย : "ไอ้เด็กเหี้ยตัวเท่าเส้น ยังงั้นซิทำ?" n. 136

ตัวอย่างที่ 22 มิง

โจรสองคนเข้ามาดักจี๋เงินที่เป็นนี้ คิงให้เชคส์เดินถือไปเป็นค่าสวย

- THIEF : "Whatta ya' get outta this? What's your cut?"
- SHAKES : "Don't get a cut." p.47
- โจร : "มิง ได้ส่วนแบ่งเท่าไรวะกับงานแบบนี้? ได้กี่ตั้งค์?"
- เชคส์ : "ไม่ได้หรอกอะ" n. 70

ตัวอย่างที่ 23 ลีอ

ไม่เกล็ดกับพวกเข้าไปขโมยหนังสือการ์ตูนในร้านค้าเปิดใหม่ เจ้าของร้านจับได้จึงไล่ตีด้วย
ท่อนเหล็ก

SHOPKEEPER : "I no fight You. No problem with you. No problem."

MICHAEL : "Yeah you do. Your only problem is with me." p. 69

เจ้าของร้าน : "อ้าวไม่อยากสู้กับ ลีอ หรือ ไม่มีปัญหากับ ลีอ ไม่มีปัญหา"

ไม่เกล็ด : "เฮ้ย, มีเค้ ปัญหาอย่างเดียวของมึงก็คือต้องมีเรื่องกะกู" น. 105

ตัวอย่างที่ 24 เอ็ง

เชคส์เพิ่งพบกับคิง เป็นนี่เป็นครั้งแรกเมื่อเข้ามาของงานคิงทำ

KING BENNY : "Come back tomorrow. If You wanna work."

SHAKES : "What time tomorrow ?"

KING BENNY : "Anytime."

คิง เป็นนี่ : "กลับมาพรุ่งนี้แล้วกัน ถ้า เอ็ง อยากทำงานละก็"

เชคส์ : "พรุ่งนี้ซักกี่โมงไม่ทราบ ?"

คิง เป็นนี่ : "กี่โมงก็ได้"

p. 46

น. 67

ตารางที่ 14 แสดงคำบุรุษสรรพนามที่ 2 + คำถาม/วลีที่ปรากฏอยู่ในระดับความสนิทสนมและความเป็นทางการ

สถานการณ์ ที่เป็นทางการ	เป็นทางการ	ระดับความสนิทสนม				
		สนิทสนม	คุ้นเคย	ไม่คุ้นเคย		
สถานการณ์ ที่ไม่เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ	3. you guys / พวกมัน 20/26 4. you heartless fuck / ไอแม่สี่ไรน้ำใจ 5. you little prick / ไอห่ามอข	6. you boys / พวกเธอ 54/81	7. you boys / พวกเธอ 28/41 8. you boys / พวกมันทั้งสอง 189/291 9. you boys / พวกมันสองคน 188/289 10.you clovers / พวกข้าวอกทั้งสองตัว 189/291 11.you fucker / ไอแม่สี่ 151/231 12.you fuckin' snic / ไอแม่สี่ก 152/232 13.you ginea fuck / ไอหนูทลสองแม่สี่ 127/195 14.you little fuck / ไอออมอตัวน้อย 200/309 15.you little punk / ไอกระดอกรตัวท้าว สี่น 168/258 16.you pricks / พวกท้าวห่าอย่างมัน 75/114 17.you two motherfuckers / ไอแม่กานี่ค ทั้งสอง 214/327	18.you boys / พวกท้าว 27/39 19.you guys / พวกคุณ 27/40 20.you guys / พวกมัน 212/325 21.you fuckin' retard / ไอแม่สี่คบิดูญา ดอม 88/135	1. you boys / พวกเธอ 111/171 2. you low leadin' bastard / ไอสี่กระ ท้าวห่ามันแก้ว 37/57

จากตารางที่ 14 แสดงการใช้คำบุรุษสรรพนามที่ 2 + คำถามหรือวลีในระดับความสนิทสนมและการเป็นทางการ จากตารางพบว่าในสถานการณ์ที่ไม่มีการใช้
ในระดับสนิทสนม คุณเคยและไม่คุ้นเคย มีเพียงในระดับแปลกหน้าคือคำที่ 1-2 ใช้ในระดับแปลกหน้า ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ คำที่ 3-5 ใช้ในระดับสนิทสนม คำที่ 6 ใช้ระดับ
คุ้นเคย คำที่ 7-17 ใช้ในระดับไม่คุ้นเคย และคำที่ 18-21 ใช้ในระดับแปลกหน้า ดังตัวอย่าง 25 - 46

ตัวอย่างการใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2+นามวลีหรือคำนาม ในระดับความสนิทสนมกับความเป็นทางการ

สถานการณ์ที่เป็นทางการ : แปลกหน้า

ตัวอย่างที่ 25 *you boys / พวกเธอ*

ผู้พิพากษากำลังตัดสินคดีที่เชคส์และพวกเธอร่วมกันกระทำความผิดโดยขโมยขนมปังใส่กรอกจากรถเข็นและทำรถเข็นตกบันไดทางลงสถานีรถไฟใต้ดินใส่ชายผู้หนึ่งจนบาดเจ็บสาหัส

JUDGE : "I'm sure by now, you boys have been made aware of the severity of the crime you committed." p. 111

ผู้พิพากษา : "มาถึงตอนนี้ศาลแน่ใจทีเดียวว่า, พวกเธอ คงรับรู้และซึ่จะว่าความผิดที่ตนเองกระทำลงไปนั้นมีความร้ายแรงขนาดไหน" น. 171

ตัวอย่างที่ 26 *you free loadin' bastard / ไอ้ศักดิ์กะหมาเห็นแก่ตัว*

ชายที่เข้ามาสารภาพบาปในห้องสารภาพบาปที่โบสถ์ไม่พอใจในคำแนะนำของนักบวชที่สั่งให้ตนสวดมนต์หลังจากที่ตนเข้ามาขอความช่วยเหลือทางการเงิน โดยที่ไม่ทราบว่าที่จริงแล้วเสียงของนักบวชนั้นก็คือเชคส์กับเพื่อน

A MAN : "Three Hail Marys!. One Our Father. What the hell's that gonna do ?"

PRIEST : "It's for your soul."

A MAN : "Fuck my soul! And fuck you too, you free loadin' bastard."

p. 37

ผู้ชาย : "สวดพระแม่เมรีสามจบ! แล้วเม่งจะช่วยเปรตอะไรได้?"

หลวงพ่ : "ก็สำหรับวิญญาณของลูกใจ"

ผู้ชาย : "ซั้งฮิมเม่งวิญญาณของกูหอะ! และขอมอมึงด้วย, ไอ้ศักดิ์กะหมาเห็นแก่ตัวแฮย"

น. 57

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : สนิทสนม

ตัวอย่างที่ 27 *you guys / พวกมึง*

เชคส์และเพื่อนๆทำการแข่งขันรถที่ประกอบขึ้นเองที่แข่งกันในละแวกบ้านปีละครั้ง

JOHN : "Mikey's right. You ain't exactly Andretti behind the wheel."

SHAKES : "I ain't got a wheel, first of all. And Andretti's got brakes."

MICHAEL : "Little things. You let little things get to you."

SHAKES : "I hate you guys." p. 20

จอห์น : "ไม่ก็พี่พูดถูกวะ มึงไม่มีฝีมือแบบนักแข่งรถซื้อเอ็นเครีทติเลยซักกะฟีก"

เชคส์ : "เรื่องของเรื่องคือกูไม่มีรถชะควัยเข้าไป และแอนเครีทติเค้ามีเบรคไว้"

ไมเคิล : "เรื่องจิบจอยน่า อย่าให้เรื่องเล็กน้อยมาทำให้มึงรำคาญใจดีกว่า"

เชคส์ : "กูเกลียด พวกมึง ทุกคน" น. 26

ตัวอย่างที่ 29 *you heartless fuck* / ไอ้แม่เมียดไรน้ำใจ

เชคส์ตกใจและโกรธเมื่อ ไมเคิลบอกว่าจะรับหน้าที่เป็นอัยการฟ้องทอมมี่กับจอห์นในข้อหาฆาตกรรมโนคส์ในร้านอาหาร

MICHAEL : "I'm gonna prosecute John and Tommy in open court."

SHAKES : "Are you fuckin' nuts? They're your friends! Your friends, you heartless fuck!"

MICHAEL : "Before you take a swing, Shakes, hear me out." p. 224

ไมเคิล : "กูจะลงโทษจอห์นกับทอมมี่กลางศาล"

เชคส์ : "นี่มึงเสียสติไปแล้วอะ? พวกนั้นเป็นเพื่อนของมึง! เป็นเพื่อนของมึงนะ, ไอ้แม่เมียดไรน้ำใจ!" น. 342

ตัวอย่างที่ 30 *you little prick* / ไอ้ห่าน้อย

แพท แมนโซเป็นผู้ใหญ่ปากร้ายใจดีที่สนิทสนมกับเชคส์และพวกมาตั้งแต่เชคส์ยังเด็ก

MANCHO : "You gonna pay me for that, you little prick?"

SHAKES : "I never did before. Why ruin a good habit now?" p. 231

แมนโซ : "จะจ่ายค่าหมากฝรั่งรีปلاةวะ, ไอ้ห่าน้อย?"

เชคส์ : "ผมไม่เคยจ่ายตั้งค้มาก่อนเลยนี่นา, ทำไมถึงต้องทำให้เสียประเพณีเดือนนี้ละ?"

น. 351

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : **คุณเคย์**

ตัวอย่างที่ 31 **you boys / พวกเขา**

ซิสเตอร์แคโรไลน์สนทนากับเชคส์และพวกที่เธอคุณเคย์เป็นอย่างดีเพราะทำหน้าที่เป็นครูให้กับเด็กๆที่โรงเรียนประจำโบสถ์ละแวกบ้าน

SHAKES : “We’re very sorry.”

SISTER CAROLYN : “I know. Forget it happened. I already have.”

SHAKES : “Thank you, Sister.”

SISTER CAROLYN : “I’ll see all you boys in church.”

TOMMY : “Bet on it.”

p. 54

เชคส์ : “เราเสียใจจังอะ”

ซิสเตอร์แคโรไลน์ : “ชั้นรู้อะ ลืมเรื่องที่เกิดขึ้นนะ ชั้นลืมไปแล้วละ”

เชคส์ : “ขอบคุณอะ, ซิสเตอร์”

ซิสเตอร์แคโรไลน์ : “ไว้เจอ พวกเขา ในโบสถ์นะจ๊ะ”

ทอมมี่ : “แน่นอนอะ”

น. 81

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : **ไม่คุณเคย์**

ตัวอย่างที่ 32 **you boys / พวกเขา**

เชคส์กับพวกเข้ามาทักทายพวกนักมวยปล้ำที่เขามารับประทานอาหารในร้านอาหารละแวกบ้านก่อนการแสดงในค่ำวันเดียวกัน

CALHOUN : “You boys got tickets for tonight?”

JOHN : “No, sir.”

CALHOUN : “Get yourself over to the box office at seven. You’ll be sittin’ ringside by seven-thirty.”

p. 28

แคลฮูน : “พวกเขา มีตั๋วมวยปล้ำคืนนี้รึยัง?”

จอห์น : “ยังอะ”

แคลฮูน : “แวะไปที่ช่องขายตั๋วตอนทุ่มนึง พวกเขาจะได้เข้าไปนั่งที่ริงไซด์คอนทุ้มครึ่ง”

น. 41

ตัวอย่างที่ 33 *you boys / พวกมึงทั้งสอง*

โน้คส์เป็นหัวหน้าผู้คุมที่ควบคุมและทำทารุณกรรมเชกส์และเพื่อนๆขณะรับโทษในทัณฑสถาน โน้คส์ลงโทษเชกส์กับ ไมเคิลที่ไปมีเรื่องกับเด็กคนอื่นในโรงอาหารของทัณฑสถาน

NOKES : "There's some bread over here. Can't have a good lunch without a slice of bread. Now, how about you boys crawl over here and get yourself some?" p. 189

โน้คส์ : "มีขนมปังเหลืออยู่แถวนี้อีกวะ จะแฉกมือเที่ยงให้ร่อยไฉนยังงี้ถ้าไม่มีขนมปังซักแผ่นนะ? ทีนี้, พวกมึงทั้งสอง ช่วยคลานมาตรงนี้แล้วแฉกขนมปังซักหน่อยดีมั้ง?" น. 291

ตัวอย่างที่ 34 *you boys / พวกมึงสองคน*

โน้คส์สั่งให้เชกส์และ ไมเคิลกินเศษอาหารที่ตกกระจายบนพื้นโรงอาหาร

NOKES : "Where you think you're goin?"

SHAKES : "You said to get lunch."

NOKES : "You boys don't need to go back on line for food. There's plenty to eat right where you standing." p. 188

โน้คส์ : "คิดว่าจะไปไหนที?"

เชกส์ : "คุณบอกว่าไปกินอาหารกลางวันได้นี่นา"

โน้คส์ : "พวกมึงสองคน ไม่จำเป็นต้องกลับไปเข้าแถวรับอาหารหรอก มีออกมไปตรงที่มึงกำลังยืนอยู่ที่นี่" น. 289

ตัวอย่างที่ 35 *you clowns / พวกจำอวดทั้งสองตัว*

NOKES : "Eat faster. Don't think you got all fuckin' day. Let's go. Nobody leaves here until you clowns are finished with your meal."

p. 189

โน้คส์ : "แฉกเร็วๆ เค็ อย่างนี้กว่ามึงจะมีเวลาแหย่เม็ดทั้งวันนะโว้ย เร็วซี้ ไม่มีใครออกไปที่นี่ทั้งนั้นจนกว่า พวกจำอวดทั้งสองตัว นี้ซัดทำอาหารให้หมดซะก่อน" น. 291

ตัวอย่างที่ 36 *you fucker* / ไอ้แย้มี่ด

โน้คส์ขู่ตะคอกเด็กในทัณฑ์สถานขณะที่มีการแข่งขันฟุตบอลกันระหว่างเด็กกับผู้คุม

NOKES : "You fucker! I'm gonna fuckin' kill you!"

JUANITO : "Get off him! Get the fuck off him!" p. 151

โน้คส์ : "ไอ้แย้มี่ด! กูจะฆ่ามึงซะ"

ฮวนนิโต้ : "อย่ายุ่งกับเขานะ บอกว่าอย่าไปยุ่งกับเขา" น. 231

ตัวอย่างที่ 37 *you fuckin' spic* / ไอ้เหม็ก

เด็กนักโทษสบประมาทโน้คส์หลังจากจบการแข่งขันฟุตบอลระหว่างผู้คุมกับเด็กในทัณฑ์สถานที่พวกเขาเด็กหาทางแกล้งแค้นพวกผู้คุมด้วยการเล่นด้วยความรุนแรง

JUANITO : "You ain't worth shit, Nokes. We always knew it. Aafter today, everybody knows it."

NOKES : "Outta my way, you fuckin' spic." p. 152

ฮวนนิโต้ : "มึงนะไม่เท่าไรเลยวะ, โน้คส์ เรารู้กันมานานแล้ว พอวันนี้บู๊, ทุกคนเลยมารู้กันถวนหนา"

โน้คส์ : "หลีกทางไปนะ, ไอ้เหม็ก" น. 232

ตัวอย่างที่ 38 *you ginea fuck* / ไอ้หนูทคลองแย้มี่ด

โน้คส์เริ่มการทำทารุณกรรมด้วยการทำร้ายร่างกายเพื่อนของเชคส์

NOKES : "Think he's had enough?"

SHAKES : "Yes."

NOKES : "Yes what, you ginea fuck ?"

SHAKES : "Yes, sir. I think he's had enough." p. 127

โน้คส์ : "คิดว่ามันโดนพอริยัง?"

เชคส์ : "พอแล้ว"

โน้คส์ : "พอแล้วอะไรหา, ไอ้หนูทคลองแย้มี่ด"

เชคส์ : "พอแล้วครับ ผมคิดว่าเขาโดนพอแล้ว" น. 195

ตัวอย่างที่ 39 *you little fuck / โย้อมอด้วน้อย*

โนคส์กับเพื่อนเข้ามาทำทารุณกรรมทางเพศกับเชคส์และเพื่อนๆในห้องขังของเชคส์ในคืนก่อนที่เชคส์จะได้รับอิสรภาพ

NOKES : "You gonna think about this when you're gone. Ain't ya',
you little fuck? Ain't ya' ?" p. 200

โนคส์ : "มึงต้องคิดถึงเรื่องนี้แน่ๆหลังจากออกไปแล้ว จริงมั๊ย, *โย้อมอด้วน้อย* ?
ใจมั๊ยวะ ?" น. 309

ตัวอย่างที่ 40 *you little punk / โย้กระจอกตัวเท่าเส้น*

เฟอร์กูสันเข้ามาในห้องขังของเชคส์และพยายามจะทำทารุณกรรมทางเพศกับเชคส์ จอห์นเดินเข้ามาจะทำร้ายเฟอร์กูสัน

JOHN : "That's how I'm gonna let you die, dip shit. Nice and slow."

FERGUSON : "*You little punk.* What the hell you tryin' to do ?"

JOHN : "It's time for me to have a little fun." p. 168

จอห์น : "นั่นคือวิธีที่กูจะทำให้มึงตายไฉวะ, โย้เง่า นิ่มๆและช้าๆ"

เฟอร์กูสัน : "*โย้กระจอกตัวเท่าเส้น*เอ๊ย พยายามทำทำอะไรของมึงกันวะ ?"

จอห์น : "ถึงตาที่กูจะหาความสนุกซักเล็กน้อยมังละ ?" น. 258

ตัวอย่างที่ 41 *you pricks / พวกหน้าทำอย่างมึง*

แจเน็ตพนักงานเลงหญิงวิ่งไล่ทำร้ายเชคส์ในสวนสาธารณะเพื่อแก้แค้นในเพื่อนของคนที่ถูกพวกของเชคส์ทำร้ายร่างกาย

JANET : "*You pricks* walk through the park like you own it. Where the fuck you think you're goin'?"

SHAKES : "We're gonna play some ball. I don't think there's a problem with that." p. 75

แจเน็ต : "*พวกหน้าทำอย่างมึง* เดินเข้ามาในพาร์คแห่งนี้ยังจะเป็นเจ้าของแต่ผู้เดียวแน่ะ คิดว่าพวกมึงจะยอมไปไหนหา?"

เชคส์ : "จะไปเล่นคบบอลด้วยกันนะ คิดว่าคงไม่มีปัญหาอะไรมัง" น. 114

ตัวอย่างที่ 42 *you two motherfuckers* / ไอ้แย็กามีตทั้งสอง

โน้กส์จำจอห์นและทอมมี่ได้ว่าเคยเป็นเด็กในทัณฑสถานที่ถูกเขาทำทารุณกรรมทางเพศ

TOMMY : "I had you all wrong, then. All this time, I just figured you liked fuckin' and beatin' up little boys"

NOKES : "You are gonna burn in hell! You hear me! you two motherfuckers!"

JOHN : "After you."

p. 214

ทอมมี่ : "นั่นก็ดูผิดเรื่อยมาซีท่า ตลอดเวลา, นึกว่ามึงชอบอัคถั่วดำกับซอมเด็กผู้ชายเท่านั้นเอง"

โน้กส์ : "มึงจะถูกไฟในนรกเผา! ไต่ยืนมัย! ไอ้แย็กามีตทั้งสอง เอ้ย! พวกมึงจะถูกไฟนรกเผาเผา"

จอห์น : "ทีหลังมึงวะ"

น. 327

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : แปกหน้า

ตัวอย่างที่ 43 *you boys* / พวกหนู

นักมวยปล้ำตามเชกส์และเพื่อนๆที่เดินตรงเข้ามาหาพวกคนในร้านอาหาร

HAYSTACKS : "You boys lost?"

SHAKES : "No."

KLONDIKE : "Then, what do you want?"

p. 27

เชกส์แต่คส์ : "พวกหนู หลงทางหรือ?"

เชกส์ : "เปล่าอะ"

กลอนไค้ค : "นั่นต้องการอะไรอะ?"

น. 39

ตัวอย่างที่ 44 *you guys* / พวกคุณ

นักมวยปล้ำตามเชกส์และเพื่อนๆในร้านอาหาร

SHAKES : "I've watched you guys wreslte a lot. We all have."

BO BO : "You root for us to win?"

SHAKES : "No."

p. 27

เชกส์ : "ผมเคยดู พวกคุณ ปล้ำกันบ่อยๆนะอะ เราเคยดูกันทุกคน"

โบ โบ : "แล้วคอยเชียร์ให้เราชนะด้วยรึเปล่า?"

Copyright by Mahidol University

เชคส์ : “เปล่าอะ”

น. 40

ตัวอย่างที่ 45 *you guys / พวกมึง*

โน้กส์แวะเข้าไปรับประทานอาหารในอย่างเฮลส์กิทเช่น โดยไม่ทราบว่าเป็นถิ่นที่อยู่ของ ทอมมี่และจอห์นหัวหน้าแก๊งค์อันธพาลซึ่งเคยเข้าไปรับโทษในทัณฑสถานตอนเป็นเด็กและถูก โน้กส์และพวกทำทารุณกรรม

NOKES : “What the fuck are you guys ? And who the fuck asked you to sit down?”

TOMMY : “I thought you'd be happy to see us. Guess I was wrong.”

p. 213

โน้กส์ : “พวกมึง เป็นใครกันวะ? และไอ้แม่เม็ดหน้าไหนขอร้องให้มึงนั่งลงมิชาบ?”

ทอมมี่ : “นี่กว่ามึงตั้งใจที่ได้เจอเราจะอะอีก กะว่าถูกงกคิดผิดซีท่า”

น. 325

ตัวอย่างที่ 46 *you fuckin' retard / ไอ้แม่เม็ดปัญญาอ่อน*

ชายแปลกหน้าเดินเข้าไปร้านพิซซ่าและไม่พอใจที่เห็น โจอี้เด็กคนหนึ่งที่มีปัญหาทางสมองที่กำลังโรยพริกไทยใส่บนพิซซ่า

A MAN : “Lemme have the pepper, you fuckin' retard.”

JOEY : “No! My pizza. My pizza.”

A MAN : “There's your fuckin' pizza. Nobody touched it.”

p. 88

ผู้ชาย : “เอาขวดพริกไทยมานี่ซิ, ไอ้แม่เม็ดปัญญาอ่อน”

โจอี้ : “พิซซ่าของผม! พิซซ่าของผมนี่หว่า”

ผู้ชาย : “พิซซ่าสันตินของลืออยู่นั่นไง ไม่มีใครแย่งซักหน่อย”

น. 135

ตารางที่ 15 การใช้คำเรียกขานตามวัยไประดับความสนิทสนมและความเป็นทางการ

		ระดับความสนิทสนม			
		สนิทสนม	คุ้นเคย	ไม่คุ้นเคย	
		แปลกทานา			
สถานการณ ที่เป็นทาง การ	ไม่เป็นทางการ			1. teach / ครู 172/263	
	ไม่เป็นทางการ	12.dad / พ่อ 105/161 13.kid / ็ออหนู 105/161 14.porcupine head / แม่ที่ทำงานแมน 294/451 15.punk / ็ออหนู 50/76 16.sweetheart / ทานใจ 274/419	17.boys / เด็กๆ 53/80 18.sister / ซิสเตอร์ 54/80	19.boys / ็ออหนูทั้งสอง 157/241 20.football star / ็ออหนูกบอถกตมกตง 154/236 21.gorgeous / กนถาถ 75/114 22.kid / ็ออหนู 45/66 23.old man / กุณถง 271/415 24.son / ็ออหนู 162/249 25.sweet thing / ทวานใจ 167/256 26.thief / ็ออหัวงโมถ 98/151 27.rough guy / พอนักถงทอถ 158/242	2. counselor / กุณทบทถวถ 247/375 3. counselor / ทานที่รกกท 256/390 4. counselor / ที่ปรกกท 277/425 5. counselor / ถัถการ 273/417 6. counselors / ที่รกกททั้งสอง 278/426 7. father / ทถวทถ 37/57 8. felias / เทถน 39/59 9. your honor / ศาสที่ถารท 110/168 10.your honor / ซานเตถถที่ถารท273/417 11.your honor / ทานๆ 278/426
	เป็นทางการ			28.boys / ็ออหนู 28/40 29.chief / ถุกที่ 212/223	

จากตารางที่ 15 แสดงการใช้คำเรียกขานตามวัยไปในระดับความสนิทสนมและความเป็นทางการ จากตารางพบว่าในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ไม่มีการใช้ในระดับสนิทสนมและคุ้นเคย คำที่ 1 ใช้ในระดับไม่คุ้นเคย คำที่ 2-11 ใช้ในระดับแปลกทานา สถานการณ์ที่เป็นทางการ คำที่ 12-16 ใช้ในระดับสนิทสนม คำที่ 17-18 ใช้ในระดับคุ้นเคย คำที่ 19-27 ใช้ในระดับไม่คุ้นเคย และคำที่ 28-29 ใช้ในระดับแปลกทานา ดังตัวอย่าง 47 - 75

ตัวอย่างการใช้คำเรียกขานคำนามทั่วไปในระดับความสนิทสนมกับความเป็นทางการ

สถานการณ์ที่เป็นทางการ : ไม่คุ้นเคย

ตัวอย่างที่ 47 each / ครู

ครูพบว่าเด็กที่รับโทษอยู่ในทัณฑสถานไม่ตั้งใจเรียนเพราะตกอยู่ในสภาพที่ถูกทำทารุณกรรมจากพวกผู้คุม

A STUDENT : "See you Friday, teach. If you still here."

A TEACHER : "I'll see you then. If you still alive."

p. 172

นักเรียน : "ไว้ก่อนเจอกันในวันศุกร์นะ, ครู ถ้าคุณยังอยู่ที่นี้ละก็"

ครู : "งั้นได้เจอกันแน่ ถ้าเธอไม่ชิงตายเสียก่อน"

น. 263

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : แปลกหน้า

ตัวอย่างที่ 48 counselor / คุณทนายความ

ผู้พิพากษาบอกให้ไมเคิลซึ่งทำหน้าที่อัยการพูดให้เข้าประเด็นการพิจารณาคดี

MICHAEL : "I gave the impression that a response was required. It won't happen again."

JUDGE : "I'm sure it won't, counselor. Proceed."

p. 247

ไมเคิล : "ผมเป็นผู้ทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนองเหล่านั้นเอง จะไม่เกิดขึ้นอีก"

ผู้พิพากษา : ศาลก็แน่ใจเหมือนกันนะ, คุณทนายความ เชิญพูดต่อได้"

น. 375

ตัวอย่างที่ 49 counselor / ท่านที่ปรึกษา

ผู้พิพากษาดมทนายจำเลยในระหว่างการพิจารณาคดี

JUDGE : "Counselor ? Are you ready to proceed ?"

LAWYER : "Yes, your Honor. The defense is ready."

p. 256

ผู้พิพากษา : "ท่านที่ปรึกษา ละ ? คุณพร้อมจะซักฟอกหรือยัง ?"

ทนายความ : "ครับ, ศาลที่เคารพ ฝ่ายจำเลยพร้อมแล้ว"

น. 390

ตัวอย่างที่ 50 *counselor* / ที่ปรึกษา

ผู้พิพากษากลามทนายจำเลยเกี่ยวกับคำถามที่ไม่ค่อยตรงกับรูปคดี

JUDGE : "Counselor. This line of questioning better lead someplace having to do with this case."

LAWYER : "It will, you Honor."

p. 277

ผู้พิพากษา : "ที่ปรึกษา คำถามนี้ควรนำไปตรงไหนซักแห่งซึ่งเกี่ยวข้องกับคดีนี้ละ"

ทนายความ : "แน่นอนครับ, ศาลที่เคารพ"

น. 425

ตัวอย่างที่ 51 *counselor* / อัยการ

ผู้พิพากษากลามอัยการถึงพยานฝ่ายโจทก์ระหว่างการพิจารณาคดี

JUDGE : "You have a witness for us, counselor?"

MICHAEL : "Yes, your Honor."

JUDGE : "Let's get to it then."

MICHAEL : "Your Honor. The prosecution would like to call Ralph Gerguson to the stand."

p. 273

ผู้พิพากษา : "มีพยานอีกปากใช่ไหม, อัยการ?"

ไมเคิล : "ใช่ครับ, ท่าน"

ผู้พิพากษา : "งั้นลงมือเลยดีกว่า"

ไมเคิล : "ข้าแต่ศาลที่เคารพ ฝ่ายโจทก์ขอเรียก ราล์ฟ เฟอร์กูสัน มาให้ปากคำครับ"

น. 417

ตัวอย่างที่ 52 *counselors* / ที่ปรึกษาทั้งสอง

ผู้พิพากษาเรียกอัยการและทนายเข้ามาที่หน้าแท่นบัลลังก์หลังพบว่ามีกรงขังถามพยานฝ่ายโจทก์ในประเด็นที่ไม่เกี่ยวข้องกับรูปคดีและอัยการไม่ได้คัดค้านแต่อย่างใด

JUDGE : "Counselors. Approach the bench. Now. What the hell is going on here?"

MICHAEL : "Well, your Honor. It looks like I called the wrong character witness."

p.278

ผู้พิพากษา : "ที่ปรึกษาทั้งสอง ขอเชิญตรงหน้าบัลลังก์ เดียวนี้ เกิดทำอะไรกันนี่?"

ไมเกิ้ล : "เออ, ท่านๆครับ ดูเหมือนว่าผมคงเรียกพยานบุคคลตัวอย่างมาผิดคนเป็นแน่"
น. 426

ตัวอย่างที่ 53 *father / หลวงพ่อ*

ผู้ชายถามนักบวชที่คนเข้ามาสารภาพบาปด้วยในห้องสารภาพบาปที่โบสถ์

A MAN : "Father, you there?"

PRIEST : "Yes."

A MAN : "So. What's it gonna be?"

ผู้ชาย : "หลวงพ่อ, ยังฟังอยู่รึเปล่านะ?"

หลวงพ่อ : "ฟังอยู่"

ผู้ชาย : "งั้น ควรทำยังไงดีไม่ทราบ"

p. 37

น. 57

ตัวอย่างที่ 54 *fellas / เพื่อน*

ในที่สุดหญิงสาวที่เข้ามาสารภาพบาปในห้องสารภาพบาปที่โบสถ์ก็ทราบว่าการที่คนสารภาพบาปด้วยไม่ใช่ นักบวชจริงแต่เป็นพวกเด็กแก๊งทำเสียงเป็นนักบวช

A WOMAN : "I gotta go. Thanks for listening, fellas. I appreciate it and I know you'll keep it to yourselves."

JOHN : "She knew."

SHAKES : "Yeah. She knew."

ผู้หญิง : "ต้องไปก่อนละ ขอบใจที่ฟังนะ, เพื่อน ชั้นซึ่งจิงและรู้ว่าเธอจะเก็บไว้ไม่ปากโป้งให้คนอื่นฟัง"

จอห์น : "เธอรู้วะ"

เชคส์ : "ฮือ เธอรู้"

p. 39

น. 60

ตัวอย่างที่ 55 *your Honor / ศาลที่เคารพ*

ผู้พิพากษาถามทนายจำเลยในการตัดสินคดีที่เชคส์และพวกขโมยรถเงินฮือท้ออกและทำให้ชายคนหนึ่งได้รับบาดเจ็บสาหัส

JUDGE : "Have the defendants been made aware of the charges against them?"

LAWYER : "Yes they have, your Honor."

JUDGE : "Do they understand those charges ?"
 LAWYER : "Yes they do, your Honor." p. 110
 ผู้พิพากษา : "นี่พวกจำเลยรู้หรือยังว่าถูกตั้งข้อหาอะไรมั่ง ?"
 ทนายความ : "ทราบแล้วครับ, ศาลที่เคารพ"
 ผู้พิพากษา : "แล้วพวกเขาเข้าใจกับข้อกล่าวหาเหล่านั้นหรือไม่ ?"
 ทนายความ : "เข้าใจครับ, ท่าน" n. 168

ตัวอย่างที่ 56 your Honor / ขันเตศาลที่เคารพ
 JUDGE : "You have a witness for us, counselor ?"
 MICHAEL : "Yes, your Honor."
 JUDGE : "Let's get to it then."
 MICHAEL : "Your Honor. The prosecution would like to call
 Ralph Ferguson to the stand." p. 273
 ผู้พิพากษา : "มีพยานอีกปากไหม, อัยการ ?"
 ไมเคิล : "ใช่ครับ, ท่าน"
 ผู้พิพากษา : "งั้นลงมือเลยดีกว่า"
 ไมเคิล : "ขันเตศาลที่เคารพ ฝ่ายโจทก์ขอเรียกรالف เฟอร์กูสันมาให้ปากคำครับ"
 n. 417

ตัวอย่างที่ 57 your Honor / ท่านๆ
 JUDGE : "Counselors. Approach the bench. Now. What the hell is going
 on here?"
 MICHAEL : "Well, your Honor. It looks like I called the wrong character
 witness." p.278
 ผู้พิพากษา : "ที่ปรึกษาทั้งสอง ขอเชิญตรงหน้าบัลลังก์ เดียวนี้ เกิดทำอะไรกันเนี่ย ?"
 ไมเคิล : "เออ, ท่านๆ ครับ ดูเหมือนว่าผมคงเรียกพยานบุคคลตัวอย่างมาผิดคนเป็นแน่"
 n. 426

- สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : สนทนา
- ตัวอย่างที่ 58 *dad / พ่อ*
- SHAKES : "I'm sorry, Dad."
- FATHER : "Sorry ain't gonna do you much good now, kid." p. 105
- เชคส์ : "ผมเสียใจอะ, พ่อ"
- บิตา : "เสียใจมันช่วยอะไรตอนนี้ไม่ได้แล้วละ, ไอ้หนู" n. 161
- ตัวอย่างที่ 59 *kid / ไอ้หนู*
- SHAKES : "I'm sorry, Dad."
- FATHER : "Sorry ain't gonna do you much good now, kid." p. 105
- เชคส์ : "ผมเสียใจอะ, พ่อ"
- บิตา : "เสียใจมันช่วยอะไรตอนนี้ไม่ได้แล้วละ, ไอ้หนู" n. 161
- ตัวอย่างที่ 60 *porcupine head / แม่หัวขนเม่น*
- เชคส์มาพบเกรอลที่ห้องพักเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับคดีฆาตกรรม
- CAROL : "I suppose you think the Three Stooges are better than the Marx Brothers, too."
- SHAKES : "Hands down, porcupine head."
- CAROL : "And you probably like John Wayne westerns too." p. 294
- เกรอล : "ฉันว่าคุณคงคิดว่าสามเกลอหัวแข็งเข้าท่ากว่าสามพี่น้องตระกูลมาร์กซนี่ซี?"
- เชคส์ : "ขอมแพ้แล้ว, แม่หัวขนเม่น"
- เกรอล : "และเปลวๆเธอคงชอบจอห์น เวนซ์ด้วยซีท่า" n. 451
- ตัวอย่างที่ 61 *punk / ไอ้หนู*
- เชคส์และพวกมาขอใช้ห้องน้ำในบ้านของแพท แมนโซ
- JOHN : "Can I use your bathroom?"
- MANCHO : "Fuck you, punk. Wet your pants."
- JOHN : "That a no." p. 51
- จอห์น : "ขอใช้ห้องน้ำของคุณหน่อยได้เปล่า?"
- แมนโซ : "คออวอแน่นอนะ, ไอ้หนู"

จอห์น : แปลว่าไม่อนุญาตหรืออะ?"

น. 76

ตัวอย่างที่ 62 *sweetheart* / หวานใจ

เชคส์และแครอลมานั่งฟังการพิจารณาคดีการฆาตกรรมในร้านอาหารที่เพื่อนของตนตกเป็นผู้ต้องหา ทั้งสองกำลังพูดถึงเฟอร์กูสันที่กำลังจะถูกซักถามเรื่องการล่องหนทางเพศเด็กชายในทัณฑสถานขณะที่เฟอร์กูสันและพวกทำงานเป็นผู้คุมอยู่

SHAKES : "He looks like anybody. No one would ever know he did the things he did."

CAROL : "Sit tight, sweetheart. They're gonna know today. Everybody's gonna know. Saint Ferguson is about to fall on his ass." p. 274

เชคส์ : "ดูเหมือนคนธรรมดาจริงๆนี่เอง ไม่มีใครรู้หรอกว่าเขาได้ทำอะไรไว้บ้าง"

แครอล : "ใจเย็นๆนะ, หวานใจ ทุกคนจะได้รู้กันในวันนี้แหละ นักบุญเฟอร์กูสันกำลังจะถูกถอดถอนแล้ว"

น. 419

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : *คุณเคซ*

ตัวอย่างที่ 63 *boys* / เด็กๆ

SISTER CAROLYN : "Hello, boys."

MICHAEL : "Hello, Sister. What's goin' on?"

SISTER CAROLYN : "The bathroom's free now if you still need to use it."

p. 53

ซิสเตอร์แคโรไลน์ : "หวัดดีอะ เด็กๆ"

ไมเคิล : "หวัดดีอะ ซิสเตอร์ เป็นไงบ้างอะ?"

ซิสเตอร์แคโรไลน์ : "ห้องน้ำว่างแล้วถ้าเธอจำเป็นต้องใช้ละก็"

น. 80

ตัวอย่างที่ 64 *sister* / ซิสเตอร์

MICHAEL : "Hey, Sister. What's goin' on?"

SISTER CAROLYN : "The bathroom's free now if you still need to use it."

JOHN : "Thank you."

p. 54

ไมเคิล : "หวัดดีอะ, ซิสเตอร์ เป็นไงบ้างอะ?"

ซิสเตอร์แคโรไลน์ : "ห้องน้ำว่างแล้วถ้าเธอจำเป็นต้องใช้ละก็"

จอห์น : "ขอบคุณซะ" น. 80

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : ไม่นัดเคย

ตัวอย่างที่ 65 boys / ไอ้หนูทั้งสอง

โน้คส์เข้ามาเยี่ยมเชคส์และพวกถูกหลังจากที่กลุ่มของเชคส์ถูกพวกผู้คุมรุมซ้อมและแยกขังเดี่ยวหลังการแข่งขันฟุตบอลระหว่างผู้คุมและเด็กในทัณฑสถานจบลงก่อนจะถูกนำตัวมาในสถานพยาบาลของทัณฑสถาน

NOKES : "Hello, boys. how we feelin' today ? ... I'll see you soon, though.
You can count on that."

MICHAEL : "Kill me now." p. 157

โน้คส์ : "หวัดดี ไอ้หนูทั้งสอง วันนี้รู้สึกยังไงมั่งละ ?" ... อีกหน่อยค่อยเจอกันนะ
พวกมึงเชื่อหมกมิดไว่ลวงหน้ายังได้"

ไมเกิ้ล : "มาๆจะตอนนี่ดีกว่า" น. 241

ตัวอย่างที่ 66 football star / ไอ้กบอลลดคนเก่ง

โน้คส์สั่งแยกขังเดี่ยวเชคส์และพวกหลังการแข่งขันฟุตบอล โน้คส์เอาอาหารมาส่งให้เชคส์ในห้องที่เชคส์ถูกคุมขังเดี่ยว

NOKES : "Thought you might be hungry, football star. I brought you some
oatmeal. Looks a little dry though. Nobody likes dry oatmeal.
Tastes like shit." p. 155

โน้คส์ : "คิดว่ามึงคงจะหิววะ, ไอ้กบอลลดคนเก่ง เลยเอาข้าวโอ้ทมาฝาก แต่ออกจะดู
แห้งไปซักหน่อยนึ่ง ไม่มีใครชอบข้าวโอ้ทแห้งๆหรอก รสชาติของแม่งเหมือน
จี้"

น. 236

ตัวอย่างที่ 67 gorgeous / คนสวย

เชคส์กับจอห์นพบกับแจเน็ตและพวกนักเลงหญิงโคยบังเอิญในสวนสาธารณะ แจเน็ตหาเรื่องเชคส์หลังจากที่พวกของตนถูกพวกของเชคส์ทำเรื่อง

SHAKES : "We're gonna play some ball. I don't think there's a problem
with that."

JANET : "You're wrong. There is a major fuckin' problem."

JOHN	: "Fill us in, <i>gorgeous</i> ."	p. 75
เชคส์	: "จะไปเล่นตบบอลสักทีนะ คิดว่าคงไม่มีปัญหาอะไรมั้ง"	
แจเน็ต	: "พิคไว้อยู่ มีปัญหาแย่มากเลยละ"	
จอห์น	: "ช่วยบอกให้เรารู้อะไร, <i>คนสวย</i> "	น. 114

ตัวอย่างที่ 68 *kid / ไอ้หนู*

A MAN	: "You the butcher's kid, am I right?"	
SHAKES	: "Yeah."	
A MAN	: "Well, what kind of work you lookin' for?"	
SHAKES	: "Whatever. It doesn't matter."	
A MAN	: "I don't think we got anything, <i>kid</i> ."	p. 45
ผู้ชาย	: "เอ็งเป็นลูกพ่อค้าเนื้อไหม?"	
เชคส์	: "ใช่ละ"	
ผู้ชาย	: "เออละ เอ็งอยากทำงานแบบไหนละ?"	
เชคส์	: "อะไรก็ได้ละ ไม่สำคัญหรอก"	
ผู้ชาย	: "ขาคิดว่าเราไม่มีงานอะไรจะให้ทำหรอกวะ, <i>ไอ้หนู</i> "	น. 66

ตัวอย่างที่ 69 *old man / คุณลุง*

คิง เป็นนักรบโรบินสันหัวหน้าแก๊งค์นักเลงชีวิตำเพื่อบอกความลับเรื่องที่น้องชายของโรบินสันถูกพวกผู้คุมรุมซ้อมจนตายในทัณฑสถาน

ROBINSON	: "You go back a long time, <i>old man</i> ."	
KING BENNY	: "Old men always do."	p. 271
โรบินสัน	: "คุณอยู่ในวงการมานานทีเดียวนะ, <i>คุณลุง</i> "	
คิง เป็นนี่	: "คนแก่ๆมักอยู่นานเสมอ"	น. 415

ตัวอย่างที่ 70 *son / ไอ้หนู*

เชคส์คุยกับมาร์ลโบโร่ผู้คุมชีวิตำที่ไม่เห็นด้วยกับการทำทารุณกรรมพวกเด็กๆของโน้คส์ และพวก เชคส์คุยกับเขาระหว่างที่ตนทำความสะอาดพื้นที่ทัณฑสถานอยู่

SHAKES	: "How many of those you go through a day?"	
MARLBORO	: "Three. Maybe four."	

SHAKES : "Packs ?"

MARLBORO : "We all got habits, son. Some that are good. Some that are bad."

p. 162

เชคส์ : "คุณสูบไอ้ฉนั้นวันละเท่าไรหรอเนี่ย ?"

มาร์ลโบโร : "สาม บางทีก็สี่"

เชคส์ : "ซองเหรอ ?"

มาร์ลโบโร : "เราต่างมีนิสัยเสียกันทั้งนั้นและ, ไอ้หนู เอ๊ย บางสิ่งก็ดี บางอย่างก็เลว"

น.249

ตัวอย่างที่ 71 *sweet thing / หวานใจ*

เฟอร์กูสันที่มีอาการมินเมาเข้ามาในห้องขังของเชคส์และพยายามจะทำการล้วงเงินทางเพศกับเด็กชาย

SHAKES : "Please, Ferguson. Don't do this."

FERGUSON : "Don't do what, sweet thing?"

SHAKES : "Don't do what you're doin'."

p. 167

เชคส์ : "ได้โปรดเถิด, เฟอร์กูสัน อย่าทำอย่างนี้เลย"

เฟอร์กูสัน : "อย่าทำอะไรหือ, หวานใจ ?"

เชคส์ : "อย่าทำในสิ่งที่คุณกำลังทำอยู่นี้ไง"

น. 256

ตัวอย่างที่ 72 *thief / ไอ้หัวขโมย*

เชคส์และพวกวางแผนกินฮ็อทค็อกฟรี โดยให้เชคส์เป็นนกดอทำทำซื้อแล้ววิ่งหนีให้คนขายวิ่งตามและพวกของคนก็เข้ามากินฮ็อทค็อกที่รถเข็นข้างถนนนั้นโดยที่คนขายจำหน้าของเชคส์ได้

A VENDOR : "Pay my money, thief. Pay my money now!"

p. 98

พ่อค้า : "จ่ายเงินมานะ, ไอ้หัวขโมย จ่ายเงินมาเดี๋ยวนี!"

น. 151

ตัวอย่างที่ 73 *tough guy / พ่อหนักเลงหาย*

MICHAEL : "You have to kill us. You can't let us out alive."

NOKES : "Yeah ? Any why's that, tough guy."

MICHAEL : "You can't run the risk."

p. 158

ไมเคิล : "ต้องฆ่าเราซะ ปล่อยให้เรารอดชีวิตออกไปไม่ได้"
 โน้คส์ : "หรือ ? และเพราะอะไรมิชาบ, พ่อฉันเองเลย"
 ไมเคิล : "มึงไม่กล้าเสี่ยงนะซี"

น. 242

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : แปลกหน้า

ตัวอย่างที่ 74 boys / ไอ้หนู

นักมวยปล้ำพูดคุยกับเชคส์และพวกในร้านอาหาร

A WRESTLER : "Your friends feel the same way ?"

SHAKES : "Yes. We all root against you."

A WRESTLER : "Get some chairs, boys."

p. 28

นักมวยปล้ำ : "เพื่อนๆ ของเธอก็รู้สึกแบบนี้เหมือนกันรี ?"

เชคส์ : "ใช่ซะ เราล้วนแต่เชียร์ฝ่ายตรงกันข้ามกับพวกคุณทุกคน"

นักมวยปล้ำ : "ไปยกเก้าอี้มาซิ, ไอ้หนู"

น. 40

ตัวอย่างที่ 75 chief / ลูกพี่

โน้คส์ถามชายแปลกหน้าในร้านอาหารที่เดินผ่านมาและพุดมองดูตนโดยไม่ทราบว่าเป็นชายคนนั้นคือจอห์นอดีตเด็กในทัชชสถานที่คุณเคยทำงานอยู่

NOKES : "I help you with somethin', chief ?"

JOHN : "Not right now."

p. 212

โน้คส์ : "อ้าวพอจะช่วยอะไรลื้อได้รีเปล่าทีอ, ลูกพี่ ?"

จอห์น : "ตอนนี้อย่าเพิ่งก่อนดีกว่า"

น. 323

ตารางที่ 16 การใช้คำเรียกขานชื่อเฉพาะในระดับความสนิทสนมและความเป็นทางการ

สถานการณ ที่เป็นทางการ	เป็นทางการ	ระดับความสนิทสนม			
		สนิทสนม	คุ้นเคย	ไม่คุ้นเคย	
ไม่เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ	5. Johnny / จอห์นนี่ 168/259	11 King / คิง 49/73	16 Joe / โจ 88/134	20 Mr. Ness / คุณเนส 263/401
		6. Shakes / เชคส์ 67/101	12 Tony / โทนี่ 49/73	17 Nokes / โนคส์ 152/232	21 Ness / เนส 263/402
		7. Tommy / ทอมมี่ 58/88	13 Nick / นิค 262/399	18 Ferguson / เฟอริกูสัน 167/256	22 Elliot Ness / อีลิอทธ เนส 262/400
		8. Mancho / แมนโช 51/76	14 Frankie / แฟรงค์กี้ 262/399	19 Russell / รัสเซล 17/20	
		9. Mikey / ไมคี้ 100/153	15 Bob / บ๊อบ 271/415		
		10 Fat Man / อ้วน 53/81			
			1. Madio / มاريو 113/174	2. Mr. Caudson / คุณคาร์ลสัน 173/265	3. Mrs. Saines / คุณนายซาตินาส 253/385
					4. Mr. Ferguson / คุณเฟอริกูสัน 274/419

จากตารางที่ 16 แสดงการใช้คำเรียกขานชื่อเฉพาะที่ปรากฏการใช้ทั้งในระดับความสนิทสนมและในระดับความเป็นทางการ พบว่าในสถานการณ์ที่ไม่มีการใช้คำในระดับสนิทสนม คำที่ 1 ใช้ในระดับคุ้นเคย คำที่ 2 ใช้ในระดับไม่คุ้นเคย คำที่ 3-4 ใช้ในระดับแปลกหน้า ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ ไม่มีทสนม คำที่ 11-15 ใช้ในระดับคุ้นเคย คำที่ 16-19 ใช้ในระดับไม่คุ้นเคย และคำที่ 20-22 ใช้ในระดับแปลกหน้า ดังตัวอย่าง 76 - 97

ตัวอย่างการใช้คำเรียกขานชื่อเฉพาะในระดับความสนิทสนมกับความเป็นทางการ

สถานการณ์ที่เป็นทางการ : **กุ่มเคย**

ตัวอย่างที่ 76 Mario / มาริโอ

หลวงพ่อบ๊อบบี้ห้ามพ่อของเชกส์ไม่ให้วุ่นหลังจากการตัดสินใจของศาลให้เชกส์และเพื่อนเข้ารับโทษที่ทัณฑสถาน โดยที่ทนายของพวกเขาเด็กๆ ไม่ได้พยายามช่วยเหลือในการขอลดหย่อนแต่อย่างใด

MARIO : "Look at the scumbag. Look at him smile. Puts four kids away for a year and he smiles. I oughta beak his fuckin' jaw."

FATHER BOBBY : "Easy, Mario. This isn't the place and now's not the time."

p. 113

มาริโอ : "ดูไอ้จิ้งจอกนั่นสิ คุณเขี้ยมจะก่อน ส่งเด็กไปถูกขังชะหนึ่งปียังยิ้มแจ่ม ผมน่าจะหักกรามของเม้งนักเชียว"

หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "ใจเย็นๆนะ, มาริโอ ที่นี่ไม่เหมาะและยังไม่ถึงเวลาด้วย" น. 174

สถานการณ์ที่เป็นทางการ : **ไมกุ่มเคย**

ตัวอย่างที่ 77 Mr. Carlson / คุณครุคาร์ลสัน

SHAKES : "I gotta get goin', Mr. Carlson. Can't miss morning roll."

MR. CARLSON: "One more minute. I've got something for you." p. 173

เชกส์ : "ผมต้องรีบๆ ไปก่อนแล้วละ, คุณครุคาร์ลสัน เพราะไม่มีสิทธิขาดการเข้าแถวช่วงเช้า"

มร. คาร์ลสัน : "อีกแป๊บเดียวหน้า ครูมีอะไรอย่างนึงจะให้" น. 265

สถานการณ์ที่เป็นทางการ : **แปลกหน้า**

ตัวอย่างที่ 78 Mrs. Salinas / คุณนายซาลินัส

ไมเคิลทำหน้าที่อัยการซักถามนางซาลินัสที่เป็นพยานผู้รู้เห็นการฆาตกรรมในร้านอาหาร

MICHAEL : "Mrs. Salinas how often have you had dinner at the Shamrock Pub ?"

MRS. SALINAS: "Just that one night."

p. 253

ไมเคิล : "คุณนายซาลินัส คุณแวะไปทานอาหารค่ำที่ร้านแฮมร็อก ผับบ่อขขนาดไหน ไม่ทราบครับ ?"

คุณนายซาลินัส : "แค่ในกินนั้้นเท่านั้นเองคะ"

น. 385

ตัวอย่างที่ 79 Mr. Ferguson / คุณเฟอร์กูสัน

MICHAEL : "Good morning, Mr. Ferguson. I'd like to thank you for coming. I realize it's a long trip for you."

FERGUSON : "I'm sorry I had to do it. I'm sorry it had to be for something like this." p. 274

ไมเคิล : "อรุณสวัสดิ์ครับ, คุณเฟอร์กูสัน อยากขอบคุณที่คุณอุตส่าห์มา ผมรู้ว่าสำหรับคุณเป็นการเดินทางที่ค่อนข้างไกลโขทีเดียว"

เฟอร์กูสัน : "เสียใจที่ผมจำต้องทำ และขอโทษที่ที่ต้องเป็นอะไรแบบนี้แหละ" น. 419

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : สนทน

ตัวอย่างที่ 80 Johnny / จอห์นนี่

เชคส์พยายามปลอบจอห์นนี่ที่เพิ่งถูกเฟอร์กูสันทำทารุณทางเพศและพยายามจะทำร้ายร่างกายเฟอร์กูสัน

SHAKES : "You can't cut him, Johnny."

JOHN : "Watch me, Shakes. Sit down on your cot and watch me."

SHAKES : "Go back to your cell. Leave him to me." p. 168

เชคส์ : "มึงเจียนเขาไม่ได้นะ, จอห์นนี่"

จอห์น : "คอยดูกูเซ่ นั่งลงชะบนเตียงแล้วคอยดูเอาไว"

เชคส์ : "กลับไปห้องของมึงซะเหอะ กูจะจัดการให้เอง" น. 259

ตัวอย่างที่ 81 Shakes / เชคส์

เชคส์รู้สึกไม่อยากจะขโมยหนังสือการ์ตูนในร้านที่เปิดใหม่ตามแผนการที่วางไว้

MICHAEL : "What is it, Shakes ?"

SHAKES : "Let's not do this."

MICHAEL : "Why not. ?"

ไมเคิล : "เป็นท่าอะไรวะ, เชคส์ ?"

p. 67

เชกส์ : "อย่าเพิ่งทำเลขนะ"
ไมเคิล : "ทำไมล่ะ?"

น. 101

ตัวอย่างที่ 82 Tommy / ทอมมี่

เชกส์และเพื่อนไปงานแต่งงานของคนในละแวกบ้าน

SHAKES : "Why's he marrying her? I mean, if you know all about her,
how come he doesn't?"
TOMMY : "Maybe it is his kid. Maybe she told him it was. You don't know."
CAROL : "That's right, Tommy. You don't know." p. 58
เชกส์ : "ทำไมเขาถึงยอมแต่งงานด้วยล่ะ? แบบว่า, ถ้ามีรูทุกอย่างเกี่ยวกับเธอ ใจ
เขาถึงไม่ยกอิโหน่อิเหน่นล่ะวะ?"
ทอมมี่ : "บางทีอาจเป็นลูกของเขาเองก็ได้นี่หว่า เผลออเธอคงบอกเขาว่าใจ มีงไม่มีทาง
รูรอก"
แกรอล : "ชาย, ทอมมี่ เธอไม่รู้รอก"

น. 88

ตัวอย่างที่ 83 Mancho / แมนโช

JOHN : "Hey, Mancho."
MANCHO : "What?"
JOHN : "Can I use your bathroom?" p. 51
จอห์น : "เฮ้, แมนโช"
แมนโช : "ว่าไงวะ"
จอห์น : "ขอใช้ห้องน้ำของคุณหน่อยได้เปล่า?"

น. 76

ตัวอย่างที่ 84 Mikey / ไมคี้

JOHN : "How about you, Mikey?"
MICHEAL : "I don't want anything."
JOHN : "What's wrong?" p. 100
จอห์น : "มีงล่ะ, ไมคี้?"
ไมเคิล : "กูไม่เอาอะไรรอก"
จอห์น : "เป็นไรไปวะ?"

น. 153

ตัวอย่างที่ 85 *Fat Man / ลุงอ้วน*

MANCHO : "What the fuck's that nun want ?"

MICHAEL : "Stay quiet, Fat Man."

MANCHO : "Eat my pole."

p. 53

แมนโซ่ : "แม่ชีคนนั้นต้องการทำอะไรของเธอกันวะ ?"

ไมเคิล : "เงียบน่า, ลุงอ้วน"

แมนโซ่ : "มาดูดทำให้อ้วกก่อนดี"

น. 80

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : *คุ้นเคย*

ตัวอย่างที่ 86 *King / คิง*

คิง เบนนี่หัวหน้าแก๊งค์นักเลงในละแวกบ้านสั่งให้ลูกน้องคนหนึ่งเลิกสูบบุหรี่ในร้านของ

ตน

KING : "Get your friends. And Tony."

TONY : "Yeah, King ?"

KING : "Never smoke in here again."

p. 49

คิง : "ไปตามเพื่อนๆของเอ็งมา และโทนี่"

โทนี่ : "ว่าไงเธอ, คิง ?"

คิง : "อย่าสูบบุหรี่ในที่อื่นนะ"

น. 73

ตัวอย่างที่ 87 *Tony / โทนี่*

KING : "Get your friends. And Tony."

TONY : "Yeah, King ?"

KING : "Never smoke in here again."

p. 49

คิง : "ไปตามเพื่อนๆของเอ็งมา และโทนี่"

โทนี่ : "ว่าไงเธอ, คิง ?"

คิง : "อย่าสูบบุหรี่ในที่อื่นนะ"

น. 73

ตัวอย่างที่ 88 *Nick / นิค*

ตำรวจทั้งสองคนกำลังได้รับข้อมูลลับเรื่องการรับสินบนของสไคเลอร์จากเชกส์

NICK : "Frankie, what is this shit ?"

FRANK : "Hear the kid out, Nick. It'll be worth your time. Believe me."
p. 262

นิก : "แฟรงก์, นี่มันทำอะไรวะไรกันวะ ?"

แฟรงก์ : "ฟังเด็กดูก่อนดีกว่านะ, นิก รับรองว่าจะคุ้มกับเวลาที่เสียไปของคุณแน่นอน
เชื่อผมเถอะ"
น. 399

ตัวอย่างที่ 89 Frankie / แฟรงก์

NICK : "Frankie, what is this shit ?"

FRANK : "Hear the kid out, Nick. It'll be worth your time. Believe me."
p. 262

นิก : "แฟรงก์, นี่มันทำอะไรวะไรกันวะ ?"

แฟรงก์ : "ฟังเด็กดูก่อนดีกว่านะ, นิก รับรองว่าจะคุ้มกับเวลาที่เสียไปของคุณแน่นอน
เชื่อผมเถอะ"
น. 399

ตัวอย่างที่ 90 Bip / บีพ

โรบินสันหัวหน้าแก๊งอันธพาลผิวดำสั่งให้ลูกน้องนำเงินใส่ซองให้กับเบนนี่ กิง

ROBINSON : "Bip. Count out eight thousand and put it in an envelope."
p. 271

โรบินสัน : "บีพ นับเงินแปดพันแล้วใส่ซองให้ที"
น. 415

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : ไม่คุ้นเคย

ตัวอย่างที่ 91 Joe / โจ

เชกส์และเพื่อนพบกับโจเด็กในละแวกบ้านที่เคยเห็นหน้าและพูดคุยกันบ้าง ในร้านพิซซ่า

JOHN : "What's doin', Joe ?"

JOEY : "Good. I'm good."

SHAKES : "You want anything ? John's buying."
p.88

จอห์น : "เป็นไงมั่งหือ, โจ ?"

โจอี้ : "ก็ดี เราสบายดี"

เชกส์ : "อยากกินอะไรมั่งมัย ? จอห์นเค้าจะเลี้ยง"
น. 134

ตัวอย่างที่ 92 *Nokes / โนคส์*

MICHAEL : "Hey, Nokes ?"

NOKES : "What ?"

MICHAEL : "Good game."

p. 152

ไมเคิล : "เฮ้, โนคส์ ?"

โนคส์ : "อะไรวะ ?"

ไมเคิล : "หนุกดีนี่"

น. 222

ตัวอย่างที่ 93 *Ferguson / เฟอรักัน*

SHAKES : "Please, Ferguson. Don't do this."

FERGUSON : "Don't do what, sweet thing.?"

SHAKES : "Don't do what you're doin'."

p. 167

เชกส์ : "ได้โปรดเถิด, เฟอรักัน อย่าทำอย่างนี้เลย"

เฟอรักัน : "อย่าทำอะไรหือ, หวานใจ ?"

เชกส์ : "อย่าทำในสิ่งที่คุณกำลังทำอยู่นี่ไง"

น. 256

ตัวอย่างที่ 94 *Russel / รัชเชลล์*

เชกส์ตามเด็กทะเลาะแวกบ้านที่เข้าร่วมการแข่งขันรถที่ประกอบขึ้นเอง

SHAKES : "Hey, Russell."

RUSSELL : "Eat shit, greaseball."

p. 17

เชกส์ : "เฮ้, รัชเชลล์"

รัชเชลล์ : "ไปแดกขี้ชะ, ไอ้ชกมกเอ๊ย"

น. 20

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : แปลกหน้า

ตัวอย่างที่ 95 *Mr. Ness / คุณเนสส์*

เชกส์ใช้ชื่ออีลีออต เนสส์ในการให้ข้อมูลกับตำรวจเรื่องการรับสินบนของอดัม สไตลเลอร์
ตำรวจหนึ่งในอดีตผู้คุมในทัณฑสถาน

DAVENPORT : "You okay with this, Frank ?"

FRANK : "I'm here ain't I?"

DAVENPORT : "Okay, Mr. Ness. You and me got ourselves a deal."

p. 263

- ดาเวนพอร์ท : "คุณ โอบอกกับรายการนี้รีเปล่าละ, แฟรงค์?"
 แฟรงค์ : "ผมมาอยู่ที่นี้แล้ว, ไซเปล่า?"
 ดาเวนพอร์ท : "โอเค, คุณเนสส์ ลีอกับอ้าวตกลงกันแล้วตามสัญญา" น. 401

ตัวอย่างที่ 96 Ness / เนส
 ไม่เป็นทางการ / คู่กันเคย

- SHAKES : "Then show the jury this."
 DAVENPORT : "Whatta ya' got there, Ness ?" p. 263
 เชกส์ : "งั้นก็เอาไอ้ไปให้พวกลูกขุนดูก็แล้วกัน"
 ดาเวนพอร์ท : "อะไรนะ, เนสส์ ?" น. 402

ตัวอย่างที่ 97 Eliot Ness / อีลีโอท เนสส์

- FRANK : "I were you, I'd do what the kid says. You make this one, you're gonna be havin' breakfast once a month with the Commissioner."
 NICK : "Okay, Eliot Ness. You got it. He won't be offered any deals. No matter how much he talks, no matter who he fingers. No deals. Anything else ?" p. 262
 แฟรงค์ : "ถ้าเป็นคุณละก็, ผมจะทำตามข้อเสนอของเด็กคนนี้ ถ้าทำงานชิ้นนี้สำเร็จ, คุณมีหวังได้ไปทานอาหารเชากับท่านอธิบดีเดือนละครั้งแน่นอน"
 นิค : โอเค, อีลีโอท เนสส์ หยวนวะ เขาจะไม่ได้รับข้อต่อรองอะไรเลย ไม่ว่าจะยอมคายมากแค่ไหน หรือจะชี้ตัวใครมั่งก็ตาม จะไม่มีการตกลงด้วยเด็ดขาด มีอะไรอีกมั๊ย?" น.400

ตารางที่ 17 การใช้คำเรียกขานคำหยาบในระดับความสนิทสนมและความเป็นทางการ

สถานการณื ที่เป็นทางการ		ระดับความสนิทสนม		
		สนิทสนม	คุ้นเคย	ไม่คุ้นเคย
ไม่เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ	1. asshole / ไอ้งเง่า 59/90	5. asshole / ไอ้งเง่า 17/21	14.a. tough little punk / ไอ้เด็กที่โหดตัวงา สั้น 89/136
		2. fool / ไอ้หน้าโง่ 282/431	6. dip shit / ไอ้งเง่า 168/258	15.a. dick with hip / ไอ้หน้าฟ้าปากเสีย 89/137
		3. fucker / ไอ้แม่กามันต์ 233/355	7. fucker / ไอ้แม่กามันต์ 177/272	16.four little punks / เด็กห้าตัวน้อยๆ สี่คน 89/137
		4. punk ไอ้หนู 51/76	8. greaseball / ไอ้รถบดก 17/20	17.punks / ไอ้พวกตึกก๊วย 68/103
			9. bitch / ไอ้เอริธ 168/259	18.retard / ไอ้ปัญญาอ่อน 89/136
			10.loser / ไอ้จ๋ม 178/273	19.retard / ไอ้ปัญญาอ่อน 89/136
			11.scumbag / ไอ้ถังใส่ขี้ 169/259	
			12.soldier / ไอ้ทึกรัก 175/269	
			13.white boy / ไอ้เด็กตึก 147/223	

จากตารางที่ 17 แสดงการใช้คำเรียกขานคำหยาบในระดับความสนิทสนมและความเป็นทางการ จากตารางพบว่าไม่มีการใช้คำเรียกขานคำหยาบในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ คำที่ 1-4 ใช้ในระดับสนิทสนม ไม่มีการใช้คำในระดับคุ้นเคย คำที่ 5-13 ใช้ในระดับไม่คุ้นเคย และคำที่ 14-19 ใช้ในระดับแปลกหน้า คึงตัวอยาง 98 - 116

ตัวอย่างการใช้คำเรียกขานคำหยาบในระดับความสนิทสนมกับความเป็นทางการ

สถานการณ์ที่เป็นทางการ : สนิทสนม

ตัวอย่างที่ 98 *asswipe* / ไอ้เงี๊ยะ

เชคส์และเพื่อน ไปร่วมงานเลี้ยงงานแต่งงานของคนในละแวกบ้าน

CAROL : "I'm a friend of Janet's."

JOHN : "Who's Janet?"

MICHAEL : "The bride, *asswipe*."

p. 59

แกรอล : "ฉันเป็นเพื่อนของแจเน็ตหะ"

จอห์น : "ใครคือแจเน็ต?"

ไมเคิล : "เจ้าสาวนะซีโว้ย, ไอ้เงี๊ยะ"

น. 90

ตัวอย่างที่ 99 *fool* / ไอ้หน้าโง่

SHAKES : "You never play this game. How can you be good?"

MANCHO : "You never seen me play, fool. I was your age. I was all-spic. Played the best. Beat the best."

p. 282

เชคส์ : "คุณไม่เคยเล่นเกมแบบนี้มาก่อนนี่หว่า แล้วมีฝีมือจับเงินขนาดนี้ได้ไง"

แมนโช : "ลือไม่เคยเห็นอ้วเล่นมาก่อนตั้งหากละ, ไอ้หน้าโง่ ตอนที่อายุเท่ากะลือนะ อ้วเล่นในทีมคาราฮิสปานิกลั่ววๆ ฝีมือเจ๋งมาก เคยชนะทีมเก่งที่สุดมาแล้ว"

น. 431

ตัวอย่างที่ 100 *fucker* / ไอ้แก่ก่าเมียด

SHAKES : "Thanks, Fat Man. I owe you. I owe you big time."

MANCHO : "Bet your ass you owe me, *fucker*. And you ain't leavin' this spot till you pay me for that fuckin' pack of gum."

p. 233

เชคส์ : "ขอบใจนะ ลุงอ้วน ผมเป็นหนี้คุณครั้งนึง ราชการใหญ่หะด้วย"

แมนโช : "แหงชะละว่า ลือเป็นหนี้อ้ว, ไอ้แก่ก่าเมียด และห้ามกลับไปนะโว้ยจนกว่าจะ จ่ายเงินค่าหมากฝรั่งอันนั้นซะก่อน"

น. 355

ตัวอย่างที่ 101 punk / ไอ้หนู

JOHN : "Hey, Mancho."

MANCHO : "What ?"

JOHN : "Can I use your bathroom ?"

MANCHO : "Fuck you, punk. Wet your pants."

p. 51

จอห์น : "เฮ้, แมนโช"

แมนโช : "ว่าไงวะ ?"

จอห์น : "ขอใช้ห้องน้ำของคุณหน่อยได้เปล่า ?"

แมนโช : "คออวอเนอะ, ไอ้หนู เขียวรดกางเกงของลื้อไปเพอะ"

น. 76

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : ไม่คุ้นเคย

ตัวอย่างที่ 102 asswipe / ไอ้ขี้แพะ

SHAKES : "You a Bears fan ?"

RUSSELL : "No, asswipe. I'm not."

p. 17

เชคส์ : "เป็นแฟนของทีมเบร์สหรือ ?"

รัสเซลล์ : "เปล่าวะ, ไอ้ขี้แพะ ฎไม่ได้เป็นซั๊กหนอย"

น. 21

ตัวอย่างที่ 103 dip shit / ไอ้เงี้ยว

JOHN : "That's how I'm gonna let you die, dip shit. Nice and slow."

FERGUSON : "You little punk. What the hell you tryin' to do ?"

JOHN : "It's time for me to have a little fun."

p. 168

จอห์น : "นั่นคือวิธีที่กูจะทำให้มึงตายไฉวะ, ไอ้เงี้ยว นิ่มๆและช้าๆ"

เฟอร์กูสัน : "ไอ้กระจอกด้วเท่าเส้นเอ๊ย พยายามทำห่าอะไรของมึงกันวะ ?"

จอห์น : "ถึงตาที่กูจะหาความสนุกซั๊กเล็กน้อยมังละ ?"

น. 258

ตัวอย่างที่ 104 fucker / ไอ้แม่เมียด

โน้คส์สั่งให้เชคส์คุกเข่าสวดมนต์ต่อหน้าพวกของคนในห้องทำงานของโน้คส์

NOKES : "Remember, fuck. We want to hear you pray. Loud!" p. 177

โน้คส์ : "จำไฉนนะ, ไอ้แม่เมียด เราอยากได้ยินมึงสวดมนต์ให้ฟัง ดังๆด้วย" น. 272

ตัวอย่างที่ 105 greaseball / ไอ้ขมก

SHAKES : "Hey, Russell."

RUSSELL : "Eat shit, greaseball."

p. 17

เชคส์ : "เฮ้, รัชเชลล์"

รัชเชลล์ : "ไปแค่นี้วะ, ไอ้ชกมกเอ๊ย"

น. 20

ตัวอย่างที่ 106 *Irish / ไอ้ไอริช*

เชคส์ห้ามไม่ให้จอห์นทำร้ายเฟอร์กูสันที่กำลังเดินทางเพศตน

SHAKES : "We're gonna get out of here in a few months. If you stick him, we aren't going anywhere."

FERGUSON : "Listen to your friend, Irish. He's talkin' sense here."

SHAKES : "Stay outta this, scumbag. Or I'll kill you myself." p. 168

เชคส์ : "เหลือแค่สองสามเดือนเราก็จะออกไปจากที่นี่อยู่แล้ว ถ้ามีงเลียบแม่งละก็ เราคงจะติดแหงกกันอยู่ที่นี่"

เฟอร์กูสัน : "ฟังเพื่อนของมึงไว้วะ, ไอ้ไอริช เขาพูดมีเหตุผลนะมึง"

เชคส์ : "อย่ายุ่งกับเรื่องนี้น่า, ไอ้ดังใส่จี"

น. 259

ตัวอย่างที่ 107 *loser / ไอ้แพ้*

โน้คส์และพวกแกล้งให้เชคส์สวดมนต์ต่อหน้าพวกตนก่อนทำการทารุณกรรมทางเพศ

SHAKES : "And lead us not into temptation. But deliver us from evil."

STYLER : "Too fuckin' late for that now, loser. Too fuckin' late." p. 178

เชคส์ : "และอย่าพาเราไปหาความชั่ววน แต่ช่วยพาเราออกไปจากความชั่วร้ายด้วย"

สไตเลอร์ : "แม่งขอมอสายเกินไปสำหรับเรื่องนั้นแล้ววะ, ไอ้แพ้ สายเกินไปซะแล้ว"

น. 273

ตัวอย่างที่ 108 *scumbag / ไอ้ดังใส่จี*

SHAKES : "We're gonna get out of here in a few months. If you stick him, we aren't going anywhere."

FERGUSON : "Listen to your friend, Irish. He's talkin' sense here."

SHAKES : "Stay outta this, scumbag. Or I'll kill you myself." p. 168

- เชคส์ : "เหลือแค่สองสามเดือนเราก็จะออกไปจากที่นี่อยู่แล้ว ถ้ามีงเลียบแม่งละก็
เราคงจะติดแหงกกันอยู่นี่"
เฟอร์กูสัน : "ฟังเพื่อนของมึงไว้ซะ, ไอ้ไอริช เขาพูดมีเหตุผลนะมึง"
เชคส์ : "อย่างงั้นกับเรื่องนี้น่า, ไอ้ดังใส่ซี่" น. 259

ตัวอย่างที่ 109 soldier / ไอ้กรี้วก

- SHAKES : "You asked to see me ?"
NOKES : "Hang on a second, soldier. I wanna get the other guys for this." p. 175

- เชคส์ : "อยากพบผมหรือ ?"
ไนคส์ : "รอประเดีวซี่, ไอ้กรี้วก กูอยากตามคนอื่นเข้ามาให้พร้อมหน้ากันซะก่อน" น. 269

ตัวอย่างที่ 110 white boy / ไอ้เด็กเผือก

ไม่เคล็ดวางแผนการแก้แค้นพวกผู้คุมในการแข่งขันฟุตบอลกับริชโซ่เด็กคิวดำที่มีอิทธิพล
อยู่ในทัณฑสถาน

- RIZZO : "The guards ain't ever lost one."
MICHAEL : "What if they did ?"
RIZZO : "Look, White boy. Don't know what your play was on the street.
Don't care. But, in here, the guards call the play and the play
calls for them to win the game." p. 147

- ริชโซ่ : "ผู้คุมไม่มีวันยอมแพ้เกมไหนๆทั้งสิ้น"
ไมเคล : "แล้วถ้าพวกแม่งเกิดแพ้ล่ะ ?"
ริชโซ่ : "ฟังนะ, ไอ้เด็กเผือก ไม่รู้จะว่าตอนอยู่บ้านนะมึงเล่นอะไรมั่ง แต่ในนี้
พวกผู้คุมเป็นคนคุมเกมไว้และมันบังคับให้พวกแม่งเป็นฝ่ายชนะ" น. 223

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : แปลกหน้า

ตัวอย่างที่ 111 a tough little punk / ไอ้เด็กเหี้ยตัวเท่าเส้น

- MICHAEL : "You can leave now. You and Joe are even."
A MAN : "A tough little punk. Is that what I'm lookin' at?"

- MICHAEL : "A dick with lips. Is that what I'm lookin' at ?"
- A MAN : "Four tough little punks. And a crying retard." p. 89
- ไมเคิล : "ทีนี้นายออกไปได้แล้ว ถือว่านายกับโจหายกันไป"
- ผู้ชาย : "ไอ้เด็กเหี้ยตัวเท่าเส้น ยังงั้นซีท่า ?"
- ไมเคิล : "ไอ้หน้าทำปากเสียว ยังงั้นไซ่เปล่า ?"
- ผู้ชาย : "เด็กซ่าตัวน้อยๆสี่คน กับไอ้ปัญญาอ่อนนี่แฮอีกหนึ่ง" น. 136

ตัวอย่างที่ 112 a dick with lip / ไอ้หน้าทำปากเสียว
ไมเคิลและเพื่อนมีเรื่องกับชายแปลกหน้าที่แกล้งใจไอ้เด็กทะเลาะในบ้านในร้านพิซซ่า

- MICHAEL : "You can leave now. You and Joe are even."
- A MAN : "A tough little punk. Is that what I'm lookin' at ?"
- MICHAEL : "A dick with lips. Is that what I'm lookin' at ?"
- A MAN : "Four tough little punks. And a crying retard." p. 89
- ไมเคิล : "ทีนี้นายออกไปได้แล้ว ถือว่านายกับโจหายกันไป"
- ผู้ชาย : "ไอ้เด็กเหี้ยตัวเท่าเส้น ยังงั้นซีท่า ?"
- ไมเคิล : "ไอ้หน้าทำปากเสียว ยังงั้นไซ่เปล่า ?"
- ผู้ชาย : "เด็กซ่าตัวน้อยๆสี่คน กับไอ้ปัญญาอ่อนนี่แฮอีกหนึ่ง" น. 136

ตัวอย่างที่ 113 four little punks / เด็กซ่าตัวน้อยๆสี่คน

- MICHAEL : "You can leave now. You and Joe are even."
- A MAN : "A tough little punk. Is that what I'm lookin' at ?"
- MICHAEL : "A dick with lips. Is that what I'm lookin' at ?"
- A MAN : "Four tough little punks. And a crying retard." p. 89
- ไมเคิล : "ทีนี้นายออกไปได้แล้ว ถือว่านายกับโจหายกันไป"
- ผู้ชาย : "ไอ้เด็กเหี้ยตัวเท่าเส้น ยังงั้นซีท่า ?"
- ไมเคิล : "ไอ้หน้าทำปากเสียว ยังงั้นไซ่เปล่า ?"
- ผู้ชาย : "เด็กซ่าตัวน้อยๆสี่คน กับไอ้ปัญญาอ่อนนี่แฮอีกหนึ่ง" น. 136

ตัวอย่างที่ 114 punks / ไอ้พวกเด็กเหี้ย

เจ้าของร้านขายของร้านใหม่จับได้ว่าเชคส์และเพื่อนเขาไปขโมยหนังสือการ์ตูนในร้าน
ของคน

JOHN : "We ain't ever comin' here again."

SHOPKEEPER: "I kill you, punks. I kill you." p. 69

จอห์น : "เราจะไม่ยอมเหยียบเข้ามาในนี้อีกเป็นอันขาด"

เจ้าของร้าน : "กูจะฆ่ามึง, ไอ้พวกเด็กเหี้ย จะฆ่าพวกมึงซะ" น. 104

ตัวอย่างที่ 115 retard / ไอ้ปัญญาต่ำ

ชายแปลกหน้าหัน ไล่ ไอ้เด็กที่มีปัญหาทางสมองที่กำลังโรยพริกไทยบนพิซซ่าในร้านขาย
พิซซ่า

JOEY : "I want pepper! I want pepper!"

A MAN : "You want pepper, retard? Here. Here's your fuckin' pepper.
What's your problem now, retard?" p. 89

โจอี้ : "ขวดพริกไทยของผม! ขวดพริกไทยของผมนะ!"

ผู้ชาย : "อยากได้พริกไทยเหรอ, ไอ้ปัญญาต่ำ ? เอ้า นี่ไงพริกไทยแถมกาเม็ดของลื้อ ดานี้มี
ปัญหาอะไรอีกวะ, ไอ้ปัญญาอ่อน" น. 135

ตัวอย่างที่ 116 retard / ไอ้ปัญญาอ่อน

JOEY : "I want pepper! I want pepper!"

A MAN : "You want pepper, retard? Here. Here's your fuckin' pepper.
What's your problem now, retard?" p. 89

โจอี้ : "ขวดพริกไทยของผม! ขวดพริกไทยของผมนะ!"

ผู้ชาย : "อยากได้พริกไทยเหรอ, ไอ้ปัญญาต่ำ ? เอ้า นี่ไงพริกไทยแถมกาเม็ดของลื้อ ดานี้มี
ปัญหาอะไรอีกวะ, ไอ้ปัญญาอ่อน" น. 135

ตารางที่ 18 การใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 1 ในระดับความสนิทสนมและความเป็นทางการ

		ระดับความสนิทสนม			
		สนิทสนม	คุ้นเคย	ไม่คุ้นเคย	แปลกหน้า
สถานการณ์ที่เป็นทางการ	เป็นทางการ			ครู 172/263	ชั้น 39/59 ดิฉัน 255/389 ผม 247/375 ศาล 111/171 ลูก 38/58 อาตมา 289/442
	ไม่เป็นทางการ	กู 19/24 ข้า 81/123 ฉัน 120/184 ฉัน 237/360 ผม 110/168 พ่อ 110/168 เรา 15/16 อ้าว 232/352 หนู 252/384	ฉัน 54/81	กู 76/116 ข้า 45/67 ครู 173/266 ผม 173/266 เรา 88/134 อ้าว 27/39	กู 47/69 ผม 118/181 อ้าว 212/323 อาตมา 110/169

จากตารางที่ 18 แสดงการใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 1 ในระดับความสนิทสนมและความเป็นทางการ ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ไม่มีการใช้ในระดับสนิทสนมและคุ้นเคย ครู ใช้ในระดับไม่คุ้นเคย ชั้น ดิฉัน ผม ศาล ลูก และอาตมา ใช้ในระดับแปลกหน้า ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ กู ข้า ฉัน ฉัน ผม พ่อ เรา อ้าว และหนู ใช้ในระดับสนิทสนม ฉัน ใช้ในระดับคุ้นเคย กู ข้า ครู ผม เรา และอ้าว ใช้ในระดับไม่คุ้นเคย กู ผม อ้าว และอาตมา ใช้ในระดับแปลกหน้า ดังตัวอย่าง 117 - 143

ตัวอย่างการใช้คำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 1 ในระดับความสนิทสนมกับความเป็นทางการ

สถานการณ์ที่เป็นทางการ : ไม่คุ้นเคย

ตัวอย่างที่ 117 ครู

CARLSON : "Then I'm just wasting your time. Is that what you're saying to me?"

STUDENT : "You wastin' everybody's time. Give it up and keep it home. Ain't no place for what you got here." p. 172

คาร์ลสัน : "จ้ะ ครู ก็มาทำให้เธอเสียเวลาไปเปล่าๆ นะซี เธอกำลังพูดแบบนั้นทำไม?"

นักเรียน : "ทุกคนยังพลอยเสียเวลาไปด้วย ขอมแพ้แล้วกลับบ้านไปซะเถอะ
ที่นี่ไม่เหมาะสำหรับให้ครูมาทำอย่างที่ตั้งใจไว้หรอก" n. 263

สถานการณ์ที่เป็นทางการ : แปลกหน้า

ตัวอย่างที่ 118 ชัน

A WOMAN : "I gotta go. Thanks for listening, fellas. I appreciate it and I know you'll keep it to yourselves."

JOHN : "She knew." p. 39

สตรี : "ต้องไปก่อนละ ขอบใจที่ฟังนะ, เพื่อน ชัน ซึ่งจิงและรู้ว่าเธอเก็บไว้ไม่ปาก
โป่งให้คนอื่นฟัง"

จอห์น : "เธอรู้วะ" n. 59

ตัวอย่างที่ 119 คีตัน

MICHAEL : "What time did you get there ?"

MRS. SALINAS: "Near seven-thirty. I met a friend for dinner."

MICHAEL : "What's the name of your friend ?"

MRS. SALINAS: "David. David Carson." p. 253

ไมเคิล : "คุณไปถึงที่นั่นตอนกี่โมง ?"

นางซาลินัส : "เกือบห่มครึ่งกะ คีตัน นัดพบกับเพื่อนเพื่อทานอาหารค่ำด้วยกัน"

ไมเคิล : "เพื่อนของคุณชื่ออะไร ?"

นางซาลินัส : "เดวิดกะ เดวิด คาร์สัน" n. 385

ตัวอย่างที่ 120 หม

MICHAEL : "I gave the impression that a response was required. It won't happen again."

JUDGE : "I'm sure it won't, counselor. Proceed." p. 247

ไมเคิล : "ผม เป็นผู้ที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนองเหล่านั้นเอง จะไม่เกิดขึ้นอีก"

ผู้พิพากษา : ศาลก็แน่ใจเหมือนกันนะ, คุณทนายความ เชิญพูดต่อได้" น. 375

ตัวอย่างที่ 121 ศาล

JUDGE : "I'm sure by now, you boys have been made aware of the severity of the crime you committed." p. 111

ศาล : "มาถึงตอนนี้ ศาล แน่ใจทีเดียวว่า, พวกเธอคงรับรู้แล้วสินะว่าความผิดที่ตนเอง กระทำลงไปนั้นมีความร้ายแรงขนาดไหน"

น. 171

ตัวอย่างที่ 122 ลูก

FATHER : "You must pray."

A WOMAN : "I do. Believe me, I do..." p. 38

หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "ลูกต้องสวดมนต์ซะ"

ผู้หญิง : "ลูก ก็ทำอยู่ค่ะ เชื่อเถอะค่ะ ว่า ลูก ทำจริงๆ"

น. 58

ตัวอย่างที่ 123 อาตมา

หลวงพ่อบ๊อบบี้ให้คำกับทนายในคดีฆาตกรรม

LAWYER : "And what is your position there ?"

FATHER BOBBY : "I'm a priest."

LAWYER : "I'm sorry, Father. I meant, what do you do there ?"

p. 289

ทนายความ : "และท่านมีตำแหน่งอะไรที่นั่น ?"

หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "อาตมา ก็เป็นพระนะซี"

ทนายความ : "ขออภัยครับ, หลวงพ่อบ๊อบบี้ ผมหมายถึงว่า, ท่านทำอะไรอยู่ที่นั่นต่างหาก ?"

น. 441

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : สนทนา

ตัวอย่างที่ 124 กู

SHAKES : "How do I stop?"

MICHAEL : "You 'll hit somethin'. Don't worry." p. 19

เชกส์ : "งั้น กูจะหยุดอีทำไหนดละ?"

ไมเคิล : "มีงคงจะชนะไรซักอย่างแหละน่า ไม่ต้องเป็นห่วง" น. 24

ตัวอย่างที่ 125 ข้า

KING : "Sure you wanna play me?"

SHAKES : "Why not?"

KING : "I Cheat."

SHAKES : "Me too." p. 81

คิง : "แน่ใจนะว่าเอ็งอยากจะเล่นกับ ข้า?"

เชกส์ : "ทำไมถึงเล่นไม่ได้ละอะ?"

คิง : "ข้า เล่นโกง"

เชกส์ : "ผมก็เหมือนกัน" น. 123

ตัวอย่างที่ 126 ฉัน

SHAKES : "And no matter what you hear, tell 'em I'm doin' okay."

FATHER BOBBY : "You want me to lie?" p. 120

เชกส์ : "และไม่ว่าท่านจะได้ยินอะไรมาก็ตาม บอกพ่อกับแม่แล้วกันว่าผมสบายดี"

หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "เธออยากให้อัน พุดโกหกงั้นรี?" น. 185

ตัวอย่างที่ 127 ชัน

CAROL : "Why didn't you ever ask me out ?"

SHAKES : "You were Mikey's girl. He got to you first."

CAROL : "And after Mikey ?" p. 237

แคโรล : "ทำไมเธอถึงไม่เคยชวน ชัน ออกไปเที่ยวมั่งเลย ?"

เชกส์ : "คุณเป็นแฟนของไมคี้ก็เค้าเข้าถึงคุณก่อนใครเพื่อน"

แคโรล : "แล้วหลังจากไมคี้ล่ะ ?" น. 360

ตัวอย่างที่ 128 ผม

- SHAKES : "I'm sorry, Dad."
 FATHER : "Sorry ain't gonna do you much good now, kid." p. 105
 เชคส์ : "ผม เสียใจซะ, พ่อ"
 บิดา : "เสียใจมันช่วยอะไรตอนนี้ไม่ได้แล้วละ, ไอ้หนู" น. 161

ตัวอย่างที่ 129 พ่อ

- FATHER : "Be like goin' to camp. Plenty of fresh air, lots of runnin' around, decent food. Any they'll keep you in line. Maybe teach you and your friends some discipline. Do what I couldn't do."
 SHAKES : "I'm gonna miss you, Dad." p. 110
 พ่อ : "เหมือนการไปค่ายถูกเสียนะแหละ ได้อากาศบริสุทธิ์ตั้งแต่ได้วิ่งออกกำลังกาย อาหารก็ดี แคมพวกนั้นจะดูแลความประพฤติของแก บางทีอาจช่วยสอนให้แกกับเพื่อนๆ ก็จะมีระเบียบวินัยก็ได้ ได้ทำในสิ่งที่พ่อ ไม่มีโอกาส"
 เชคส์ : "ผมต้องคิดถึงพ่อเนาะเลยอะ" น. 168

ตัวอย่างที่ 130 เรา

เชคส์และเพื่อนช่วยกันคิดตั้งชื่อรถแข่งที่พวกตนประกอบกันขึ้นก่อนการแข่งขัน

- SHAKES : "We need a better name this year.. Somethin' that sticks in people's heads."
 TOMMY : "What was it last year ? I forget."
 SHAKES : "The Sea Hawk. Like the movie." p. 15
 เชคส์ : "เรา ควรหาชื่อที่ดีกว่านี้ซักหน่อย ให้ชาวบ้านเค้าจำได้มั้ง"
 ทอมมี่ : "ปีกลายนี้ชื่ออะไรวะ ? กุหลิมแล้ว"
 เชคส์ : "เหี้ยวะทะเล จากชื่อหนังไง" น. 17

ตัวอย่างที่ 131 อี๊

- SHAKES : "I need your help, Fat Man. A big favor. It would be easier for you to say no. A lot smarter to. And there's no problem if you do."

FAT MANCHO: "I bet you would like me to say no. Then you can tell your buddies that the Fat Man don't stand up. Don't back his friends."

p. 232

เชคส์ : "ผมต้องการความช่วยเหลือของคุณหน่อยนึงนะ, ลุงอ้วน สำคัญมากทีเดียว คุณจะปฏิเสธง่าย ๆ ก็ได้ ซึ่งเป็นการกระทำที่ฉลาดกว่าด้วยและจะไม่มีปัญหาใดๆ ทั้งสิ้นถ้าคุณตัดสินใจแบบนั้น"

แพท แมนโซ : "กะว่าลื้อคงอยากให้อัว ปฏิเสธซะทำ เพื่อลื้อจะได้ไปบอกกับเพื่อนๆ ว่าไอ้อ้วนใจไม่ถึง ไม่ช่วยเหลือเพื่อนฝูง"

น. 352

ตัวอย่างที่ 132 หนู

FATHER BOBBY : "The boys were on target about you."

CAROL : "About what?"

FATHER BOBBY : "They always said you had balls. and they were right."

CAROL : "I'll take that as a compliment. Especially coming from a priest."

p. 252

หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "พวกเด็กหนุ่มๆเค้าพากันกล่าวขวัญถึงเรอกันใหญ่"

แคโรล : "เกี่ยวกับเรื่องอะไรหรอคะ?"

หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "พวกเขามักชมว่าเรเป็นคนใจดี และถูกของพวกนั้นจริงๆ"

แคโรล : "หนู ถือว่าเป็นคำชมก็แล้วกันคะ"

น. 384

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : คุ้นเคย

ตัวอย่างที่ 133 ขึ้น

SISTER CAROLYN : "The bathroom's free now if you still need to use it."

JOHN : "Thank you."

SHAKES : "We're very sorry."

SISTER CAROLYN : "I know. Forget it happened. I already have."

SHAKES : "Thank you, sister."

p. 54

ซิสเตอร์แคโรไลน์ : "ห้องนี้ว่างแล้วถ้าเธอจำเป็นต้องใช้ล่ะก็"

จอห์น : "ขอบคุณค่ะ"

เชคส์ : "เราเสียใจจริงๆ"

ซิสเตอร์แคโรไลน์ : "ฉัน รู่จะ ลืมเรื่องที่เกิดขึ้นซะ ฉัน ลืมไปแล้วละ"
 เชคส์ : "ขอบคุณซะ, ซิสเตอร์"

น. 80

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : ไม่คุ้นเคย
 ตัวอย่างที่ 134 ฎ

JANET : "I knew a little fucker like you couldn't outrun us."

SHAKES : "You didn't outrun me. I took a break and waited for you to catch up."

p. 76

แจเน็ต : "ฎรู้ว่าไอ้แม่เม็ดตัวกะเบียดกขังมึงไม่มีวันวิ่งเร็วกว่าฎหรอก"

เชคส์ : "มึงไม่ได้วิ่งเร็วกว่าอรอก ฎ เพียงแต่หยุดพักรอให้มึงตามทันเท่านั้นแหละ"

น. 116

ตัวอย่างที่ 135 ข่า

A MAN : "You the butcher's kid, am I right ?"

SHAKES : "Yeah."

A MAN : "Well, what kind of work you lookin' for ?"

SHAKES : "Whatever. it doesn't matter."

A MAN : "I don't think we got anything, kid."

p. 45

ผู้ชาย : "เอ็งเป็นลูกพ่อคานเนื้อไขมันี่?"

เชคส์ : "ใช่ชะ"

ผู้ชาย : "เอาละ เอ็งอยากทำงานแบบไหนล่ะ ?"

เชคส์ : "อะไรก็ได้ชะ ไม่สำคัญหรอก"

ผู้ชาย : "ขาคิดว่าเราไม่มีงานอะไรจะให้ทำอรอกวะ, ไอ้หนู"

น. 66

ตัวอย่างที่ 136 ครู

SHAKES : "You're a good teacher, Mr. Carlson. You're just stuck with a bad bunch."

MR. CARLSON: "I can't imagine being locked in here. For one night, let alone months."

SHAKES : "I can't imagine it either."

p. 173

เชคส์ : "คุณเป็นครูที่ดีนะฮะ, คุณคาร์ลสัน เพียงแต่มาอยู่ในกลุ่มนักเรียนที่แย่เท่านั้นแหละ"

มร.คาร์ลสัน : "ครู นึกภาพไม่ออกเลยว่าถ้าถูกขังไว้ในนี้แล้วจะเป็นยังไงมั่ง แค่คินเดียนะ, ส่วนทั้งเดือนนะเลิกพูดดีกว่า"

เชคส์ : "ผมก็นึกภาพไม่ออกเหมือนกัน" น. 266

ตัวอย่างที่ 137 ผม

SHAKES : "You're a good teacher, Mr. Carlson. You're just stuck with a bad bunch."

CARLSON : "I can't imagine being locked in here. For one night, let alone months."

SHAKES : "I can't imagine either." p. 173

เชคส์ : "คุณเป็นครูที่ดีนะฮะ เพียงแต่มาอยู่ในกลุ่มนักเรียนที่แย่เท่านั้นแหละ"

คาร์ลสัน : "ครู นึกภาพไม่ออกเลยว่าถ้าถูกขังไว้ในนี้แล้วจะเป็นยังไงมั่ง แค่คินเดียนะ ส่วนทั้งเดือนนะเลิกพูดดีกว่า"

เชคส์ : "ผม ก็นึกภาพไม่ออกเหมือนกัน" น. 266

ตัวอย่างที่ 138 เรา

JOHN : "What's doin', Joe ?"

JOEY : "Good. I'm good."

SHAKES : "You want anything ? John's buying." p. 88

จอห์น : "เป็นไงมั่งหือ, โจ ?"

โจอี : "ก็ดี เราสบายดี"

เชคส์ : "อยากกินอะไรมั่งมัย ? จอห์นเค้าจะเลี้ยง" น. 134

ตัวอย่างที่ 139 อี้ว

MICHAEL : "Tell us somethin' we don't know."

SHAKES : "I'm gonna go and sit with them. You can come if you want."

JOHN : "You know them?"

SHAKES : "Not yet." p. 27

- ไมเกิ้ล : "เล่าเรื่องที่เรายังไม่รู้ให้ฟังมั่งซี"
- เชคส์ : "อ้าว จะไปนั่งกับพวกเขาซักหน่อย ลือจะไปด้วยก็ได้"
- จอห์น : "รู้จักพวกเค้าอะ?"
- เชคส์ : "ยังไม่รู้จัก"

น. 39

สถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ : แปลกหน้า

ตัวอย่างที่ 140 ฦ

A MAN : "This is a lot of money for a kid. Don't know if I would trust a kid like you with this much money. Wat if you lose it?"

SHAKES : "It's only money."

A MAN : "Whatta ya' get outta this? What's your cut?"

SHAKES : "Don't get a cut."

p.47

ผู้ชาย : "นี่เป็นเงินมากโขทีเดียวสำหรับเด็ก ไม่รู้ว่า ฦ ควรไว้ใจเด็กแบบมึงกับเงินขนาดนี้ศิริเปล่า หากว่ามึงทำหายขึ้นมาละ?"

ผู้ชาย : "มึงได้ส่วนแบ่งเท่าไรวะกับงานแบบนี้? ได้กี่ตั้งค์?"

เชคส์ : "ไม่ได้หรอกอะ"

น. 70

ตัวอย่างที่ 141 ฦ

SHAKES : "You want me to stand here naked?"

NOKES : "Now you're catching on. I knew you Hell's Kitchen boys couldn't be as dumb as people say."

p. 118

เชคส์ : "คุณอยากให้ ฦ ยืนแก้ผ้าอยู่ตรงนี้นี่นรี?"

โนคส์ : "ทีนี้มึงตามทันแล้ว ฦ นี่หว่าพวกเด็กๆ จากเฮลล์คิทเชิน คิดเช่นไม่ได้ไงเง่าอย่างที่ชาวบ้านเค้าลือกันซักหน่อย"

น. 181

ตัวอย่างที่ 142 อ้าว

NOKES : "I help you with somethin', chief?"

JOHN : "Not right now."

p. 212

โนคส์ : "อ้าว พอดีจะช่วยอะไรลือศิริเปล่าหือ, ลูกพี่?"

จอห์น : "ตอนนี้ข้าเพิ่งก่อนคิดง่า"

น. 323

ตัวอย่างที่ 143 อาตมา

- FATHER BOBBY : "Where will they be sent?"...
- LAWYER : "Wilkinson's. It's home for boys in upstate New York."
- FATHER BOBBY : "I know where it is."
- LAWYER : "Then you know what it's like." p. 110
- หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "พวกแกจะถูกส่งตัวไปอยู่ที่ไหน?"...
- ทนายความ : "ที่วิลกินสันเป็นบ้านเยาวชนสำหรับเด็กผู้ชายทางเหนือของรัฐนิวยอร์ก"
- หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "อาตมา รุ้่นว่าอยู่ไหน"
- ทนายความ : "จ้้นท่านก็ทราบดีซิจะเป็นยังไง" n. 170

จากตารางและตัวอย่างที่ยกมาไว้เบื้องต้นนี้แสดงให้เห็นว่าการเลือกใช้คำเรียกขานของผู้แปลเมื่อนำมาศึกษากับปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมไทยเรื่องระดับความสนิทสนมและสถานการณ์ที่เป็นทางการแล้วพบว่ามีการใช้คำเรียกขานในระดับต่างๆกันไปตามระดับความสนิทสนมของตัวละครและตามความเป็นทางการของสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น คำเรียกขานประเภทคำสรรพนามบุรุษที่ 2 และบุรุษที่ 1 หลายคำที่ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลเลือกใช้อยู่ในระดับความสนิทสนมมากกว่าหนึ่งระดับไม่ได้ใช้คำๆนั้นอยู่ในระดับใดระดับหนึ่งเพียงอย่างเดียว อันแสดงให้เห็นว่าคำเรียกขานคำหนึ่งๆอาจมีขอบเขตการใช้ครอบคลุมระดับความสนิทสนมมากกว่าหนึ่งระดับได้ และในส่วนของความเป็นทางการนั้นพบว่าคำเรียกขานโดยส่วนใหญ่ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการเนื่องจากเนื้อหาโดยรวมของนวนิยายเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของเพื่อนในกลุ่มเด็กก่อนวัยรุ่นชีวิตประจำวันและขณะต้องโทษอยู่ในทัณฑสถานเด็กชาย ซึ่งเป็นปัจจัยทางสังคมที่กำหนดโดยเนื้อหาของนวนิยายเอง

บทที่ 5

รูปแบบการใช้คำเรียกขาน

ในบทนี้เป็นการศึกษาต่อเนื่องจากบทที่ 4 ที่แสดงให้เห็นปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมไทย เรื่องความสนิทสนมและสถานการณ์ที่เป็นทางการที่มีผลต่อการเลือกใช้คำเรียกขานของผู้แปล เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมดังกล่าวของไทยกับบริบทที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาของนวนิยายต้นฉบับซึ่งจะเป็นตัวกำหนดภาพรวมของนวนิยายให้แก่ผู้แปล ที่มีเนื้อหาโดยรวมเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนวัยเด็กในสังคมชานเมืองใหญ่ที่เป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย และด้อยโอกาสทางการศึกษา แวดล้อมไปด้วยความรุนแรงและการใช้กำลัง และการรับโทษในทัณฑสถานเด็กชายที่ต้องถูกทำทารุณกรรมทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดให้ผู้แปลได้ทราบถึงระดับของภาษาที่ตนควรจะใช้ในงานแปลเมื่อเทียบกับลักษณะเดียวกันกับในสังคมวัฒนธรรมไทย

ในบทนี้ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการใช้คำเรียกขานของผู้แปลเพื่อแสดงให้เห็นการเลือกใช้คำเรียกขานรูปแบบต่างๆเมื่อใช้ในบทสนทนาที่กำหนดโดยปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมไทยเรื่องความสนิทสนมและสถานการณ์ที่เป็นทางการ จากการศึกษาพบว่าคำเรียกขานที่ปรากฏในบทสนทนาในฉบับแปลที่สามารถนำมาศึกษารูปแบบการใช้คำเรียกขานได้นั้นปรากฏแต่กับคำเรียกขานประเภทคำบุรุษสรรพนามทั้งคำสรรพนามบุรุษที่ 2 และคำสรรพนามบุรุษที่ 1 ไม่ปรากฏการใช้คำนามทั่วไป ชื่อเฉพาะและคำขยายในต้นฉบับที่ใช้เป็นคำเรียกขานในรูปแบบที่ศึกษานี้ ซึ่งต่างไปจากสังคมไทยที่มีการใช้ชื่อเฉพาะ เช่น สมชาย แดง หรือการใช้คำแสดงตำแหน่งหน้าที่ เช่น หมอ ครู เป็นคำเรียกขานผู้ฟังหรือตัวผู้พูดเองได้

จากการศึกษาผู้วิจัยได้แบ่งระดับการใช้คำเรียกขานที่ปรากฏออกเป็น 2 ระดับคือ

5.1 รูปแบบการใช้คำเรียกขานระดับเดียวกัน

5.2 รูปแบบการใช้คำเรียกขานต่างระดับกัน

ในท้ายบทนี้ผู้วิจัยแสดงตารางการใช้รูปแบบคำเรียกขานในสองระดับกับปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมไทยเรื่องระดับความสนิทสนมและความเป็นทางการที่มีผลต่อการเลือกใช้คำเรียกขานของผู้แปล

5.1 รูปแบบการใช้คำเรียกขานระดับเดียวกัน

การใช้คำเรียกขานรูปแบบนี้หมายถึงคู่สนทนาใช้คำสรรพนามระดับเดียวกันในการสนทนา เช่น สมศักดิ์สนทนากับสมหญิงโดยใช้คำสรรพนาม คุณ กับสมหญิงและใช้คำสรรพนามผม แทนตัวเอง ในขณะที่สมหญิงใช้สรรพนาม คุณ กับสมศักดิ์และใช้คำสรรพนาม ดิฉัน แทนตัวเอง ระดับการใช้คำเรียกขานนี้แบ่งออกได้เป็น

5.1.1 การใช้คำบุรุษสรรพนามที่แสดงความรู้สึก

คำบุรุษสรรพนามที่แสดงความรู้สึกมักใช้ในการสนทนาในสถานการณ์ที่เป็นทางการหรือระหว่างคู่สนทนาที่ไม่รู้จักกันมาก่อนเนื่องจากถือว่าเป็นมารยาททางสังคมที่ควรจะใช้คำสุภาพกับบุคคลที่ตนเพิ่งได้สนทนาด้วยเพื่อเป็นการให้เกียรติกับผู้ฟัง ระดับความสุภาพนั้นวัดจากคำนิยามที่ยอมรับกันทั่วไปในสังคมไทย เช่น ผม กระผม ดิฉัน หม่อมฉัน คุณ ท่าน ได้เท่า ที่ปรากฏในฉบับแปลคือ

ตัวอย่างที่ 144 คุณ-ผม กับ คุณ-หม

ในระดับแปลกหน้า / เป็นทางการ

ไมเคิลทำหน้าที่เป็นอัยการคดีที่เพื่อนของตนมาดกรรรม ฉอน โน้คส์ อดีตผู้คุมทัณฑสถาน และได้เชิญ ราล์ฟ เฟอ์กูสัน หนึ่งในอดีตผู้คุมทัณฑสถานเด็กชายเพื่อนของโน้คส์มาเป็นพยาน โจทย์ เฟอ์กูสันจำไม่ได้ว่าไมเคิลเคยเป็นเด็กคนหนึ่งที่คุณทำทารุณกรรมในทัณฑสถานแห่งนั้น บทสนทนาเกิดขึ้นในห้องพิจารณาคดีที่มีการใช้ภาษาสุภาพและเป็นทางการ

MICHAEL : "Good morning, Mr. Ferguson. I'd like to thank you for coming.

I realize it's a long trip for you."

FERGUSON : "I'm sorry I had to do it. I'm sorry it had to be for something like this."

MICHAEL : "I understand. You and the victim, Sean Nokes, were good friends. Is that right?"

FERGUSON : "We were great friends, yeah. The best. You'd have to look hard to find a better friend."

p. 274

ไมเคิล : "อรุณสวัสดิ์ครับ, คุณเฟอ์กูสัน อยากขอบคุณที่คุณอุตส่าห์มา ผม รู้ว่าสำหรับคุณ เป็นการเดินทางที่ไกลขงไกลโขทีเดียว"

- เฟอร์กูสัน : “เสียใจที่ ผม จำต้องทำ และขอโทษที่ที่ต้องเป็นอะไรแบบนี้แหละ”
 ไมเคิล : “ผม เข้าใจ คุณ และผู้เคราะห์ร้าย, ฉอน โน้คส์, เป็นเพื่อนที่ดี ใช่ไหม?”
 เฟอร์กูสัน : “เราเป็นเพื่อนที่ขอดเยี่ยมด้วยซ้ำไป สุดขอดก็ว่าได้ คุณ ต้องค้นหาอย่างหนักกว่า
 จะเจอเพื่อนดีๆซักคน”

น. 419

ตัวอย่างที่ 145 คุณ-ผม กับ คุณ-คุณ

ในระดับแปลทหน้า / เป็นทางการ

แดนนี่ โอ'คอนเนอร์ ทำหน้าที่เป็นนายจำเลยกำลังซักถามคุณนายซาลินัสผู้เห็นเหตุการณ์ฆาตกรรมในร้านอาหาร บทสนทนาเกิดขึ้นในระหว่างการพิจารณาคดีในศาลที่มีระดับการใช้ภาษาที่สุภาพและเป็นทางการ

MR.O'CONNOR: "Had you had anything to drink prior to that?"

MRS.SALINAS: "What do you mean prior?"

MR.O'CONNOR: "At lunch, maybe. Did you have anything to drink at lunch?"

MRS.SALINAS: "Yes, I did. But that was hours earlier."

MR.O'CONNOR: "What did you have, Mrs. Salinas?"

MRS.SALINAS: "I went shopping and stopped for lunch at a place on
 Madison Avenue."

p. 257

โอ'คอนเนอร์ : “ก่อนหน้านี้ คุณ ดื่มอะไรมาบ้างหรือเปล่า?”

คุณนายซาลินัส : “หมายความว่าอะไร ไม่ทราบที่ คุณ พูดว่าก่อนหน้านี้?”

โอ'คอนเนอร์ : “อาจจะเป็นคนมีอกกลางวันก็ได้ คุณ ดื่มอะไรหรือเปล่าตอนทานอาหาร
 กลางวัน?”

คุณนายซาลินัส : “ดื่มกะ แต้น้ำมันผ่านพันมาตั้งหลายชั่วโมงแล้วนี่คะ”

โอ'คอนเนอร์ : “คุณ ดื่มอะไรหรือ, คุณนายซาลินัส?”

คุณนายซาลินัส : “ดิฉัน ไปซื้อพิ้งมาและแวะทานอาหารกลางวันที่ร้านบนเมดิสัน แอฟเวนู”

น. 394

ตัวอย่างที่ 146 คุณ-ผม กับ คุณ-ผม

ในระดับไม่กึ่งนเคย / ไม่เป็นทางการ

ราล์ฟ เฟอร์กูสันขอพบเชคส์เพื่อแสดงความเสียใจในสิ่งที่ตนกระทำลงไปครั้งที่ทำงานเป็น
 ผู้คุมอยู่ในทัณฑสถานและกล่าวว่าเชคส์จะรู้ทันคดีเอาความผิดกับตน สถานภาพของเฟอร์กูสัน

เปลี่ยนไปจากผู้คุมที่มีอำนาจในการควบคุมเด็ก มาเป็นผู้ที่คอยอำนาจที่กำลังร้องขอความเห็นใจ ผู้
แปลเปลี่ยนการใช้คำเรียกขานที่เฟอรูกู้สันเคยใช้มาเป็นคำสุภาพ

FERGUSON : “I don’t know what you want me to say. I don’t know where to
start.... I didn’t mean all those things. None of us did.”

SHAKES : “I don’t need you to be sorry. It doesn’t do me any good.”

FERGUSON : “I’m begging you. Try to forgive me. Please. Try.” p. 5

เฟอรูกู้สัน : “ไม่รู้ล่ะว่า คุณ อยากให้พูดอะไร ผม ไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นยังงี้ดี ผม ไม่ได้มีเจตนา
กับเรื่องทั้งหมดนั้น พวกเราไม่มีใครเจตนาชกคน”

เชคส์ : “ไม่อยากจะ ให้ คุณ มาแสดงความเสียใจหรอก เพราะไม่มีประโยชน์ต่อ ผม
แม่แต่น้อย”

เฟอรูกู้สัน : “ไหวละ พยายามลืม ผม ชะ ได้โปรดเถิด ลองพยายามดู” n. 5

5.1.2 การใช้คำบุรุษสรรพนามที่แสดงความไม่สุภาพ

คำบุรุษสรรพนามที่แสดงความไม่สุภาพมักใช้ในการสนทนาที่ไม่เป็นทางการในระหว่างคู่
สนทนาที่มีความสนิทสนมกัน เช่น ในการสนทนาระหว่างเพื่อนสนิทโดยเฉพาะกับเพศชายเพื่อ
แสดงความสนิทสนมใกล้ชิดและความเป็นพวกพ้อง การใช้คำสรรพนามที่แสดงความสุภาพอาจ
เปลี่ยนเป็นคำสรรพนามที่ไม่สุภาพได้เมื่อมีการพัฒนาระดับความสัมพันธ์จากระดับแปลกหน้าหรือ
ไม่คุ้นเคยมาสู่ระดับคุ้นเคยหรือสนิทสนม รูปแบบการใช้คำสรรพนามที่แสดงความไม่สุภาพที่
ปรากฏมี

ตัวอย่างที่ 147 มิง-กู กับ มิง-กู

ในระดับแปลกหน้า / ไม่เป็นทางการ

ไมเคิลและเพื่อนๆเขาไปขโมยหนังสือในร้านค้าเปิดใหม่ เจ้าของร้านจับได้จึงไล่ตีด้วย
อารมณ์โกรธ เจ้าของร้านใช้คำเรียกขานเด็กๆและตัวเอง มิง-กู เพื่อบรรเทาโทสะ ไมเคิลใช้คำเรียก
ขาน มิง-กู เพื่อแสดงอารมณ์โกรธเมื่อเพื่อนของตน โคนเจ้าของร้านตีด้วยท่อนเหล็ก

SHOPKEEPER : “I kill you, punk. I kill you.”...

MICHAEL : “Yeah you do, Your only problem is with me.”

SHOPKEEPER : “I kill all of you.”

MICHAEL : “You’re gonna have to.” p. 69

- เจ้าของร้าน : “กู จะฆ่า มิ่ง, ไอ้พวกเด็กเหี้ย จะฆ่าพวกมิ่งซะ”...
 ไมเคิล : “เฮ้ย มีดี ปัญหาอย่างเดียวของมิ่งก็คือต้องมีเรื่องกะ กู”
 เจ้าของร้าน : “กู จะฆ่าพวกมิ่งทุกคน”
 ไมเคิล : “มิ่ง ต้องทำแล้วละ”

น. 104

ตัวอย่างที่ 148 มิ่ง-กู กับ มิ่ง-กู

ในระดับไม่คุ้นเคย / ไม่เป็นทางการ

แจเน็ตอันธพาลหญิงวัยรุ่นในละแวกบ้านวังไต้ทำร้ายเชกส์ในสวนสาธารณะเพื่อล้างแค้นให้เพื่อนของตน ผู้แปลใช้คำเรียกขาน มิ่ง-กู กับเด็กทั้งคู่เพื่อแสดงลักษณะระดับภาษาที่ใช้ในกลุ่มเด็กในชุมชนผู้คอยโอกาสและแสดงความเป็นอันธพาลและการเป็นศัตรูกันของเด็กทั้งสอง

JANET : "I knew a little fucker like you couldn't outrun us."

SHAKES : "You didn't outrun me. I took a break and waited for you to catch up."

p. 76

แจเน็ต : "กูรู้ว่าไอ้แม่เมียดัวกะเปี้ยกหยั่ง มิ่ง ไม่มีวันวิ่งเร็วกว่ากูหรอก"

เชกส์ : "มิ่ง ไม่ได้วิ่งเร็วกว่ากู กูเพียงแต่หยุดพักรอให้ มิ่ง ตามทันเท่านั้นแหละ"

น. 116

ตัวอย่างที่ 149 มิ่ง-กู กับ มิ่ง-กู

ในระดับสนิทสนม / ไม่เป็นทางการ

ไมเคิลกับเชกส์เป็นเพื่อนสนิทกันตั้งแต่เด็ก ภาษาที่ใช้เพื่อแสดงความสนิทสนมในหมู่เด็กชายมักเป็นคำเรียกขานที่ไม่สุภาพนัก ผู้แปลเลือกใช้ มิ่ง-กู เพื่อแสดงความสนิทสนมระหว่างหมู่เพื่อน บทสนทนาเกิดขึ้นบนถนนหน้าศาลก่อนประกาศตัดสินคดีฆาตกรรม

MICHAEL : "You're shooting holes all through my plans. I'm starting to panic."

SHAKES : "You'll work thing out. You always have... I may need a good friend."

p. 300

ไมเคิล : "มิ่ง นี่เสือกมาทำลายแผนการของกูซะละหมดเลย นี่ กู ชักเริ่มทำอะไรไม่ถูกแล้วนะโว้ย"

เชกส์ : "มิ่ง จะต้องหาทางออกได้อยู่แล้วน่า มิ่ง มักทำได้อยู่เสมอ ... กู อาจต้องการเพื่อนดีๆักคนก็ได้"

น. 460

5.2 รูปแบบการใช้คำเรียกขานต่างระดับกัน

รูปแบบการใช้คำเรียกขานต่างระดับกันหมายถึงการใช้คำเรียกขานคู่หนึ่งเรียกผู้ฟัง เช่น คุณ และใช้คำแทนตัวเองว่า ผม ในขณะที่ผู้ที่สนทนาด้วยใช้คำเรียกบุคคลแรกด้วยคำเรียกขานอีกอย่างหนึ่ง เช่น เธอ และใช้คำเรียกตนเองว่า ฉัน อันเป็นรูปแบบการใช้คำเรียกขานที่แสดงให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มสนทนา ซึ่งอาจแสดงลักษณะของอำนาจที่ฝ่ายหนึ่งมีอำนาจเหนือหรือด้อยกว่าอีกฝ่ายหนึ่งหรือการแสดงระยะห่างในแนวตั้งของกลุ่มสนทนา เช่น ระหว่างนายกับบ่าว เด็กกับผู้ใหญ่ การใช้คำเรียกขานในระดับนี้ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น

5.2.1 การใช้คำบุรุษสรรพนามที่แสดงความสุภาพ

เป็นการใช้คำบุรุษสรรพนามที่แสดงความสุภาพที่ต่างระดับคำกันแม้จะเป็นคำที่แสดงความสุภาพเหมือนกัน ที่ปรากฏในการศึกษาได้แก่

ตัวอย่างที่ 150 ท่าน-ผม กับ คุณ-อาตมา

ในระดับแปลกหน้า / ไม่เป็นทางการ

หลวงพ่อบ๊อบบี้มาให้คำให้การในฐานะพยานจำเลยในคดีฆาตกรรม นายใช้คำเรียกขาน ท่าน-ผม เพื่อแสดงความเคารพ หลวงพ่อใช้คำเรียกขาน คุณ-อาตมา โดยคำเรียกขานตนเองแสดงสถานภาพของความเป็นนักบวชในขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งไม่ใช่ นักบวช

- LAWYER : "It's the best I could do." ...
- FATHER BOBBY : "Where will they be sent?... Which hole are you going to drop them in?"
- LAWYER : "Wilkinson's. It's home for boys in upstate New York."
- FATHER BOBBY : "I know where it is."
- LAWYER : "Then you know what it's like." p. 110
- นาย : "ผม สามารถทำได้แค่นี้แหละ" ...
- หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "พวกแกจะถูกส่งตัวไปอยู่ที่ไหน?... คุณ จะทิ้งพวกแกลงหลุมไหน?"
- นายความ : "ที่วิลกินสันเป็นบ้านเยาวชนสำหรับเด็กผู้ชายทางเหนือของรัฐนิวยอร์ก"
- หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "อาตมา รู้ว่าอยู่ไหน"
- นายความ : "จ้ะ ท่าน ก็ทราบดีนะซิว่ามันเป็นยังไง"

ตัวอย่างที่ 151 ท่าน-ผม กับ เธอ-ฉัน

ในระดับสนิทสนม / ไม่เป็นทางการ

หลวงพ่อบ๊อบบี้มาเยี่ยมเชคส์ในทัณฑสถาน เชคส์ใช้คำเรียกขาน ท่าน-ผม กับหลวงพ่อกับ เพื่อแสดงความเคารพ หลวงพ่อใช้ เธอ-ฉัน กับเชคส์เพื่อแสดงความสนิทสนมในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ

SHAKES : "And no matter what you hear, tell 'em I'm doin' okay."

FATHER BOBBY : "You want me to lie?" p. 120

เชคส์ : "และไม่ว่า ท่าน จะได้ยินอะไรมาก็ตาม บอกพ่อกับแม่แล้วกันว่า ผมสบายดี"

หลวงพ่อกับ : "เธอ อยากให้ ฉัน พุดโกหกงั้นรี?" n. 185

ตัวอย่างที่ 152 ครู-ผม กับ เธอ-ครู

ในระดับไม่คุ้นเคย / เป็นทางการ

เป็นบทสนทนาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนของทัณฑสถานระหว่างการเรียนระหว่างครูกับนักเรียนที่อยู่ในทัณฑสถานซึ่งไม่ตั้งใจเล่าเรียนนัก ภาษาที่ใช้ในระหว่างเรียนแสดงความสุภาพและแสดงสถานภาพของครูกับนักเรียน ครูใช้คำเรียกขานตนเองว่า ครู แต่ไม่ได้เรียกนักเรียนว่า นักเรียน และนักเรียนเรียกผู้สอนว่า ครู แต่ไม่ได้เรียกตนเองว่า นักเรียน จึงเป็นการใช้คำเรียกขานต่างระดับกัน อย่างไรก็ตามลักษณะวัฒนธรรมไทยมักใช้คำแสดงอาชีพเป็นคำเรียกขานในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพนั้นๆ เช่น ใช้คำเรียกขาน ครู ในชั้นเรียนหรือระหว่างบทสนทนาของครู-นักเรียน

STUDENT : "I gotta try stayin' alive. You got a book that's gonna teach me that?"

TEACHER : "No. I don't. No one does... Then I'm just wasting your time. Is that what you're saying to me?"

STUDENT : "You wastin' everybody's time. Give it up and keep it home. Ain't no place for what you got here." p. 172

นักเรียน : "ผม ต้องพยายามเอาชีวิตรอดก่อน มีหนังสือที่จะสอนเรื่องแบบนี้ให้ผมมั๊ยล่ะ?"

ครู : "ไม่มี คุรุ ไม่มี ไม่มีใครมีหรอก... งั้น คุรุ ก็มาทำให้เธอเสียเวลาไปเปล่าๆนะซี เธอ กำลังพูดแบบนี้ใหม๊?"

นักเรียน : “ทุกคนยังพลอยเสียเวลาไปด้วย ขอมแพ้แล้วกลับบ้านไปซะเถอะ ที่นี่ไม่เหมาะ
สำหรับให้ ครู มาทำอย่างที่ตั้งใจไว้หรอก”

น. 263

ตัวอย่างที่ 153 คุณ-สม กับ เธอ-ครู

ในระดับไม่คุ้นเคย / ไม่เป็นทางการ

ครูเรียกพบเชคส์หลังคาบเรียนเพื่อนมอบหนังสือให้เป็นรางวัล ระดับการใช้คำเรียกขานต่าง
กันเพราะเชคส์ใช้ คุณ-สม กับครู ในขณะที่ครูใช้ เธอ-ครู กับเชคส์

SHAKES : “I can't pay you.”

TEACHER : “It's a gift. You've received gifts before, haven't you?”

SHAKES : “It's been a while.”

TEACHER : “This one's from me to you. My way of saying thanks.” p. 173

เชคส์ : “ผม ไม่มีเงินจะจ่ายให้ คุณ หรืออะ”

ครู : “เป็นของขวัญต่างหาก เธอ เคยได้รับของขวัญมาก่อนไม่ใช่รี?”

เชคส์ : “นานเต็มทีแล้วอะ”

ครู : “เล่มนี้เป็นของขวัญจาก ครู ให้ เธอ เป็นวิธีขอบใจของครู”

น. 266

ตัวอย่างที่ 154 คุณ-สม กับ เธอ-ซัน

ในระดับสนิทสนม / ไม่เป็นทางการ

แครอลเป็นเพื่อนหญิงที่มีความสนิทสนมกับกลุ่มของเชคส์ตั้งแต่เด็ก แต่ด้วยความแตกต่าง
ระหว่างเพศชายกับหญิง ผู้แปลจึงเลือกให้แครอลใช้ เธอ-ซัน กับเชคส์ตามลักษณะการใช้คำเรียก
ขานที่สามารถระบุเพศของผู้ใช้ ในขณะที่เชคส์ใช้ คุณ-สม แต่ไมโซ มิง-กู เพื่อแสดงความสนิท
สนมกับแครอล เนื่องจากในสังคมไทยมักไม่ค่อยปรากฏการใช้คำเรียกขาน มิง-กู ระหว่างเพศชาย
และหญิงที่แม้จะสนิทสนมกัน

CAROL : “Why didn't you ever ask me out?”

SHAKES : “You were Mikey's girl. He got to you first.”

CAROL : “And after Mikey?”

SHAKES : “I never thought you'd say yes.”

p. 237

แครอล : “ทำไม เธอ ถึงไม่เคยชวน ซัน ออกไปเที่ยวมั่งเลย?”

เชคส์ : “คุณ เป็นแฟนของไมค์ก็ ถ้าเข้าถึง คุณ ก่อนใครเพื่อน”

แครอล : “แล้วหลังจากไมค์ก็ละ?”

เชกส์ : “ผม ไม่คิดว่า คุณ จะยอมตกลงด้วยหรอก”

น. 360

5.2.2 การใช้คำบุรุษสรรพนามที่แสดงความไม่สุภาพ

เป็นการใช้รูปแบบคำบุรุษสรรพนามที่แสดงความไม่สุภาพที่ต่างคำกัน ที่พบจากการศึกษาได้แก่

ตัวอย่างที่ 155 ลีโอ-อิว กับ มิง-กู

ในระดับไม่คุ้นเคย / ไม่เป็นทางการ

โนคส์กับมาร์ลโบโรเป็นผู้คุมในทัณฑสถานด้วยกันแต่ไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันนัก มาร์ลโบโรเข้ามาขวางโนคส์ที่กำลังกลั่นแกล้งเด็กๆอยู่ในโรงอาหาร โนคส์ใช้คำเรียกขาน มิง-กู เพื่อแสดงความเป็นมิตรกับมาร์ลโบโร มาร์ลโบโรใช้ ลีโอ-อิว กับเชกส์

NOKES : “I’m not through here yet...”

MARLBORO : “It’s my tour now. I’ll clean what needs clean’.”

NOKES : “Stay outta this one. This ain’t got nothin’ to do with you.”

MARLBORO : “I stayed outta too many as it is. This one I’m gonna stay in. ...
You eatin’ into my shift.”

p. 190

โนคส์ : “กู ยังไม่เสร็จธุระนี้หว่า...”

มาร์ลโบโร : “เป็นหน้าที่ของอิวแล้วตอนนี้ อิว จะทำความสะอาดสิ่งที่จำเป็นต้องทำให้เอง”

โนคส์ : “อย่าเสือกกับเรื่องนี้ดีกว่ามั้ง แมงไม่เกี่ยวอะไรกะ มิง ชักหน่อย”

มาร์ลโบโร : “แค่นี้ อิว ก็ไม่ได้เข้ามายุ่งเกี่ยวมากเกินไปแล้ว งานนี้ อิว ต้องเกี่ยวดีกว่า... ลีโอ กินเข้ามาในเวลาเข้าเวรของอิว”

น. 292

5.2.3 การใช้คำบุรุษสรรพนามที่แสดงความสุภาพกับคำบุรุษสรรพนามที่แสดงความไม่สุภาพ

การใช้คำเรียกขานรูปแบบนี้หมายถึงผู้พูดใช้คำบุรุษสรรพนามที่สุภาพกับผู้ฟังในขณะที่ได้รับคำเรียกขานด้วยคำบุรุษสรรพนามที่แสดงความไม่สุภาพจากผู้ฟัง ผู้วิจัยพบว่ามีการใช้ดังนี้

ตัวอย่างที่ 156 คุณ-ผม กับ มิง-กู

ในระดับแปลกหน้า / ไม่เป็นทางการ

โน้คส์เป็นผู้คุมที่ควบคุมเชกส์และเพื่อนๆในทัณฑสถาน เชกส์ใช้คำเรียกขาน คุณ-ผม เพื่อแสดงความเคารพ โน้คส์ใช้คำเรียกขาน มิง-กู เพื่อแสดงสถานภาพที่แสดงอำนาจเหนือกว่าเชกส์ ผู้แปลให้โน้คส์ใช้คำเรียกขานชุดนี้กับทุกคนที่สนทนาด้วยทั้งกับเพื่อนๆผู้คุมหรือกับเด็กๆ บทสนทนาเกิดขึ้นในวันแรกที่เชกส์เข้าไปอยู่ในทัณฑสถาน

SHAKES : "You want me to stand here naked?"

NOKES : "Now you're catching on. I knew you Hell's Kitchen boys couldn't be as dumb as people say." p. 118

เชกส์ : "คุณ อยากให้ ผม ยืนแก้ผ้าอยู่ตรงนี้นี่หรือ?"

โน้คส์ : "ทีนี้ มิง ตามทันแล้ว กู รู้ดีที่ว่าพวกเด็กๆ จากเฮลล์ส คิทเชน ไม่ได้โง่งงว่าอย่างที่บ้านเค้าล้อกันซักหน่อย" น. 181

ตัวอย่างที่ 157 คุณ-ผม กับ ลีโอ-อ๊ว

ในระดับแปลกหน้า / ไม่เป็นทางการ

มาร์ลโบโรเป็นผู้คุมชีวิตในทัณฑสถานที่ไม่ทำทารุณกรรมเด็กๆเหมือนกับพวกของโน้คส์ ผู้แปลให้มาร์ลโบโรใช้คำเรียกขาน ลีโอ-อ๊ว กับเชกส์และกับผู้คุมคนอื่นๆเพื่อแสดงความแตกต่างจากพวกของเชกส์และแสดงความเป็นกันเองกับเชกส์มากกว่าการใช้ มิง-กู ของโน้คส์ ในขณะที่เชกส์ใช้ คุณ-ผม เพื่อแสดงความเคารพ

SHAKES : "Guards is all I see around here."

MARLBORO : "I got me a good job..."

SHAKES : "And it keeps you in cigarettes."

MARLBORO : "I hate what they do to you and other boys." p. 162

เชกส์ : "แถวนี่นะ ผม เห็นแต่พวกผู้คุมเท่านั้น"

มาร์ลโบโร : "อ๊ว มีงานดีๆทำ..."

เชกส์ : "และทำให้ คุณ ได้อยู่กับบุหรี่ด้วย"

มาร์ลโบโร : "อ๊ว เกลียดสิ่งที่พวกนั้นทำกับ ลีโอ และเด็กอื่นๆ" น. 250

ตัวอย่างที่ 158 คุณ-ผม กับ ลี้อ-อ้ว

ในระดับสนิทสนม / ไม่เป็นทางการ

แพ้ท แมนโซ่เจ้าของร้านชำในละแวกบ้านสนิทสนมกับเชคส์และเพื่อนๆมาตั้งแต่เชคส์ยังเป็นเด็ก เป็นผู้ใหญ่ที่ปากร้ายแต่ใจดี เชคส์ใช้คำเรียกขาน คุณ-ผม กับแพ้ทเพื่อแสดงความเคารพ แพ้ทใช้ ลี้อ-อ้ว กับเชคส์เพื่อแสดงความสนิทสนม บทสนทนาเกิดขึ้นในร้านขายของของแพ้ท

SHAKES : "I need your help, Fat Man. A big favor. It would be easier for you to say no. A lot smarter to. And there's no problem if you do."

FAT MANCHO: "I bet you would like me to say no. Then you can tell your buddies that the Fat Man don't stand up. Don't back his friends."

p. 232

เชคส์ : "ผม ต้องการความช่วยเหลือของคุณหน่อยนึงนะ, ลุงอ้วนสำคัญมากทีเดียว คุณ จะปฏิเสธง่ายๆ ก็ได้ ซึ่งเป็นกรกระทำที่ฉลาดกว่าด้วยและจะไม่มีปัญหาใดๆ ทั้งสิ้นถ้า คุณ ตัดสินใจแบบนั้น"

แพ้ท แมนโซ่ : "กะว่า ลี้อ คงอยากให้อ้ว ปฏิเสธจ้ทำ เพื่อ ลี้อ จะได้ไปบอกกับเพื่อนๆ ว่า ไอ้อ้วนใจไม่ถึง ไม่ช่วยเหลือเพื่อนฝูง"

น. 352

ตัวอย่างที่ 159 คุณ-ผม กับ เอ็ง-ข้า

ในระดับสนิทสนม / ไม่เป็นทางการ

เชคส์มาพบกับกิงที่ร้านของกิงก่อนเข้าไปปรับโทษที่ทัณฑสถาน เชคส์สนิทสนมกับกิงเจ้าพ่ออันธพาลในละแวกบ้านที่ช่วยเหลือคนและครอบครัว เชคส์ใช้คำเรียกขาน คุณ-ผม กับกิงเพื่อแสดงความเคารพในฐานะที่คนมีวุฒิภาวะต่ำกว่า กิงใช้ เอ็ง-ข้า กับเชคส์เพื่อแสดงความเป็นผู้ใหญ่ของคน

KING : "When do you leave?" ...

SHAKES : "Will you still be here when I get back?"

KING : "I'll always be here. Doing what I always do." p. 107

กิง : "เอ็ง ต้องไปเมื่อไหร่?" ...

เชคส์ : "คุณ จะยังอยู่ที่นี่รีเปล่าอะตอน ผม กลับมา?"

กิง : "ข้า มักอยู่ที่นี่เสมอ ทำสิ่งที่ ข้า ทำอยู่เป็นประจำ" น. 166

ตัวอย่างที่ 160 พวกคุณ-ผม กับ มิ่ง-กู

ในระดับแปลกหน้า / ไม่เป็นทางการ

โจรสองคนเข้ามาจีเอาเงินที่เชกส์กำลังนำส่งให้ถึง ขณะที่เชกส์เดินอยู่ เชกส์ใช้ พวกคุณ-ผม กับโจรเพื่อแสดงความสุภาพกับโจร ขณะที่โจรใช้ มิ่ง-กู กับเชกส์เพื่อแสดงอำนาจและวัยที่สูงกว่า

SHAKES : "You guys gotta be nuts. You know who you're taking off?" ...

THIEF : "This is a lot of money for a kid. Don't know if I would trust a kid like you with this much money. What if you lose it?... Then you ain't nowhere as smart as you think."

SHAKES : "Lots of people tell me that." p. 47

เชกส์ : "พวกคุณ ต้องเป็นบ้าไปแล้วแน่ๆ รู้มั้ยว่ากำลังเอาของใครไป?"

โจร : "นี่เป็นเงินมากโขทีเดียวสำหรับเด็ก ไม่รู้ว่า คุณ ควรไวใจเด็กแบบ มิ่ง กับเงินขนาดนี้ศิริเปล้า หากว่า มิ่ง ทำหายขึ้นมาละ? ... งั้น มิ่ง ก็ไม่ฉลาดเท่าที่ตัวเองคิดไว้นะซี"

เชกส์ : "ใครต่อใครบอก ผม แบบนั้นหลายคนเหมือนกัน" n. 69

ตัวอย่างที่ 161 พ่อ-ผม กับ แก-พ่อ

ในระดับสนิทสนม / ไม่เป็นทางการ

พ่อให้กำลังใจเชกส์ก่อนเข้ารับโทษ เชกส์ใช้คำเรียกขาน พ่อ-ผม กับพ่อ ในขณะที่พ่อใช้ แก-พ่อ กับเชกส์ ตามลักษณะของสังคมไทยที่มักใช้คำแสดงความสัมพันธ์ทางเครือญาติเป็นคำเรียกขานตนเองหรืออีกฝ่ายหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติกับตน

FATHER : "Be like goin' to camp. Plenty of fresh air, lots of runnin' around, decent food. Any they'll keep you in line. Maybe teach you and your friends some discipline. Do what I couldn't do."

SHAKES : "I'm gonna miss you. Dad."

FATHER : "Save that shit. You can't think like that. You gotta be like a stone..." p. 110

พ่อ : "เหมือนการไปค่ายลูกเสียนะแหละ ได้อากาศบริสุทธิ์ตั้งแยะ ได้วิ่งออกกำลังกาย อาหารก็ดี แถมพวกนั้นจะดูแลความประพฤติของแก บางทีอาจช่วย

- สอนให้ แอ กับเพื่อนๆรู้จักมีระเบียบวินัยก็ได้ ได้ทำในสิ่งที่พอ ไม่มีโอกาส"
- เชกส์ : "ผม ต้องคิดถึง พอ แน่ๆเลยอะ"
- บิคา : "เก็บแม่งไว้ก่อนเหอะ แอ จะคิดพรรกันั้นไม่ได้ หัดทำใจให้แข็งเหมือน
ก่อนหินซะ..."

น. 168

จากตัวอย่างที่ยกมาประกอบการศึกษารูปแบบการใช้คำเรียกขานของผู้แปลออกเป็นระดับเดียวกันและต่างระดับกันนั้นแสดงให้เห็นถึงการเลือกใช้คำเรียกขานที่มีปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมไทยเรื่องระดับความสัมพันธ์และสถานการณ์ที่เป็นทางการเป็นตัวแปรในการเลือกใช้คำเรียกขานต่างๆ รูปแบบการใช้คำเรียกขานในระดับเดียวกันมักจะแสดงระยะห่างของคู่สนทนาทั้งที่เป็นระหว่างคู่สนทนาในระดับแปลกหน้าและระดับสนิทสนม ส่วนการใช้ต่างระดับกันนั้นมักจะแสดงอำนาจที่ต่างกันของคู่สนทนาในกรณีที่ผู้พูดมีอำนาจเหนือกว่าหรือด้อยกว่าผู้ฟัง

ตารางที่ 10 แสดงรูปแบบการรับคำปรึกษา

คำปรึกษา	หน้า	ระดับศึกษา	ต่างระดับกัน	ระดับความสนิทสนม				สถานการณ์ที่ปรึกษา	
				แปลกหน้า	ไม่คุ้นเคย	คุ้นเคย	สนิทสนม	เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ
ครู/ผ - เภอ/ครู	172/263		*		*			*	
อุย/ผ - อุย/คณิน	257/391		*	*	*	*	*	*	*
อุย/ผ - อุย/ผ	6/7		*	*	*	*	*	*	*
อุย/ผ - อุย/ผ	274/419		*	*	*	*	*	*	*
อุย/ผ - เภอ/ครู	173/266		*	*	*	*	*	*	*
อุย/ผ - นิ่ง/กู	118/181		*	*	*	*	*	*	*
อุย/ผ - ก้อ/อัว	162/249		*	*	*	*	*	*	*
อุย/ผ - ก้อ/อัว	232/352		*	*	*	*	*	*	*
อุย/ผ - ก้อ/อัว	261/398		*	*	*	*	*	*	*
อุย/ผ - อึ่ง/ซา	45/66		*	*	*	*	*	*	*
อุย/ผ - อึ่ง/ซา	107/166		*	*	*	*	*	*	*
อุย/ผ - เภอ/ชั้น	237/360		*	*	*	*	*	*	*
ทาน/ผ - อุย/อาตมา	111/170		*	*	*	*	*	*	*
ทาน/ผ - เภอ/ชั้น	120/185		*	*	*	*	*	*	*
ทากอุย/ผ - นิ่ง/กู	46/69		*	*	*	*	*	*	*
พอ/ผ - แก/พอ	110/168		*	*	*	*	*	*	*
นึ่ง/กู - นึ่ง/กู	19/24		*	*	*	*	*	*	*
นึ่ง/กู - นึ่ง/กู	69/105		*	*	*	*	*	*	*
นึ่ง/กู - นึ่ง/กู	76/116		*	*	*	*	*	*	*
นึ่ง/กู - นึ่ง/กู	146/222		*	*	*	*	*	*	*
นึ่ง/กู - นึ่ง/กู	158/242		*	*	*	*	*	*	*
นึ่ง/กู - นึ่ง/กู	213/325		*	*	*	*	*	*	*

ตารางที่ 19 แสดงรูปแบบการใช้คำเรียกงาน (ต่อ)

คำเรียกงาน	หน้า	ระดับเดียวกัน	ต่างระดับกัน	ระดับความสมบูรณ์				สถานการณ์ที่เป็นทางการ	
				แปลกหน้า	ไม่สมบูรณ์	สมบูรณ์	สนิทสนม	เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ
ชื่อ/ชื่อ - นาม/นาม เอ็ง/เขา - เอ็ง/เขา	190/292 59/91	*	*		*				*

จากตารางที่ 19 แสดงรูปแบบการใช้คำเรียกงานในระดับเดียวกันและต่างระดับกัน

บทที่ 6

กลวิธีการแปลคำเรียกขาน

ในบทนี้ผู้วิจัยศึกษาถึงกลวิธีต่างๆที่ผู้แปลเลือกใช้ในการแปลคำเรียกขานในนวนิยายฉบับแปลเพื่อให้ได้คำแปลที่มีความเหมาะสมกับเนื้อหาของนวนิยายและกลมกลืนกับลักษณะทางสังคมวัฒนธรรมไทย ดังเป็นที่ทราบกันดีว่าการที่จะผลิตงานแปลให้ได้ดีนั้น ผู้แปลจะต้องมีความเข้าใจทั้งในภาษาต้นฉบับและภาษาแปลเป็นอย่างดีพอกัน ความเข้าใจในภาษาต้นฉบับจะทำให้ผู้แปลถ่ายทอดความหมายที่สื่อออกมาจากสารในภาษาต้นฉบับได้ถูกต้องไม่ผิดพลาด ในขณะที่ความเชี่ยวชาญหรือความสามารถในภาษาแปลจะทำให้ผู้แปลสื่อความหมายของสารที่ถ่ายทอดมานั้นเป็นภาษาแปลที่เป็นธรรมชาติจนกระทั่งเป็นดังที่มีผู้กล่าวไว้ว่าให้ผู้อ่านไม่รู้สึกรู้ว่ากำลังอ่านงานแปลอยู่

นอกเหนือจากความเข้าใจภาษาต้นฉบับและภาษาแปลอย่างดีแล้ว ความเข้าใจวัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับและวัฒนธรรมของภาษาแปลอย่างดีนับเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งประการหนึ่งสำหรับงานแปลที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะในกรณีที่วัฒนธรรมทั้งสองมีความแตกต่างกันอย่างเด่นชัด เช่นในวัฒนธรรมตะวันตกกับวัฒนธรรมไทย เนื่องจากนวนิยายมักจะถ่ายทอดวัฒนธรรม วิถีชีวิต ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณี แนวความคิดและความเชื่อ สอดแทรกหรือแฝงไว้ในเนื้อหา จึงต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมนั้นๆเป็นอย่างดีก่อนที่จะสามารถถ่ายทอดสารออกมาให้ได้ตรงตามที่ภาษาต้นฉบับต้องการสื่อ

จากการศึกษาวิธีการแปลในนวนิยายฉบับแปลเรื่องซันกว่าเลียด โดยการเปรียบเทียบจากคำต้นฉบับและคำแปล ผู้วิจัยได้แบ่งกลวิธีการแปลของผู้แปลออกเป็นลักษณะต่างๆ ดังนี้

- 6.1 การแปลตรง
- 6.2 การปรับคำแปล
- 6.3 การรวมคำแปล
- 6.4 การละไม่แปล

6.1 การแปลตรง

ผู้แปลใช้การแปลในลักษณะนี้ถ่ายทอดตรงจากภาษาต้นฉบับมาเป็นคำในภาษาแปลโดยไม่ได้รับคำแปล การแปลลักษณะนี้พบได้ใน

6.1.1 คำสรรพนามบุรุษที่ 2

เนื่องจากคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ในภาษาไทยมีจำนวนมากและการเลือกใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยแต่ละคำนั้นแตกต่างกันไปตามลักษณะปัจจัยแวดล้อมที่ผู้แปลพิจารณาเลือกใช้ตามที่ตนคิดว่าเหมาะสมกับลักษณะการใช้คำนั้นๆ ในสังคมวัฒนธรรมไทยและเหมาะสมกับเนื้อเรื่องของนวนิยายที่ตนแปล เช่น ปัจจัยเรื่องความสัมพันธ์ของคู่สนทนาและสถานการณ์ที่เป็นทางการที่บทสนทนานั้นเกิดขึ้น ดังที่ศึกษาไว้ในบทที่ 4 และ 5 แล้ว การแปลคำสรรพนามบุรุษที่ 2 ในลักษณะนี้ได้แก่

ตัวอย่างที่ 162 แก

บทสนทนาระหว่างเชคส์กับพ่อระหว่างทางไปทัตซสถานเด็กชาย ผู้แปลเลือกใช้คำที่พ่อเรียกขานลูกว่า แก เพื่อแสดงความสนิทสนมระหว่างบิดากับบุตรและแสดงคำเรียกขานที่ไม่สุภาพนักเพื่อแสดงสถานภาพของครอบครัวในชุมชนชานเมืองของผู้มีรายได้และการศึกษาน้อยและในสถานการณ์นี้เพื่อให้กำลังใจบุตรชายให้มีความเข้มแข็งและพร้อมที่จะเผชิญหน้ากับเหตุการณ์เลวร้ายที่อาจเกิดขึ้นได้ในระหว่างรับโทษอยู่ที่ทัตซสถาน

SHAKES : "I'm gonna miss you, Dad."

FATHER : "Save that shit. You can't think like that. You gotta be like a stone..."

p. 110

เชคส์ : "ผมต้องคิดถึงพ่อแน่ๆ เลยอะ"

บิดา : "เก็บแม่ังไว้ก่อนเหอะ แก จะคิดพรรคนั้นไม่ได้ หัดทำใจให้แข็งเหมือนก้อนหินซะ..."

น. 168

ตัวอย่างที่ 163 กุญ

บทสนทนาระหว่างเชคส์กับเพื่อนผู้หญิงที่สนิทกันมาตั้งแต่เด็กและครั้งหนึ่งเคยเป็นเพื่อนหญิงของไมเคิลและยังทำงานอยู่ในละแวกบ้านที่คนเคิบโดมา มาพบกันอีกครั้งเมื่อทั้งสองเป็นผู้ใหญ่ เชคส์ใช้คำเรียกขาน กุญ กับแคโรลซึ่งเป็นเพื่อนผู้หญิงที่แม่จะสนิทสนมกันแต่มีความแตก

ต่างระหว่างเพศหญิงและชายจึงไม่ได้ใช้คำเรียกขานที่แสดงความสนิทสนมเช่นเดียวกับเพื่อนผู้ชายของคน และอาจเป็นด้วยวัยที่เป็นผู้ใหญ่ขึ้นที่มีการใช้คำเรียกขานที่สุภาพมากขึ้น

- CAROL : "Why didn't you ever ask me out?"
- SHAKES : "You were Mikey's girl. He got to you first." p. 237
- แคโรล : "ทำไมเธอถึงไม่เคยชวนฉันออกไปเที่ยวมั่งเลย?"
- เชคส์ : "คุณ เป็นแฟนของไมค์ก็ เค้าเข้าถึงคุณก่อนใครเพื่อน" n. 360

ตัวอย่างที่ 164 ท่าน

บทสนทนาระหว่างหลวงพ่อบ๊อบบี้และเชคส์ก่อนเข้ารับโทษที่ทัณฑสถานเด็กชาย หลวงพ่อบ๊อบบี้ให้ความสนิทสนมและความช่วยเหลือเชคส์และเพื่อนๆ คำว่า ท่าน จึงแสดงความรักและความเคารพ ตลอดจนแสดงคำเรียกขานที่เคารพสถานภาพของการเป็นนักบวชในศาสนา และด้วยวัยของคนที่ยังเป็นเด็กกว่าจึงใช้คำเรียกขานที่แสดงความเคารพผู้มีอายุมากกว่าตน

- FATHER BOBBY : "Will you write to me?"
- SHAKES : "Don't worry. You'll hear from me." p. 120
- หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "จะเขียนจดหมายถึงฉันมั๊ย?"
- เชคส์ : "ไม่ต้องเป็นห่วงหรอกค่ะ ท่าน ต้องได้ข่าวจากผมแน่ๆ" n. 184

ตัวอย่างที่ 165 เธอ

หลวงพ่อบ๊อบบี้ใช้ เธอ เรียกเชคส์เพื่อแสดงความสนิทสนมเป็นกันเองระหว่างหลวงพ่อกับเชคส์และความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีอาวุโสและผู้อ่อนอาวุโส

- SHAKES : "And no matter what you hear, tell 'em I'm doin' okay."
- FATHER BOBBY : "You want me to lie?" p. 120
- เชคส์ : "และไม่ว่าท่านจะได้ยินอะไรมาก็ตาม บอกพ่อกับแม่แล้วกันว่าผมสบายดี"
- หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "เธอ อยากให้ฉันพูดโกหกงั้นรึ?" n. 186

ตัวอย่างที่ 166 นาย

ไมเคิลใช้ นาย เรียกชายแปลกหน้าคนหนึ่งในบ้านพิซซาที่หาเรื่องแกล้งเพื่อนเด็กของคน การเลือกใช้คำเรียกขานคำนี้เพื่อแสดงสถานภาพที่เท่าเทียมกันระหว่างไมเคิลกับชายคนดังกล่าว แม้ว่าชายคนนั้นจะมีอายุมากกว่าตนก็ตาม

- MICHAEL : "You can leave now. You and Joe are even."

- A MAN : "A tough little punk. Is that what I'm lookin' at?" p. 89
 ไมเคิล : "ทีนี้ นาย ออกไปได้แล้ว ถือว่า นาย กับ โจ หายกันไป"
 ผู้ชาย : "ไอ้เด็กเหี้ยตัวเท่าเส้น ยังงั้นซีท่า?" น. 136

ตัวอย่างที่ 167 มิ่ง

บทสนทนาระหว่างเชกส์กับไมเคิลเพื่อนสนิท เชกส์ใช้ มิ่ง กับเพื่อนๆ ของตนเพื่อแสดงความสนิทสนมและความเป็นพวกพ้องในกลุ่มเพื่อนสนิทซึ่งมักใช้ในกลุ่มเด็กชายและแสดงสถานภาพของเด็กในชุมชนชานเมืองที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย

- SHAKES : "How do I stop?"
 MICHAEL : "You'll hit somethin'. Don't worry." p. 19
 เชกส์ : "งั้นจะหยุดอีท่าไหนล่ะ?"
 ไมเคิล : "มิ่ง คงจะชนะไรค์กันอย่างแหละน่า ไม่ต้องเป็นห่วง" น. 24

ตัวอย่างที่ 168 ลี

บทสนทนาระหว่างเจ้าของร้านเปิดใหม่ที่เข้ามาตั้งรกรากในอเมริกาที่ไมเคิลกับเพื่อนเข้าไปขโมยของ เจ้าของร้านมีเรื่องกับเพื่อนของไมเคิล แต่ไม่ต้องการมีเรื่องกับไมเคิล เจ้าของร้านใช้ ลี เพื่อแสดงสภาพอารมณ์ที่ไม่พอใจไมเคิลและเพื่อนๆ ก่อนที่จะทราบว่าไมเคิลขโมยของในร้านของตนและเปลี่ยนการใช้คำเรียกขานเป็น มิ่ง เพื่อแสดงอารมณ์โกรธ

- SHOPKEEPER : "I no fight you. No problem with you. No problem."
 MICHAEL : "Yeah you do. Your only problem is with me." p. 69
 เจ้าของร้าน : "อ้าวไม่อยากสู้กับ ลี หรือ ไม่มีปัญหา กับ ลี ไม่มีปัญหา"
 ไมเคิล : "เฮ้ย, มีเด ปัญหาอย่างเดียวของมิ่งก็คือต้องมีเรื่องกะกู" น. 106

ตัวอย่างที่ 169 เอ็ง

บทสนทนาระหว่างคิง เบนนี่กับเชกส์เมื่อเชกส์เข้ามาขอทำงานกับคิง คิงใช้ เอ็ง เพื่อแสดงวิวุฒิที่สูงกว่าและแสดงอำนาจในฐานะหัวหน้ากลุ่มนักร้อง

- KING BENNY : "Come back tomorrow. If you wanna work."
 SHAKES : "What time tomorrow?"
 KING BENNY : "Anytime." p. 46
 คิง เบนนี่ : "กลับมาพรุ่งนี้แล้วกัน ถ้า เอ็ง อยากทำงานละก็"

เชคส์ : "พรงนี้ซักกี่โมงไม่ทราบ ?"

คิง เบนนี่ : "ก็โมงก็ได้"

น. 67

6.1.2 คำนามทั่วไป

มีการใช้คำนามทั่วไปเป็นคำเรียกขานแทนตัวผู้ฟัง ผู้แปลใช้การแปลตรงจากความหมายในภาษาต้นฉบับมาสู่ความหมายในภาษาไทย

ตัวอย่างที่ 170 chief / ลูกพี่

จอห์นและทอมมีเข้ามาพบกับ โนคส์ โดยบังเอิญในร้านอาหารสะดวกที่ทั้งสองคุมอยู่ โนคส์ จำจอห์นและทอมมีที่เคยต้องโทษในทัณฑสถานที่ตนเองเคยเป็นผู้คุมอยู่และเคยทำทารุณกรรมเด็ก ทั้งสองไม่ได้เพราะทั้งสองโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว โนคส์ถามจอห์นขึ้นเมื่อจอห์นจ้องหน้าตนเพื่อแสดงความไม่พอใจ

NOKES : "I help you with somethin', chief?"

JOHN : "Not right now."

p. 212

โนคส์ : "อ้าวพอจะช่วยอะไรสิ้อไคร้เปล่าหือ, ลูกพี่?"

จอห์น : "ตอนนี้อย่าเพิ่งก่อนดีกว่า"

น. 323

ตัวอย่างที่ 171 dad / พ่อ

เชคส์ขอโทษพ่อเพื่อแสดงความสำนึกผิดต่ออุบัติเหตุที่ตนและพวกเพื่อนก่อขึ้นด้วยความคะนองจนทำให้เกิดเรื่องร้ายแรงและต้องได้รับโทษในทัณฑสถานเด็กชาย

SHAKES : "I'm sorry, Dad."

FATHER : "Sorry ain't gonna do you much good now, kid."

p. 106

เชคส์ : "ผมเสียใจฮะ, พ่อ"

บิดา : "เสียใจมันช่วยอะไรตอนนี้ไม่ได้แล้วละ, ไอ้หนู"

น. 161

ตัวอย่างที่ 172 *father* / หลวงพ่อ

ผู้ชายคนหนึ่งเข้ามาสารภาพบาปในโบสถ์โดยที่ไม่ทราบว่าพวกเด็กๆ กำลังคัดเสียงเป็น หลวงพ่อที่รับฟังคำสารภาพบาปของตน

A MAN : "Father, you there ?"

PRIEST : "Yes."

A MAN : "So. What's it gonna be ?"

p. 37

ผู้ชาย : "หลวงพ่อ, ยังฟังอยู่รึเปล่านะ ?"

หลวงพ่อ : "ฟังอยู่"

ผู้ชาย : "จ้ะ! ควรทำยังไงดีไม่ทราบ"

น. 67

ตัวอย่างที่ 173 *fellas* / เพื่อน

หญิงสาวที่เข้ามาสารภาพบาปไว้ในภายหลังว่าพวกเด็กๆ คัดเสียงเป็นหลวงพ่อเพื่อรับฟังคำสารภาพบาปของตน

A WOMAN : "I gotta go. Thanks for listening, fellas. I appreciate it and I know you'll keep it to yourselves."

JOHN : "She knew."

SHAKES : "Yeah. She knew."

p. 39

ผู้หญิง : "ต้องไปก่อนละ ขอบใจที่ฟังนะ, เพื่อน ชั้นซึ่งจ้งและรู้ว่าเธอจะเก็บไว้ไม่ปากโป้งให้คนอื่นฟัง"

จอห์น : "เธอรู้วะ"

เชคส์ : "ฮือ เธอรู้"

น. 60

ตัวอย่างที่ 174 *football star* / ไอน้ำกับบอลคนเก่ง

ไน้คส์ แก๊งค์เชคส์ที่ถูกขังเดี่ยวในห้องมืดด้วยการบัสสาวะใส่ข้าวโอ๊ตที่ตนนำมาให้กิน หลังจากจบการแข่งขันฟุตบอลประจำปีระหว่างเด็กในทัณฑสถานและผู้คุมที่พวกเด็กหาทางแก้แค้นผู้คุมด้วยการเล่นฟุตบอลด้วยความรุนแรง

NOKES : "Thought you might be hungry, football star. I brought you some oatmeal. Looks a little dry though. Nobody likes dry oatmeal. Tastes like shit."

p. 166

โน้คัส : "คิดว่ามึงคงจะหิววะ, ไอ้นักบอลลั่นแก่ง เลยเอาข้าวโอ้ทมาฝาก แต่ออกจะดู
แห้งไปซักหน่อยนึ่ง ไม่มีใครชอบข้าวโอ้ทแห่งๆรื้อก รสชาติของแม่งเหมือน
จี้"

น. 236

ตัวอย่างที่ 175 *gorgeous / คนสวย*

เชกส์กับจอห์นถูกแจเน็ตและพวกนักเลงหญิงในละแวกติดกันหาเรื่องขณะที่เดินเข้าไปใน
สวนสาธารณะ

SHAKES : "We're gonna play some ball. I don't think there's a problem
with that."

JANET : "You're wrong. There is a major fuckin' problem."

JOHN : "Fill us in, gorgeous."

p. 76

เชกส์ : "จะไปเล่นตบบอลลั่นน่ะ คิดว่าคงไม่มีปัญหาอะไรมั้ง"

แจเน็ต : "ผิดโว้ย มีปัญหาแ่แม่คใหญ่เลยละ"

จอห์น : "ช่วยบอกให้เรารู้มั้งซิ, คนสวย"

น. 114

ตัวอย่างที่ 176 *kid / ไอ้หนู*

SHAKES : "I'm sorry, Dad."

FATHER : "Sorry ain't gonna do you much good now, kid."

p. 106

เชกส์ : "ผมเสียใจอะ, พ่อ"

บิดา : "เสียใจมันช่วยอะไรตอนนี้ไม่ได้แล้วละ, ไอ้หนู"

น. 161

ตัวอย่างที่ 177 *sister / ซิสเตอร์*

ซิสเตอร์แคโรไลน์เป็นแม่ชีและครูที่โบสถ์ในละแวกบ้านของเชกส์และเพื่อนๆที่มักให้
ความช่วยเหลือเด็กๆและแม่ของเด็กๆที่มักจะเป็นผู้ที่อพยพเข้ามาตั้งรกรากในอเมริกาและมีปัญหา
ทางด้านภาษาอังกฤษและปัญหาในครอบครัว

MICHAEL : "Hey, Sister. What's goin' on?"

SISTER CAROLYN : "The bathroom's free now if you still need to use it."

JOHN : "Thank you."

p. 64

ไมเคิล : "หวัดดีอะ, ซิสเตอร์ เป็นไงมั่งอะ?"

ซิสเตอร์แคโรไลน์ : "ห้องน้ำว่างแล้วละถ้าเธอจำเป็นต้งใช้ละก็"

จอห์น : "ขอบคุณนะ"

น. 80

ตัวอย่างที่ 178 son / ไ้หนุ

มาร์ลโบโรเป็นผู้คุมคิวดำที่ไม่ชอบการทำทารุณกรรมเด็กในทัณฑสถานที่โน้สส์กับพวก
กระทำขึ้น แต่ให้ความเป็นธรรมกับเด็ก ๆ

SHAKES : "How many of those you go through a day?"

MARLBORO : "Three. Maybe four."

SHAKES : "Packs?"

MARLBORO : "We all got habits, son. Some that are good. Some that are bad."

p. 162

เชกส์ : "คุณสูบไ้หนุวันละเท่าไรเนีย?"

มาร์ลโบโร : "สาม บางทีก็สี่"

เชกส์ : "ซองเธอ?"

มาร์ลโบโร : "เราต่างมีนิสัยเหมือนกันทั้งนั้นและ, ไ้หนุ เอ๊ย บางสิ่งก็ดี บางอย่างก็เลว"

น.249

ตัวอย่างที่ 179 sweet thing / หวานใจ

เฟอร์กูสันเข้ามาในห้องขังของเชกส์ด้วยอาการมีเมมาและต้องการทำทารุณกรรมทางเพศ
กับเด็กชาย

SHAKES : "Please, Ferguson. Don't do this."

FERGUSON : "Don't do what, sweet thing?"

SHAKES : "Don't do what you're doin'."

p. 167

เชกส์ : "ได้โปรดเถิด, เฟอร์กูสัน อย่าทำอย่างนี้เลย"

เฟอร์กูสัน : "อย่าทำอะไรหือ, หวานใจ?"

เชกส์ : "อย่าทำในสิ่งที่คุณกำลังทำอยู่นี้ไง"

น. 266

ตัวอย่างที่ 180 *sweetheart* / หวานใจ

แครอลและเชกส์เข้าไปนั่งฟังคำให้การในคดีที่จอห์นและทอมมีฆาตกรรมโน้คส์ในร้านอาหาร

SHAKES : "He looks like anybody. No one would ever know he did the things he did."

CAROL : "Sit tight, sweetheart. They're gonna know today. Everybody's gonna know. Saint Ferguson is about to fall on his ass." p. 274

เชกส์ : "ดูเหมือนคนธรรมดาดี ๆ นี้เอง ไม่มีใครรู้หรือว่าเขาได้ทำอะไรไว้บ้าง"

แครอล : "ใจเย็น ๆ น้า, หวานใจ ทุกคนจะรู้กันในวันนี้แหละ นักบุญเฟอร์ดูสันกำลังจะถูกถอดถอนแล้ว" n. 419

ตัวอย่างที่ 181 *teach* / ครู

บทสนทนาระหว่างนักเรียนชายในทัณฑสถานกับครู เด็กๆ ในทัณฑสถานมักไม่สนใจเรียน และไม่ค่อยให้ความเคารพกับครูผู้สอน

A STUDENT : "See you Friday, teach. If you still here."

A TEACHER : "I'll see you then. If you still alive." p. 172

นักเรียน : "ไว้ค่อยเจอกันในวันศุกร์นะ, ครู ถ้าคุณยังอยู่ที่นี้ละก็"

ครู : "งั้นได้เจอกันแน่ ถ้าเธอไม่ชิงตายเสียก่อน" n. 263

ตัวอย่างที่ 182 *thief* / ไอ้หัวขโมย

พ่อค้ารจเงินซื้อท่อคอกตะโกนไล่หลังเชกส์หลังจากที่เชกส์วิ่งหนีไปโดยไม่จ่ายเงินค่าท่อคอก

A VENDOR : "Pay my money, thief. Pay my money now!" p. 98

พ่อค้า : "จ่ายเงินมานะ, ไอ้หัวขโมย จ่ายเงินมาเดี๋ยวนี้!" n. 161

ตัวอย่างที่ 183 *tough guy* / พ่อหนักเลงหาย

ไมเกิ้ลขู่โน้คส์ด้วยความเคียดแค้นหลังจากที่ตนและพวกเด็กๆ ที่เล่นฟุตบอลโดนพวกผู้คุม รุมทำร้ายจนได้รับบาดเจ็บสาหัสหลังการแข่งขัน ขณะที่โน้คส์ถือเอาคำขู่ของเชกส์เป็นเหมือนเรื่อง ขำขันจึงใช้คำล้อเลียนไมเกิ้ล

MICHAEL : "You have to kill us. You can't let us out alive." Copyright by Mahidol University

NOKES : "Yeah? Any why's that, tough guy."

MICHAEL : "You can't run the risk."

p. 168

ไมเคิล : "ต้องฆ่าเราซะ ปล่อยให้เรารอดชีวิตออกไปไม่ได้"

โน้คส์ : "หรือ? และเพราะอะไรมิชาบ, พ่อนักเลงหย่า"

ไมเคิล : "มึงไม่กล้าเสี่ยงนะซี"

น. 242

6.1.3 ชื่อเฉพาะ

ชื่อของบุคคลต่างๆที่ปรากฏอยู่ในนวนิยายถูกใช้เป็นคำเรียกแทนตัวผู้ฟัง ผู้แปลใช้วิธีการแปลตรงโดยการทับศัพท์ชื่อมาเป็นคำอ่านภาษาไทย

ตัวอย่างที่ 184 *Bip / บีพ*

กิง เบนนี่มาหาโรบินสันหัวหน้านักเลงผิวคำในอีกย่านหนึ่งเพื่อบอกสาเหตุการตายของน้องชายของโรบินสันในทัณฑสถานที่ถูกพวกผู้ชุมนุมทำร้ายเป็นการแลกเปลี่ยนกับเงินจำนวนหนึ่ง

ROBINSON : "Bip. Count out eight thousand and put it in an envelope."

p. 271

โรบินสัน : "บีพ นับเงินแปดพันแล้วใส่ซองให้ที"

น. 416

ตัวอย่างที่ 185 *Eliot Ness / อีลีโอท เนสส์*

เนสส์ใช้ชื่อปลอมว่าอีลีโอท เนสส์กับนักสืบและตำรวจ เพื่อยื่นข้อเสนอการลงโทษอย่างเฉียบขาดโดยแลกเปลี่ยนกับข้อมูลของตำรวจนายหนึ่งที่มีพฤติกรรมจู่ร้ายถูบบังหลวงและเป็นอดีตผู้คุมในทัณฑสถานวัยเด็กที่ทำทารุณกรรมคนกับพวก

FRANK : "I were you, I'd do what the kid says. You make this one, you're gonna be havin' breakfast once a month with the Commissioner."

NICK : "Okay, Eliot Ness. You got it. He won't be offered any deals. No matter how much he talks, no matter who he fingers. No deals. Anything else?"

p. 262

แฟรงค์ : "ถ้าเป็นคุณละก็, ผมจะทำตามข้อเสนอของเด็กคนนี้ ถ้าทำงานชิ้นนี้สำเร็จ, คุณมีหวังได้ไปทานอาหารเช้ากับท่านอธิบดีเดือนละครั้งแน่นอน"

นิก : โอเค, อีลีโอท เนสส์ หยวนวะ เขาจะไม่ได้รับข้อต่อรองอะไรเลย ไม่ว่าจะ
ขอกคายมากแค่ไหน หรือจะชี้ตัวใครมั่งก็ตาม จะไม่มีการตกลงด้วยเด็ดขาด
มีอะไรอีกมั๊ย?"

น.400

ตัวอย่างที่ 186 *Fat Man / ลุงอ้วน*

แพท แมนโซ้เจ้าของร้านชำที่ให้ความเอ็นดูเชคส์และพวกในขณะเดียวกันก็มีลักษณะปาก
ร้ายใจดีชอบไขคำหยาบกับพวกเด็กๆ

MANCHO : "What the fuck's that nun want ?"

MICHAEL : "Stay quiet, Fat Man."

MANCHO : "Eat my pole."

แมนโซ้ : "แม่ชีคนนั้นต้องการทำอะไรของเธอกันวะ ?"

ไมเคิล : "เสียบน่า, ลุงอ้วน"

แมนโซ้ : "มาดูคทำให้อ้วกก่อนดี"

p. 63

น. 80

ตัวอย่างที่ 187 *Ferguson / เฟอรักัน*

SHAKES : "Please, Ferguson. Don't do this."

FERGUSON : "Don't do what, sweet thing.?"

SHAKES : "Don't do what you're doin'."

เชคส์ : "ได้โปรดเถิด, เฟอรักัน อย่าทำอย่างนี้เลย"

เฟอรักัน : "อย่าทำอะไรหือ, หวานใจ ?"

เชคส์ : "อย่าทำในสิ่งที่คุณกำลังทำอยู่นี่ไง"

p. 167

น. 266

ตัวอย่างที่ 188 *Frankie / แฟรงกี้*

NICK : "Frankie, what is this shit ?"

FRANK : "Hear the kid out, Nick. It'll be worth your time. Believe me."

p. 262

นิก : "แฟรงกี้, นี่มันทำเหวอะไรกันวะ ?"

แฟรงก์ : "ฟังเด็กดูก่อนดีกว่าน่า, นิก รับรองว่าจะคุ้มกับเวลาที่เสียไปของคุณแน่นอน
เชื่อผมเถอะ"

น. 399

ตัวอย่างที่ 189 Joe / โจ

โจอี้เป็นเด็กในละแวกเดียวกันกับเชกส์และเพื่อนๆ เรียนในโรงเรียนเดียวกันแต่ไม่ก้อยกุน
เลขกันนัก บทสนทนาเกิดขึ้นในร้านขายพิซซ่า

- JOHN : "What's doin', Joe ?"
 JOEY : "Good. I'm good."
 SHAKES : "You want anything ? John's buying." p.88
 จอห์น : "เป็นไงมั่งหือ, โจ ?"
 โจอี้ : "ก็ดี เราสบายดี"
 เชกส์ : "อยากกินอะไรมั่งมัย ? จอห์นเค้าจะเลี้ยง" น. 134

ตัวอย่างที่ 190 Johnny / จอห์นนี่

เชกส์เตือนจอห์นไม่ให้ทำอะไรวุ่นวายกับผู้คุมที่ได้ทำทารุณกรรมทางเพศตนเพราะจะทำให้
สถานการณ์เลวร้ายมากยิ่งขึ้น

- SHAKES : "You can't cut him, Johnny."
 JOHN : "Watch me, Shakes. Sit down on your cot and watch me."
 SHAKES : "Go back to your cell. Leave him to me." p. 168
 เชกส์ : "มึงเจียนเขาไม่ได้นะ, จอห์นนี่"
 จอห์น : "คอยดูกูเซ่ นั่งลงชะบนเตียงแล้วคอยดูเอาไว"
 เชกส์ : "กลับห้องของมึงซะเหอะ กูจะจัดการให้เอง" น. 269

ตัวอย่างที่ 191 King / คิง

โทนี่เป็นสมุนใกล้ชิดคิง เบนนี่คนหนึ่ง บทสนทนาเกิดขึ้นในบาร์ของคิงเมื่อคิงเตือนไม่ให้
โทนี่สูบบุหรี่ในบาร์

- KING : "Get your friends. And Tony."
 TONY : "Yeah, King ?"
 KING : "Never smoke in here again." p. 49
 คิง : "ไปตามเพื่อนๆ ของเอ็งมา และโทนี่"
 โทนี่ : "ว่าไงเธอ, คิง ?"
 คิง : "อย่าสูบบุหรี่ในนี่อีกนะ" น. 73

ตัวอย่างที่ 192 *Mancho / แมนโช*

JOHN : "Hey, *Mancho*."

MANCHO : "What ?"

JOHN : "Can I use your bathroom ?"

p. 61

จอห์น : "เฮ้, แมนโช"

แมนโช : "ว่าไงวะ"

จอห์น : "ขอใช้ห้องน้ำของคุณหน่อยได้เปล่า?"

น. 76

ตัวอย่างที่ 193 *Mario / มารีโอ*

หลวงพ่อบ๊อบบี้ปลอบพ่อของเชคส์ให้ใจเย็นหลังจากที่ได้เห็นสีหน้าไม่ทุกข์ร้อนของทนาย
จำเลยเมื่อได้รับฟังคำพิพากษาของศาลที่ให้ลูกของตนเข้ารับโทษในทัณฑสถานเด็กชาย

MARIO : "Look at the scumbag. Look at him smile. Puts four kids away for
a year and he smiles. I oughta break his fuckin' jaw."

FATHER BOBBY : "Easy, Mario. This isn't the place and now's not the time."

p. 113

มารีโอ : "ดูไอ้ถุงใส่ขี้นั่นสิ ดูเขายิ้มซะก่อน ส่งเด็กไปถูกขังซะหนึ่งปียังยิ้มแจ่ม ผมน่า
จะหักกรามของแมนนี่ก๊ว"

หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "ใจเย็นๆนะ, มารีโอ ที่นี่ไม่เหมาะและยังไม่ถึงเวลาด้วย"

น. 174

ตัวอย่างที่ 194 *Mikey / ไมคี้*

จอห์น ไมเคิลและทอมมีช่วยกันกินฮ็อตด็อกและเครื่องดื่มหลังจากที่พ่อค้าฮ็อตด็อกวิ่งไล่
กวาดเชคส์ไป อันเป็นแผนการที่พวกเขาว่างไว้เพื่อจะได้กินฮ็อตด็อกโดยไม่ต้องเสียสตางค์

JOHN : "How about you, *Mikey* ?"

MICHEAL : "I don't want anything."

JOHN : "What's wrong ?"

p. 100

จอห์น : "มีงละ, ไมคี้?"

ไมเคิล : "กูไม่เอาอะไรหรอก"

จอห์น : "เป็นไรไปวะ?"

น. 163

ตัวอย่างที่ 195 Mr. Carlson / คุณครูคาร์ลสัน

ครูคาร์ลสันเรียกเชกส์มาคุยด้วยหลังชั่วโมงเรียนเพื่อขบใจเชกส์ที่ตั้งใจเรียนในวิชาที่ตนสอน

SHAKES : "I gotta get goin', Mr. Carlson. Can't miss morning roll."

MR. CARLSON: "One more minute. I've got something for you." p. 173

เชกส์ : "ผมต้องรีบๆ ไปก่อนแล้วละ, คุณครูคาร์ลสัน เพราะไม่มีสิทธิขาดการเข้าแถวช่วงเช้า"

มร. คาร์ลสัน : "อีกแป๊บเดียวน่า ครูมีอะไรอย่างหนึ่งจะให้" น. 266

ตัวอย่างที่ 196 Mr. Ferguson / คุณเฟอร์กูสัน

MICHAEL : "Good morning, Mr. Ferguson. I'd like to thank you for coming. I realize it's a long trip for you."

FERGUSON : "I'm sorry I had to do it. I'm sorry it had to be for something like this." p. 274

ไมเกิ้ล : "อรุณสวัสดิ์ครับ, คุณเฟอร์กูสัน อยากขอบคุณที่คุณอุตสาหามา ผมว่าสำหรับคุณเป็นการเดินทางที่ค่อนข้างไกลโขทีเดียว" น. 419

ตัวอย่างที่ 197 Mr. Ness / คุณเน็ส

DAVENPORT : "You okay with this, Frank ?"

FRANK : "I'm here ain't I?"

DAVENPORT : "Okay, Mr. Ness. You and me got ourselves a deal." p. 263

ดาเวนพอร์ต : "คุณโอเคกับรายการนี้รีเปลาละ, แฟรงค์?"

แฟรงค์ : "ผมมาอยู่ที่นี่แล้ว, ไรเปลา?"

ดาเวนพอร์ต : "โอเค, คุณเน็ส ลี้อกับอ้าวตกลงกันแล้วตามสัญญา" น. 401

ตัวอย่างที่ 198 Mrs. Salinas / คุณนายซาลินัส

นางซาลินัสให้การกับไมเกิ้ลอัยการในฐานะพยานที่เห็นการฆาตกรรมในร้านอาหารที่กระทำโดยจอห์นและทอมมี่

MICHAEL : "Mrs. Salinas how often have you had dinner at the Shamrock Pub ?"

MRS. SALINAS: "Just that one night."

p. 263

ไมเคิล : "คุณนายซาลินัส คุณแวะไปทานอาหารค่ำที่ร้านแฮมร็อค ฝับบ่อยขนาดไหน ไม่ทราบครับ ?"

คุณนายซาลินัส : "แค่ในคืนนั้นเท่านั้นเองค่ะ"

น. 386

ตัวอย่างที่ 199 *Ness / เนสส์*

SHAKES : "Then show the jury this."

DAVENPORT : "Whatta ya' got there, *Ness* ?"

p. 263

เชคส์ : "งั้นก็เอาไอ้ไปให้พวกลูกขุนดูก็แล้วกัน"

ดาวนพอร์ท : "อะไรนะ, *เนสส์* ?"

น. 402

ตัวอย่างที่ 200 *Nick / นิก*

NICK : "Frankie, what is this shit ?"

FRANK : "Hear the kid out, *Nick*. It'll be worth your time. Believe me."

p. 262

นิก : "แฟรงก์, นี่มันท่าเหวอะไรกันวะ ?"

แฟรงก์ : "ฟังเด็กดูก่อนดีกว่าน่า, นิก รับรองว่าจะคุ้มกับเวลาที่เสียไปของคุณแน่นอน เชื่อผมเถอะ"

น. 399

ตัวอย่างที่ 201 *Nokes / โนคส์*

ไมเคิลทักโนคส์หลังจบการแข่งขันฟุตบอลระหว่างเด็กที่ตองโทกับพวกผู้คุมแล้ว ไมเคิล และพวกรู้สึกพอใจที่ได้แก้แค้นพวกผู้คุมด้วยการเล่นอย่างรุนแรง

MICHAEL : "Hey, *Nokes* ?"

NOKES : "What ?"

MICHAEL : "Good game."

p. 162

ไมเคิล : "เฮ้, *โนคส์* ?"

โนคส์ : "อะไรวะ ?"

ไมเคิล : "สนุกสินี"

น. 222

ตัวอย่างที่ 202 Russell / รัชเชลล์

เชคส์ทักทายกับรัชเชลล์เด็กชายในละแวกบ้านที่เคยเห็นหน้าในโรงเรียนแต่ไม่คุ้นเคยกัน
ก่อนการแข่งขันรถประกอบเองในละแวกบ้าน

- SHAKES : "Hey, Russell."
 RUSSELL : "Eat shit, greaseball." p. 17
 เชคส์ : "เฮ้, รัชเชลล์"
 รัชเชลล์ : "ไปแดกขี้ชะ, ไอ้ชกมกเอ๊ย" น. 20

ตัวอย่างที่ 203 Shakes / เชคส์

เชคส์เตือนไม่ให้ไมเคิลกับเพื่อนๆ เข้าไปขโมยหนังสือการ์ตูนในร้านค้าที่เพิ่งเปิดใหม่

- MICHAEL : "What is it, Shakes ?"
 SHAKES : "Let's not do this."
 MICHAEL : "Why not. ?" p. 67
 ไมเคิล : "เป็นท่าอะไรวะ, เชคส์ ?"
 เชคส์ : "อย่าเพิ่งทำเลยนะ"
 ไมเคิล : "ทำไมล่ะ ?" น. 101

ตัวอย่างที่ 204 Tommy / ทอมมี่

เด็กๆคุยถึงเรื่องเจ้าสาวกับเจ้าบ่าวในงานแต่งงานที่มีขึ้นในละแวกบ้าน

- SHAKES : "Why's he marrying her ? I mean, if you know all about her,
 how come he doesn't ?"
 TOMMY : "Maybe it is his kid. Maybe she told him it was. You don't know."
 CAROL : "That's right, Tommy. You don't know." p. 68
 เชคส์ : "ทำไมเขาถึงยอมแต่งงานด้วยล่ะ ? แบบว่า, ถ้ามีงูรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับเธอ ไหง
 เขาถึงไม่ชักอึโหน้อเห็นล่ะวะ ?"
 ทอมมี่ : "บางทีอาจเป็นลูกของเขาเองก็ได้นี่หว่า เผลอๆเธอคงบอกเขาว่าไซ้ มีงูไม่มีหาง
 รู้ออก"
 แครอล : "ช่วย, ทอมมี่ เธอไม่รู้หรือ" น. 88

ตัวอย่างที่ 205 Tony / โทนี่

KING : "Get your friends. And Tony."

TONY : "Yeah, King ?"

KING : "Never smoke in here again."

p. 49

คิง : "ไปตามเพื่อนๆของเอ็งมา และโทนี่"

โทนี่ : "ว่าไงเธอ, คิง ?"

คิง : "อย่าสูบบุหรี่ในที่นี้นะ"

น. 73

6.1.4 คำสรรพนามบุรุษที่ 1

จากคำในต้นฉบับ I และ me ผู้แปลใช้การแปลตรงมาเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และคำนามที่ชี้แทนตัวผู้พูด

ตัวอย่างที่ 206 กู

เชกส์ถามไมเคิลเพื่อนสนิทก่อนการแข่งขันรถประลองเองเกี่ยวกับรถที่จะชี้แข่ง

SHAKES : "How do I stop?"

MICHAEL : "You'll hit somethin'. Don't worry."

p. 19

เชกส์ : "งั้น กู จะหยุดอีกทำไหนดล่ะ?"

ไมเคิล : "มึงคงจะชนะไรซักอย่างแหละน่า ไม่ต้องเป็นห่วง"

น. 24

ตัวอย่างที่ 207 ข้า

คิงใช้คำเรียกขาน ข้า เรียกตนเองเมื่อสนทนากับเชกส์เพื่อแสดงความสนิทสนมและแสดงวุฒิที่สูงกว่าอันเป็นคำเรียกขานที่ผู้ใหญ่อาจใช้กับเด็กเพื่อแสดงสถานะที่สูงกว่า

KING : "Sure you wanna play me?"

SHAKES : "Why not?"

KING : "I Cheat."

SHAKES : "Me too."

p. 81

คิง : "แน่ใจนะว่าเอ็งอยากจะเล่นกับ ข้า?"

เชกส์ : "ทำไมถึงเล่นไม่ได้ล่ะอะ?"

คิง : "ข้า เล่นโกง"

เชคส์ : "ผมก็เหมือนกัน"

น. 123

ตัวอย่างที่ 208 ฉันทน์

หลวงพ่อบ๊อบบี้ใช้ ฉันทน์ แทนตัวเองเมื่อสนทนากับเชคส์เพื่อแสดงความสนิทสนมเป็นกันเองกับเด็กในขณะเดียวกันที่แสดงสถานภาพที่สูงกว่าเด็ก เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใหญ่ใช้แทนตัวเองเมื่อสนทนากับเด็กหรือกับบุคคลที่มีวัยน้อยกว่าหรือสถานภาพต่ำกว่า

SHAKES : "And no matter what you hear, tell 'em I'm doin' okay."

FATHER BOBBY : "You want me to lie?" p. 120

เชคส์ : "และไม่ว่าท่านจะได้ยินอะไรมาก็ตาม บอกพ่อกับแม่แล้วกันว่าผมสบายดี"

หลวงพ่อ : "เธออยากให้ ฉันทน์ พุดโกหกงั้นรี?" น. 186

ตัวอย่างที่ 209 ชัน

หลังจากที่หญิงสาวทราบว่าพวกเด็กๆ คัดเสียงเป็นพระที่รับฟังคำสารภาพบาปจึงเปลี่ยนคำเรียกขานตัวเองจาก ลูก เป็น ชัน อันเปลี่ยนจากคำเรียกขานที่แสดงความเคารพด้วยสถานภาพที่ต่ำกว่าและใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการมาเป็นคำเรียกขานที่แสดงความเท่าเทียมกันในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ

A WOMAN : "I gotta go. Thanks for listening, fellas. I appreciate it and I know you'll keep it to yourselves."

JOHN : "She knew." p. 39

สตรี : "ต้องไปก่อนละ ขอบใจที่ฟังนะ, เพื่อน ชัน ซึ่งจึ้งและรู้ว่าเธอเก็บไว้ไม่ปากโป้งให้คนอื่นฟัง"

จอห์น : "เธอรู้อะ?" น. 69

ตัวอย่างที่ 210 คิฉันทน์

นางซาลินัสให้การในฐานะพยานผู้เห็นเหตุการณ์การฆาตกรรมในร้านอาหาร ในสถานการณ์ที่เป็นทางการในขณะที่ให้การในศาล คำเรียกขานตนเองจึงต้องเป็นคำที่แสดงความสุภาพของเพศหญิง

MICHAEL : "What time did you get there ?"

MRS. SALINAS: "Near seven-thirty. I met a friend for dinner."

MICHAEL : "What's the name of your friend ?"

MRS. SALINAS: "David. David Carson." p. 263

ไมเคิล : "คุณ ไปถึงที่นั่นตอนกี่โมง ?"

คุณนายซาลินัส : "เกือบทุ่มครึ่งกะ ดิฉัน นัดพบกับเพื่อนเพื่อทานอาหารค่ำด้วยกัน"

ไมเคิล : "เพื่อนของคุณชื่ออะไร ?"

คุณนายซาลินัส : "เดวิด กะ เดวิด คาร์สัน" n. 386

ตัวอย่างที่ 211 ผม

ไมเคิลทำหน้าที่อัยการ โจทก์ในการพิจารณาคดี คำเรียกงานที่ใช้จึงต้องแสดงความสุขภาพ และให้ความเคารพแก่ผู้พิพากษา

MICHAEL : "I gave the impression that a response was required. It won't happen again."

JUDGE : "I'm sure it won't, counselor. Proceed." p. 247

ไมเคิล : "ผม เป็นผู้ทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนองเหล่านั้นเอง จะไม่เกิดขึ้นอีก"

ผู้พิพากษา : "ศาลก็แน่ใจเหมือนกันนะ, คุณทนายความ เชิญพูดต่อได้" n. 376

ตัวอย่างที่ 212 เรา

SHAKES : "We need a better name this year.. Somethin' that sticks in people's heads."

TOMMY : "What was it last year ? I forget."

SHAKES : "The Sea Hawk. Like the movie." p. 16

เชคส์ : "เรา ควรหาชื่อที่ดีกว่านี้ซักหน่อย ให้ชาวบ้านเค้าจำได้มั่ง"

ทอมมี่ : "ปีกลายนี้ชื่ออะไรวะ ? กูลิมแล้ว"

เชคส์ : "เหยี่ยวทะเล จากชื่อหนังง"

ตัวอย่างที่ 213 หนู

แคโรลเป็นเด็กหญิงคนหนึ่งที่หลงพ้อบ๊อบบี้ให้ความสนิทสนมและความช่วยเหลือ แคโรลใช้คำเรียกงานตัวเองว่า หนู เพื่อแสดงความเคารพกับหลงพ้อบ๊อบบี้ในฐานะที่คนมีวัยเด็กกว่าและเป็นคำเรียกงานที่เด็กหญิงมักใช้แทนตัวเองเมื่อพูดกับบุคคลที่มีความคุ้นเคยสนิทสนมด้วยที่มีวัยสูงกว่าคน

FATHER BOBBY : "The boys were on target about you."

CAROL : "About what ?"
 FATHER BOBBY : "They always said you had balls. and they were right."
 CAROL : "I'll take that as a compliment. Especially coming from a priest." p. 262

หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "พวกเด็กหนุ่มๆเค้าพากันกล่าวขวัญถึงเธอกันใหญ่"
 แครอล : "เกี่ยวกับเรื่องอะไรเธอคะ ?"
 หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "พวกเขามักชมว่าเธอเป็นคนใจถึง และถูกของพวกนั้นจริงๆ"
 แครอล : "หนู ถือว่าเป็นคำชมก็แล้วกันค่ะ" น. 384

ตัวอย่างที่ 214 อาตมา

หลวงพ่อบ๊อบบี้ใช้คำเรียกงานที่แสดงสถานภาพความเป็นนักบวชของตนว่า อาตมา ขณะให้การในฐานะพยานจำเลยเพื่อแสดงความสุภาพและเป็นทางการในสถานการณ์ที่เป็นทางการในการพิจารณาคดี

LAWYER : "And what is your position there ?"
 FATHER BOBBY : "I'm a priest."
 LAWYER : "I'm sorry, Father. I meant, what do you do there ?" p. 289

ทนายความ : "และท่านมีตำแหน่งอะไรที่นั่น ?"
 หลวงพ่อบ๊อบบี้ : "อาตมา ก็เป็นพระนะจ๊ะ"
 ทนายความ : "ขอภัยครับ, หลวงพ่อ ผมหมายถึงว่า, ท่านทำอะไรอยู่ที่นั่นต่างหาก ?" น. 441

ตัวอย่างที่ 215 อีว

เชคส์ใช้คำเรียกงานแทนตัวเองว่า อีว กับพวกของไมเคิลเมื่อเพิ่งได้พูดคุยกันเป็นครั้งแรก แต่ไมเคิลเคยกันแม่จะเรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน คำเรียกงานคำนี้ใช้ในกรณของเด็กที่มาจากกลุ่มสังคมผู้มีรายได้น้อยแสดงความไม่คุ้นเคยกันในช่วงแรก ก่อนที่จะเปลี่ยนการใช้คำเรียกงานตัวเองไปเป็นคำที่แสดงความสนิทสนมเมื่อความสัมพันธ์พัฒนาไปสู่ความคุ้นเคยและสนิทสนมกันมากขึ้น

MICHAEL : "Tell us somethin' we don't know."
 SHAKES : "I'm gonna go and sit with them. You can come if you want."

JOHN : “You know them?”

SHAKES : “Not yet.”

ไมเคิล : “เล่าเรื่องที่เรายังไม่รู้ให้ฟังบ้างสิ”

เชคส์ : “อ้าว จะไปนั่งกับพวกเขาซักหน่อย ลือจะไปด้วยก็ได้”

จอห์น : “รู้จักพวกเขาอะ?”

เชคส์ : “ยังไม่รู้จัก”

p. 27

น. 39

6.2 การปรับคำแปล

การปรับคำแปลเป็นอีกกลวิธีหนึ่งที่ผู้แปลใช้ในงานแปลชิ้นนี้ วิธีการปรับคำแปลนั้นผู้แปลใช้ในหลายลักษณะ ทั้งนี้เพื่อให้ภาษาแปลมีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติและมีความเหมาะสมกับรสชาติของเนื้อหาที่ตนถ่ายทอดออกมา ลักษณะการปรับคำแปลนี้เป็นกลวิธีที่ผู้แปลต้องใช้ความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมของทั้งในภาษาต้นฉบับและในภาษาแปลเข้ามามีส่วนช่วยในการแปลและถ่ายทอดสารที่ภาษาต้นฉบับต้องการสื่อออกมาให้ได้ถูกต้องและให้กลมกลืนกับวัฒนธรรมในภาษาแปล การปรับคำแปลที่ผู้แปลใช้แบ่งออกได้เป็น

6.2.1 การใช้คำที่แสดงตำแหน่งและสถานภาพ

ผู้แปลเลือกใช้คำลักษณะดังกล่าวในการถ่ายทอดความหมายจากคำบุรุษสรรพนามและชื่อเฉพาะในภาษาต้นฉบับมาเป็นคำนามที่ใช้แทนคำบุรุษสรรพนามและคำนามนำหน้าชื่อเฉพาะในฉบับแปล โดยคำนามนี้เป็นคำที่แสดงตำแหน่งหน้าที่และคำที่แสดงสถานภาพของคู่สนทนา เนื่องจากในวัฒนธรรมไทยคำนามแสดงตำแหน่งและสถานภาพเหล่านี้สามารถนำมาใช้เป็นคำบุรุษสรรพนามแทนตัวผู้พูดและผู้ฟังได้ เมื่อบทสนทนาเกิดขึ้นภายในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งและสถานภาพนั้น เช่น ศาล อาจใช้แทนตัวผู้พูดเมื่อพูดกับทนาย อัยการหรือจำเลยในการพิจารณาคดีได้ แต่ไม่ใช้แทนตัวผู้พูดในการสนทนากับบุคคลอื่นในสถานที่อื่น

6.2.1.1 คำสรรพนามบุรุษที่ 2

ตัวอย่างที่ 216 ครู

นักเรียนในทัศนสถานที่ไม่สนใจการเรียนสนทนากับครูผู้สอนในชั้นเรียน ในสังคมวัฒนธรรมไทยนักเรียนจะใช้คำเรียกขาน ครู หรือ อาจารย์ เรียกครูหรืออาจารย์ที่ตนสนทนาคู่ด้วยเพื่อแสดงความเคารพบุคคลที่มีคุณวุฒิและวัยวุฒิสูงกว่าตน

CARLSON : "Then I'm just wasting your time. Is that what you're saying to me?"

STUDENT : "You wastin' everybody's time. Give it up and keep it home. Ain't no place for what you got here." p. 172

คาร์ลสัน : "ฉันครูก็มาทำให้เธอเสียเวลาไปเปล่าๆ นะซี เธอกำลังพูดแบบนั้นทำไม?"

นักเรียน : "ทุกคนยังพลอยเสียเวลาไปด้วย ขอนแท่แล้วกลับบ้านไปซะเถอะ ที่นี่ไม่เหมาะสำหรับให้ ครู มาทำอย่างที่ตั้งใจไว้หรอก" น. 263

ตัวอย่างที่ 217 พ่อ

SHAKES : "I'm gonna miss you, Dad."

FATHER : "Save that shit. You can't think like that. You gotta be like a stone...." p. 110

เชกส์ : "ผมต้องคิดถึง พ่อ แน่ๆ เลยชะ"

บิดา : "เก็บแม่้งไว้ก่อนเหอะ แกจะคิดพรรคันั้นไม่ได้ หัดทำใจให้แข็งเหมือนก้อนหินชะ..." น. 168

6.2.1.2 ชื่อเฉพาะ

ตัวอย่างที่ 218 คุณครูคาร์ลสัน

ครูคาร์ลสันเรียกเชกส์มาคุยหลังชั่วโมงเรียนเพื่อขบใจที่เชกส์ตั้งใจเรียนและจะมอบหนังสือที่เชกส์ชอบให้ เชกส์เรียก คุณครูคาร์ลสัน เพื่อแสดงสถานภาพของบุคคลที่ตนสนทนาคู่ด้วยอันเป็นลักษณะในสังคมไทยที่นักเรียนใช้เรียกครูกับบุคคลที่ตนสนทนาคู่ด้วย

SHAKES : "I gotta get goin', Mr. Carlson. Can't miss morning roll."

MR. CARLSON: "One more minute. I've got something for you." p. 173

เชคส์ : "ผมต้องรีบๆ ไปก่อนแล้วละ, คุณครูคาร์ลสัน เพราะไม่มีสิทธิขาดการเข้าแถว ช่วงเช้า"

มร. คาร์ลสัน : "อีกแป๊บเดียวหน้า ครูมีอะไรอย่างหนึ่งจะให้"

น. 266

ตัวอย่างที่ 219 สูงอ้วน

แพ้ท แมนโซ่เจ้าของร้านขายของชำในละแวกบ้านของเชคส์และเพื่อนๆ ที่สนิทสนมและชอบล้อเล่นกับพวกเด็กๆ ไม่เค็ลเรียกชื่อย่อของแพ้ท แมนโซ่ ผู้แปลใช้คำแสดงสถานภาพ สูง เป็นคำที่เด็กใช้เรียกแพ้ท แมนโซ่ อันเป็นคำเรียกญาติที่ในสังคมวัฒนธรรมไทยมักใช้เรียกบุคคลที่เป็นญาติทางฝ่ายบิดาหรือมารดาหรือบุคคลอื่นที่ไม่ได้เป็นญาติแต่ผู้พูดให้ความเคารพและความคุ้นเคยสนิทสนมเสมือนญาติที่มีอายุสูงกว่าบิดาหรือมารดาของตน

MANCHO : "What the fuck's that nun want ?"

MICHAEL : "Stay quiet, Fat Man."

MANCHO : "Eat my pole."

แมนโซ่ : "แม่ชีคนนั้นต้องการทำอะไรของเธอกันวะ ?"

ไมเค็ล : "เจียบน่า, สูงอ้วน"

แมนโซ่ : "มาดูคทำให้อ้วกอนคี่"

p. 63

น. 80

6.2.1.3 คำสรรพนามบุรุษที่ 1

ตัวอย่างที่ 220 ครู

คาร์ลสันใช้คำเรียกขานตัวเอง ครู เพื่อแสดงตำแหน่งและสถานภาพของคนเมื่อสนทนากับเชคส์ซึ่งเป็นนักเรียนของตน อันเป็นคำแสดงตำแหน่งและสถานภาพที่ครูมักใช้แทนตัวเองเมื่อสนทนากับลูกศิษย์ของตน ไม่ว่าจะอยู่ในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียน

SHAKES : "You're a good teacher, Mr. Carlson. You're just stuck with a bad bunch."

MR. CARLSON: "I can't imagine being locked in here. For one night, let alone months."

SHAKES : "I can't imagine it either."

p. 173

เชคส์ : "คุณเป็นครูที่คีนะฮะ, คุณครูคาร์ลสัน เพียงแต่มาอยู่ในกลุ่มนักเรียนที่แย่นั้นแหละ"

มร.คาร์ลสัน : "ดู นึกภาพไม่ออกเลยว่าถ้าถูกขังไว้ในนี้แล้วจะเป็นยังไงมั่ง แก่กินเตี๋ยนะ, ส่วนทั้งเดือนนะเลิกพูดดีกว่า"

เชคส์ : "ผมก็นึกภาพไม่ออกเหมือนกัน"

น. 266

ตัวอย่างที่ 221 พ่อ

พ่อเป็นคำเรียกงานที่แสดงสถานภาพความเป็นญาติอีกคำหนึ่งที่ใช้ในสังคมวัฒนธรรมไทยแทนตัวผู้พูดที่เป็นพ่อเมื่อสนทนากับลูกหรือมารดาของลูก ในบทสนทนาที่บิดาของเชคส์พยายามให้กำลังใจเชคส์ก่อนที่จะเข้าไปรับโทษในทัณฑสถาน

FATHER : "Be like goin' to camp. Plenty of fresh air, lots of runnin' around, decent food. Any they'll keep you in line. Maybe teach you and your friends some discipline. Do what I couldn't do."

SHAKES : "I'm gonna miss you. Dad." p. 110

พ่อ : "เหมือนการไปค่ายลูกเสียนะแหละ ใ้อากาศบริสุทธิ์ตั้งแยะ ได้วิ่งออกกำลังกาย อาหารก็ดี แลผมพวกนั้นจะดูแลความประพฤติของแก บางทีอาจช่วยสอนให้แกกับเพื่อนๆ อดมีระเบียบวินัยก็ได้ ใ้อทำในสิ่งที่ พ่อ ไม่มีโอกาส"

เชคส์ : "ผมต้องคิดถึงพ่อเน้อๆเลยอะ" น. 168

ตัวอย่างที่ 222 ลูก

ในสังคมไทย ลูก เป็นคำแสดงสถานภาพของบุตรเมื่อสนทนากับบิดามารดาหรือให้แทนตัวเองขณะสนทนากับนักบวชในคริสตศาสนาเพื่อแสดงความเคารพและแสดงสถานภาพที่ต่ำกว่าผู้ฟัง

FATHER : "You must pray."

A WOMAN : "I do. Believe me, I do..." p. 38

หลวงพ่ : "ลูกต้องสวดมนต์อะ"

ผู้หญิง : "ลูก ก็ทำอยู่กะ เชื่อเถอะกะ ว่า ลูก ทำจริงๆ" น. 68

ตัวอย่างที่ 223 ศาล

ศาล เป็นคำเรียกงานแสดงตำแหน่งและสถานภาพที่บุคคลที่ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษามักใช้ในสถานการณ์ในห้องพิจารณาคดี

JUDGE : "I'm sure by now, you boys have been made aware of the severity of the crime you committed." p. 111

ศาล : "มาถึงตอนนี้ ศาล แน่ใจทีเดียวว่า, พวกเธอคงรับรู้แล้วซินะว่าความผิดที่ตนเอง กระทำลงไปนั้นมีความร้ายแรงขนาดไหน" น. 171

6.2.2 การใช้คำเสริมหน้า

ผู้แปลใช้คำเสริมหน้า (PREFIX) ในภาษาไทยกับคำแปลเพื่อปรับความหมายที่ถ่ายทอดออกมาให้เข้ากับลักษณะการใช้คำในสังคมวัฒนธรรมไทย เพื่อให้ทำงานแปลของตนมีความกลมกลืนไปกับลักษณะการใช้คำเรียกขานในสังคมไทย คำเสริมหน้าดังกล่าวได้แก่

6.2.2.1 ไอ้ ใช้เสริมหน้านามวลีหรือคำนามเพื่อแสดงความไม่สุภาพ

ไอ้ มักใช้เป็นคำเสริมหน้าที่ใช้ในภาษาไทยเพื่อแสดงความไม่สุภาพ เป็นการเพิ่มระดับความรุนแรงของความหมายโดยเฉพาะหากอยู่หน้าคำหยาบจะทำให้มีความหมายที่ไม่สุภาพมากขึ้น ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลใช้คำเสริมหน้า ไอ้ กับคำเรียกขานที่แสดงความไม่สุภาพเพื่อเพิ่มความแรงของคำเรียกขานนั้นๆ ได้แก่

ตัวอย่างที่ 224 a dick with lip / ไอ้หน้าทำปากเสียว

MICHAEL : "You can leave now. You and Joe are even."

A MAN : "A tough little punk. Is that what I'm lookin' at?"

MICHAEL : "A dick with lips. Is that what I'm lookin' at?"

A MAN : "Four tough little punks. And a crying retard." p. 89

ไมเคิล : "ที่นั่นนายออกไปได้แล้ว ถือว่านายกับโจหายกันไป"

ผู้ชาย : "ไอ้เด็กเหี้ยตัวเท่าเส้น ยังงั้นจีท่า?"

ไมเคิล : "ไอ้หน้าทำปากเสียว ยังงั้นไปเล่า?"

ผู้ชาย : "เด็กข่าตัวน้อยๆสี่คน กับไอ้ปัญญาอ่อนซีแฮ่อีกหนึ่ง" น. 136

ตัวอย่างที่ 225 a tough little punk / ไอ้เด็กเหี้ยตัวเท่าเส้น

MICHAEL : "You can leave now. You and Joe are even."

A MAN : "A tough little punk. Is that what I'm lookin' at?"

- MICHAEL : "A dick with lips. Is that what I'm lookin' at?"
- A MAN : "Four tough little punks. And a crying retard." p. 89
- ไมเคิล : "ทีนี้นายออกไปได้แล้ว ถือว่านายกับโจหายกันไป"
- ผู้ชาย : "ไอ้เด็กเหี้ยตัวเท่าเส้น ยังงั้นจีท่า?"
- ไมเคิล : "ไอ้หน้าห้าปากเสี้ย ยังงั้นไซ่เปล่า?"
- ผู้ชาย : "เด็กขำตัวน้อยๆสี่คน กับไอ้ปัญญาอ่อนจี้แฮอีกหนึ่ง" n. 136
- ตัวอย่างที่ 226 *asswipe* / ไอ้จี้แพ้
- SHAKES : "You a Bears fan?"
- RUSSELL : "No, asswipe. I'm not." p. 17
- เชคส์ : "เป็นแฟนของทีมเบียร์สหรือ?"
- รัสเซลล์ : "เปล่าวะ, ไอ้จี้แพ้ กูไม่ได้เป็นซั๊กหน้อย" n. 21
- ตัวอย่างที่ 227 *asswipe* / ไอ้เง่า
- CAROL : "I'm a friend of Janet's."
- JOHN : "Who's Janet?"
- MICHAEL : "The bride, asswipe." p. 69
- แกรอล : "ฉันเป็นเพื่อนของเจนนี่ท่ะ"
- จอห์น : "ใครคือเจนนี่?"
- ไมเคิล : "เจ้าสาวนะซีโว้ย, ไอ้เง่า" n. 90
- ตัวอย่างที่ 228 *dip shit* / ไอ้เง่า
- JOHN : "That's how I'm gonna let you die, dip shit. Nice and slow."
- FERGUSON : "You little punk. What the hell you tryin' to do?"
- JOHN : "It's time for me to have a little fun." p. 168
- จอห์น : "นั่นคือวิธีที่กูจะทำให้มึงตายไฉวะ, ไอ้เง่า นิ่มๆและช้าๆ"
- เฟอร์กูสัน : "ไอ้กระจอกตัวเท่าเส้นแฮ้ย พยายามทำท่าอะไรของมึงกันวะ?"
- จอห์น : "ถึงตาที่กูจะหาความสนุกซั๊กเล็กน้อขมึงละ?" n. 268

ตัวอย่างที่ 229 *fool* / โง่หน้าโง่

SHAKES : "You never play this game. How can you be good?"

MANCHO : "You never seen me play, fool. I was your age. I was all-spice. Played the best. Beat the best." p. 282

เชกส์ : "คุณไม่เคยเล่นเกมแบบนี้มาก่อนนี่หว่า แล้วมีฝีมือจับเจ๋งขนาดนี้ได้ไง"

แมนโช : "ลือไม่เคยเห็นอ้าวเล่นมาก่อนตั้งหากละ, โง่หน้าโง่ ตอนที่อายุเท่ากะลื้อนะ อ้าวเล่นในทีมคาราฮิสปานิกล้วนๆ ฝีมือเจ๋งมาก เคยชนะทีมเก่งที่สุดมาแล้ว"

น. 431

ตัวอย่างที่ 230 *four little punks* / โง่เด็กชาตัวน้อยๆ ลีคน

MICHAEL : "You can leave now. You and Joe are even."

A MAN : "A tough little punk. Is that what I'm lookin' at?"

MICHAEL : "A dick with lips. Is that what I'm lookin' at?"

A MAN : "Four tough little punks. And a crying retard." p. 89

ไมเคิล : "ทีนี้นายออกไปได้แล้ว ลือว่านายกับโจหายกันไป"

ผู้ชาย : "โง่เด็กเหี้ยตัวเท่าเส้น ยังจิ้นซีท่า?"

ไมเคิล : "โง่หน้าห้าปากเสีย ยังจิ้นไซ่เปล่า?"

ผู้ชาย : "โง่เด็กชาตัวน้อยๆ ลีคน กับโง่ปัญญาอ่อนจี้แฮอีกหนึ่ง"

น. 136

ตัวอย่างที่ 231 *fucker* / โง่แ่กเมียด

SHAKES : "Thanks, Fat Man. I owe you. I owe you big time."

MANCHO : "Bet your ass you owe me, fucker. And you ain't leavin' this spot till you pay me for that fuckin' pack of gum." p. 233

เชกส์ : "ขอบใจนะ ลุงอ้วน ผมเป็นหนี้คุณครั้งนึง รายการใหญ่ชะด้วย"

แมนโช : "แหงชะละว่า ลือเป็นหนี้อ้าว, โง่แ่กเมียด และห้ามกลับไปนะไว้อจนกว่าจะจ่ายเงินค่าหมากฝรั่งอันนั้นซะก่อน"

น. 366

ตัวอย่างที่ 232 *fucker* / โง่แ่กเมียด

NOKES : "Remember, fucker. We want to hear you pray, Loud!" p. 177

โนคส์ : "จำไว้นะ, โง่แ่กเมียด เราอยากได้อินมิงสวดมนต์ให้ดัง ดังๆด้วย" น. 272

ตัวอย่างที่ 233 *greaseball* / ไอ้ชกมก

SHAKES : "Hey, Russell."

RUSSELL : "Eat shit, greaseball."

p. 17

เชกส์ : "เฮ้, รัชเชลล์"

รัชเชลล์ : "ไปแดกจี๊ชะ, ไอ้ชกมกเอ๊ย"

น. 20

ตัวอย่างที่ 234 *Irish* / ไอ้ไอริช

SHAKES : "We're gonna get out of here in a few months. If you stick him, we aren't going anywhere."

FERGUSON : "Listen to your friend, Irish. He's talkin' sense here."

SHAKES : "Stay outta this, scumbag. Or I'll kill you myself." p. 168

เชกส์ : "เหลือแค่สองสามเดือนเราก็จะออกไปจากที่นี่อยู่แล้ว ถ้ามีงเสียบเม่งละก็ เรากงจะติดแหงกกันอยู่ในนี้"

เฟอร์กูสัน : "ฟังเพื่อนของมึงไว้ชะ, ไอ้ไอริช เขาพูดมีเหตุผลนะมึง"

เชกส์ : "อย่าข้องกับเรื่องนี้น่า, ไอ้ดังใส่จี๊"

น. 269

ตัวอย่างที่ 235 *loser* / ไอ้แพ้

SHAKES : "And lead us not into temptation. But deliver us from evil."

STYLER : "Too fuckin' late for that now, loser. Too fuckin' late." p. 178

เชกส์ : "และอย่าพาเราไปหาความชั่ววอน แต่ช่วยพาเราออกไปจากความชั่วร้ายด้วย"

สไตเลอร์ : "เม่งขอมอสาขเกินไปสำหรับเรื่องนั้นแล้ววะ, ไอ้แพ้ สาขเกินไปชะแล้ว"

น. 273

ตัวอย่างที่ 236 *punk* / ไอ้หนู

JOHN : "Hey, Mancho."

MANCHO : "What ?"

JOHN : "Can I use your bathroom ?"

MANCHO : "Fuck you, punk. Wet your pants."

p. 61

จอห์น : "เฮ้, แมนโช"

แมนโช : "ว่าไงวะ ?"

- จอห์น : "ขอใช้ห้องน้ำของคุณหน่อยได้เปล่า?"
 แมนโซ : "คอวอยอเนาะ, ไอ้หนู เขียวรดกางเกงของลื้อไปหอะ" น. 76
- ตัวอย่างที่ 237 *punks / ไอ้พวกเด็กเหี้ย*
 JOHN : "We ain't ever comin' here again."
 SHOPKEEPER : "I kill you, punks. I kill you." p. 69
 จอห์น : "เราจะไม่ยอมเหยียบเข้ามาในนี้อีกเป็นอันขาด"
 เจ้าของร้าน : "กูจะฆ่ามึง, ไอ้พวกเด็กเหี้ย จะฆ่าพวกมึงซะ" น. 104
- ตัวอย่างที่ 238 *retard / ไอ้ปัญญาต่ำ*
 JOEY : "I want pepper! I want pepper!"
 A MAN : "You want pepper, retard? Here. Here's your fuckin' pepper. What's your problem now, retard?" p. 89
 โจอี้ : "ขวดพริกไทยของผม! ขวดพริกไทยของผมนะ!"
 ผู้ชาย : "อยากได้พริกไทยหรือ, ไอ้ปัญญาต่ำ ? เอ้า นี่ไงพริกไทยแ่กกาเม็ดของลื้อ ดานี้มี ปัญหาอะไรอีกวะ, ไอ้ปัญญาอ่อน" น. 136
- ตัวอย่างที่ 239 *retard / ไอ้ปัญญาอ่อน*
 JOEY : "I want pepper! I want pepper!"
 A MAN : "You want pepper, retard? Here. Here's your fuckin' pepper. What's your problem now, retard?" p. 89
 โจอี้ : "ขวดพริกไทยของผม! ขวดพริกไทยของผมนะ!"
 ผู้ชาย : "อยากได้พริกไทยหรือ, ไอ้ปัญญาต่ำ ? เอ้า นี่ไงพริกไทยแ่กกาเม็ดของลื้อ ดานี้มี ปัญหาอะไรอีกวะ, ไอ้ปัญญาอ่อน" น. 136
- ตัวอย่างที่ 240 *scumbag / ไอ้ถังใส่ขี้*
 SHAKES : "We're gonna get out of here in a few months. If you stick him, we aren't going anywhere."
 FERGUSON : "Listen to your friend, Irish. He's talkin' sense here."
 SHAKES : "Stay outta this, scumbag. Or I'll kill you myself." p. 168

- เชคส์ : "เหลือแค่สองสามเดือนเราก็จะออกไปจากที่นี่อยู่แล้ว ถ้ามีงเสียบแม่งละก็
เรากงจะติดแหงกกันอยู่นี่"
เพอร์กูสัน : "ฟังเพื่อนของมึงไว้ซะ, ไอ้ไอริช เขาพูดมีเหตุผลนะมึง"
เชคส์ : "อย่ายุ่งกับเรื่องนี้, ไอ้ดังใส่ใจ"

น. 269

ตัวอย่างที่ 241 *soldier / ไอ้กรี้วก*

SHAKES : "You asked to see me?"

NOKES : "Hang on a second, soldier. I wanna get the other guys for this."

p. 176

เชคส์ : "อยากพบผมหรือ?"

โน้คส์ : "รอประเดี๋ยวจี, ไอ้กรี้วก กูอยากตามคนอื่นเข้ามาให้พร้อมหน้ากันซะก่อน"

น. 269

ตัวอย่างที่ 242 *white boy / ไอ้เด็กเผือก*

RIZZO : "The guards ain't ever lost one."

MICHAEL : "What if they did?"

RIZZO : "Look, White boy. Don't know what your play was on the street.
Don't care. But, in here, the guards call the play and the play
calls for them to win the game."

p. 147

ริชโซ : "ผู้คุมไม่มีวันยอมแพ้เกมไหนๆทั้งสิ้น"

ไมเคิล : "แล้วถ้าพวกแม่งเกิดแพ้ล่ะ?"

ริชโซ : "ฟังนะ, ไอ้เด็กเผือก ไม่รู้จะว่าตอนอยู่บ้านนะมึงเล่นอะไรมั่ง แต่ในนี้
พวกผู้คุมเป็นคนคุมเกมไว้และมันบังคับให้พวกแม่งเป็นฝ่ายชนะ" น. 223

ตัวอย่างที่ 243 *you free loadin' bastard / ไอ้ตักกะหมาเห็นแก่ตัว*

A MAN : "Three Hail Marys! What the hell's that gonna do?"

PRIEST : "It's for your soul."

A MAN : "Fuck my soul! And fuck you too, you free loadin' bastard."

p. 37

ผู้ชาย : "สวดพระแม่แมรี่สามจบ! แล้วแม่งจะช่วยเปรตอะไรได้?"

- นักบวช : “ก็สำหรับวิญญาณของลูกใจ”
 ผู้ชาย : “ซังฮิมแม่งวิญญาณของกูหะอะ! และขอมอมึงด้วย, ไอ้สัตว์คะหมาเห็นแก่ตัว
เอ๊ย” น. 67
- ตัวอย่างที่ 244 *you fucker / ไอ้แย้มืด*
 NOKES : “You fucker! I’m gonna fuckin’ kill you!”
 JUANITO : “Get off him! Get the fuck off him!” p. 161
 โนคส์ : “ไอ้แย้มืด! กูจะฆ่ามึงซะ!”
 สวนนิโต้ : “อย่ายุ่งกับเขานะ! บอกว่าอย่าไปยุ่งกับเขา!” น. 231
- ตัวอย่างที่ 245 *you fuckin’ retard / ไอ้แย้มืดปัญญาอ่อน*
 A MAN : “Lemme me have the pepper, you fuckin’ retard.”
 JOEY : “No! My pizza.”
 A MAN : “There’s your fuckin’ pizza. Nobody touched it.” p. 88
 ผู้ชาย : “เอาขวดพริกไทยมาี่จ, ไอ้แย้มืดปัญญาอ่อน”
 โจอี้ : “พิซซ่าของผม!”
 ผู้ชาย : “พิซซ่าสันตีนของลืออยู่นั่นเง ไมมีใครแย่งซักหน่อย” น. 136
- ตัวอย่างที่ 246 *you fuckin’ spic / ไอ้เหม็ก*
 JUANITO : “You ain’t worth shit, Nokes. We always knew it. After today,
 everybody knows it.”
 NOKES : “Outta my way, you fuckin’ spic.” p. 162
 สวนนิโต้ : “มึงนะไม่เท่าไรเลยวะ, โนคส์ เรา รู้กันมานานแล้ว พอวันนี้เนี่ย, ทุกๆ
 คนเลารู้กันถ้วนหน้า”
 โนคส์ : “หลีกทางไปนะ, ไอ้เหม็ก” น. 232
- ตัวอย่างที่ 247 *you ginea fuck / ไอ้หนูทคลองแย้มืด*
 NOKES : “Think he’s had enough?”
 SHAKES : “Yes.”
 NOKES : “Yes what, you ginea fuck?”

- SHAKES : “Yes, sir. I think he’s had enough.” p. 127
- โน้คส์ : “คิดว่ามันโดนพอริยัง?”
- เชคส์ : “พอแล้ว”
- โน้คส์ : “พอแล้วอะไรหา, ไอ้หนูทดลองแย้มเม็ด ?”
- เชคส์ : “พอแล้วครับ ผมคิดว่าเขาโดนพอแล้ว” n. 196
- ตัวอย่างที่ 248 *you heartless fuck / ไอ้แย้มเม็ดไรน้ำใจ*
- MICHAEL : “I’m going to proscute John and Tommy in open court.
- SHAKES : “Are you fuckin’ nuts? They’re your friends! Your friends,
you heartless fuck !” p. 224
- ไมเคิล : “กูจะลงโทษจอห์นกับทอมมี่กลางศาล”
- เชคส์ : “นี่มันเสียสติไปแล้วอะ? พวกนั้นเป็นเพื่อนของมึง! เป็นเพื่อนของมึงนะ,
ไอ้แย้มเม็ดไรน้ำใจ!” n. 341
- ตัวอย่างที่ 249 *you little fuck / ไอ้ขอมอดตัวน้อย*
- NOKES : “You gonna think about this when you’re gone. Ain’t ya’,
you little fuck ? Ain’t ya’?” p. 200
- โน้คส์ : “มึงต้องคิดถึงเรื่องนี้แน่ๆหลังจากออกไปแล้ว จริงมั๊ย, ไอ้ขอมอดตัวน้อย ?
โง่มั๊ยวะ?” n. 309
- ตัวอย่างที่ 250 *you little prick / ไอ้ห่าน้อย*
- MANCHO : “You gonna pay me for that, you little prick ?”
- SHAKES : “I never did before. Why ruin a good habit now?” p. 231
- แมนโช : “จะจ่ายค่าหมากฝรั่งรีเปล่าวะ, ไอ้ห่าน้อย ?”
- เชคส์ : “ผมไม่เคยจ่ายตั้งก้มาก่อนเลยนี่นา ทำไมถึงต้องทำให้เสียประเพณีตอนนี้ล่ะ?” n. 361
- ตัวอย่างที่ 251 *you little punk / ไอ้กระจอกตัวเท่าเส้น*
- FERGUSON : “You little punk. What the hell you tryin’ to do?”
- JOHN : “It’s time for me to have a little fun.”

- FERGUSON : “I can have you killed for this.” p. 168
 เฟอรักูสัน : “ไอ้กระจอกตัวเท่าเส้น เอ๊ย พยายามทำห่าอะไรของมึงกันวะ?”
 จอห์น : “ถึงตาที่กูจะหาความสนุกซักเล็กน้อยมั่งละ?”
 เฟอรักูสัน : “กูมีสิทธิทำให้มึงถึงตายได้นะกับเรื่องนี้” น. 268

ตัวอย่างที่ 252 *you two motherfuckers / ไอ้แย่งแม่คืดทั้งสอง*

- TOMMY : “I had you all wrong, then. All this time. I just figured you liked fuckin’ and batin’ up little boys.”
 NOKES : “You are gonna burn in hell! You hear me! You two motherfuckers! You are gonna burn in hell.”
 JOHN : “After you.” p. 214
 ทอมมี่ : “งั้นกูก็คิดเรื่อยมาซีท่า ตลอดเวลา, นึกว่ามึงชอบอัดตัวค้ำกับซอมเด็กผู้ชายเท่านั้นเอง”
 โน๊คส์ : “มึงจะถูกไฟในนรกเผา! ไค้ยินมัย! ไอ้แย่งแม่คืดทั้งสอง เอ๊ย! พวกมึงจะถูกไฟนรกเผาเผา!”
 จอห์น : “ทีหลังมึงวะ” น. 327

6.2.2.2 พวก ไ้เสริมหน้านามวลีหรือค่านามเพื่อแสดงจำนวนพหูพจน์

เมื่อคำในต้นฉบับเป็นคำพหูพจน์ ผู้แปลได้ใช้คำเสริมหน้า พวก นำหน้าค่านามหรือวลีเพื่อแสดงความเป็นพหูพจน์ในภาษาไทย

ตัวอย่างที่ 253 *you boys / พวกเขา*

- SISTER CAROLYN : “I’ll see all you boys in church.”
 TOMMY : “Bet on it.” p. 64
 ซิสเตอร์แคโรไลน์ : “ไว้เจอ พวกเขา ในโบสถ์นะจ๊ะ”
 ทอมมี่ : “แน่นอนฮะ” น. 81

ตัวอย่างที่ 254 you boys / พวกมึงทั้งสอง

NOKES : "There's some bread over here. Can't have a good lunch without a slice of bread. Now, how about you boys crawl over here and get yourself some?" p. 189

โน้คส์ : "มีขนมปังเหลืออยู่แถวนี้อีกวะ จะแถมมือเที่ยงให้ร้อยได้ยังไงถ้าไม่ขนมปังซักแผ่นนะ? ทีนี้, พวกมึงทั้งสอง ช่วยคลานมาตรงนี้แล้วแถมขนมปังซักหนอยดีมั๊ย?" น. 291

ตัวอย่างที่ 255 you boys / พวกมึงสองคน

NOKES : "Where you think you're goin'?"

SHAKES : "You said to get lunch."

NOKES : "You boys don't need to go back on line for food. There's plenty to eat right where you standing." p. 188

โน้คส์ : "คิดว่าจะไปไหนที?"

เชคส์ : "คุณบอกว่าไปกินอาหารกลางวันได้นี่นา"

โน้คส์ : "พวกมึงสองคน ไม่จำเป็นต้องกลับไปเข้าแถวรับอาหารหรอก มีออกมไปตรงที่มึงกำลังยืนอยู่นี่" น. 289

ตัวอย่างที่ 256 you boys / พวกหนู

HAYSTACKS : "You boys lost?"

SHAKES : "No."

BILL : "Then what do you want?"

SHAKES : "I've watched you guys wrestle a lot. We all have." p. 27

เฮย์สแต็คส์ : "พวกหนู หลงทางหรือ?"

เชคส์ : "เปล่าอะ"

บิล : "งั้นต้องการอะไรอะ?"

เชคส์ : "ผมเคยดูพวกคุณปล้ำกันบ่อยๆนะอะ เราเคยดูกันทุกคน" น. 39

ตัวอย่างที่ 257 *you clowns* / พวกจ้อวดทั้งสองตัว

NOKES : "Nobody leaves here until you clowns are finished with your meal. There's some bread over here. Can't have a good lunch without a slice of bread. Now, how about you boys crawl over here and get yourself some?" p. 189

โนคส์ : "ไม่มีใครออกไปที่นี่ทั้งนั้นจนกว่า พวกจ้อวดทั้งสองตัว นี้จะห่าอาหารให้หมดซะก่อน มีขนมปังเหลืออยู่แถวนี้อีกวะ จะแฉกมือเที่ยงให้ร่อยไฉน ใจ ถ้าไม่ขนมปังซักแผ่นนะ? ที่นี่, พวกมึงทั้งสองช่วยคลานมาตรงนี้แล้วแฉกขนมปังซักหน่อยสิมัย?" น. 291

ตัวอย่างที่ 258 *you guys* / พวกคุณ

HAYSTACKS : "You boys lost?"

SHAKES : "No."

BILL : "Then what do you want?"

SHAKES : "I've watched you guys wrestle a lot. We all have." p. 27

เฮย์สแต็คส์ : "พวกหนู หลงทางหรือ?"

เชคส์ : "เปล่าอะ"

บิล : "งั้นต้องการอะไรอะ?"

เชคส์ : "ผมเคยดู พวกคุณ ปล้ำกันบ่อยๆนะอะ เราเคยดูกันทุกคน" น. 39

ตัวอย่างที่ 259 *you guys* / พวกมึง

JOHN : "Next year we'll get you a parachute. Make you bialout a lot easier."

TOMMY : "And gloves too. Black ones. Like the real race drivers wear."

SHAKES : "I really hate you guys." p. 20

จอห์น : "ปีหน้าเราจะหามให้มึงซักชุด ไว้ช่วยทำให้การติดตัวออกมาของมึงง่ายขึ้น"

ทอมมี่ : "และแฉกถุงมือด้วย สีดำนะ แบบนักแข่งรถจริงๆอะ"

เชคส์ : "กูเกลียด พวกมึง จริงๆวะ" น. 26

ตัวอย่างที่ 260 *you pricks* / พวกหน้าทำอย่างมึง

RIVERA : "You pricks walk through the park like you own it. Where the fuck you think you're goin'?"

SHAKES : "We're gonna play some ball. I don't think there's a problem with that." p. 76

ริเวอร์ : "พวกหน้าทำอย่างมึง เดินเข้ามาในพาร์คแห่งนี้ยังกะเป็นเจ้าของแต่ผู้เดียวเนอะ คิดว่าพวกมึงจะยอมไปไหนหา?"

เชคส์ : "จะไปเล่นตบบอลกันนะ คิดว่าคงไม่มีปัญหาอะไรมั้ง?" น. 114

6.2.2.3 แม่ ไซ้เสริมหน้าคำนามเพื่อแสดงความเอ็นดู

ในภาษาไทยมีการใช้คำเสริมหน้า แม่ โดยใช้กับเพศหญิงเพื่อเน้นความเป็นเพศหญิง ไซ้ เพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆที่ผู้พูดมีต่อผู้ฟัง ในฉบับแปลผู้แปลใช้คำเสริมหน้าคำนี้ออกมาเพื่อแสดงความเอ็นดูระหว่างเพื่อนสนิทต่างประเทศ

ตัวอย่างที่ 261 *porcupine head* / แม่หัวขนเม่น

CAROL : "I suppose you think the Three Stooges are better than the Marx Brothers, too."

SHAKES : "Hands down, porcupine head."

CAROL : "And you probably like John Wayne westerns too." p. 294

แครอล : "ฉันว่าคุณคงคิดว่าสามเกลอหัวแข็งเข้าท่ากว่าสามพี่น้องตระกูลมาร์กซนี่จ้ะ?"

เชคส์ : "ยอมแพ้อแล้ว, แม่หัวขนเม่น"

แครอล : "และผลอๆเธอคงชอบจอห์น เวนย์ด้วยจ้ะท่า" น. 461

6.2.2.4 พ่อ ไซ้เสริมหน้าคำนามเพื่อแสดงการประชด

คำเสริมหน้า พ่อ ในสังคมไทยใช้คำเสริมหน้านี้กับเพศชาย เพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ เช่นเดียวกับคำเสริมหน้า แม่ กับเพศหญิง ในฉบับแปลผู้แปลใช้เพื่อแสดงอารมณ์ประชดประชัน

- ตัวอย่างที่ 262 *tough guy* / พ่อนักเลงหย่า
- MICHAEL : "You have to kill us. You can't let us out alive."
- NOKES : "Yeah? Any why's that, tough guy."
- MICHAEL : "You can't run the risk." p. 168
- ไมเคิล : "ต้องฆ่าเราซะ ปล่อยให้เรารอดชีวิตออกไปไม่ได้"
- โนคส์ : "หรือ? และเพราะอะไรมิชาน, พ่อนักเลงหย่า"
- ไมเคิล : "มึงไม่กล้าเสี่ยงนะซี" น. 242

6.2.3 การใช้คำแปลหลายคำจากคำต้นฉบับหนึ่งคำ

ผู้แปลใช้กลวิธีการใช้คำแปลมากกว่าหนึ่งคำในการถ่ายทอดความหมายคำในต้นฉบับหนึ่งคำในโอกาสการใช้ต่างๆกัน โดยมีความหมายหลักของคำอย่างเดียวกันแต่มีการปรับคำเพื่อให้เกิดความหลากหลายในการใช้คำคำเดียวกันหรือเพื่อใช้คำในความหมายในบริบทที่ต่างกัน ที่ผู้วิจัยพบได้แก่

- asswipe : ไอ้แพ้ / ไอ้เง่า
- ตัวอย่างที่ 263 *asswipe* / ไอ้แพ้
- SHAKES : "You a Bears fan?"
- RUSSELL : "No, asswipe. I'm not." p. 17
- เชคส์ : "เป็นแฟนของทีมเบร์สหรือ?"
- รัสเซลล์ : "เปล่าวะ, ไอ้แพ้ กูไม่ได้เป็นซั๊กหน้อย" น. 21

- ตัวอย่างที่ 264 *asswipe* / ไอ้เง่า
- CAROL : "I'm a friend of Janet's."
- JOHN : "Who's Janet?"
- MICHAEL : "The bride, asswipe." p. 69
- แคโรล : "ฉันเป็นเพื่อนของเจนเน็ตอะ"
- จอห์น : "ใครคือเจนเน็ต?"
- ไมเคิล : "เจ้าสาวนะซีโว้ย, ไอ้เง่า" น. 90

- boys : เด็กๆ / ไ้หนุ / ไ้หนุทั้งสอง

ตัวอย่างที่ 265 boys / เด็กๆ

SISTER CAROLYN : "Hello, boys."

MICHAEL : "Hello, Sister. What's goin' on ?"

SISTER CAROLYN : "The bathroom's free now if you still need to use it."

p. 63

ซิสเตอร์แคโรไลน์ : "หวัดดีจะ เด็กๆ"

ไมเคิล : "หวัดดีอะ ซิสเตอร์ เป็นไ้มังอะ ?"

ซิสเตอร์แคโรไลน์ : "ห้องน้ำว่างแล้วละถ้าเธอจำเป็นต้องใช้ละก็"

น. 80

ตัวอย่างที่ 266 boys / ไ้หนุ

A WRESTLER : "Your friends feel the same way ?"

SHAKES : "Yes. We all root against you."

A WRESTLER : "Get some chairs, boys."

นักมวยปล้ำ : "เพื่อนๆ ของเธอก็รู้สึกแบบนั้นเหมือนกันรี ?"

เชคส์ : "ใช่อะ เราล้วนแต่เชียร์ฝ่ายตรงกันข้ามกับพวกคุณทุกคน"

นักมวยปล้ำ : "ไปยกเก้าอี้มาซิ, ไ้หนุ"

p. 28

น. 40

ตัวอย่างที่ 267 boys / ไ้หนุทั้งสอง

NOKES : "Hello, boys. how we feelin' today ? ... I'll see you soon, though. You can count on that."

MICHAEL : "Kill me now." p. 167

โนคส์ : "หวัดดี ไ้หนุทั้งสอง วันนีู้สึกยังไ้มังอะ ?" ... อีกหน้อยค้อยเจอกันนะ พวกมึงเชื่อหมมกินไ้ลวงหน้ายังได้"

ไมเคิล : "ฆ่ากูชะตอนนี้ดีกว่า" น. 241

- counselor : คุณทนายความ / ท่านที่ปรึกษา / ที่ปรึกษา / อัยการ

ตัวอย่างที่ 268 counselor / คุณทนายความ

MICHAEL : "I gave the impression that a response was required. It won't happen again."

JUDGE : "I'm sure it won't, counselor. Proceed." p. 247
 ไมเคิล : "ผมเป็นผู้ทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนองเหล่านั้นเอง จะไม่เกิดขึ้นอีก"
 ผู้พิพากษา : ศาลก็แน่ใจเหมือนกันนะ, คุณทนายความ เชิญพูดต่อได้" น. 376

ตัวอย่างที่ 269 *counselor / ท่านที่ปรึกษา*

JUDGE : "Counselor ? Are you ready to proceed ?"
 LAWYER : "Yes, your Honor. The defense is ready." p. 266
 ผู้พิพากษา : "ท่านที่ปรึกษาละ ? คุณพร้อมจะซักพอกหรือยัง ?"
 ทนายความ : "ครับ, ศาลที่เคารพ ฝ่ายจำเลยพร้อมแล้ว" น. 390

ตัวอย่างที่ 270 *counselor / ที่ปรึกษา*

JUDGE : "Counselor. This line of questioning better lead someplace having to do with this case."
 LAWYER : "It will, you Honor." p. 277
 ผู้พิพากษา : "ที่ปรึกษา คำถามนี้ควรนำไปตรงไหนซักแห่งซึ่งเกี่ยวข้องกับคดีนี้ละ"
 ทนายความ : "แน่นอนครับ, ศาลที่เคารพ" น. 426

ตัวอย่างที่ 271 *counselor / อัยการ*

JUDGE : "You have a witness for us, counselor ?"
 MICHAEL : "Yes, your Honor."
 JUDGE : "Let's get to it then."
 MICHAEL : "Your Honor. The prosecution would like to call Ralph Gerguson to the stand." p. 273
 ผู้พิพากษา : "มีพยานอีกปากไหน, อัยการ ?"
 ไมเคิล : "ใช่ครับ, ท่าน"
 ผู้พิพากษา : "งั้นลงมือเลยดีกว่า"
 ไมเคิล : "ข้านต์ศาลที่เคารพ ฝ่ายโจทก์ขอเรียกรวอล์ฟ เพอร์กูสันมาให้ปากคำครับ" น. 417

- fucker : ไอ้แ่ก่ก่าเม็ด / ไอ้แ่ก่เม็ด

ตัวอย่างที่ 272 fucker / ไอ้แ่ก่ก่าเม็ด

SHAKES : "Thanks, Fat Man. I owe you. I owe you big time."

MANCHO : "Bet your ass you owe me, fucker. And you ain't leavin' this spot till you pay me for that fuckin' pack of gum." p. 233

เชกส์ : "ขอบใจนะ ลุงอ้วน ผมเป็นหนี้คุณครั้งนึง ราชการใหญ่ชะด้วย"

แมนโช : "แหงชะละว่า ลื้อเป็นหนี้อ้อ, ไอ้แ่ก่ก่าเม็ด และห้ามกลับไปนะโว้ยจนกว่าจะจ่ายเงินค่าหมากฝรั่งอันนั้นซะก่อน" น. 366

ตัวอย่างที่ 273 fucker / ไอ้แ่ก่เม็ด

NOKES : "Remember, fucker. We want to hear you pray. Loud!" p. 177

โน้กส์ : "จำไว้นะ, ไอ้แ่ก่เม็ด เราอยากได้ยินมึงสวดมนต์ให้ฟัง ดังๆด้วย" น. 272

- retard : ไอ้ปัญญาอ่อน / ไอ้ปัญญาอน

ตัวอย่างที่ 274 retard / ไอ้ปัญญาอ่อน

JOEY : "I want pepper! I want pepper!"

A MAN : "You want pepper, retard ? Here. Here's your fuckin' pepper. What's your problem now, retard?" p. 89

โจอี้ : "ขวดพริกไทยของผม! ขวดพริกไทยของผมนะ!"

ผู้ชาย : "อยากได้พริกไทยเธอ, ไอ้ปัญญาอ่อน ? เอ้า นี่ไงพริกไทยแ่ก่ก่าเม็ดของลื้อ ตานี้มีปัญหาอะไรอีกวะ, ไอ้ปัญญาอ่อน" น. 136

ตัวอย่างที่ 275 retard / ไอ้ปัญญาอ่อน

JOEY : "I want pepper! I want pepper!"

A MAN : "You want pepper, retard ? Here. Here's your fuckin' pepper. What's your problem now, retard?" p. 89

โจอี้ : "ขวดพริกไทยของผม! ขวดพริกไทยของผมนะ!"

ผู้ชาย : "อยากได้พริกไทยเธอ, ไอ้ปัญญาอ่อน ? เอ้า นี่ไงพริกไทยแ่ก่ก่าเม็ดของลื้อ ตานี้มีปัญหาอะไรอีกวะ, ไอ้ปัญญาอ่อน" น. 136

- you boys : พวกเธอ / พวกมึงทั้งสอง / พวกมึงสองคน / พวกหนู

ตัวอย่างที่ 276 you boys / พวกเธอ

SISTER CAROLYN : "I'll see all you boys in church."

TOMMY : "Bet on it."

p. 64

ซิสเตอร์แคโรไลน์ : "ไว้อใจ พวกเธอ ในโบสถ์นะจ๊ะ"

ทอมมี่ : "แน่นอนฮะ"

น. 81

ตัวอย่างที่ 277 you boys / พวกมึงทั้งสอง

NOKES : "There's some bread over here. Can't have a good lunch without a slice of bread. Now, how about you boys crawl over here and get yourself some?"

p. 189

โน้คส์ : "มีขนมปังเหลืออยู่แถวนี้อีกวะ จะแคะมือเที่ยงให้ร่อยได้ยังไงถ้าไม่ขนมปังซักแผ่นนะ? ทีนี้, พวกมึงทั้งสอง ช่วยคลานมาตรงนี้แล้วแคะขนมปังซักหน่อยสิมัย?"

น. 291

ตัวอย่างที่ 278 you boys / พวกมึงสองคน

NOKES : "Where you think you're goin'?"

SHAKES : "You said to get lunch."

NOKES : "You boys don't need to go back on line for food. There's plenty to eat right where you standing."

p. 188

โน้คส์ : "คิดว่าจะไปไหนหือ?"

เชคส์ : "คุณบอกว่าไปกินอาหารกลางวันได้นี่นา"

โน้คส์ : "พวกมึงสองคน ไม่จำเป็นต้องกลับไปเข้าแถวรับอาหารหรอก มีออกมไปตรงที่มึงกำลังยืนอยู่นี่ไง"

น. 289

ตัวอย่างที่ 279 you boys / พวกหนู

HAYSTACKS : "You boys lost?"

SHAKES : "No."

BILL : "Then what do you want?"

SHAKES : "I've watched you guys wrestle a lot. We all have."

p. 27

เฮย์สแต็คส์ : “พวกหนู หลงทางหรือ?”
 เชกส์ : “เปล่าอะ”
 บิล : “มันต้องการอะไรอะ?”
 เชกส์ : “ผมเคยดูพวกคุณปล้ำกันบ่อยๆนะฮะ เราเคยดูกันทุกคน” น. 39

- you guys : พวกคุณ / พวกมึง
 ตัวอย่างที่ 280 you guys / พวกคุณ
 HAYSTACKS : “You boys lost?”
 SHAKES : “No.”
 BILL : “Then what do you want?”
 SHAKES : “I’ve watched you guys wrestle a lot. We all have.” p. 27
 เฮย์สแต็คส์ : “พวกหนู หลงทางหรือ?”
 เชกส์ : “เปล่าอะ”
 บิล : “มันต้องการอะไรอะ?”
 เชกส์ : “ผมเคยดู พวกคุณ ปล้ำกันบ่อยๆนะฮะ เราเคยดูกันทุกคน” น. 39

ตัวอย่างที่ 281 you guys / พวกมึง
 JOHN : “Next year we’ll get you a parachute. Make you bialout a lot easier.”
 TOMMY : “And gloves too. Black ones. Like the real race drivers wear.”
 SHAKES : “I really hate you guys.” p. 20
 จอห์น : “ปีหน้าเราจะหาร่มให้มึงซักชุด ไว้ช่วยทำให้การติดตัวออกมาของมึงง่ายเข้าใจ”
 ทอมมี่ : “และแจกถุงมือด้วย สีดำนะ แบบนักแข่งรถจริงๆเค้ะ”
 เชกส์ : “กูเกลียด พวกมึง จริงๆอะ” น. 26

- your honor : ข้าแต่ศาลที่เคารพ / ท่านฯ / ศาลที่เคารพ
 ตัวอย่างที่ 282 your honor / ข้าแต่ศาลที่เคารพ
 JUDGE : “You have a witness for us, counselor ?”
 MICHAEL : “Yes, your Honor.”
 JUDGE : “Let’s get to it then.”

- MICHAEL : "Your Honor. The prosecution would like to call
Ralph Ferguson to the stand." p. 273
- ผู้พิพากษา : "มีพยานอีกปากใช่ไหม, อัยการ?"
- ไมเคิล : "ใช่ครับ, ท่าน"
- ผู้พิพากษา : "งั้นลงมือเลยดีกว่า"
- ไมเคิล : "ข้านแต่ศาลที่เคารพ ฝ่ายโจทก์ขอเรียกราล์ฟ เฟอร์กูสันมาให้ปากคำครับ"
- น. 417
- ตัวอย่างที่ 283 *your honor / ท่านฯ*
- JUDGE : "Counselors. Approach the bench. Now. What the hell is going
on here?"
- MICHAEL : "Well, your Honor. It looks like I called the wrong character
witness." p.278
- ผู้พิพากษา : "ที่ปรึกษาทั้งสอง ขอเชิญตรงหน้าบัลลังก์ เดียวนี้ เกิดทำอะไรกันเนี่ย?"
- ไมเคิล : "เออ, ท่านฯครับ ดูเหมือนว่าผมคงเรียกพยานบุคคลตัวอย่างมาผิดคนเป็นแน่"
- น. 426
- ตัวอย่างที่ 284 *your honor / ศาลที่เคารพ*
- JUDGE : "Have the defendants been made aware of the charges against
them?"
- LAWYER : "Yes they have, your Honor."
- JUDGE : "Do they understand those charges?"
- LAWYER : "Yes they do, your Honor." p. 110
- ผู้พิพากษา : "นี่พวกจำเลยรู้หรือยังว่าถูกตั้งข้อหาอะไรมั่ง?"
- ทนายความ : "ทราบแล้วครับ, ศาลที่เคารพ"
- ผู้พิพากษา : "แล้วพวกเขาเข้าใจกับข้อกล่าวหาเหล่านั้นหรือไม่?"
- ทนายความ : "เข้าใจครับ, ท่าน"
- น. 168

6.2.4 การซ้ำคำแปล

เป็นกลวิธีการแปลที่แปลคำจากต้นฉบับหลายคำและใช้คำแปลคำเดียวกันหรือแปลซ้ำคำกันอันเป็นกลวิธีที่ตรงกันข้ามกับข้อ 6.2.3 ในกลวิธีใช้ในกรณีที่คำในต้นฉบับมีความหมายใกล้เคียงกันผู้แปลจึงถ่ายทอดออกมาเป็นคำแปลคำเดียวกัน ที่พบจากการศึกษาได้แก่

- ไอ้ขี้แพ้ : asswipe / loser.

ตัวอย่างที่ 285 ไอ้ขี้แพ้ / asswipe

SHAKES : "You a Bears fan ?"

RUSSELL : "No, asswipe. I'm not."

p. 17

เชคส์ : "เป็นแฟนของทีมเบียร์สหรือ?"

รัชเชลล์ : "เปล่าวะ, ไอ้ขี้แพ้ ฤไม่ได้เป็นซักหน่อย"

น. 21

ตัวอย่างที่ 286 ไอ้ขี้แพ้ / loser.

SHAKES : "And lead us not into temptation. But deliver us from evil."

STYLER : "Too fuckin' late for that now, loser. Too fuckin' late." p. 178

เชคส์ : "และอย่าพาเราไปหาความชั่วยวน แต่ช่วยพาเราออกไปจากความชั่วร้ายด้วย"

สไตเลอร์ : "แม่งขอมอสายเกินไปสำหรับเรื่องนั้นแล้ววะ, ไอ้ขี้แพ้ สายเกินไปชะแล้ว"

น. 273

- ไอ้เง่า : asswipe / dip shit

ตัวอย่างที่ 287 ไอ้เง่า / asswipe

CAROL : "I'm a friend of Janet's."

JOHN : "Who's Janet ?"

MICHAEL : "The bride, asswipe."

p. 69

แคโรล : "ฉันเป็นเพื่อนของแจเน็ตอะ"

จอห์น : "ใครคือแจเน็ต?"

ไมเคิล : "เจ้าสาวนะซีโว้ย, ไอ้เง่า"

น. 90

ตัวอย่างที่ 288 ไอ้เง่า / dip shit

JOHN : "That's how I'm gonna let you die, dip shit. Nice and slow."

- FERGUSON : "You little punk. What the hell you tryin' to do ?"
- JOHN : "It's time for me to have a little fun." p. 168
- จอห์น : "นั่นคือวิธีที่กูจะทำให้มึงตายไฉวะ, ไอ้เงี้ยว นิ่มๆและซ้าๆ"
- เฟอร์กูสัน : "ไอ้กระจอกตัวเท่าเส้นเอ๊ย พยายามทำห่าอะไรของมึงกันวะ ?"
- จอห์น : "ถึงตาที่กูจะหาความสนุกซักเล็กน้อยมั่งละ ?" น. 268
- ไอ้แย้มเม็ด : fucker / you fucker
- ตัวอย่างที่ 289 ไอ้แย้มเม็ด / fucker
- NOKES : "Remember, fucker. We want to hear you pray. Loud!" p. 177
- โน้คส์ : "จำไฉนะ, ไอ้แย้มเม็ด เราอยากได้ยินมึงสวดมนต์ให้ฟัง ดังๆด้วย" น. 272
- ตัวอย่างที่ 290 ไอ้แย้มเม็ด / you fucker
- NOKES : "You fucker! I'm gonna fuckin' kill you!"
- JUANITO : "Get off him! Get the fuck off him!" p. 161
- โน้คส์ : "ไอ้แย้มเม็ด! กูจะฆ่ามึงซะ!"
- ฮวนนิโต้ : "อย่ายุ่งกับเขาซะ! บอกว่าอย่าไปยุ่งกับเขา!" น. 231
- ไอ้หนู : kid / punk / son / boys
- ตัวอย่างที่ 291 ไอ้หนู / kid
- SHAKES : "I'm sorry, Dad."
- FATHER : "Sorry ain't gonna do you much good now, kid." p. 106
- เชคส์ : "ผมเสียใจซะ, พ่อ"
- บิดา : "เสียใจมันช่วยอะไรตอนนี้ไม่ได้แล้วละ, ไอ้หนู" น. 161
- ตัวอย่างที่ 292 ไอ้หนู / punk
- JOHN : "Can I use your bathroom ?"
- MANCHO : "Fuck you, punk. Wet your pants."
- JOHN : "That a no." p. 61
- จอห์น : "ขอใช้ห้องน้ำของคุณหน่อยได้เปล่า ?"
- แมนโช : "คออวอแน่นอนะ, ไอ้หนู"

จอห์น : แปลว่าไม่อนุญาตหรืออะ ?" น. 76

ตัวอย่างที่ 293 ไอ้หนู / son

SHAKES : "How many of those you go through a day ?"

MARLBORO : "Three. Maybe four."

SHAKES : "Packs ?"

MARLBORO : "We all got habits, son. Some that are good. Some that are bad."

p. 162

เชคส์ : "คุณสูบไอ้นั้นวันละเท่าไรหรอ ?"

มาร์ลโบโร : "สาม บางทีสี่"

เชคส์ : "ซองหรือ ?"

มาร์ลโบโร : "เราต่างมีนิสัยเสียกันทั้งนั้นและ, ไอ้หนู เอ๊ย บางสิ่งก็ดี บางอย่างก็เลว"

น.249

ตัวอย่างที่ 294 ไอ้หนู / boys

A WRESTLER : "Your friends feel the same way ?"

SHAKES : "Yes. We all root against you."

A WRESTLER : "Get some chairs, boys."

p. 28

นักมวยปล้ำ : "เพื่อนๆ ของเธอก็รู้สึกแบบนั้นเหมือนกันรึ ?"

เชคส์ : "ใช่ะ เราล้วนแต่เชียร์ฝ่ายตรงกันข้ามกับพวกคุณทุกคน"

นักมวยปล้ำ : "ไปยกเก้าอี้มาซิ, ไอ้หนู"

น. 40

6.2.5 การใช้คำเลี้ยง

การใช้คำเลี้ยงเป็นกลวิธีอีกอย่างหนึ่งที่ผู้วิจัยศึกษาพบว่าผู้แปลใช้ในการถ่ายทอดความหมายคำเรียกขานบางคำที่ไม่สามารถถ่ายทอดความหมายโดยตรงของคำนั้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคำเรียกขานชนิดคำหยาบที่แม้จะปรากฏอยู่ในภาษาต้นฉบับอย่างตรงไปตรงมาแต่ผู้แปลเลือกที่จะใช้คำเลี้ยงของคำดังกล่าวในภาษาแปล คำหยาบที่ปรากฏอยู่ในภาษาต้นฉบับส่วนใหญ่จะเป็นคำเรียกขานที่ผู้พูดใช้เพื่อแสดงความรู้สึก โกรธหรือไม่พอใจและมีความหมายในเชิงเรื่องเพศอันเกี่ยวข้องกับอวัยวะสืบพันธุ์หรือกิจกรรมทางเพศ ซึ่งคำลักษณะดังกล่าวถือเป็นคำต้องห้าม (taboo

word) ประเภทหนึ่ง นอกเหนือไปจากคำต้องห้ามที่เกี่ยวข้องกับการข่มขืนหรือเกี่ยวข้องกับพลังเหนือธรรมชาติหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งในสังคมวัฒนธรรมไทยหลีกเลี่ยงที่จะกล่าวถึงโดยตรงโดยถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับสื่อสิ่งพิมพ์ที่จะแพร่หลายไปสู่ผู้อ่านที่มีหลายวุฒิภาวะและถือเป็นการขัดต่อศีลธรรมประเพณีที่ถือปฏิบัติกันอยู่ในสังคมวัฒนธรรมไทย ตลอดจนขัดต่อกฎหมายการพิมพ์ที่ควบคุมสื่อไม่ให้พิมพ์สิ่งที่ไม่เหมาะสมออกสู่สาธารณะ ผู้แปลจึงต้องใช้กลวิธีเลี่ยงคำที่ยังสามารถสื่อความหมายของภาษาต้นฉบับได้ โดยยังรักษาคำในภาษาแปลที่มีความเหมาะสมกับลักษณะดังกล่าวในสังคมวัฒนธรรมไทย กลวิธีการเลี่ยงคำที่ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลใช้มี

6.2.5.1 การใช้คำพวน

ผู้แปลใช้กลวิธีการพวนคำในการเลี่ยงที่จะถ่ายทอดความหมายตรงของภาษาต้นฉบับ คำพวนเป็นลักษณะการเล่นคำอย่างหนึ่งที่พบมากในสังคมวัฒนธรรมไทย มักถูกใช้เมื่อผู้พูดหลีกเลี่ยงที่จะเอ่ยถึงคำที่ตนต้องการกล่าวออกมาโดยตรง คำพวนมักใช้ในกรณีที่ผู้พูดต้องการเอ่ยถึงคำที่ไม่สุภาพ โดยเฉพาะคำหยาบที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศหรือคำต้องห้ามอื่นๆ โดยให้ผู้ฟังพวนคำนั้นกลับเป็นคำที่มีความเค็มเอาเอง เป็นการถ่ายทอดความหมายที่หยาบด้วยคำที่ไม่หยาบและเป็นการสื่อคำที่มีความหมายต้องห้ามได้ อันเป็นทางออกของคนในสังคมวัฒนธรรมไทยที่ต้องการปลดปล่อยจากขนบธรรมเนียมที่เลี่ยงการพูดถึงเรื่องเพศอย่างโจ่งแจ้ง ผู้แปลใช้คำพวนกับคำต่อไปนี้

- **แม่เมียด** : fucker / ไอ้แม่เมียด
- you fucker / ไอ้แม่เมียด
- you fuckin' retard / ไอ้แม่เมียดปัญญาอ่อน
- you ginea fuck / ไอ้หนูทดลองแม่เมียด
- you heartless fuck / ไอ้แม่เมียดไร้น้ำใจ

ตัวอย่างที่ 295 fucker / ไอ้แม่เมียด

NOKES : "Remember, fucker. We want to hear you pray. Loud!" p. 177

โน้คัส : "จำไว้นะ, ไอ้แม่เมียด เราอยากได้อินมิ่งสวดมนต์ให้ฟัง ลึ้งๆด้วย" น. 272

ตัวอย่างที่ 296 you fucker / ไอ้แม่เมียด

NOKES : "You fucker! I'm donna fuckin' kill you!"

JUANITO : "Get off him! Get the fuck off him!"

โน้คัส : "ไอ้แม่เมียด! กูจะฆ่านึงซะ!" p. 161

ฮวนนิโต้ : “อย่ายุ่งกับเจานะ! บอกว่าอย่าไปยุ่งกับเขา!” น. 231

ตัวอย่างที่ 297 *you fuckin' retard* / ไอ้แย้มเมียดปัญญาอ่อน

A MAN : “Lemme me have the pepper, you fuckin' retard.”

JOEY : “No! My pizza.”

A MAN : “There's your fuckin' pizza. Nobody touched it.”

ผู้ชาย : “เอาขวดพริกไทมานี่ซิ, ไอ้แย้มเมียดปัญญาอ่อน”

โจอี้ : “พิซซ่าของผม!”

ผู้ชาย : “พิซซ่าสันตีนของลืออยู่นั่นไง ไม่มีใครแย่งซักหน่อย”

p. 88

น. 136

ตัวอย่างที่ 298 *you ginea fuck* / ไอ้หนูทคลองแย้มเมียด

NOKES : “Think he's had enough?”

SHAKES : “Yes.”

NOKES : “Yes what, you ginea fuck ?”

SHAKES : “Yes, sir. I think he's had enough.”

ไนคัส : “คิดว่ามันโคนพอริยัง?”

เชกส์ : “พอแล้ว”

ไนคัส : “พอแล้วอะไรหา, ไอ้หนูทคลองแย้มเมียด ?”

เชกส์ : “พอแล้วครับ ผมคิดว่าเขาโคนพอแล้ว”

p. 127

น. 196

ตัวอย่างที่ 299 *you heartless fuck* / ไอ้แย้มเมียดไรน้ำใจ

MICHAEL : “I'm going to proscute John and Tommy in open court.

SHAKES : “Are you fuckin' nuts? They're your friends! Your friends, you heartless fuck!”

p. 224

ไมเคิล : “กูจะลงโทษจอห์นกับทอมมี่กลางศาล”

เชกส์ : “นี่มึงเสียดใจไปแล้วหรือ? พวกนั้นเป็นเพื่อนของมึง! เป็นเพื่อนของมึงนะ, ไอ้แย้มเมียดไรน้ำใจ!”

น. 341

- แย้มกาเมียด : fucker / ไอ้แย้มกาเมียด

you two motherfuckers / ไอ้แย้มกาเมียดทั้งสอง

ตัวอย่างที่ 300 *fucker* / ไอ้แก่ก่าเมียด

SHAKES : "Thanks, Fat Man. I owe you. I owe you big time."

MANCHO : "Bet your ass you owe me, fucker. And you ain't leavin' this spot till you pay me for that fuckin' pack of gum." p. 233

เชกส์ : "ขอบใจนะ ลุงอ้วน ผมเป็นหนี้คุณครั้งนึง ราชการใหญ่จะด้วย"

แมนโช : "แหงแะจะละว่า ลื้อเป็นหนี้อ้อ, ไอ้แก่ก่าเมียด และห้ามกลับไปนะโว้ยจนกว่าจะจ่ายเงินค่าหมากฝรั่งอันนั้นซะก่อน" น. 366

ตัวอย่างที่ 301 *you two motherfuckers* / ไอ้แก่ก่าเมียดทั้งสอง

TOMMY : "I had you all wrong, then. All this time. I just figured you liked fuckin' and batin' up little boys."

NOKES : "You are gonna burn in hell! You hear me!
You two motherfuckers! You are gonna burn in hell."

JOHN : "After you." p. 214

ทอมมี่ : "ฉันก็ดูผิดเรื่อยมาซีท่า ตลอดเวลา, นึกว่ามึงชอบอัดตัวดำกับซอมเด็กผู้ชายเท่านั้นเอง"

โน้คส์ : "มึงจะถูกไฟในนรกเผา! ไคอินมัย! ไอ้แก่ก่าเมียดทั้งสอง เอ๊ย! พวกมึงจะถูกไฟนรกเผาเผา!"

จอห์น : "ทีหลังมึงวะ" น. 327

6.2.5.2 คำย่อ

คำย่อเป็นการใช้คำในภาษาไทยอีกลักษณะหนึ่งที่มีผู้ใช้เพื่อจะหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงคำดังกล่าวโดยตรง มีการใช้กับคำที่มีความหมายทั่วไป เช่น สอนอมอ ที่หมายถึง สบายมาก และใช้กับคำทั่วไปที่มีเจตนาให้ผู้ฟังตีความหมายไปในทางสองแง่สองง่ามได้ เช่น ไปรอรอ ที่อาจหมายถึงไปโรงเรียนหรือไปโรงแรม ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลด้วยคำย่อเพื่อสื่อความหมายของคำพยานโดยที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ว่าคำย่อที่ผู้แปลใช้นั้นย่อมาจากคำเต็มคำใด ที่ศึกษาพบได้แก่

- ตัวอย่างที่ 302 ยอมอ : *you little fuck* / ไอ้ยอมอด้วน้อย
- NOKES : "You gonna think about this when you're gone. Ain't ya',
you little fuck ? Ain't ya'?" p. 200
- โน้คส์ : "มึงต้องคิดถึงเรื่องนี้แน่ๆหลังจากออกไปแล้ว จริงมั๊ย, ไอ้ยอมอด้วน้อย ?
ไอ้ห่วยวะ?" น. 309

6.2.5.3 คำแทน

ผู้แปลใช้กลวิธีการใช้คำแทน (euphemism) ที่มีความหมายเดียวกันกับคำในภาษาไทยที่ผู้แปลต้องการถ่ายทอด คำแทนมักเป็นคำที่ใหม่แทนคำที่ไม่สามารถถ่ายทอดได้โดยตรงหรือต้องการลดน้ำหนักความรุนแรงของคำให้อยู่ในระดับที่เป็นที่ยอมรับกันมากกว่าการถ่ายทอดคำตรงลงในสื่อ การใช้คำแทนกับคำหยาบจะทำให้มีความหมายที่ไม่สุภาพน้อยลง ที่พบในการศึกษาได้แก่

- ห่า : *a dick with lip* / ไอ้หน้าห่าปากเสียว
you little prick / ไอ้ห่าน้อย
you pricks / พวกหน้าห่าอย่างมึง

- ตัวอย่างที่ 303 ห่า : *a dick with lip* / ไอ้หน้าห่าปากเสียว
- MICHAEL : "You can leave now. You and Joe are even."
- A MAN : "A tough little punk. Is that what I'm lookin' at?"
- MICHAEL : "A dick with lips. Is that what I'm lookin' at?"
- A MAN : "Four tough little punks. And a crying retard." p. 89
- ไมเคิล : "ทีนี้นายออกไปได้แล้ว ถือว่านายกับโจหายกันไป"
- ผู้ชาย : "ไอ้เด็กเหี้ยตัวเท่าเส้น ยังมันจื๊ทำ?"
- ไมเคิล : "ไอ้หน้าห่าปากเสียว ยังมันจื๊เปล่า?"
- ผู้ชาย : "เด็กซ่าด้วนน้อยๆสี่คน กับไอ้ปัญญาอ่อนจื๊แยะอีกหนึ่ง" น. 136

ตัวอย่างที่ 304 *you little prick* / ไอ้ห่าน้อย

- MANCHO : "You gonna pay me for that, you little prick?"
- SHAKES : "I never did before. Why ruin a good habit now?" p. 231
- แมนโช : "จะจ่ายค่าหมากฝรั่งเปลววะ, ไอ้ห่าน้อย?"

เชกส์ : “ผมไม่เคยจ่ายตังค์มาก่อนเลยนี่นา ทำไมถึงต้องทำให้เสียประเพณีตอนนี่ล่ะ?”

น. 361

ตัวอย่างที่ 305 *you pricks / พวกหน้าทำอย่างมึง*

JANET : “You pricks walk through the park like you own it. Where the fuck you think you’re goin’?”

SHAKES : “We’re gonna play some ball. I don’t think there’s a problem with that.” p. 76

แจเน็ต : “พวกหน้าทำอย่างมึง เดินเข้ามาในพาร์คแห่งนี้ยังกะเป็นเจ้าของแต่ผู้เดียวเนอะ คิดว่าพวกมึงจะยอมออกไปไหนหา?”

เชกส์ : “จะไปเล่นตบบอลสักกันนะ คิดว่าคงไม่มีปัญหาอะไรมั้ง?” น. 114

6.3 การรวมคำแปล

เป็นกลวิธีการแปลอีกอย่างหนึ่งที่พบได้โดยทั่วไปในการศึกษาครั้งนี้โดยปรากฏกับคำเรียกขานประเภทคำบุรุษสรรพนามคำเดียวกันปรากฏอยู่ในประโยคเดียวกันมากกว่าหนึ่งคำ ผู้แปลจะรวมเอาคำเรียกขานในภาษาต้นฉบับนั้นมาแปลเป็นภาษาแปลเพียงหนึ่งคำ โดยที่ไม่เสียความหมายในภาษาแปลไป ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 306 *you*

JANET : “You pricks walk through the park like you own it. Where the fuck you think you’re goin’?”

SHAKES : “We’re gonna play some ball. I don’t think there’s a problem with that.” p. 76

แจเน็ต : “พวกหน้าทำอย่างมึงเดินเข้ามาในพาร์คแห่งนี้ยังกะเป็นเจ้าของแต่ผู้เดียวเนอะ คิดว่า พวกมึง จะยอมออกไปไหนหา?”

เชกส์ : “จะไปเล่นตบบอลสักกันนะ คิดว่าคงไม่มีปัญหาอะไรมั้ง” น. 114

- ตัวอย่างที่ 307 we
- SHAKES : “More speed. We’re not getting there fast enough.”
- MICHAEL : “Relax. We’re right where we’re supposed to be.”
- JOHN : “If I go any faster, I’ll have a heart attack.” p. 19
- เชคส์ : “เร่งความเร็วอีกซี เราไปไม่เร็วดังใจเลยวะ”
- ไมเกิ้ล : “ใจเย็นๆน่า เรา ทำเวลาได้ตามที่กะไว้แล้วละ”
- จอห์น : “จีนไปเร็วกว่านี้ละก็ ภูมิหวังหัวใจวายแหงๆ” n. 23

- ตัวอย่างที่ 308 I
- SHAKES : “More speed. We’re not getting there fast enough.”
- MICHAEL : “Relax. We’re right where we’re supposed to be.”
- JOHN : “If I go any faster, I’ll have a heart attack.” p. 19
- เชคส์ : “เร่งความเร็วอีกซี เราไปไม่เร็วดังใจเลยวะ”
- ไมเกิ้ล : “ใจเย็นๆน่า เราทำเวลาได้ตามที่กะไว้แล้วละ”
- จอห์น : “จีนไปเร็วกว่านี้ละก็ ภูมิหวังหัวใจวายแหงๆ” n. 23

6.4 การละไม่แปล

นอกเหนือไปจากกลวิธีต่างๆที่กล่าวมา อีกกลวิธีหนึ่งที่พบมากในการศึกษารั้งนี้คือการที่ผู้แปลใช้กลวิธีในการละ ไม่แปลคำเรียกขานในภาษาไทยแม้จะมีคำเรียกขานนั้นปรากฏในต้นฉบับก็ตาม กลวิธีนี้เกิดขึ้นกับคำเรียกขานประเภทคำบุรุษสรรพนามเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้โดยที่ผู้แปลคิดว่าการละไม่แปลนี้จะไม่ทำให้ความหมายเสียไป เนื่องจากในการสนทนาในภาษาไทยนั้นผู้สนทนามักจะละคำเรียกขานโดยเฉพาะกับคำบุรุษสรรพนามที่ชี้แทนตัวผู้ฟังและตัวผู้พูดในกรณีที่ผู้สนทนาทราบว่าประโยคที่กล่าวนั้นกล่าวถึงตัวผู้ฟังหรือตัวผู้พูดในกรณีที่ผู้สนทนาอยู่เพียงสองคน การละไม่แปลจะทำให้ประโยคในภาษาแปลที่โดยส่วนใหญ่จะมีจำนวนคำมากกว่าภาษาต้นฉบับนั้นมีขนาดสั้นลงแต่กระชับและได้ใจความกว่าการแปลคำเรียกขานทุกคำที่ปรากฏอยู่ในภาษาต้นฉบับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 309

- FERGUSON : “I didn’t mean all those things. None of us did.”
- SHAKES : “I don’t need you to be sorry. It doesn’t do me any good.”
- FERGUSON : “I’m beggin’ you. Try to forgive you. Please. Try.” p. 6
- เฟอร์กูสัน : “ผมไม่ได้มีเจตนาเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดนั้น พวกเราไม่มีใครเจตนาชกคน”
- เชคส์ : “(ผม) ไม่อยากให้คุณมาแสดงความเสียใจหรือ เพราะไม่มีประโยชน์ต่อผม
แม่แต่น้อย”
- เฟอร์กูสัน : “(ผม) ไหว้ (คุณ) ละ ได้โปรดเถิด ลองพยายามดู” น. 7

ตัวอย่างที่ 310

- SHAKES : “You guys gotta be nuts. You know who you’re takin’ off?”
- A THIEF : “Yeah we know. And we scared shitless.” p. 46
- เชคส์ : “พวกคุณต้องบ้าไปแล้วแน่ๆ (คุณ) รู้มั๊ยว่า (คุณ) กำลังเอาของใครไป?”
- โจร : “เออ (เรา) รู้ซี่ และ (เรา) กลัวจนขี้ขึ้นหัวเลยวะ” น. 69

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าผู้แปลใช้กลวิธีต่างๆดังกล่าวนี้นในการแปลคำเรียกขานในภาษาแปล ทั้งกลวิธีการแปลตรงตามคำในภาษาต้นฉบับอันปรากฏกับคำบุรุษสรรพนาม คำนามทั่วไป และชื่อเฉพาะอันเป็นการถ่ายทอดความหมายตรงของคำในภาษาต้นฉบับ กลวิธีการปรับคำแปลให้ภาษาแปลมีความเหมาะสมกับลักษณะการใช้ภาษาในสังคมวัฒนธรรมไทยโดยหลีกเลี่ยงการแปลตรงคำที่มีความหมายหยาบไม่สามารถถ่ายทอดออกสู่สื่อสิ่งพิมพ์ได้ เช่น การใช้คำพวน คำย่อ นอกจากนี้ผู้แปลยังใช้การละไม่แปลคำเรียกขานประเภทบุรุษสรรพนามเพื่อทำให้ประโยคในภาษาแปลสั้นลงแต่ยังคงรักษาความหมายที่ต้องการถ่ายทอดไว้ได้

บทที่ 7

สรุปอภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

7.1 สรุป

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นกรณีศึกษาเรื่องการแปลคำเรียกขานจากนวนิยายแปลเรื่องขันกว่าเลือด เมื่อศึกษาเทียบกับนวนิยายต้นฉบับเรื่อง SLEEPERS โดยศึกษาจากคำเรียกขานในบทสนทนาของนวนิยายเรื่องดังกล่าวที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนเด็กชายก่อนวัยรุ่นในชุมชนชานเมืองนิวยอร์กที่ต้องโทษในทัณฑสถานเด็กชายหลังจากร่วมกันกระทำความผิดด้วยความประมาทและได้รับการทำทารุณกรรมจากพวกผู้คุมจนนำไปสู่การสะสางความแค้นกับพวกผู้คุมที่ทำร้ายพวกตนในเวลาต่อมา

ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานบุรุษที่ 2 และบุรุษที่ 1 ในบทสนทนาของตัวละครทั้งหมด จากการศึกษาพบว่าสามารถแบ่งประเภทของคำเรียกขานออกได้เป็น 7 ประเภทคือ คำสรรพนามบุรุษที่ 2 คำสรรพนามบุรุษที่ 2 + นามวลี/นาม คำนามทั่วไป ชื่อเฉพาะ คำขยาบและคำสรรพนามบุรุษที่ 1

ผู้วิจัยแบ่งการใช้คำเรียกขานออกตามปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมไทยตามระดับความสนิทสนม ตามความสัมพันธ์ของตัวละครเป็น 4 ระดับได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างคนแปลกหน้า ความสัมพันธ์ระหว่างคนที่ไม่คุ้นเคย ความสัมพันธ์ระหว่างคนคุ้นเคยและความสัมพันธ์ระหว่างคนสนิทสนม และอีกหนึ่งปัจจัยคือตามสถานการณ์ที่บทสนทนานั้นปรากฏขึ้นออกเป็น 2 สถานการณ์ ได้แก่ สถานการณ์ที่เป็นทางการและสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ

จากการศึกษาพบว่าคำเรียกขานคำสรรพนามบุรุษที่ 2 และบุรุษที่ 1 มีคำแปลหลายคำและมีการใช้ในระดับความสนิทสนมหลายระดับ แสดงให้เห็นว่าในภาษาไทยนั้นคำเรียกขานคำหนึ่งๆ อาจใช้เพื่อแสดงความสัมพันธ์ของคู่สนทนาได้มากกว่าหนึ่งระดับ เช่น กู อาจใช้สนทนากับคนแปลกหน้าและคนที่สนิทสนมก็ได้ ส่วนในสถานการณ์ที่เป็นทางการนั้นพบว่าคำเรียกขานส่วนใหญ่ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการมากกว่าสถานการณ์ที่เป็นทางการตามเนื้อเรื่องของนวนิยาย

รูปแบบการใช้คำเรียกขานในบทสนทนานั้นพบว่ามีการใช้ใน 2 รูปแบบได้แก่ การใช้คำเรียกขานในระดับเดียวกัน (reciprocal) ที่คู่สนทนาใช้คำเรียกขานคำเดียวกัน เช่น ผู้พูดใช้คำเรียกขาน คุณ - ผม และผู้ฟังใช้คำเรียกขาน คุณ - ผม ในการสนทนากัน, และการใช้คำเรียกขานต่างระดับกัน (non-reciprocal) ที่คู่สนทนาใช้คำเรียกขานต่างคำกัน เช่น ผู้พูดใช้คำเรียกขาน มึง - ญ และผู้ฟังใช้คำเรียกขาน คุณ - ผม ในการสนทนา จากการศึกษาพบว่าการใช้คำเรียกขานในรูปแบบนี้มีการใช้กับคำบุรุษสรรพนามเท่านั้น

ในส่วนกลวิธีการแปลคำเรียกขานของผู้แปลนั้น พบว่าผู้แปลได้ใช้กลวิธีในการแปล 4 กลวิธีด้วยกันได้แก่ การแปลตรง การปรับคำแปล การรวมคำแปลและการละไม่แปล การแปลตรงใช้ในการแปลคำบุรุษสรรพนาม คำนามทั่วไป และชื่อเฉพาะที่ถ่ายทอดความหมายตรงจากคำในต้นฉบับ การปรับคำแปลใช้ในการดัดแปลงคำเรียกขานให้สอดคล้องกับการใช้ในสังคมวัฒนธรรมไทยด้วยการใช้คำที่แสดงตำแหน่งและสถานภาพ การใช้คำเสริมหน้า การแปลคำหลายคำจากคำต้นฉบับหนึ่งคำ การซ้ำคำแปล การใช้คำเลียงประเภทคำพวน คำย่อ และคำแทนที่ใช้กับคำเรียกขานคำขยายเพื่อความเหมาะสมกับบริบทในสังคมไทย การรวมคำแปลจากคำในต้นฉบับคำเดียวกันที่มีมากกว่าหนึ่งคำเป็นคำแปลคำเดียว และการละไม่แปลใช้ในกรณีที่มีคำเรียกขานปรากฏอยู่ในต้นฉบับแต่ผู้แปลเลือกที่จะไม่แปลโดยไม่ให้เสียเนื้อความในบทสนทนานั้น

7.2 อภิปรายผลการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่าในการแปลคำเรียกขานจากนวนิยายเรื่องขันทองคำเถื่อนนี้ ผู้แปลสามารถแปลคำเรียกขานประเภทคำบุรุษสรรพนามจากภาษาต้นฉบับเพียงหนึ่งคำมาเป็นภาษาไทยได้หลายคำ ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษในภาษาไทยที่มีการใช้คำบุรุษสรรพนามแตกต่างกันไปตามปัจจัยประกอบ เช่น เพศ วัย สถานภาพหรือตำแหน่ง ตลอดจนความสัมพันธ์ของคู่สนทนา ซึ่งคู่สนทนาจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับปัจจัยประกอบนั้นๆ ผู้แปลในฐานะผู้ถ่ายทอดสารจากภาษาต้นฉบับจึงต้องมีความสามารถในการเลือกใช้คำเรียกขานประเภทคำบุรุษสรรพนามให้เหมาะสมทั้งกับเนื้อเรื่องและลักษณะการใช้ในสังคมไทยเพื่อให้งานแปลมีความกลมกลืนกับเนื้อหาและมีความเป็นธรรมชาติ

นอกจากนี้การใช้คำเรียกขานประเภทคำบุรุษสรรพนามคำหนึ่งนั้นอาจใช้ได้กับระดับความสัมพันธ์มากกว่าหนึ่งระดับ เช่น มึง ญ ที่อาจใช้ในความสัมพันธ์ระหว่างคนแปลกหน้าหรือกับคน

สนิทสนม หรือในระดับความสัมพันธ์ชนิดเดียวกันการใช้คำเรียกขานระหว่างคู่สนทนาแต่ละคู่อาจแตกต่างกันไป เช่น ในความสัมพันธ์ระหว่างคนที่สนิทสนมอาจใช้คำเรียกขาน นิ่ง กู หรือ เธอ ฉั่น ก็ได้ แสดงให้เห็นถึงลักษณะเปิดของการใช้คำเรียกขานในสังคมไทยที่ไม่ได้กำหนดการใช้เอาไว้ตายตัวหากแต่ขึ้นอยู่กับปัจจัยประกอบหลายประการดังที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้แปลจำเป็นต้องนำมาพิจารณาประกอบการเลือกใช้คำเรียกขานเพื่อให้เกิดความเหมาะสมในงานแปลของตน

ผู้แปลจึงจะต้องมีความเข้าใจลักษณะการใช้คำเรียกขานในสังคมไทยเป็นอย่างดีนอกเหนือไปจากความเข้าใจความหมายในภาษาต้นฉบับและภาษาแปลที่ตนจะต้องถ่ายทอดออกมาให้ถูกต้อง หรืออาจกล่าวได้อีกประการหนึ่งว่าผู้แปลจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของวัฒนธรรมเป็นอย่างดีนอกเหนือไปจากความเข้าใจในเรื่องของภาษาเพื่อที่จะสามารถผลิตผลงานแปลที่มีคุณภาพออกมาสู่สาธารณชนได้

อย่างไรก็ตามผู้แปลอาจมีข้อจำกัดเกี่ยวกับการถ่ายทอดความหมายของคำต้นฉบับที่แสดงลักษณะของการใช้เฉพาะในสังคมวัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับแต่ไม่มีการใช้คำในลักษณะดังกล่าวในสังคมวัฒนธรรมของภาษาแปล ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มคำเรียกขานประเภทคำหยาบบางคำที่ปรากฏในบทสนทนานั้น ผู้แปลยังคงรักษาความหมายเดิมของภาษาต้นฉบับอยู่ คำหยาบคำนั้นจึงไม่มีลักษณะของการแสดงคำหยาบที่ใช้กันอยู่ในภาษาแปล เช่น scumbag : ไอ้ถังใส่ขี้ a tough little punk : ไอ้เด็กเหี้ยตัวเท่าเส้น you ginea fuck : ไอ้หนูทอลองแม่เม็ด เป็นต้น

7.3 ข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ศึกษาการแปลคำเรียกขานจากนวนิยายเพียงเรื่องเดียวจากผู้แปลเพียงคนเดียวเท่านั้น ผู้วิจัยเห็นว่ายังมีเนื้อหาส่วนอื่นๆที่ผู้สนใจสามารถศึกษาเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการแปลได้อีกหลายประการ ได้แก่

7.3.1 การเปรียบเทียบการแปลคำเรียกขานระหว่างผู้แปลเพศชายและผู้แปลเพศหญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลวิธีการแปลคำหยาบ

7.3.2 การศึกษาเปรียบเทียบการแปลคำเรียกขานของผู้แปลสองคนในกรณีที่มีการแปลเรื่องซ้ำกัน

7.3.3 การศึกษาเฉพาะการแปลคำบุรุษสรรพนามที่อาจรวมทั้งบุรุษสรรพนามที่ 1 2 และ 3 เข้าด้วยกันเนื่องจากเป็นคำที่มีการใช้ในภาษาไทยเป็นจำนวนมาก

การศึกษาดังที่เสนอไว้นี้จะช่วยทำให้มีการศึกษาการแปลที่กว้างขวางและเป็นระบบเพิ่มมากขึ้นอันจะมีส่วนช่วยพัฒนาให้เกิดงานแปลที่มีคุณภาพมากขึ้นไปด้วย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรมวิชาการ. (2540). คู่มือการแปล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กัลยา ดิงศกัทธิ์, ม.ร.ว. และ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2531). การใช้คำเรียกงานในภาษาไทย สมัยกรุงรัตนโกสินทร์. รายงานผลการวิจัย กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงตา สุพล. (2528). ปัญหาในการแปลและการแก้ไข. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี บานชื่น. (2523). การแปลขั้นสูง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปัญญา บริสุทธิ์. (2537). ทฤษฎีและวิธีปฏิบัติในการแปล. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพมหานคร : สหธรรมิก.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. (2531) ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- วรรณาด วิมาเจลา. (2537). คู่มือสอนแปล. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณี่ ตองเกียน. (2515). หนังสือแปลในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. (2519). ภาษาและภาษาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สระรัช บุญสวัสดิ์พันธุ์. (2523). ข้อพึงระวังในการแปล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การค้ำคูณสภา.

- สัจฉวี สาขาบัว. (2528). หลักการแปล. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิทธา พิณีภูวคณ. (2529). สภาพการแปลปัจจุบันในประเทศและแนวโน้มในอนาคต. อัดสำเนา.
- สุขุมาวดี จำหิรัญ. (2538). เอกสารคำสอนวิชา LCCD 503 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในวิชาชีพ. สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุลักษณ์ ศิวรักษ์. (2526). ศิลปะแห่งการแปล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เทียนวรรณ.
- หอมหวล ชื่นจิตร. (2527). การแปล : อาชีพสู่ประชาชน. กรุงเทพมหานคร: ยูไนเต็ดโปรดักชั่น.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธ์. (2536). ภาษาศาสตร์สังคม. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรสา ถาวรเลิศรัตน์. (2530). บทวิเคราะห์เปรียบเทียบนวนิยายแปลเรื่อง “เดี่ยวดาย” และ “โตนี่ เลดี้” กับ “The Lonely Lady”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บรรณานุกรม
ภาษาอังกฤษ

- Braun, Friederike. (1988). Terms of Address. Berlin New York Amsterdam: Mouton de Gruyter.
- Brown, R. & Gilman A. (1960). Style in language. Cambridge: Mass. M.I.T. Press.
- Catford, J.C. (1965). A Linguistic Theory of Translation. London : Oxford University Press.
- Ervin-Tripp, S. (1973). Language Acquisition and Communicative Choice. California: Standford University Press.
- Fasold, R. (1990). Sociolinguistics of Language. University of Essex : Basil Blackwell.
- Gutt, E.A. (1991). Translation and Relevance. Oxford : Basil Blackwell.
- Hymes, D. (Ed). (1964). A Reader in Linguistics and Anthropology. New York: Harper&Row Publishers.
- Larson, M.L. (1984). Meaning-based Translation : A Guide to Cross-Language Equivalence. N.Y. : University Press of America.
- Leetrakul, Dhirajit. (1978). Linguistic Taboo in Thai. Master's thesis, Faculty of Graduate Studies, Mahidol University.
- Muhlhausler, Peter and Rom Haree. (1990). Pronouns and People : The Linguistic Construction of Social and Personal Identity. Oxford: Basil Blackwell.

Newmark, P. (1981). Approaches to Translation. Exeter : A. Wheaton&Co. Ltd.

Palakornkul, Angkab. (1972). A Socio-Linguistic Study of Pronominal Strategy in Spoken Bangkok Thai. Doctoral dissertation, Faculty of the Graduate of the University of Texas at Austin.

Phromkham, Sirinapa. (1993). Pattern of Speaking in Thai Television Dramas : A Sociolinguistic Analysis. Master's Thesis, Faculty of Graduate Studies, Mahidol University.

Trudgill, P. (1975). Sociolinguistics. Middlesex : Pilican Books.

Copyright by Mahidol University

293513

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายภาสกร เชื้อสว
วัน เดือน ปีเกิด	20 กรกฎาคม 2510
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (โบราณคดี) มหาวิทยาลัยศิลปากร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)
ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท เวิลด์ เทรเวล เซอร์วิส จำกัด